

6 83(5К)

У51

КӨСІПТІК

БІЛІМ

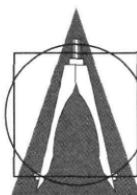

Г. С. Умарова, С. Ф. Шарабасов

ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІНІҢ ТАРИХЫ

δ83(5к)
У51

К Е С И П Т И К
Б И Л И М

Г. С. Умарова, С. Ф. Шарабасов

ҚАЗАК ӘДЕБИЕТІНІҢ ТАРИХЫ

Oқулық

Қазақстан Республикасы Білім және ғылым министрлігі
кәсіптік бастауыш және орта білім беру
үйимдарына ұсынады

«Фолиант» баспасы
Астана-2007

Пікір жазғандар:
Ибраева А.Д. – филология ғылымдарының кандидаты;
Ермекбаева А.Е. – педагогика пәннің оқытушысы, әдіскер

у 51 Умарова Г.С. Шарабасов С.Ф.
Қазақ әдебиетінің тарихы: *Оқулық*. – Астана:
Фолиант, 2007. – 244 б.

ISBN 9965-35-120-1

Оқулықта қазақ әдебиеті тарихының ежелгі дәүірден бүгінге дейінгі даму бағыты көрсетіліп, қазақ ақын-жазушыларының шығармашылық жолы, қаламгерлік қуаты және туындыларының тарихилығы баян етілген.

Кітап «Мемлекеттік емес тілдегі қазақ тілі мен әдебиеті» мамандығы бойынша білім алатын студенттерге арналған.

у 4603020000
00 (05)-07

ББК 83.3 (5 Каз) я 73

ISBN 9965-35-120-1
© Умарова Г.С., Шарабасов С.Ф., 2007

© «Фолиант» баспасы, 2007

АЛФЫ СӨЗ

Қазақ әдебиеті мен орыс әдебиетін салыстырмалы оқыту маңызды әдістемелік тәсіл болып табылады. Белгіліден белгісізге қарай аяқ басатын ежелгі әдіс бұл жерде баға жетпес көмекші. Қазақ әдебиетінің шығармалары мен кейіпкерлері орыс тілді ортаға түсінікті де жақын болуына қол жеткізуіміз керек. Орыс әдебиеті мен қазақ әдебиетіне ортақ көздерді анықтап, өзара тарихи байланыстырын анықтау қажет. Шығармалардың тарихи және әдеби қайнар көздерін белгілі кезде талдау қындық тудырмайды, олар түсінікті әрі жақын болады. Мысалы, С.Сейфуллин мен В.Маяковский шығармаларын салыстырмаяуга болмайды. Поэтикалық дарындары Қазан төңкерісімен қатар ашылған С. Сейфуллин мен В.Маяковский шығармаларына тән ортақ көріністер көп екені мәлім. Ақын-азаматтың, ақын-қайраткердің ыстық сезімінен туған поэзияны байытуға, дамытуға оның мүмкіншілік аясын көңеңтүрге деген талпыныс пен дамылсыз шығармашылық ізденіс екеуіне де тән қасиеттер. Екеуі де өз халқының поэзиясына биік азаматтық пафосты енгізді. Екі туысқан халықтың поэзиясы да бұрын-сонды мұнданай биік қоғамдық серпінді білмейтін-ді. Маяковский мен Сейфуллин шығармашылығының кейбір ортастығымен қатар олар дара тұлғалы ақындар болатын. Оқытушының міндеті – оларды салыстыра отырып, қазақ ақыны дарынының сонылығы мен өзгешелігін толық көлемде ашып беру. XX ғасырдың 20-30-жылдарындағы қазақ поэзиясын оқи отырып, М.Жұмабаевтың, А.Блок пен С.Есенин поэзияларын салыстыра оқыту қажет. Қазақ халық аузы әдебиеті шығармаларын оқығанда орыс фольклорындағы осыған үқсас құбылыстарға желі тартпауға болмайды. "Қобыланды батыр" эпосымен танысқан кезде Илья Муромец туралы, олардың пайда болу жағдай-

ларына, халық өміріндегі мәніне, қазақ және орыс халқы тағдырларының ұқсастық жақтарына тоқталып өткен жағдайда қазақ фольклоры эпосын оқушылар қызыға қабылдайды. Абай шығармашылығымен танысқан кезде А.С. Пушкин шығармашылығын, оның орыс әдебиетін дамытудағы тарихи рөлін еске алмауға болмайды. Абай есіміне Ә.М.Ю.Лермонтов, И.Крылов, В.Г.Белинский, М.Е.Салтыков-Щедрин, Л.Н.Толстой сияқты орыстың ұлы ақын-жазушылары да байланысты. С.Торайғыров пен М.Лермонтов сияқты ұлы протестанттардың, І.Альтынсарин мен К.Д.Ушинский, Н.Ф.Булгаков, сонымен қатар Л.Н.Толстой секілді орыстың тамаша ағартушы педагогтарының бейнесі өзінен-өзі жадыға оралады. Әр заманың алдыңғы қатарлы адамдары қазақ халқына, оның мәдениеті мен тарихына терең назар аударды. Бұл қатарда ұлы адамдар атын көптеп атауға болады, мысалы, А.С.Пушкин, Д.Н. Мамин-Сибиряк, В.Даль, т.б. зиялыштардың есімдері бар.

Орыс жазушылары XIX ғасырдың басында-ақ қазақ халқының өміріне арналған көркем шығармалар жазды. Әйгілі "Түсіндірме сөздікті" құрастырушы В.Дальдің шығармаларын еске түсіруге тұра келеді. Ол езілген қазақ халқына деген ықыласқа толы "Бикей и Мауляна", "Майна", "Уральский казак", т.б. әңгімелер мен повестер жазды.

Оқытылатын материалды әсерлі түрғыда бере білудің мәні зор. Оқытушының сәтті тандаған мәтіні, нақты да мәнерлі әңгімелеруі, оның өуезді дауысы студенттер көnlін аударып, оларға эстетикалық тәрбие береді.

Бұл бағдарлама материалдары біртұтас әдеби үрдіс желісін қалыптастыруға мүмкіндік беретін және ғылыми пән ретіндегі қазақ әдебиеті туралы толық ұғым қалыптастыруға ықпал ететін негізгі үш принцип бойынша іріктеледі:

1. *Хронологиялық*. Қазақ әдебиетінің барлық материалдары ежелгі заманнан бүгінгі әдебиетке дейін қарастырылады.

2. *Тарихи-әдеби*. Әдеби шығармаларды нақты тарихи оқығаларға байланысты қарастыруға көмек етеді, әр түрлі

тарихи дәуір бейнесі көрсетіліп, қарастырылып отырған шығарманың біздің заманымыз үшін маңызы ашылады. Мысалы, жыраулар шығармаларын оқытқан кезде олардың қоғамдағы рөліне, тіпті хандардың да олардың шікірімен санасуына тұра келгендейгіне және өз ақындық шаббытымен шайқас алдында әскер рухын көтергеніне назар аударылады. Сол арқылы ақынның қоғамдағы рөліне көңіл белінеді. Көркем шығармадагы тарихи және жалпы адамдық оқығалар арақатынасын нақты белгілеу қажет. Қазақ әдебиетіндегі жалпы адамдық аспекттілерді анықтау, оқытушының сөз зергерлерінің нақты тарихи жағдайларға байланысты өз алдарына қойған моральдық мәселелерге көңіл аударуын талап етеді. "Қазақ әдебиеті тарихы" курсына тамаша көркем шығармалармен танысуға және олардың жалпы әдебиет дамуындағы бұрынғы жән қазіргі кезеңдегі маңызын айқындауға мүмкіндік беретін монографиялық шолу тақырыптары кіреді. Монографиялық тақырып желісінде жазушының бір немесе бірнеше шығармасы талданады.

Сонымен қатар монографиялық тақырыптар тек көркем мәтінді ұғындырып қана қоймайды, сөз суреткерінің өмірі мен қызметтің түсінуге, оның рухани ортасы мен биік адамгершілігін, қазақ және өлем әдебиетіне қосқан ұлесін, адамгершілік бейнесін ұғынуға және нақты мысалдар арқылы өз өнерінің қуатымен халқына және қоғамға қызмет ету идеясын, жазушы тағдырын түсінуге ықпал ететін жазушының өмірі мен шығармашылығы туралы мәліметтерді қамтиды. Мұны Абай Құнанбаевтың өмірі мен қызметтің оқытқан кезде айқын көрсетуге болады.

3. *Теориялық*. Материалдың әр тарауында әдебиеттану саласынан теориялық мәліметтер де болады. Мысалы, "Көне түркі мифтері мен аңыздары" тақырыбын оқытқан кезде бұл жанрлардың ерекшелігі түсіндіріледі. Б.Майлиннің, F.Мұсіреповтың шығармаларын өткен кезде әдебиеттегі әңгіме жанрын түсінуге, оның әр түрлі үлгілерімен танысып, эволюциясын бағамдап, XX ғасыр басындағы әңгімелердегі жаңашылдық пен дәстүрлілікті ұғынуға көмегі тиетін осы жазушылардың өз әңгімелеріне жүгінеміз.

Үнтаспадағы жазбаларды кеңінен қолданып, К.Байсейітованың, Б.Төлегенованың, Р.Бағланованың, Е.Серкебаевтың т.б. орындаудағы халық әндерін тыңдату оқушыларда үлкен әсер қалдырып, әдебиеттен рахат тауып, білімін арттыруға қосымша ықпал етеді.

Мұмкіндігіне қарай ақын-жазушылармен кездесу үйімдастырудың, мұражайларды араудың, әдеби ес-керткіштермен танысадың, кино және театрларға барудың, әдеби кештер (мысалы "Абай және Пушкин", "Абай және Лермонтов", "Абай және Гете", "С.Сейфуллин және В.Маяковский", "Ш.Уәлиханов және орыс әдебиеті қайраткерлері" тақырыптарына) өткізудің берері мол.

"Қазақ әдебиеті тарихы" пәні 0307002 мамандығы бойынша топтарда 108 сағатқа есептелген.

Көне түркі мифтері мен аңыздары

"Миф" терминінің анықтамасы, мифтердің пайда болу себептері, көне түркі мифтерінің ерекшеліктері. Ш.Уәлиханов жазып алған көне түркі мифтері, Қорқыт, Асан Қайты және батырлар туралы қазақ халқының аңыздары.

Қазақ халқының поэтикалық шығармалары

Қазақ халық шығармашылығы туралы жалпы ұғым: Халық поэтикалық шығармашылығының ерекшеліктері: аузышалығы, ұжымдылығы, халықтығы, варианттылығы, авторы белгісіздігі, синкритизм, т.б. Ауыз әдебиеті – халықтың ұзақ ғасырлар бойты еңбек тәжірибесінің жанжақты бейнесі. Қазақ фольклор жанры туралы ұғым, оның қайнар көзі, пайда болуы мен дамуы. Өр халық фольклор жанрларының өзара байланысы және қазақ ауыз әдебиетінің кейір жанрлық ерекшеліктері.

Халық ауыз әдебиеті – қоғамдық өмір айнасы. Фольклордың көркемдік-идеялық құндылығы. Ауыз әдебиеті және көркем әдебиет, олардың өзара байланысы. Қазақ фольклоры, оны жинақтау және зерттеу. Ауыз әдебиеті ескерткіштерін жинақтау мен зерттеудегі алдыңғы қатарлы орыс зиялыштары екілдерінің рөлі.

Қазақ тұрмыс-салт жырлары

Халық әндері. Халық өміріндегі өннің рөлі, әндер сипаттамасы. Қошпенді-малшылардың дуниетанымы мен еңбек қызметі халық әндерінің қайнар көзі ретінде. Ән поэтикалары. Тұрмыс-салт жырларының әлеуметтік және көркемдік мәні. Жыр түрлері: салт-дәстүр, лирикалық және тарихи жырлар. Салт-дәстүр жырлары – қазақ халқының ауыз әдебиеті шығармаларының өте көне және кең тарапған түрлерінің бірі. Салт-дәстүр жырларының мазмұны мен тұрмыстық жағдайлары және олардың пайда болу көздері. Той жырлары: "Жар-жар", "Сыңсу", "Беташар". Той жырларының идеялық мазмұны. Ондағы еріксіз әйел бейнесі. Салт-дәстүр жырларындағы драмалық әрекет элементтері. Салт-дәстүр жырларының көркемдік ерекшеліктері мен құрылымы. Жерлеу және ас беру жырлары – тұрмыс-салт жырларының бір түрі. "Қоштасу", "Естиру", "Жоқтау" ондағы қоғамдық және отбасылық, жеке қайғы бейнесі. Қазақтың қайғылы жырларындағы әр түрлі тақырыптар мен көркемдік тәсілдер. Лирикалық жырлар. Ондағы адамдардың рухани дүниесі, олардың еркін де бақытты өмір туралы арманы мен құлдық өнбекке деген жек көрушілігінің, тарихи жағдайлардың бейнесі. Тарихи жырлардың көркемдік-идеялық ерекшеліктері. XVIII ғ. Жонғар шапқыншылығы кезіндегі халық өмірі туралы жырлар. Сырым Датов, Исатай Тайманов, т.б. көтерілістері туралы тарихи жырлардығы азаттық өүендері. Ежелгі қазақ поэзиясының қалыптасуы мен дамуындағы халық әндерінің маңызы.

Мақалдар

Мақал-мәтелдер – халық даналығының поэтикалық бейнелену нысаны. Мақалдардың идеялық-тақырыптық мазмұны. Ондағы әлеуметтік қарама-қайшылықтар бейнесі. Мақалдардың көркемдік ерекшеліктері. Бұл халықтық жанрдың тұрмыста және әдебиетте қолданылуы.

Ертегілер

Жанр анықтамасы. Ертегілердің пайда болуы мен ерекшеліктері. Ертегілердегі анимистік, тотемистік және сиқыршылық көріністер бейнесі. Ертегілердегі әлеуметтік күрес пен еңбек үрдістерінің бейнесі. Халық ертегілеріндегі халық умітінің, ұмтылсызың, арман-мұддесінің көріністері. Ертегілердің негізгі түрлері: қиял-ғажайыш, хайуанаттар туралы және түрмистық ертегілер. **Қиял-ғажайыш немесе сиқыршылық тылсым ертегілері** – халық мәдениетінің көне ескерткіштері. Қиял-ғажайыш ертегілерінің кейіпкерлері, негізгі идеясы мен сюжеті. Табигат күшін бағындыру, жақсылық пен зұлымдық арасындағы күрес және жақсылықтың жеңісі ертегі қиялышың негізгі өзегі. "Ер Төстік" ертегісі – қазақ қиял-ғажайыш ертегісіне тән ертегі. Қиял-ғажайыш ертегілердің күрылымы мен тіл байлығы.

Хайуанаттар туралы ертегілер. Хайуанаттар туралы ертегілер генезисі, олардың тотемизммен, анимизммен байланысы. Хайуанаттар туралы ертегілердің образдары мен негізгі себептері. "Тұлқі, аю, қасқыр, арыстан және бөдене", "Тұлқі, аю және бақташы", "Үш дос", т.б. ертегілер. Хайуанаттар туралы ертегілердің әлеуметтік бағыты мен шиеленісі. Балаларға арналған хайуанаттар туралы ертегілердің танымдық дидактикалық сипаты. Хайуанаттар туралы ертегілердегі тілдік колорит пен баяндау тәсілі (манерасы). Тұрмыс-салт және сатиравық ертегілер. Тұрмыс-салт ертегілері – қазақ ертегілері ішіндегі ең бай жанр. Оларда тым ерте дәүірдегі, феодалдық-патриархалдық қоғамдағы күні кешегі өмір шындығы бейнеленеді. Оларда қазақ халқының антифеодалдық көңіл-күйі мен еңбек тұрмысы суреттеледі. Ертегілердегі әлеуметтік наразылық. Құлқі, өжека – тап күресінің нысаны. Байларды, хандарды, молларды өжуалайтын ("Алдар Көсе", "Шықбермес Шығайбай", "Жиренше шешен", "Тазша баланың қырық өтірігі", "Бай мен кедей") ертегілері. Бұл ертегілердің реалистік сипаты, олардың поэтикалық ерекшеліктері. Халық ертегілеріндегі эстетикалық білім. Қазақ халық ауыз әдебиетіндегі халық ертегілерінің маңызы мен орны.

Әпос

Жанранықтамасы. Қазақ әпостары мен батырлар жырының шығу тарихы мен даму жағдайлары. Әпостардағы феодалдық ыдыраушылық жағдайындағы бірлік үшін, шет жүрттық шапқыншылардан жерін қорғау үшін күрес пен тарихи шындықтың бейнеленуі.

Батырлық әпостар. Батырлық әпостардағы образдар мен негізгі себептер. "Қобыланды батыр" әпосы. Туган жер қорғаны – Қобыланды, әйелдер, ер қанаты батыр тұлпарының және жаулардың бейнесі.

Әлеуметтік-тұрмыстық әпостар. (Лирико-эпикалық поэмалары). "Қызы Жібек" әпосы. Эпос махаббатқа деген тұрақтылық, ар-намыс туралы ойларға толы. Әпостың көркемдік ерекшеліктері.

Айтыс

Айтыс – қазақ фольклорындағы өзінше бай жанр. Айтыстың анықтамасы мен ерекшеліктері. Оның түрлері. "Біржан-Сара" айтысы. Осы айтыстың қоғамдық, этикалық-эстетикалық мотивтері мен көркемдік байлығы. "Жамбыл мен Құлмамбет" айтысы, таптық мұдделердің қайшы келуі және әлеуметтік қайшылықтар, осы айтыстағы феодалдық-патриархалдық қоғамның өнегеллік кемшіліктері.

Кеңес дәуіріндегі айтыстар.

Көне түркі әдебиетінен XX ғасыр әдебиетіне дейін

Кіріспе. Қазақ әдебиеті көне заманнан қазіргі күнге дейінгі халық өмірінің көркем бейнесі ретінде.

Көне түркі жазба ескерткіштері (шолу) Енисей мен Шығыс Түркістаннан Кавказ бен Дунайға дейінгі Орхон-Енисей, немесе руникалық сына жазу мәтіндері. Өз тарихы туралы түркілердің алғашқы жазбалары (582-583 жылдар). Есік қорғанындағы "Алтын адам" зираты (б.д.д. 4 ғасыр). Көне Түркістандағы кітаптар: бұлама қағаз, дәптерлер, көбелектер, қағаз бүкпелер, қабықтар, пальма жапырақтары, жібектер, терілер.

Алғашқы сөздіктер. Махмұд Қашқарі. "Түркі сөздері сөздігі". Эпикалық ескерткіш – "Қорқыт ата кітабы". Қорқыт – аңыз-әңгімелер кейіпкері.

X-XII ғасырлардағы әдебиет. Түркі әдебиетінің "Алтын ғасыры".

Әбу Насыр әл-Фараби – ерте ортағасырдың тамаша ойшылы, ғалым, философ, ақын, "Шығыс Аристотелі". Оның "Поэзия өнері туралы" кітабы.

Ахмет Иассауи. Ақын хикметтері. Жұсіп Баласағұни. "Құтадғу білік" – мыңжылдық классикалық түркі тілді халықтар әдебиетінің тамаша ескерткіші. Төрт құнды маңызы: Әділдік, Бақыт, Ақыл, Қенбістік.

XV-XVIII ғасырлардағы қазақ әдебиеті

XV-XVII ғасырлардағы поэзия. Орта ғасырдағы Қазақстандағы тарихи жағдайлар көне поэзияның қалыптасуы мен даму ерекшеліктері.

Жырау – қазақ ақындарының ежелгі түрі. Толғау – заман, өмір, оқиғалар туралы поэтикалық толғаныстар. Дербес шығармашылықтың фольклордан бөліну үрдісінің бастамасы. Асан Қайғы, Шалқиіз жырау, Қазтуған жырау – көне қазақ поэзиясының өкілдері.

XVIII ғасыр әдебиеті. Қазақстандағы әлеуметтік-экономикалық, саяси қатынастарға қысқаша сипаттама. Жоңғар шапқыншылығы, Қазақстанның өз еркімен Ресейге қосылуының бастамасы, оның тарихи маңызы. Бұқар жырау Қалқаманұлы – XVIII ғасырдағы қазақ поэзиясының ірі тұлғаларының бірі. Бұқар шығармаларындағы ауыз бірлік тақырыбы.

XIX ғасырдың I жартысындағы әдебиет

Қазақстан мен Ресейдің саяси-экономикалық қатынастарының нығаюы. Орыс жазушыларының қазақ халқының тұрмысына қызыгушылығы. В.И.Дальдің "Бикей и Мауляна", "Майна", В.Н. Ушаков "Киргиз-кайсак", Д.Н. Мамин-Сибиряк "Ақбоз ат", "Баймаган", т.б. Халық санасының өсуі, халықтық антифеодалдық азаттық қоз-

ғалыстары. Исарай Тайманұлы мен Махамбет Өтемісұлы басқарған көтеріліс (1836-37 ж.). Ш.Уәлиханов пен Ы.Алтынсарин – жаңа қатынастардың алғашқы идеологтары, олардың батыс және орыс мәдениетіне жол ашуы.

M.Өтемісұлы (1804-1846). Ақын – қайраткер. Ақын шығармаларындағы тарихи оқиғалар көрінісі. Көтеріліс басшысы И.Тайманұлының бейнесі.

XIX ғасырдың II жартысындағы әдебиет

Қазақ қоғамының экономикасы, мәдениеті мен әлеуметтік жағдайы. Тап күресінің шиеленісі. Қазақстанда алдыңғы қатарлы демократиялық ой-пікірдің дамуы, олардың әдебиетке өсері.

Қазақ ағартушылары.

Ш. Уәлиханов (1835-1865). Ш.Уәлиханов еңбектеріндегі негізгі мәселелер, өмірі мен қызметі, "Жоңғар очерктері", "Қырдағы мұсылмандық туралы", "Қыргыздар" т.б. еңбектері.

Ы.Алтынсарин (1841-1889). Ағартушы, жазушы-демократ, аудармашы, ақын. Алтынсарин әңгімелері мен новеллалары – қазақ әдебиетіндегі көркем прозаның алғашқы үлгілері. Алтынсарин әңгімелерінің өміршендігі.

A.Құнанбайұлы (1845-1904). Абай – жаңа қазақ жазба әдебиетінің негізін қалаушы. Ақынның қызметі мен шығармашылық тағдыры, оның XIX ғасырдың II жартысынан қазіргі қунғе дейін қазақ менталитетінің, рухани мәдениетінің қалыптасу үрдісіне ықпалы.

Ақын лирикасы. Оның шығармаларының негізгі тақырыптары. "Серіз аяқ", "Қара сөздері", жанрлық және көркемдік ерекшелігі. Абайдың Батыс Еуропа және орыс әдебиетінің классикалық жазушыларының шығармаларынан көркем аудармалары. Абайдың үлттық поэзия мен сазды дамытудағы рөлі.

Қорытынды

XIX ғасырдағы қазақ әдебиеті дамуының негізгі қорытындылары. Оның кейінгі әдеби үрдіс үшін маңызы.

XX ғасырдың бірінші жартысындағы әдебиет

Қазақ халқының экономикалық, саяси-әлеуметтік өміріндегі бірінші орыс буржуазиялық-демократиялық төңкерісіне, бірінші дүниежүзілік соғысқа және 1916 жылғы ұлт-азаттық көтеріліске байланысты туындаған өзгеріске байланысты XX ғасырдың басындағы әдеби бағыттарға сипаттама.

С.Торайғыров (1893-1920). Өмірі мен шығармашылығы. Оның лирикасының әлеуметтік мәні, жағымпаздық пен меммендікке келіспеушілігі, опасыздықты, нағандықты, масаттанушылықты өжуалауы. Халқының тағдыры үшін ашынуы, тұған жерге, Отанға, тілге деген маҳаббаты.

Ақынның маҳаббат лирикалары. "Қамар сұлу" романының мазмұнына шолу. Қазақ әдебиетіндегі әйелдер бейнесі. "Адасқан өмір" философиялық поэмасы. Өмір мәні мәселелері.

С.Көбеев (1878-1956). Педагог жазушының қысқаша өмірбаяны. Д.Ушинскийден, Л.Толстойдан, И.Крыловтан және І.Алтынсариннен шығармашылық үндестігі. "Қалың мал" романы – алғашқы қазақ романдарының бірі. Тақырыбы, сюжеті мен композициясы.

"Қайта оралған әдебиет"

Қазан төңкерісі. Қазақ кеңес әдебиетінің өмірге келуі. Қазақ кеңес әдебиетінің негізін қалаушылар: С.Сейфуллин, І.Жансүгіров, Б.Майлин, С.Мұқанов, М.Әуезов, т.б. Осы кезеңдегі қазақ әдебиетінің жанры мен тақырыптары.

Ш.Құдайбердиев (1858-1931). Өмірі және шығармашылық жолы, трагедиялық тағдыры. "Қалқаман-Мамыр" және "Еңлік-Кебек" реалистік поэмалары, олардың тақырыбы, көтерген мәселелері, сюжеті мен композициясы, образдар жүйесі. Л.Толстоймен хат алысусы А.Пушкиннің "Дубровский", "Боран" шығармаларын қазақ тіліне аударуы. Қырдың жыршы-ақындары: Ақан сері, Біржан сал,

Жаяу Мұса, Балуан Шолак (шолу). Серілер мен салдар поэзиясының ақын-жырау поэзиясынан айырмашылығы.

А.Байтұрсынов (1873-1937). Лингвист-ғалым, әдебиеттанушы, аудармашы, ақынның шығармашылық жолы. "Қазақ" газетіндегі тіл білімі, әдебиет, ағарту мәселелері бойынша мақалалары. "Жоқтау" жинағы. "Қазақтардың бас ақыны" мақаласы.

М.Дулатов (1885-1935). Ақын, жазушы, түрколог, алғашқы оқулықтар авторы. "Бақытсыз Жамал" романы. "Оян, қазақ!" поэтикалық жинағы.

С.Дөнентаев (1894-1933). "Уақ-түйек" өлеңдер жинағы.

М.Жұмабаев (1893-1938). Өмірі мен шығармашылығы, трагедиялық тағдыры. Жұмабаев лирикасы. Сауаттылыққа, білімге шақыру лирикасындағы философиялық тәсілдер, ақынның Абай дәстүрін байытуы мен дамытуы. Ж.Аймауытовтың "Мағжанның ақындық шеберлігі турали" мақаласы.

Ж.Аймауытов (1889-1931). Ақын, Қазақстанның алғашқы драматургтарының бірі, педагогика, психология және өнерге байланысты оқулықтардың авторы. "Ақбілек" романы: қазақ әйелінің азапты жолдары.

С.Сейфуллин (1894-1939). Оның лирикалық шығармаларының сан-қылыштық тақырыптары. С. Сейфуллин өлеңдеріндегі жаңа заман лебі мен төңкерістік оқиғалардың бейнесі. "Тар жол, тайғақ кешу" романы: тақырыбы, композициясы, идеясы, кейіпкері, жанр ерекшелігі.

Б.Майлин (1894-1939). Өмірі мен шығармашылығы. Поэзиясы. Жана өмір құрылышсызы, құрескөр ауыл кедейінің жиынтық бейнесі Мырқымбай туралы өлеңдер циклы. Б.Майлин – шағын өңгіме шебері. Жазушы өңгімелеріндегі ұжымдастыру тақырыбы, юмор.

І.Жансүгіров (1894-1937). Ақынның трагедиялық тағдыры. Лирикасындағы тұған өлкө сұлұлығы. Ақынның Ресейге деген шынайы сүйіспеншілігі. Оның шығармаларындағы халықтар достығы тақырыбы. "Дала" поэмасы: ойы, тақырыбы, идеясы, композициясы, көркемдік ерекшеліктері; поэмадағы Отан тарихы. "Қайта оралған қазақ әдебиетіне" жаңаша көзқарас.

Ұлы Отан соғысы жылдарындағы әдебиет

Бұл жылдардағы әдебиеттің негізгі мазмұны – Отан бостандығы мен тәуелсіздігі жолындағы халықтың қайтпас ерлігі. Жамбылдың өскери өлеңдері. Қазақстандықтардың майдандағы және тылдағы ерлігі туралы романдар (F.Мұсіреповтың "Қазақ солдаты"). Прозадағы тарихи тақырыптар. М.Әуезовтің "Абай жолы" (І бөлімі). Кеңес өскері туралы пьесалар. М.Әуезов пен Ә.Әбішевтің "Намыс гвардиясы".

Ж.Жабаев (1846-1945). Ақынның дара тұлғасы. Шығармаларының тақырыптары: соғыс тақырыбы, өнер тақырыбы.

Соғыстан кейінгі дәуір әдебиеті

Ұлттық ерекшеліктер мен кеңестік реализм әдістері. Қазақ әдебиеті мен туысқан халықтар әдебиеттерінің шығармашылық байланысының нығаюы. Қазақ әдебиеті өлемдік аренада.

F.Мұсірепов (1902-1985). Өмірбаяны туралы мәліметтер. "Қазақ солдаты" романы(шолу), "Оянған өлкө" романы, "Қозы Қөрпеш-Баян сұлу", "Ақан сері – Ақтөкты", "Амангелді" драмалары.

М.Әуезов (1897-1961). Өмірі мен шығармашылығы". "Қараш-қараш оқиғасы" повесі. Мазмұнына шолу. Әуезов – өңгіме шебері. "Абай жолы" романы. Романың идеялық тақырыптың негізі. Бас кейіпкері Абай – ойшыл ақын. Құнанбай мен оның серіктерінің бейнелері. Романдағы әйелдер бейнесі.

С.Мұқанов (1900-1973). Өмірі мен шығармашылығы. Әңгімелер тақырыптарына шолу. Жазушының басты шығармасы "Өмір мектебі". Трилогиядағы XX ғасырдың қазақ шығармашылық өмірі. Шығарма кейіпкерлері – жазушылар, тарихи қайраткерлер.

Қазіргі қазақ әдебиеті

Қазақ жазушылары (Ә.Әлімжанов, И.Есенберлин, Ә.Кекілбаев, Б.Момышұлы, М.Магауин, Ш.Мұртаза, Ә.Нұрпейісов, Д.Досжан, С.Мұратбеков және т.б.). Олардың шығармаларындағы негізгі тақырыптар мен өзекті мәселелер. Ақындар: О.Сүлейменов, М.Мақатаев. Қ.Мырза-Әлі, Ж.Молдағалиев, Ф.Оңғарсынова, М.Шаханов және поэзия тақырыбына жалпы шолу.

А.Сүлейменовтің, Мұрат Әуезовтің және М.Базарбаевтың әдеби сын шығармалары. "Заманды байланыстырушы өзектің" қалпына келтірілуі. Қазақ прозасы мен поэзиясының өзін-өзі айқындалап, дамуына сыншылардың қосқан үлесі.

Заманның экологиялық және өнегелік мәселелері: Ә.Нұрпейісов "Парыз" Р.Сейсенбаев "Торығу немесе аруақтар құм кезіп жүр"

Қазақстан халықтары әдебиеті (Шолу)

Неміс әдебиеті: Г.Бельгер "Алыс сапар алдында". Ұлы Отан соғысы жылдарындағы неміс баласы, оның қазақ ауылындағы өмірі. Адамдардың интернационалдық туысқандығы.

Орыс әдебиеті: Д.Снегин "Алыстығы биіктікте" – Мәскеу қаласын қорғау кезіндегі Панфилов дивизиясының қазақстандық жауынгерлерінің ерлігі туралы.

И.Щеголихин "Қарлы боран". Тың игеру туралы роман.

Морис Симашконың "Қажы Хайям", "Фрагидің арбауы", т.б. шығармалары.

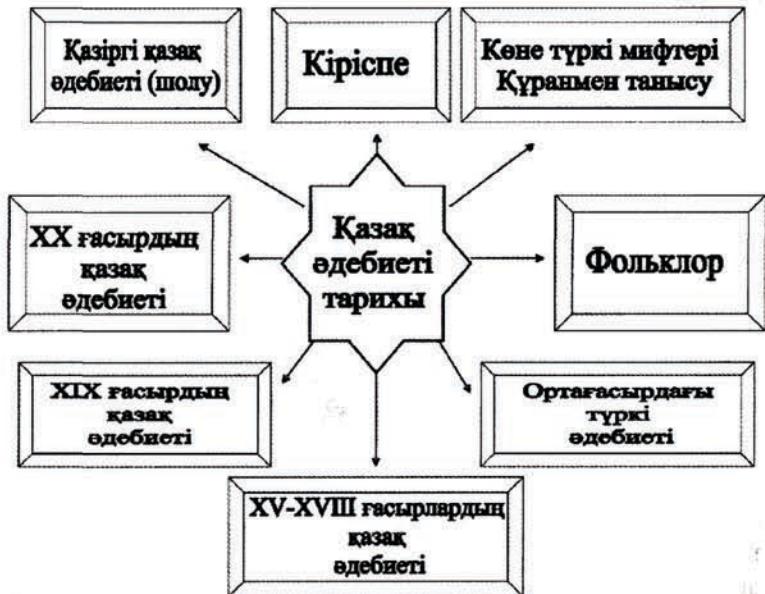
Қорытынды

Қазақ және қазақстандық әдебиеттің дүниежүзілік әдеби үдерістегі рөлі. Ұсынылып отырған "Қазақ әдебиеті

тариҳы" бағдарламасы "Орыс тіліндегі қазақ әдебиеті" мамандығы бойынша білім алатын күндізгі оқу студенттеріне арнап құрастырылған. Кейбір өзгерістер мен қысқартулар енгізу арқылы сырттай оқу бөлімдері үшін де пайдалануға болады.

Бұл бағдарлама курс бойынша бұрын болған типтік бағдарламаға сүйеніп, мемлекеттік идеологияға сәйкес дәстүрлі баяндаусыз қазақ әдебиетін ұғынуға, талпыныс жасалды. Қеңес жүйесі кезінде, шығармалардың тарихи контексте, әдебиет жүйесінде барлық бағдарламалар мен қазақ әдебиеті тарихы бойынша оқу құралдарына аттары ресми түрде енгендер және "тиым салынғандар" да, соңғы жылдары, яғни 1985-1990 жылдары ақталағып, әдеби ортада есімдері жаңғыргандар да еніп отыр. Сондықтан, жалпы адамдық тәжірибеде қазақ әдебиетін қазақ халқының көп ғасырлық мәдениетінің бейнесі ретінде көрсетуге үмтىлыш жасап отырмыз.

Қазақ әдебиеті тарихы (теориялық курс)

Кіріспе "Қазақ әдебиеті тарихы" пәні

*Біздің халқымыз... дәл олар туралы
оилагандай жабайы да дөрекі де емес,
біздің халқымыздың бай әрі
поэтикалық құндылығын жоймаган
тамаша әдебиеті бар.*

Ш.Ұәлиханов

Әдебиеттариҳы әдебиеттің дамуын, стильдер мен ағымдардың, тәсілдердің ауысын, әдебиеттердің өзара байланысы мен басқа да әдеби үдерістерді зерттейді; бұрынғы шығармаларды зерттеп, талдау жасайды және жазуышылардың көркем шығармаларына баға береді.

"Қазақ әдебиеті тарихын" оқытудың маңсаты – Қазақстандағы әдеби үдерістерді түсіндіру, оқыту тілі мемлекеттік емес мектептер үшін білікті қазақ әдебиеті мұғалімдерін дайындау.

"Қазақ әдебиеті тарихы" бойынша бағдарлама қазақ авторлары шығармаларының тәрбиелік әлеуетін (потенциалын) пайдалануды, олардың шығармаларын өлемдік және орыс әдебиетімен ажырамас бірлікте қарауды көздейді. Қазақ әдебиеті шығармаларын зерделеген кезде оның негізінде адамды рухани байытудың жатқауын ескерген жөн.

"Біздің нағызың үлттымыз – адам", – деген болатын ағылшын жазушысы Герберт Уэльс.

Барлық әдебиеттер сияқты қазақ әдебиетін де "Адамтану" ретінде қарау керек: Адам дегеніміз кім, оның өмірінің мәні неде, оның үлттық сипаты дәстүр, салт, тұрмыс арқылы қалай көрінеді?

"Қазақ әдебиеті тарихы" шартты түрде мынадай тарапуларға бөлінеді:

1. Қоңе түркі мифтері мен аңыздары
2. Қазақ халық ауыз әдебиеті – фольклор
3. Қоңетүркі жақба ескерткіштері және XV-XVIII ғасырдағы қазақ әдебиеті, қоңе түркі мифтері мен аңыздары
4. XIX ғасыр әдебиеті
5. XX ғасыр әдебиеті:
 - a) XX ғасырдың I-жартысындағы қазақ әдебиеті тарихы

ә) Ұлы Отан соғысы жылдарындағы қазақ әдебиеті тарихы және қазақ әдебиетінің қазіргі дамуына шолу.

Мектеп бағдарламасы бойынша көркем шығарманы оқу, мәтінді білуғе негізделеді.

Алған білімді пысықтау реттілігі:

- 1) Сіздің алғашқы өсеріңіз;
- 2) Мәтінді қалай түсіндіңіз;
- 3) Қорытынды шығарайық;
- 4) Сыныптан тыс оқу.

Бәрінен бұрын оқушылардың көркем шығарманы қалай түсінгендігі:

- a) мәтін бойынша түсінігін айтудан;
- ә) мәнерлеп оқуынан;

б) инсценировкаудан және басқа да өз бетінше шығармашылық жұмыстар түрлерінен көрінеді.

Сөзбен жұмыс: шығармадағы сөз мағыналарын түсінуден өз ойын құрастырып, пікір айта білуге дейін.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. "Қазақ әдебиеті тарихы" курсы нені оқытады?
2. "Қазақ әдебиеті тарихы" курсын оқыту маңсаты неде?
3. "Қазақ әдебиеті тарихы" бағдарламасы нені көздейді?
4. Қазақ әдебиеті шығармаларын оқу кезіндегі өлеуметтік мәдени үдеріс негізі неде?
5. Сөйлемді толтырып жаз: "Біздің халқымыздың әдебиеті бар" (Ш.Уөлиханов).

Қазақ этносының пайда болуы

Шәкірім Құдайбердиев өзінің "Түркі, қырғыз, қазақ һәм хандар шежіресі" деп аталатын ғылыми еңбегінде қазақ халқының қалыптасуының этникалық тарихын қазақ тарихнамасының әдебиеттерінде беруге талпыныс жасады. Автор бұл еңбегінде көшпелі халықтардың тарихын түркі-монгол шежіресі арқылы зерттейді.

Түркі тайпалары да арабтар немесе парсылар сияқты біртұтас халық болды, өртекті тайпалар бірігіп, тайпалық одақ құрып, көршілес елдерге жаугершілік жорықтарға аттанды, олар не жеңіп жауаларын өздеріне қосып алды немесе жеңіліп соларға қосылып кетті, сөйтіп ру мен ру, тайпа мен тайпа араласып өр түрлі атала бастады....

Қазақтар өз бастауын Нұх пайғамбардың ұлы Яфеттен, Түкю (қытайша) түркі халықтарынан алады. Түркі сөзі "дулыға" деген ұғымды береді. Бұдан соң түркі халықтары Хун немесе Фұн деп аталды.

Бұл халықты (этникалық топтар, сондай-ақ, рулар, тайпалар) қырғыз, қаңлы, қыпшақ, арғын, найман, көрей, дулат, үйсін сияқты тайпалар, яғни біздің тікелей ата-бабаларымыз құрады.

Кейіннен Шыңғыс хан жаулап алған жерлерін төрт баласына бөліп берді. Барлық татарлар Шыңғыстың үлкен ұлы Жошы мен оның інісі Шағатайға тиіп, Жошы ұлысы, Шағатай ұлысы деп аталды. Соңан соң Жошының ұрпағы Өзбек хан исламды қабылдағаннан кейін оның ұлысындағылар және біздің ата-бабаларымыз өзбектер деп аталды, ал Әз Жәнібек пен Керей сұлтандар XV ғасырда бөлініп шығып, дербес мемлекет құрды. Міне, қазақ хандығы осылай тарихи аренага шықты. Ол кезде "казак" атауымен тек қазақтың үш жүзі ғана аталағып қойған жоқ, басқа да тайпалар аталды. Олардың көпшілігі отырықшы болып, әр өлкеге тұрақтады да бірі ногай, екіншісі башқұрт, енді бірі өзбек және сарт болып аталды. Ақыр соңында "казак" атауы тек бізде ғана қалды. Сонау Адам ата пайғамбардан басталып бүгінгі күнге дейінгі хронологиялық сатылы шежіре жоқ. Тіпті Әз Жәнібектен қазіргі күнге дейінгі ата-бабаларымыз туралы мәліметтердің өзі кейде шынайы, кейде ертеңі сипаттас.

Қазіргі "қазақ" сөзі кейінгі жазылуы. Орыс ғалымы В.В.Радловтың "Сібірден" атты еңбегінің ескертүінде: "Радлов қыргыздар деп неғізінен қазақтарды айттып отыр, алайда олардың дұрыс өз атауы казак", – делінген.

Қазақтардың мұндай теріс аталуы тәңкеріске дейінгі әдебиетте кеңінен етек алды. Оларды қазақ-қырғыз, қырғыз-қайсақ, қырғыз-казак деп атады, ол қазақ халқының (казак) XV ғасырдан бері өз атауы болмағандықтан емес, ол атау тіпті XVI-XVII ғасырлардың өзінде болғанын А.Левшин XIX ғасырдың басында өзінің "Қырғыз-казак халқының атауы туралы" атты мақаласында айтқан болатын. "Қырғыз-қайсақтарды бөтен атпен айттып жүр, бұл атпен олардың өзі де, ресейліктерден басқа көршилдері де атамайды", – деп жазады. "Қырғыз дегеніміз – тіпті бөтен халықтың аты. Казак атауы қырғыз-қайсақ ордасына өздері пайда болғаннан тиесілі, олар өздерін солай атайды. Халықтың өз атауын өзгертуресми құжаттарда Сібірдің көршилес аудандарындағы орыс казактарымен шатастымайга тырысу нәтижесінде жасалған дейді зерттеушілер". (Радлов В.В. Сібірден. – 579-580 б).

ХХ ғасырдың 20-30 жылдары қазақтың белгілі тарих зерттеушісі Мұхамеджан Тынышпаев өзінің "Ұлы апаттар" ("Ақтабан-шұбырынды") еңбегінде: "Будагов сөздігі бойынша "казак" – шағатай тіліндегі сөз, оның магынасы: қарақышы, қаңғыбас, еркін, – дейді. А.Левшиннің сөзіне сүйенсек, қазақылық – қаңғыбастық, қаңғыру және казак – қаңғыбас деген ғылыми саяды. Казак сөзінің басқа да магынасы бар. Сонымен қатар шағатай тілінде разбойник – қарақышы, басмашы; бродяга – қаңғыган, қаңғыбас; вольный – бос, еркін болып аударылады, шағатай тілінде қарақышы деген сөзді еш-уақытта да казак деп айтпайды. Қыргыздар қарақышы, қаңғыбас, еркін болғандықтан казак деп атамаған, бұл жерде түсінік берушілер қателесіп отыр. "Казак" сөзінің магынасын іздеу де орыс, араб, француз сөздерінің магыналарын іздеғен сияқты нәтиже бермейді. Казакты Әбілхайыр өзбекінен шықты деп дәлелдеу де көшпелі халықтарды жаппай қоюыс аудару үдерісі мен Алтын Орда тарихын дұрыс білмеуден туындаған адасуышылық. Жәнібек пен Керейге ерген рулар тобы аяқ астынан 1456 жылы шыға келген жоқ, ең болмаганда бірнеше ондаган жыл бұрын пайда болды; егер тарихта ол туралы айттылмаса – уақытында оны ешкімнің жазбаганы. Сөйтін, қазақ этносының пайда болуы туралы мәселенің бірнеше болжамы бар. Бірақ қазақ этносының XV ғасырдан бұрын пайда болғаны анық", – деп жазды.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Қазақ халқы қалыптасуының этникалық тарихын алғаш жасады?
2. Қазақтар ғасырда өз алдына бөлініп шықты?
3. "Түркі" сөзі қандай береді.
4. Түркі халқының басқаша атауларын атаңыз?
5. В.В.Радловтың қай еңбегінде "қазақ" сөзінің жазылуы "казак" халқы атауының түрі ретінде түсіндіріледі?

Тарауға ариалған тест тапсырмалары

1. "Түркі, қыргыз, қазақ һем хандар шежіресі" еңбегінің авторы:

- а) М. Жұмабаев;
- ә) А. Құнанбаев;
- б) С. Сейфуллин;
- в) Ш. Құдайбердиев.

2. Қазақ халқы қалыптасуының этникалық тарихын жаған кім?

- а) М. Жұмабаев;
- ә) А. Құнанбаев;
- б) С. Сейфуллин;
- в) Ш. Құдайбердиев.

3. Қазақтар өз бастаудың қай халықтан алды?

- а) шағатайтардан;
- ә) өзбектерден;
- б) печенегтер;
- в) түріктер.

4. Түркі сөзі не мағына береді?

- а) бас киім;
- ә) қоғам;
- б) бірігу;
- в) бірлік.

5. Түркі халқының қысқаша атаудың атағыз.

- а) ұйғыр;
- ә) половецтер;
- б) хун немесе гүн;
- в) қазақ.

6. В.В.Радловтың қай еңбегінде "қазақ" сөзінің жазылуы "казак" халқы атаудының түрі ретінде түсіндіріледі?

- а) "Орда тарихы";
- ә) "Қазаннан";
- б) "Ұлы жұт";
- в) "Сібірден".

7. "Қыргыз-қайсақ" туралы А. Левшинның қай мақала-сында жазылады?

- а) "Қыргыздар туралы";
- ә) "Қыргыз тайпалары туралы";
- б) "Қазақ атауы жөнінде";
- в) "Қыргыз-қазақ халқының атауы жөнінде".

8. "Ұлы апаттар" еңбегінің авторы?

- а) В.В. Радлов;
- ә) М. Тынышбаев;
- б) Ш. Құдайбердиев;
- в) А. Левшин.

9. "Қазақ сөзінің мағынасын іздеу нәтижे бермейді" – деп айтқан кім?

- а) М. Тынышбаев;
- ә) А. Левшин;
- б) В.В. Радлов;
- в) Ш. Құдайбердиев.

10. Радловтың айтуынша, қазақ халқының атауды қай ғасырдан бері қолданылады?

- а) X ғасырдан бастап;
- ә) XII ғасырдан бастап;
- б) XIV ғасырдан бастап;
- в) XV ғасырдан бастап.

11. Қазақ этносының қай ғасырдан бұрын пайда болғаны анық?

- а) XV ғ.;
- ә) X ғ.;
- б) XIII ғ.;
- в) XII ғ.

Қолданылған әдебиеттер:

1. Құдайбердиев Ш. Түркі, қыргыз, қазақ һем хандар шежіресі. – Алматы: Жазушы, 1990.

2. Аспандияров Б. Қазақтар тарихы бойынша жұмыстар. // "Простор" журналы, №11, 2002.

3. Үәлиханов Ш. Орда тарихы. – Алматы, 1985. – Т.2.

XVII-XVIII ғасырлардағы қазақ мемлекеттігі мәселелері

Қазақ мемлекеттігінің мәселелері XIX-XX ғасырлар бойы ғылыми әдебиеттерде тікелей немесе жанама түрінде қойылып келеді. Ол әр түрлі пікір бар: біреулері XVII-XVIII ғасырларда қазақтарда таптық жіктелу болды, алайда "мемлекеттік бірлестіктің басталқы түрі" мемлекеттік нысан болды десе, екіншілері таптық жіктелу де болған жок, – дейді, ал үшіншілері – өкімет болды, бірақ мемлекет болған жок, – дейді.

Қоғамның экономикалық көрсеткіші оның дамуының маңызды көрсеткіші болып табылатыны анық. XVII ғасырың 30 жылдарынан 1758 жылдарға дейінгі қазақ қоғамы үшін тек осы ғана басты көрсеткіш болып қойған жок, мұндай айқындаушы фактор жоңгар шапқыншылығына қарсы қурес болды. Ұзақ та жанкешті құрес ел экономикасына, ішкі жағдайына, этникалық дамуына өз өсерін тигізді.

Қазақ мемлекеттігі XV-XVIII ғасырлардағы Қазақ хандығы кезінде айқын сезілді. Қазақтардың мемлекеттік институтының дамуы Есім ханнан Абылай ханға дейінгі ұзақ үдерісте өзінің айқын көрінісін тапты.

Бұл өсіреле, XVII ғасырдың II жартысынан XVIII ғасырдың I жартысына тән. Қазақ хандығының басында Жәңгір, Төуке, Әбілхайыр, Абылай хандар тұрды. Бұл кеңендер сыртқы шапқыншылықпен құреске, аумақтық өсу үрдісіне, Қазақстан ішіндегі көптеген қоныс аударула-ра, этникалық қауымдастықтың дамуына, қазақтардың өлеуметтік және саяси құрылышының өзгерулеріне толы болды. Дегенмен де, қазақ мемлекеттігінің ерекшелігі үш жүздің бірлігінде болды. Қазақ жүздерінің ішкі экономикалық және саяси жағдайлары салыстырмалы түрде тұрақты болды. Мәлімет көздеріне қараганда Қазақ хандығына 1695 жылдары 32 қала кірген. Оқиғаның тұстасы Нұр-Мұхаммед: Қазақ хандарының басты қалаларында ерекше сарайлары, қамалдары болды: Ұлы жүз Ташкентте, ал орта жүз Туркістанда орналасты. Олар өзөркіне қарай, көбіне жайлайда ордамен көшіп жүреді, ал олар жоқта үйлерінде ағайындары тұрады.

Хандар жағдайы өзгерді, хан өкіметі сыртқы жауларға қарсы құресті үйімдастыруыш болды. Хандар маңызды шешімдер қабылдан рубасылармен, батырлармен, билермен бірігіп кеңес құрды. Жәңгір, Әбілхайыр хандар осындағы қызыметтер атқарды. Хандар заң шығару саласында да белсенділік танытты. Мұның дәлелі – Төуке ханның "Жеті жарғысы".

Сұлтандар ықпалы күшейді. Қазақ қауымдары арасындағы саяси ықпал үшін билер мен сұлтандар құресі күшеноі. Билер ерте кезден-ақ жергілікті руладан ақсақалдарды рухани үстаз ретінде сайлады. Бірақ XVII-XVIII ғасырлардағы жоңгар шапқыншылығына қарсы құрес пен саяси болмыс білім мен өмір тәжірибесін қажет етті. Бұған дәлел – Төле, Қазыбек және Әйтеке билер қызыметі.

Батырлар рөлі артты. Ерте кезенде қазақтардың ауызша тарихи дәстүрінде батырлық қасиеттер қазақ хандары мен сұлтандарына телінді. Жоңгар шапқыншылығы кезінде бұл үғым өзгерді. Шапырашты Наурызбай, Қанжығалы Бөгенбай, ал кейінірек Қаракерей Қабанбай, Тама, Есет, Шақшак Жәнібек, т.б. батырлар болды.

Билер (ақсақалдар) идеология жаршысы болды. Қазақтардың әдеттегі "Есім ханның ескі жолы, Қасым ханың қасқа жолы" қағидалары жинақталып, жүйеленді. Кез келген мемлекетте заң шығарушылық қызметтің артуы – ел экономикасы мен әлеуметтік өзгерісі туралы байыпты дәлел. XVII ғасырдың басындағы Қазақ хандығында да осылай болды.

Тәуке хан тек үстемдік етуші топтардың ғана мұддесін қорғап қойған жоқ, сонымен қатар, хандықтың ішкі тәп-тәндігін сақтай білді. Соның кезінде "Жеті жарғы" заңдар жинағы жасалып, көршілес халықтармен және мемлекеттермен достық қарым-қатынас орнады. Тәуке хан кезінде хандықтың саяси құрылымында елеулі өзгерістер болды.

Заң шығарушы және сот өкіметінің тұрақты органы болып билер кеңесі қалыптасты. Рубасылар, батырлар мен билер кеңесінің рөлі арта түсті. Мұндай кеңестердің шешімдері міндетті болды. Мысалы, жоңгарлармен күрес барысында маңызды мәселелерді шешу үшін 1710 жылды Қарақұмда жиын шақырылды, оған батырлармен бірге Қабанбай, Райымбек, Қазыбек, т.б. билер қатысты. 1726 жылғы үш жүздің өкілі қатысқан ұлы құрылтайда жергілікті ордабасы, қазақ қолының бас қолбасшысы болып Әбілхайыр сайланды. Бұл Төле, Қазыбек және Әйтеке сияқты үш бидің шешімі болатын. Қазақ қоғамының Ресейге бағыт алуының бастамасы да билер қызметіне байланысты еді.

Қазақ мемлекеттігінің айқын көрінісі Абылай хан тұсында көрініс тапты. Билер мен батырлар оның өкіметінің әлеуметтік тірегі болды. Бұл қоғамдық қатынастар жүйесінің ең ыңғайласқан, әр түрлі топтар мен әлеуметтік қабаттардың келісімді саясатының, қоғамдық қатынастардың тәртіпке келуі, әлеуметтік ширығудың, қоғамның ішкі келісімі орнаған заман болды. Бұл әлеуметтік өзгерістер қазақ мемлекеттігінің нығаюына үлкен рөл атқарды.

Қазақ хандығында тұрақты салық жинау болмаған-дығына қарамастан тұрақты өскері мен басқару аппара-

тын ұстаган, Қазақ хандығы XVII-XVIII ғасырдағы мемлекет қызметін атқарушы болып, ішкі міндеттерін тамаша атқара отырып, үлкен қыншылықтармен өз саяси тәулісіздігін берік ұстады. XVIII ғасырдың аяғына дейін сақтады. Тек Абылай хан өлгеннен кейін ғана жағдай өзгерді.

Әзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Жоңгар шапқыншылығы _____ созылды?
2. Қазақ мемлекеттігі _____ айқын көрінді?
3. Қазақ мемлекеттігінің ерекшелігі неде?
4. 1695 жылы қазақ аумағында қанша қала болды?
5. Заң шығару және соттың қандай тұрақты органы болды?
6. Ел өміріндегі "Жеті жарғының" заңдар жинағының орны.

Колданылған әдебиеттер:

1. Тынышбаев М. Ұлы апаттар. (Ақтабан-шұбырынды). – Алматы: Жалын, 1992.
2. Галиев В. XVII-XVIII ғасырлардағы Қазақ мемлекеттігі мәселелері. ("Қазақстанның мәдени контекстері: тарих және қазіргі заман". – Алматы, 1998.)
3. Аспандиляров Б. Қазақтар тарихы бойынша жұмыстар // "Простор" журналы, №11, 2000.
4. Құрықбаев Ә. Жеті жарғы – қазақ қоғамы әдет-тұрып заңдарының жинағы // "Ұлт тағылымы", 1999, №1.
5. Абылай хан тарихи антропологиялық зерттеу кітабы. – Туркістан 2000.
6. Қозыбаев М. Қазақтың даңқын асырған: тарихи тұлға тұғыры // "Егемен Қазақстан", 2000, 1 ақпан.
7. История Казахстана с древнейших времен до наших дней. – Алматы: Дәүір, 1993.

І ТАРАУ

ҚӨНЕ ТҮРКІ АҢЫЗДАРЫ МЕН МИФТЕРИ

Мифтер дегеніміз не? Бұл адам мен өлемнің пайда болуы туралы, сондай-ақ ежелгі құдайлар мен батырлар туралы адам қиялынан туған шығарма.

"Миф" деген сөздің өзі гректің аңыз-әңгіме деген ұғымын білдіреді. Мифтер – адамзат дамуының орасан зор мәдени қабаты. Мифтерді білмей көптеген картиналардың, опералар мен балеттердің, поэтикалық шығармалардың, сюжетін түсіну мүмкін емес. Ежелгі адамдар қалдырған аңыздар мен мифтер дүниеге, өзін қоршаған ортаға назар аудара бастаған, тек оны түсіндіруге, зерттеуге кірісе бастаған кезде пайда болған.

Олар шындықты ойдан шығарылған оқиғалармен ара-ластырып әңгіме құрастырып, бір-бір дүниенің пайда болуы туралы, бұырқанған теңіз бетіндегі толқындар туралы, адамдардың батыл, дана, қорқақ, ақылсыз болуы туралы, ормандағы жаңғырық туралы қызығылышты оқиғалар айтқан.

Екі мыңдан астам жыл уақыт өткеннен соң сол мифтерді қайта еске алудың керегі не? Бөрі бір біз оларда айтылған әңгімелердің барлығының шындықта жанасуы

шамалы екенін түсінеміз ғой деп ойлайтындар бір маңызды мәселені ескермейді: мифтер қандай да болсын бір адамның енбегі емес, көптеген ғасырлар бойы оларды жонып, сылап-сипап қалпына келтіріп отырған ұлы су-реткөр – халық екенін ұмытпаған жөн.

Миф шығару – адамзаттың мәдени тарихындағы маңызды құбылыс. Адам баласы сонау ықылым заманнан өзін қоршаған ортаға ойлы көзben қарап келеді. Жер бетіндегінің барлығын кім жасады? Неге күн шығып, батады? Күн неге тұнге аудасады? Неліктен тұнгі аспанда ай мен жұлдыздар пайда болып, ақшыл жолақ құс жолы көрініп тұрады? Бұлт, жел, қар, жаңбыр, бұршақ неден пайда болады деген көптеген сұрауларға біздің арғы аtabабаларымыз – қөне түркілер жауап іздеді. Ежелгі адамдар табигат құбылыстарын адам өмірімен, сезімімен байланыстыра қарады. Аспан, аспан шырақтары, жер, су, табигат құбылыстары, т.б. тірі образ, елес бейнесінде қабылданып, мифологиялық қиял-ғажайып болып көрінсе, мифтердегі құдайлар (Тәңір, Ұмай ана), өз түрін өзгертіп бірде хайуан, құс, бауырымен жорғалаушы бейнесіне ауысып отыратын (Зевс, Жер-су), ал екінші жағынан – барлық құдайлар, рухтар, батырлар, отбасылық қатынастармен байланысты бейнеленді. Мұның өзі ежелгі грек, славян, ұнды, скандинав мифтерінен, сондай-ақ қөне түркі мифтерінен де байқаймыз.

Қөне түркі мифологиясы – түркі тілінде сөйлейтін халықтар (түрік, әзіrbайжан, түркімен, қазақ, қыргыз, башқұрт, өзбек, татар, т.б.) мифологиялық жүйесінің жиынтығы. Қөне түркі мифологиясында үш дүние бары туралы айтылады: жоғарғы (аспан), ортаңғы (жер беті) және төменгі (жер асты). Бұл туралы О.Макова мен К.Жаңабаевың "Алтын бесік" деген кітабынан және Ш.Ұәлихановтың "Қырғыздардың космологиялық ұғымы" кітабынан оқуға болады.

Ең бірінші "көк аспан" (жоғарғы дүние) және "қара жер" (ортаңғы дүние) жасалды, сонан соң екеуінің арасында адам баласы жаратылды. Күн сайын ай мен күн тұратын көк аспанды түркілер "Әлемнің шатыры" деп ата-

ды. Әсіреке шығар күнге табынды. Көне түркілер үйлесінің есіктегі күннің шығар беті шығысқа қарай ашылады.

Көне түркі мифологиясында жер беті төрт жағынан шектеулі төрт бұрышты деп түсіндіріледі. Ол адам баласының турагы.

Көне түркілер жоғарғы дүниенің иесі, бас құдай деп Тәңірге (көкке) табынды. Аспанға қарағанда – гарыш бөлігі ешқашанда "Көк" (көк аспан) және "халық" (аспан күмбезі) деп аталмайды. Дүниеде барлығы: адам тағдыры, оның ғұмыр-жасы, қағандар билігі, мемлекеттік және әскери шешімдер тәңірдің билігінде.

Тәңірдің әйелі Ұмайана – жер мен құнарлылық құдайы. Ол Тәңірмен бірге әскерлерге қамқорлық жасайды.

Орта дүниенің құдайы – қасиетті Жер-су. Ол Тәңірмен, Ұмаймен бірлесіп түркілерге қамқор болып, күнөсі барларды жазалайды.

Төменгі дүние құдайы – Эркіл. Ол жоғарғы дүниеге қарсы, адамдарды айыруға күш салады.

Көне түркі мифтері арасындағы құдайлардың, адамдардың пайда болуы туралы, отты пайдаланудың, жер игерудің, қолөнердің шығуы туралы ақыздарды бөліп қарапаға болады. Көне түркілердің мифологиялық ұфымы Бөріге (қасқыр), ата-баба аруағына табынуға байланысты (бұл туралы Ш. Үәлиханов жазып алған "Бұғы тайпасының ақызында" және М. Мағауиннің "Бір атаның балалары" повесінде айтылған).

Көне түркі мифологиясы да христиан діні енуіне байланысты құрылған ежелгі орыс мифологиясы сияқты, аумаққа ислам діні енуіне байланысты құғынға ұшырап, тұтас жүйе болып сақталмаған. Тек бізге жеткені VII-XI ғасырларға жататын Орхон-Енисей жазбаларындағы мифтер, халық әпостарындағы көне мифологияның жаңғырықтары мен XIX ғасырдағы этнографтар, тарихшылар мен фольклористтер жинаған жазбалар.

Ш. Үәлиханов жинаған Балқаш көлі, Іле мен Қаратал өзендері сияқты географиялық атаулары және Ай мен Күннің пайда болуы туралы қазақ халқының ақыздары сақталған. Бұл "Ай мен Күн", "Іле мен Қаратал" деп ата-

латын қазақ ақыздарында Ай мен Күннің, Балқаш көлінің, Іле және Қаратал өзендерінің пайда болуы туралы қиял-тажайып оқиғалар баяндалады. Сонымен қатар бұлақыздарда біздің аргы ата-бабаларымыздың өнегелік қағидалары, сұлулық пен махабbat туралы түсініктері айтылады.

Аңыз-әңгіме – халық поэтикалық шығармасындағы бұрынғы болған оқиғалар мен нақты адам өмірі туралы мәліметтерден тұратын әңгіме.

Аңыз – қандай да бір тарихи оқиғаларға негізделген көбіне қиял-тажайып өртегі түріндегі халық ауыз әдебиетінің шығармасы.

Көп жағдайда тарихи тұлғалар аңыз кейіпкері болады. Қазақ халық әпостары да орыс батырлық жырлары (былиналары) мен өзге де әдеби шығармалар сияқты: Ж. Жабаевтың "Өтеген батыр" М. Жұмабаевтың "Қорқыт" және "Батыр Баян" поэмалары, М. Әуезовтың "Еңлік-Кебек" пьесасы аңыз негізіне құрылған.

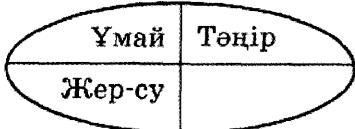
Абай өзінің "Ескендір" поэмасына Александр Македонский мен оның ұстазы Аристотель туралы ақызды арқау етті. Ақыздарда шындық қиял бір-бірімен ұштасып жатады. Бұған "Қорқыт", "Жер үйікты іздеген Асан Қайғы", "Алып Ер Сары", "Елеңке Батыр" ақыздарымен танысады арқылы көз жеткізуге болады.

Өзін-өзі тексеруге ариалған тапсырмалар:

- 1) Миф дегеніміз _____
- 2) Көне түркілер қай құдайға табынды?
- 3) Көне адам табиғат күбылыстарын адамның қай қасиеттеріне теліді?
- 4) Көне түркі мифологиясы неліктен тұтас жүйе болып сақталмады?
- 5) Қазақ халық ақыздарын атаңыздар: _____
- 6) Аңыз дегеніміз _____
- 7) Артық сөзді сыйыңыз

Ұмай	Тәңір
Жер-су	Зевс

8) Көне түркі батыр-құдайының атын жазыңыз

Колданылған әдебиеттер:

1. Маркова О., Жаңабаев К. Алтын бесік (көне түркі мифтерінің желісі бойынша).
2. Үәлиханов Ш. Істықкөл жол жазбалары, Қыргыздардың космологиялық ұғымы.
3. Зуев Ю., Агелеуов F. Пұт – Тәңір құдайы.
4. Успенский Д. "Гераклдың он екі ерлігі" кітабының алғы сөзінен.
5. Ақышев А. Сақтар өнері мен мифологиясы.
6. Үәлиханов Ш. XVIII ғасырдағы батырлар туралы тарихи аныздар, Үлкен қыргыз-қайсақ ордасының аныздары. – Алматы, 1985. – Т. 2.
7. Үәлиханов Ш. – Алматы: Жазушы 1985.
8. Кун. Көне грек аныздары мен мифтері. – Алматы: Мектеп, 1979.
9. Қазақтың мифтік әңгімелері. – Алматы: Фылым, 2002.
10. Ғызыхан А. Қазақтардың дүниетанымы. – Алматы: Қазақ университеті, 1993.

Корқыт туралы аңыз

АДЫНАСЫНДЫРЫЛЫП

Қазақ фольклорында халықтың данасы, философы Корқыт туралы аңыз кең тараған. Аңыз – бұл өмірде болған оқиғаға негізделген халық ауыз әдебиетіндегі бір жанр, кейде қиял-тажайып ертеңдері түрінде жазылады.

Халықтың осы Корқыт туралы аңызында өте ерте замандарда адамдардың болашағын болжал айтатын бір дана өмір сүргені айтылады. Оны Корқыт деп атаған. Ол жер бетін шарлап, көпті көріп-білген адам. Жақсыны да, жаманды да көріп, барлығын ойфа түйіп, салмақтап, шешімін тыныымсыздықпен табуға тырысқан. Оны әсіресе, оны өлім туралы ой көп мазалаған. Ол барлық ғұмырын біреулер қартаіып, біреулер жастай, біреулер бақытты болып, кейбіреулері бақытсыз; енді біреулер өмірге келісімен, енді біреулері кәрілік жасқа жетіп жер жастанағы; не-ліктен адам баласы өледі? Бұл неге байланысты? – деген сұрақтарға жауап іздеумен откізді. Жасы ұлттайған сайын өлім туралы көп ойланып, тіптен өлім түсіне де ене бастаған.

Бір күні Корқыт түсінде көр қазып жатқан адамдарды көреді де, олардан:

– Бұл кімге арналып қазылып жатқан көр? – деп сұрайды.

– Корқыт бабамызға, – деп жауап береді.

Бұл жауаптан Корқыт қатты секем алып, тұған жерін тастап ел кезіп кетуді үйғарады. Бірақ қай елге барса да оған өзіне арналып қазылған көр алдынан шыға береді. Өзге елден де тыным таба алмаған Корқыт тұған жері Сырдария жағасына қайтып оралады. Осы жер мені өлімнен аршалайды деп ойлайды. Өмірдің қуанышын тек өзі сүйіп ойнайтын музыкалық аспабы қобызданғана табады.

Құндердің күнінде ол түсінде тағы да: "Сен өлім деген сөзді айтсаң өлесің", – деген қорқынышты дауысты естиді.

Арада бірнеше жылдар өтеді. Корқыт қобыз тартып, жер бетін аралап жүріп өлім туралы қорқынышы басылады. Бір күні Корқыт өтізін жоғалтып алып, оны таба-

ны тозғанша іздең таба алмай, ызадан: "Өлсем де табамын", – деп, өлім сөзін айтып қалады.

Айтып қалғанына өкініп, қайтадан өмірі қыл үстінде қалады. Тағы да Қорқыт өлімнен қашып туған жерінен кетіп, Сарыарқа, шығыс, батыс, онтүстікті түгел шарласа да, қазылған көр елесінен құтыла алмайды.

Жер бетінде журуге өлімнен қорқып, ғажайып кілемге мініп, өзінің сүйікті қобызында ойнағанынан жанына медеу тауып, Сырдария бойымен жүзіп кетеді. Данагәй ұзақ саяхат кезінде жанын жегідей жейтін ойларын қобызын үнімен жеткізді. Оны самғаған құс та, жүйрік жел де, Сарыарқаның аңдары да тыңдайды. Тіпті өзен де қобызындың мұнды әрі қайтылы үнін тыңдау үшін қозғалыссыз тынып жатады.

Сырдария дананың қорғанышына айналады. Ал ол ғажайып кілем үстінде қобызымен тоқтаусыз күй тартып, жүзебереді. Өлім де Қорқыттың журегінен төгілген құдіретті күйін бұза алмайды.

Осылайша Қорқыт өліммен күрескен. Ол өбден шаршап-шалдығып қалғып кеткенде, өлім жыланға айналып, шағып өлтіріпті-мыс. Қорқыт өлген соң оны Сырдарияның жағалауындағы Қармақшының тұсына жерлеп, қобызды жанына қояды.

Аңызда Қорқыттың өзі өлгенмен, қобызының үні мен одан шыққан мұнды өуен тоқталмай жалғаса бергендігі және осы жермен жүріп өткен адам желмен тербелген шептің сыйбыры іспеттес "Қорқыт, Қорқыт" деген сөзді ести алатыны айтылады.

Осы аңыздан біз шындық өмірдің қиялмен астарлас екенін көреміз, халықтың санаасында Қорқыт қалай бақытты да құзак өмір сүріп, өлімнен құтылуға болады деген өмірдегі шешімсіз сурақтарға толассыз жауап іздейген философ ретінде қалды. Ол өмір утының өзі сүйіп тартатын қобызы арқылы қайтармақшы болды. Осыдан біз қазақ халқы үшін саз бен әннің ролі ерекше екенін көреміз: өмір – жылдам агатын ағыс, ал ән – мәңгілік тыныс.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Қорқыт кім?
2. Аңыз деп нені айтамыз?
3. Қорқыттың қандай ой мазалады?
4. Дана өмірдің қызығын _____ тапты?
5. Қорқыттың күйін кімдер тыңдады?
6. "Қорқыт туралы аңыздың" ерекшелігі неде?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Маркова О., Жаңабаева К. Золотая колыбель.
2. Краткий словарь литературоведческих терминов.
3. Келімбетов Н. Қорқыт ата кітабы // Ежелгі дәуір әдебиеті. – Алматы, 1991.
4. Бекітбаев Р. Дәде Қорқыт // "Қазақ әдебиеті", 1997.
5. Смагулов Б. Қорқыт және қазақ эпосы // Көкшетау, 1991.

Әдебиеттегі аңыз-әңгімелер

Қазақ әдебиетінің көптеген өкілдері өз шығармаларының желісін аңыз-әңгімелер негізінде құраған. Мәселен: Ж.Жабаевтың "Өтеген батыр" ертеғі-поэмасы (XVIII ғасырдағы жонғар шапқыншылығы туралы), М.Жұмабаевтың "Қорқыт" және "Батыр Баян" поэмалары, М.Әуезовтің "Еңлік-Кебек" пьесасы осыған мысал бола алады.

Қазақ халқында киелі құс аққу туралы аңыздарды көп сақталған (қазір де халық оған сенеді). Бұл туралы Ш.Үәлиханов "Тенгри" (Бог, құдай деген мағынаны білдіреді) деген еңбегінде: "Киесінен қорқып аққуды атпайды, оны құстардың төресі дейді", – деп әңгімелейді.

Аққудың бейнесін сұлулықтың символы санап, бас иген ақын – С.Сейфуллин. Ол аққу туралы аңыздарды жинаумен шұғылданған. Өзінің құс киесі саналатын аққуға деген сүйіспеншілігін "Жаңа әдебиет" журналында жарияланған "Асыл құс – аққу туралы" атты мақаласында: "Жасыл жібектей ақтарылған тенізіндің жылтырап қана жатқан тегіс бетін дір қақтырган тамаша аққу көшпелілердің арман-тілегін оятып, жанарларын жылтыады. Аққулар ақшаңқай мамық төстерін тол-

қынға құштырып, құпия тереңдіктің үстінде тәкаппар жүзеді. Содан соң қяң үн шыгарып, қанаттарымен асыл тас іспет моншақтай су шашып, кейіннен ақ арулар салқын мөлдір тереңдікке сұңғіп шығып, өмірдің қуанышынан нәзік қиқу салу үшін қамыстың жаңа гана өскен жапырақшаларын жүлкүлайды. Құнәсіз ақ адад, күміс әуезді құстар теңіздің сәнін келтіреді. Тамаша табигаттың аясында туып-өскен көшпелі ықазақ халқы аққуды сұлулықтың, асылдықтың, ададлықтың символына айналдырады", – деп түсіндіреді.

Сөкен Сейфуллин "Аққудыңайрылысы" атты поэма-сында аққулардың махаббаттқа ададлығын жырлайды:

Аққу қүйі бір мезгілде
Сыңқылдады алыстан;
Және бірі шыга келді
Жақындағы қамыстан.
Жақындағы көк қамыстан
Шыққан аққу жырлады.
Аққу салған ән алыстан
Бері жүзіп зырлады.
Жалғыз аққу жырақтагы
Өнгө салды "келем" деп.
Сыңар аққу қурақтагы
Тұрды күтіп, көлеңден.

Бірақ аққудың сыңарын атып түсіретін қатыгез адам да табылады:

Шіркін гашық жан жолдасын
Тастауга енді қимады;
Мөлдіреген көздің жасын
Моншақтатты, тыймады?
Жылама енді, қүйікті жар!
Неге керек еңіреу?
Кімге мұнша қыласың зар?
Жер мен көк меніреу!
Талай сорлы жер мен көкке
Сен тәрізді жылаган;
Көздің жасын төгіп текке,
"Мені де ал!" деп сұраган.

Олімді де шіркін гашық
Сүйгенімен бір көрді;
Жан қүйігін мәңгі басып,
Жұбайымен бірге өлді!

Абай Құнанбайұлы шығармаларында да азыз желілерін көздестіреміз. Мысалға "Ескендір" поэмасын алуға болады. Ескендір образы – Александр Македонский халық ауыз әдебиетінде де, Шығыстың классикалық поэзиясында да ете танымал. Көптеген өртегілер мен азыздардан басқа Ескендір туралы Фирдоуси, Низами, Науайлдердің ірі поэтикалық шығармалары, поэмалары бар. Бірақ Абай Шығыс дәстүрінен өзгеше, Македонскийдің жаңа бейнесін жасайды. Шығыс халықтарының ауызша және жазбаша шығармаларының көпшілігінде Ескендір тарихи шындықпен байланыссыз өртегі батыры, ұлы қолбасшы, дана би ретінде жырланады. Ал Абай "Ескендір" поэмасында ұлы қолбасшы дәріптеуден бас тартып, шамадан тыс атақұмар, баққұмар, қатал адам бейнесін сомдайды. Ескендірге ақылгөй Аристотель қарсы қойылады.

Поэма жазумен еңбектеніп жүріп Абай грек қолбасшысы туралы тарихи әдебиетті оқиды. Поэманиң басында Ескендірдің Филипп патшаның баласы екенін хабарлайды, оған Македония скипетр берген, он екі жасында таққа отырған. Женістерге жете жүріп, Ескендір көп елді қолына қаратып, талай халықты құлдыққа салады:

Қанішер қаһарлы хан ашуы көп,
Атагынан қорқады жүрт қайғы жең.
Сол күнде қошеметші айтады екен:
Ханың ханы, патшаның патшасы деп.

Қолбасшының бұдан әрі қарайғы суреттемелері оны келенсіз мінез-қылыштарын тереңірек аша түседі. Ескендір – жауыз, қатыгез әрі қанішер. Тіпті бір тамшыға зәру қылған сарықан сары далада шеккен азабы да, оны шексіз атақ-даңқ, байлық қуған жолынан, қатыгез ойынан бетін қайтара алмады.

Ескендір өзінің жорығында алтын қақпасы бар алып биік тауға кезігеді. Күзетші оған адамның көзі тағылған қураган қолбасшының бас сүйегін береді.

Таразыға салынған алтынның салмағын басып кеткен көзді бас сүйектің мән-мағынасын ертедегі даналардың бірі Аристотель шешіп береді. Бас сүйекті тек бір уыс топырақ қана баса алады. Мұның мазмұны мынау:

— Бұл — адам көз сүйегі, — деді ханга, —
Тоя ма адам көзі мың мен санга?
Жеміт көз жер жүзіне тоймаса да,
Өлсе тояр көзіне құм құйылғанда
Кәпір көздің дүниеде араны үлкен,
Алған сайын дүниеге тоя ма екен?
Қанша тірі жүрсе де, өлген күні
Өзге көзбен бірдей-ақ болады екен.

Ескендірдің жаулап алу жорықтарын, халыққа жасаған зорлығын, қатыгездігін, атақ-данқ, баққұмарлығын ақын босылай әшкөрелейді. Зұлымдықтың жолына түскен адам сөзсіз бір тоқтамға келеді және Ескендір патша дана Аристотельдің ақыл-кеңесіне бас ііп, ойланады. Аристотель бейнесімен адамның ақыл-ойы салмақтанған.

Мағжан Жұмабаев ақызы әңгімеге сүйеніп, "Қорқыт", "Батыр Баян" поэмаларын жазған. Бұл поэмаларында ақын өз кейіпкерлері – Қорқыт пен Баян бейнелерін сомдайды, өз халқын сүйетін нағыз батыр, қайталанбас тұлғалары ретінде суреттейді. Оларды Мағжан шынайы патриоттар деп біледі.

Ілияс Есенберлин "Көшпендеріл" трилогиясымен жаза бастаған кезде қазақ мемлекеті тарихына ғылыми-зерттеулер болған жоқ. Бұл жазушының өз кітабында ақыздарды көп қолдануының себебі болды. Олар: жырау туралы ақыз, Құралай мен Ноян туралы әңгіме, Ораздың өлімі туралы новелла, Әбілхайыр ханның келіні мен Орақ батыр махабаттарының тарихы. Халықтың ақызы әңгімелерін қолдану Есенберлинге сонау ерте заман тарихын жандандыруға көмектесті және оған ол шеберлікпен қол жеткізді.

Сонымен бұдан байқайтынымыз, қазақ әдебиетінің ақын-жазушылары өз шыгармаларында ақызы-әңгіме-

лерді пайдалана отырып, өз ой-түйіндерін кейіпкерлер бейнесімен жеткізіп, тарихи, фольклорлық материалдар мен қазіргі өзекті мәселелерді жиі біріктіре отырып қогамдық проблемаларды шешкен.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Ж.Жабаев _____ шыгармасында халық ақызын қолданады?
2. С.Сейфуллиннің аққу туралы мақаласын атаңыз.
3. Автор аққудың дауысын суреттегендеге қандай эпитеттерді қолданады?
4. "Аққудың айырылышы" поэмасында _____ туралы әңгімеленеді?
5. Ақыздагы қолбасшы Ескендір бейнесін Абай Қунанбайұлы қалай суреттейді?
6. Абай "Ескендір" поэмасында _____ уағыздайды?
7. М.Жұмабаев Қорқыт пен Батыр Баянды қалай суреттейді?
8. Есенберлиннің "Көшпендеріл" трилогиясына ақыз әңгімелерді қолдану қандай нәтиже берді?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Үәлиханов Ш. 5 томдық шыгармалар жинағы. – Алматы, 1984. – 130 б. Т. 1.
2. Аймауытов Ж. Мағжанның поэтикалық шеберлігі туралы // "Мысль" журналы.
3. Смирнов Н., Сатбаева Ш., Адibaev X. Қазақ әдебиеті. – А, 1988 ж.
4. Сейфуллин С. Таңдамалы. – Алматы: Атамұра, 2004.

Қырғыздардың аспан денелері туралы түсінігі

Біздің заманымызға келіп жеткен ақыздардың қай мәдениеттің ықпалында пайда болғанын, қашан пайда болғанын анықтау, әрине, оңай дүние емес. Себебі бір зат үғымы туралы әр түрлі түсініктер, көзқарастар болған. Адам аспанның, күннің, айдың ықпалын сезінген, бірақ олардың ықпалы тек осы өмірдеған, туғаннан дүниеден өткенге дейін әсер еткен. Мысалы, адам таби-

ғаттың құдіретті күшінің арқасында дүниеге келіп, ашуынан дүниеден өткен. Бірақ өлгеннен соң да табиғат күші өсер етіп, ол аруаққа айналатын болған. Оның о дүниедегі өмірі туған-туыстарының ақырғы сапарға шығарып салу дәстүрлерін орындаудына, еске алуына байланысты деп сенген.

От. Қырғыздар мен қазақтар отты қасиетті деп білген. Монголдар сияқты қырғыздар да отты ана деп атаған. Оттың тазартатын қасиеті бар деп түсінген, сөйтіп тазарту үшін екі оттың арасынан өткізген. Қырғыздарда тазарту үдерісін аластау деп атаған. Қыстаудан көшкенде олар көшімен екі оттың ортасына өткен. Көп алдында ант беруші Адам да отпен тазартылған.

От үйдің қорғаушысы болған, сондықтан табалдырықтан жаңа аттаған келіндерді отқа табындырған. Әйелдер отпен алақанын жылытып, жаңа түскен келіннің бетінен сипаған. Дүниеге нәресте келгенде де отқа құрбандық шалған. Жалпы қырғыздар отқа үлкен мән берген: отқа түкіруге, оттың үстінен аттауға, тіпті от жанған жерді басуға болмайды, себебі ол адам ауырып қалады деп ойлаған. Оттың құрмет тұта отырып, оттың ашуынан қорыққан, сондықтан да көптеген аурулар оттың арқасында жазылған. От арқылы емдеуге келетін аурулар қатарына аяқ ауруы – ревматизм жатады, себебі ол ауру ескі орындарды басқаннан болады деп сенген.

Қырғыздардың жұлдыздар туралы түсінігі. Поляр жұлдызы – Темірқазық, Ақ аю – Жеті қарақышы, Плеядалар – Үркөр, Шолпан – Қойшының жұлдызы, Таңшолпан – Шолпан, Құс жолы, т.с.с.

Қырғыздар күн күркірегендеге құдай ашуын шақырып жатыр, ал найзағай ойнағанда жер бетіндегі малғұндарды құртады деп ойлаған.

Қырғыздарда "айналайын" деген сөздің өзі де үлкен мән берілген. "Айналайын" деген сөз "сенің барлық ауруыңды, жаман қасиеттеріндегі өзіме, сені айналып қабылдан аламын" дегенді білдірген. Ертеректе баласын ажал аузынан алып қалу үшін ата-анаstry мойнына белбеу тағып алып, "оның ауруын маған бер, оның орнына мені ал" деп баласы жатқан киіз үйден айнала жүгірген. Ал ауылдастары, туған-туыстары оларды сабырға шақырып отырган.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырма

1. Аруақ деген сез нені білдіреді?
2. Қырғыздар отты қалай атаған?
3. Қырғыздардың ойлауынша оттың қандай киесі бар?
4. Қырғыздар жұлдыздарға қалай сенген?
5. "Айналайын" деген сездің мағынасы түсіндір.

Қолданылған әдебиеттер:

1. Уәлихановтың Ш. Этнографиялық жұмыс. – Алматы, 1984, – Т. 4.
2. Уалиханов Ч. Собрание сочинений в 5 томах. – Алматы, 1984-1985.

Тарауға арналған тест сұрақтары:

1. Кім ақыздардың негізінде шығарма жазбаған?
 - а) Абай;
 - б) Мамин-Сибиряк;
 - в) М.Жұмабаев;
 - г) М.Өтемісұлы.
2. Ертеде қазақтар неге табынған?
 - а) желге;
 - б) күнге;
 - в) отқа;
 - г) жерге.
3. Халық ақызы бойынша Қорқыт нені жасады?
 - а) қобыз;
 - б) сыйызғы;
 - в) домбыра;
 - г) баян.
4. Ш.Уәлихановтың айтуы бойынша өлген адамға тұмарлары неше күн бойы шырақ қойған?
 - а) 7;
 - б) 40;
 - в) 9;
 - г) 100.

5. Қыргыз-қазақтар адамдар өміріне нелер әсер етеді деп сенген?

- а) құдайлар;
- б) аңдар;
- в) жүлдyzдар;
- г) планеталар.

6. Қорқыт туралы аңызды пайдаланып шығарма жазған кім?

- а) Б.Момышұлы;
- б) Ш.Уәлиханов;
- в) ІІ.Алтынсарин;
- г) Р.Сейсенбаев.

7. Аңыз бойынша "Жерүйиқты" іздеғен кім?

- а) Қорқыт;
- б) Тенгри;
- в) Асан Қайғы;
- г) Үмай.

8. "Темірқазық" – бұл ...

- а) ең жарық жүлдyz;
- б) ай;
- в) құсқолы;
- г) шолпан.

9. Александр Македонский туралы аңызды қай ақын шығармасына арқау етті?

- а) М.Әуезов;
- б) Абай;
- в) ІІ.Алтынсарин;
- г) Ж.Жабаев.

10. Қай езен туралы аңыз бар?

- а) Еділ-Жайық;
- б) Сырдария мен Амудария;
- в) Шаған мен Деркөл;
- г) Ертіс пен Есіл.

11. Көнетүрік аңыздарындағы төменгі өлем құдайы кім?

- а) Тенгри;
- б) Омай;
- в) Еркелік;
- г) Жер-су.

II ТАРАУ ФОЛЬКЛОР

Фольклор – (ағылшын сөзі "folklore") – халық даналығы, халықтық білім, халықтың ауызаша тудырған көркем шығармасы деген мағынаны білдіреді. Халық ауызәдебиеті өр салада, өр түрлі жанрда дамыған. Тұрмыс-салт жырларынан бастап әпостық жырларға дейінгі бай мұра халық ауыз әдебиетінің жанрлық өресін танытады. Халықтың бүкіл тіршілігі елең-жырларға арқау болған.

Фольклор – барша үлттық мәдениеттің қайнар бұлагы болумен қатар, халық тарихының дәстүрлі дүниетанымының жинақталған алтын қоры, халықтың рухани жан дүниесінің айнасы. Қай халық болсын өзінің тамырын танып, үлттық келбетін айқындаудаға ғылыми сараның ең алдымен дәстүрлі дүниетанымының таусылмас қазынасы – фольклорға жүргініп жататыны да сондықтан.

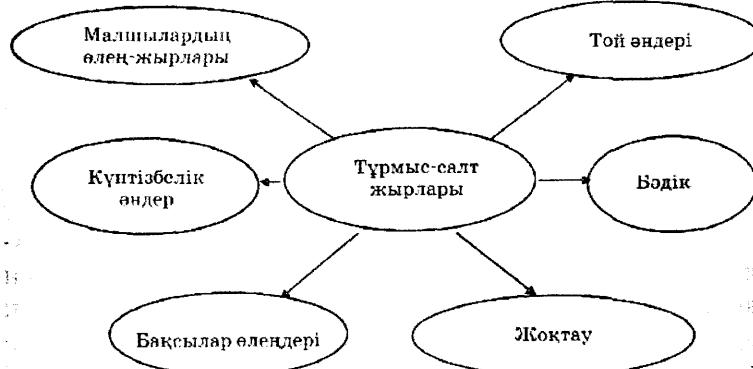
Көптеген ғасырлар бойы басқа халықтардағы сияқты қазақ халқында да поэзиялық шығармашылықтың фольклорлық түрі де дамыды. Ол үрпақтан-үрпаққа ауызаша жетіп, уақыт ұғымына қарай өзгеріп, толықтырып отырды.

Өнердің театр, сурет өнері, мүсін өнері, сөулет өнері сияқты басқа түрлерін дамытуға тұрмыс жағдайлары мүмкіндік бермегендіктен қазақтар үшін, көшпелілер мен малшылар сез өнері құрметті болды. Ауыз әдебиеті халық-

тың жоғары дарындылығын, оның тұрмысқа, өмірге қатынасын бейнелеудің бірден-бір түрі болды.

Қазақ фольклоры – қазақ халқының ұлттық мәдениетінің құрамадас болігінің бірі. Қазақ халық шыгармашылығы әндер, мақалдар, мәтедер, жұмбақтар, баталар, ертегілер, эпос, айтыстар сияқты алған түрлі жанрлардан турады.

Тұрмыс-салт жырлары

Қазақтың тұрмыс-салт жырлары – бұл көніл-күйді, қайғы-мұнды, жан сезімін білдіретін халықтың салт-жораларымен, әдет-ғұрыптарымен, дәстүрлерімен байланысты лирикалық әндер. Тұрмыс-салт жырлары көшпелі малшының өмірімен, оның қазақ қоғамының патриархалдық-феодалдық қатынастар жағдайында қалыптасқан және дамыған сұлулық пен адамгершілік тұралы түсініктерімен терең байланысып жатыр.

Олардың шығу тегі ертеден бастау алады. Сондықтан да малшылардың еңбек еткен кездегі әндерінде, қүнтізбелік ғұрыптық әндер мен үшкірулерде аруақ шақыру отбасылық-ғұрыптық сиқыршылықтың іздері сақталған. Олар әдет-ғұрыптарда да сақталған. Әсіресе бақсылардың – емшілер мен сиқыршылардың өлеңдерінде көптеген ырымға сенудің көріністері бар.

Ислам дінін қабылдауға байланысты дәстүрлі қазақ халықтық ғұрыптары жүйесіне өзгерістер енді, ал ғұрыптық жырларға мұсылмандық идеялар мен бейнелер енді.

Қазақ тұрмыс-салт жырларының жалпы белгілері:

1) әндік фольклордың еңбектік және тұрмыстық негізі;

2) тұрмыс-салт жанрының ғұрыппен, дәстүрмен, тұрмыспен тұтасып кетуі. Ол ғұрыптық жанрлардың қызыметінде, мазмұны мен түрінде іс жүзіндегі тұрмыстық түрдің эстетикалық түрмен үйлесім табуы арқылы байланысады.

3) Ескі наымдардың және кейінгі ырымға сенушілік-тің ғұрыптарда және олармен байланысты жанрларда (сиқыр, жануарларды пір тұту, ата-бабаларына табыну және басқалары) іздері сақталған.

Тұрмыс-салт жырларына жататын жанрлардың бірі – бақсы өлеңдері, бәдік халық медицинасымен байланысты; Наурыз жыры мен жарапазан халықтық және мұсылмандық қүнтізбемен байланысты; үшіншілері –トイ және жерлеу әндері, патриархалдық дәстүрлер мен ғұрыптар сақталған қоштасу, көңіл айту; төртіншілері малшылардың еңбегімен тікелей байланысты өн-жырлар.

Қүнтізбелік әндер – бұл Наурызға арналған жаңажылдық әндер және жарапазан (ораза кезінде айтылатын әндер). Жаңа жыл немесе Наурыз көктемде тойланып, жаңа шарашылық маусымының басталғанын атап етеді. Мұсылман қүнтізбесінің енгізілүіне байланысты оны 22 наурызға – көктемгі күн мен түннің тенесуіне сәйкестендірді. Адамдар табиғаттың көктемгі оянуына, мaldың төлдеуіне қуанды, көктемгі-жазғы көшіп-қонуга өзірленді, тойлады, ән айтушыларды қуана қарсы алды, оларға мол сыйлых берді. Сондықтан да жаңажылдық әндердің кейбірі сыйлық беруді сұраған өтініштер мен аяқталып отырады. Наурыздағы бұл әндер жарапазанды еске түсіретін. Бірақ олардан ғері өуенди еді. Оларда тікелей дидактикалық тілектер молшылық: "Ұлыс оң болсын!", "Төрт түлік төлді болсын!", деген сияқты жақсы ырымға бастайтын ігі ниет пен жақсы тілектер де көп:

Ұлыс күні қазан толса,
 Ол жылы ақ мол болар.
 Ұлы кісіден бата алсаң,
 Сонда олжалаы жол болар...

Діни-дидиактикалық ойдан шығарып айтудың бір түрі – жарапазан. Оны ораза кезінде тұні бойы айтқан. Онда далалық өлең шығарушылардың майдың мол болуын, қожайындарының денсаулығы зор болуын діттеген әдеттегі тілектер (Наурыз әндеріне үқсас) айттылады, бірақ бұл тілектер діни исламдың әуендермен ұласып жатты. XVIII-XIX ғасырлардағы қазақ ауылдарының тұрғындарына тән екі жақты сенім сипатында "Құдай жарылқасын, аруақтар жебеп жүрсін..." деген сияқты ата-бабалар аруағына және Аллаға, пайғамбарларға, әулиелерге табыну түрінде болды. Наурыз әндері мен жарапазан да көтеріңкі үнмен айттылатын сөздер тізбегімен, кейде сирек болса да қара өлең түрінде орындалатын.

Бақсы әндері. Емдеу-сиқырлау қымылдарына ұласатын ұшқытаулар мен ұшқи्रулер қазақтардың көне діни сенімі шамандықпен тамырласа байланысып жатыр. Бақсы (емші) әні де шамандықпен тікелей байланысты.

"Шаман – сиқыршылық қасиеті және білімі бар адам. Ол ақын, музыканыт, сәугегей және сонымен қоса дәрігер", – деп жазды Ш. Үәлиханов.

Бақсылар сөздің жұмбак мағынасы өздеріне ғана түсінікті екендігіне көпті сендірді.

Бәдік. Ескі дәстүр бойынша ауырып қалған майды емдеу үшін кешкісін күн батар алдында ырымдар жасалып, ғұрыптық әндер – ұшқытаулар айттылатын. Бұл кештер бәдік кешіп деп аталды. Ауруды зұлымдық иелері жіберді деп санайтын жиналғандар Алладан одан құтқаруды сұрайтын. Көшпелінің аңғал материалистік түсінігі бойынша ауру жаны бар нөрсе ретінде ұғынылатын. Адамдар ауру да өздері сияқты көшіп кете алады, ал алысқа көшпесе жақсы болады деп сенді. Осыған байланысты бәдік әндерінде ауруды көшіру жөніндегі "Көш, көш!" деген сөздік қайталаулар басты тақырыпты дамытатын еді.

Уақыт өте келе сиқырлық мәнін және ғұрыппен байланысын жоғалтқан бәдік ойындық сипатқа ие болды. Жастан сиқырлау әндерінің дәстүрлі түрін пайдалана отырып бір-біріне сүйіспеншілік сезімдерін жеткізді.

Осыдан келіп бәдік қайым айттыс жанрының қалыптастына негіз болды. Бәдік – сиқырлау әні, ұшқытау әні. Ән мен ғұрыптың атының өзі әнмен емделетін аурудың атын білдіреді.

Той жырлары

Той жырлары: той бастар, жар-жар, беташар, сыңсу.

Той бастар – үйленутойына, тұрлі қуанышты оқигаларға, батырдың женіспен оралуына, қалыңдықтың табалдырықтан аттауына, құрметті адамдардың мерейтойына және т.б. – байланысты мерекелік дастарханды бастайтын, ашатын ән. Той бастарды ақын немесе жырши (асаба) орындаиды. Мерекені ашқан ақын қонақтарды құттықтайты, басталғалы тұрған той жөнінде баяндал береді. Той бастар үй иесіне немесе жиналғандарға алғыс сөздерін айтумен аяқталады. Той бастардың негізгі тақырыбы – даланың қасиетті дәстүрі болып есептелетін қонақжайлышы. Мереке аяқталарда айттылатын ән "Тойтарқар" деп аталады.

Жар-жар – қыздың үзатылу тойында айттылатын тұрмыс-салт өлеңі. Жар-жарда қыздың жаңа өмірінде оның тума-туыстарын енді күйеуі алмастыратыны, оның ендігі барлық сезімдері жарына арналатыны айттылады. Бұл өлеңде әйелдің өзіндік орны туралы халықтық түсінік көрініс табады, көшпелі халықтың патриархалдық-текстік ұғымына сай қыздың, әйелдің, абаның үлесіне тиғен асыл мұраты туралы жырланады.

Үзатылып бара жатқан қыздың сыңсусы – үлттық тәрбие мектебінің тамаша үлгісі. Сыңсу қалыңдықтың туған ауылымен, құрбыларымен, жақындарымен қоштасуы кезінде айттылады. Алтын үяны тастап, туған ел-жүртттан белінү, жат босага аттау оңай іс емес. Осының бөрін тәжірибелі де тәрбиелі халық жылай жүріп ән, жыр түрінде шеберлікпен үйлестіріп жасай білген. Тағы бір қызығы қыз жылап қоштасқанмен, ол қайғы емес қуаныш, қимастық сөтінің де белгісі.

Тойға қатысушылардың бірі қалыңдыққа жұбату әнін айтады. Бұл ән де әйелдің өмірдегі орнын есіне салады, оған жаңа отбасында бақытты өмір тілейді.

Беташар – мұнда ақын қалыңдықты күйеу жігіттің туыстарымен таныстырады, олардың әрбіреуіне мінездеме береді, қалыңдықты жырға қосады, өзін қалыңдық, әйел ретінде қалай ұстасуы керектігі жөніндегі ақыл-кеңес береді. Бұл өндеге көнілді әзіл мен қалжың өте көп.

Бесік жыры – бұл дүниеге келгеннен кейін нәресте алғаш естітін жыры. Оған үлкендер өздерінің сәбиге де-ген сүйіспеншілігін және жақсы азamat болу жөніндегі тілектерін арқау етеді.

Жоқтау

Жоқтау – қайтыс болған адамның жақсылығын, еліне істеген қызметін, жақсы қасиеттерін паш ететін тұрмыс-салт жыры, зарлы өлец. Абайдың ұлы Әбдірахман өлгендеге шығарған жоқтауы, Кенен Әзірбевтің жазушы Сәбит Мұқанов қайтыс болғандағы "Қош бол, Сәбит" жоқтау өлеці көпшілікке белгілі.

Көніл айту – қайтыс болған адамның туыстарына арналған көніл айту және жұбату жыры.

Малышылардың өлең-жырлары

Қазақтың малшылық өлең-жырлары көне замандардан бастау алады. Олардың бірқатарында жануарларды шамандық пір тұтудың, сиқыршылықтың іздері сақталған.

"*Темірге (Ақсақ Темірге) дейін (XIV ғасырга дейін) қырғыздар (қазақтар) ата-бабаларының рухтарына – аруаққа, тазартатын күш ретінде отқа, айга, күнге, жерге және әрбір тұлікті жеке-жеке пір тұта отырып, өздерінің байлығын құрайтын жануарларга табынды*", – деп жазады Ш.Уәлиханов.

Халықтың аңызы бойынша төрт тұліктің пірлері бар. Сиырдың пірі – Зенгі баба, жылқының пірі – Қамбар ата, түйенің пірі – Ойсылқара, қойдың пірі – Шопан ата болып табылады. Адамның еңбектегі серігі ретіндегі төрт тұлік мал туралы өлең-жырлар көптеп тараптады. Дегенмен де жануарлардың бейнелері аллегория емес. Бұл ертедегі адам ойласпайды шығарған және көне түрінде сақталған жануарлар бейнесі.

Талиға Бекхожинаның "Қазақтың 200 өні" кітабына Қазақстанның түрлі аймақтары жасаған фольклорлық экспедициялары кезінде жинақтаған фольклорлық-этнографиялық материалдары енгізілген.

Т.Бекхожинаның мұрасы өте құнды болып табылады, өйткені онда дәстүрлі мәдениетте бар фольклор мен музыкалық шығармашылықтың барлық жанрлары қамтылған: ғұрыптық фольклор – бақсы жырлары, бәдік, жарапазан; той жырлары – сынсу, қоштасу, жар-жар, бет ашар; азалау ғұрып жырлары – жоқтау, жылау, дауыс шығару, жұбату; тұрмыстық жырлар – бала жұбату, қара өлең; балалар фольклорының және дидактикалық жанрлардың ән-жыр үлгісіндегі түрлери – ән-ертегілер, мысал-өлеңдер, ойын-өлеңдер, жұмбақтар, өтірік өлеңдер, сол сияқты кәсіптік эпикалық, әндік және аспаптық дәстүрлердің жоғары улгілері.

Талиға апа өз кітабында жойылу қаупі бар жанрларды атап көрсеткен. Сонымен, қазіргі кезде фольклор өлеуметтік себептерге байланысты жойылып барады, қазірғана түсінікті болған эпостық дәстүрлер қалың бұқаралық идеологиядан бейтараптануының салдарынан ұмытылуға жақын. Өз кезеңінде көркем-поэзиялық түрдегі эпостық жанрлар қазақтардың үлттық идеологиясын бойына сіңірген және үлттық ділді (менталитетті) бейнелеген еді.

Кітапта Қазақстанның, сол сияқты Ресейдің (Бурятияның), АҚШ-тың, Қытайдың, Қырғызстанның этномузыканы зерттеушілерінің мақалалары берілген. Қазақстанның белгілі музыка зерттеуші Галымы, мәдениет зерттеушісі және публицисі Әсия Мұхамбетова түркі-монгол халықтарының тәңірлік күнтізбесін ұсынады және қазақтың дәстүрлі музыкасын жеткізуі салсерілер туралы әңгімелейді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

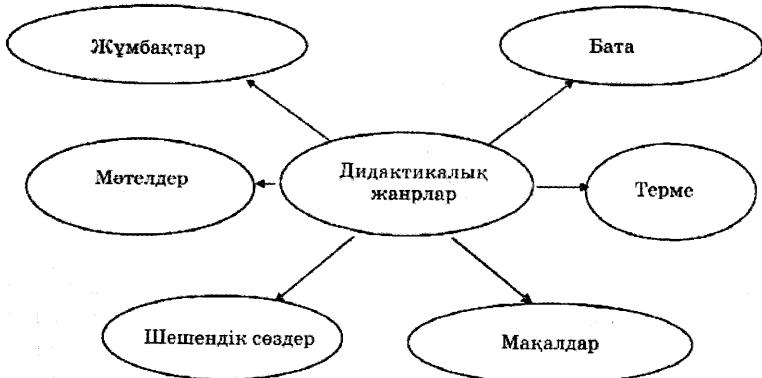
1. Поэзия қандай тұрмыс-салт жырлары деп аталады?
2. Толықтырып жазыңыз: Той бастар – бұл _____

3. Жоқтау жырларының түрлерін атап шығыңыз.
4. Бесік жыры кімге арналған?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Бекхожина Т. "Қазақтың 200 өні" жинағы (1919-1995).
2. Кузбакова Г. От песен до эпоса // Казахстанская правда, 05.02.2002.
3. Валиханов Ч. О формах казахской поэзии. – Алматы, 1984. – 280 б.

Дидактикалық жанрлар

*Даланың, әндері, ертегілер мен мақалдар
оқырманга қыргыздардың түрмисын
жырмен көркемдеу мақсатында
жазылған тұтас кітаптардан да
әлдеқайда тартымды.*

*Өзін-өзі сыйлайтын әрбір би мен
султан мақалсыз сөйлей алмайды,
әңгімелесken кезде әр сөзін мақалданап
сөйлеуге тырысады.*

Ш.Уәлиханов

Дидактикалық жанр, дидактикалық әдебиет – бұл оқытуды, ақыл-кеңес беруді, ақпарат беруді көркемдік мінәжат ретінде жүзеге асыратын әдебиет. Қазақ фольклорындағы дидактикалық жанрдағы шығармалар көбіне

көлемі жағынан өте үлкен және түрі мен мазмұны жағынан алуан түрлі. Бұлар терме, тіл шеберлігін, қанатты сөздерді білдіретін шағын шешендік сөздер, мақалдар мен мәтеддер, баталар, жұмбактар. Оларда мораль мен насиҳаттық сөздер есте сақтауға жеңіл түрде беріледі. Дидактикалық жанрларға тән ортақ үқсас белгілерімен қатар олардың әрбірінің өзіне ғана тән ерекшеліктері де бар.

Термелер де насиҳаттық өлеңдер сияқты адамгершілікке үндейтін ақыл-кеңестер тізбегінен тұратын мазмұны мен ерекшеленеді. Термеде әр түрлі сипаттағы нақыл сөздер, ғибратты сөздер, өмірлік пайымдаулар қатаң тәртіппен және қатаң қысынды дәйектілікпен көлтіріледі. Мұнда жеке бір жолдың немесе бір оймен біріктірілген екі, ал кей кезде бірнеше жолдың өз мағынасы болуы мүмкін. Олар бір шығармаға сыртқы түрі, ортақ ыргағы, сөздердің қайталануы арқылы біріктіріледі.

Термедербес қолдануға болатын бөліктерге белінеді. Мұның басқа бір бөліктерге мазмұны жағынан қатысы жоқ, олар да өз алдына ой білдіре алады.

Термедербес қолдануға болатын бөліктерге жеңіл бөлінеді. Мұның басқа бөлек бөліктерге мазмұны жағынан қатысы жоқ, олар да өз алдына ой білдіре алады.

Шешендік сөздер – бұл нақты оқиғаларға байланысты айтылған дана сөздер. Көбіне олардың туына адамдардың арасындағы түрлі таластар, қақтыңғыстар себепші болады. Шешендік сөздер күнделікті өмірде әр түрлі жағдайларда туындағы. Шешендік сөздерді тұтызу үшін өз ойын өлеңмен бейнелі түрде білдіру талап етіледін. Қызыл тілде дес бермеген және сөйлеуде алдына жан салмаған сөз шеберлерін шешендер деп атады. Шешендік сөздердің көпшілігі халықтың үжымдық шығармашылығының жемісі болғанмен, олардың арасында шығу тарихы тарихи тұлғалардың есімдерімен (Қазыбек, Сырым Датов, Асан Қайғы, Жирен-шешен және басқалары) байланыстырылғандары да бар.

Елдің айтуынша, С.Датов айтыпты дейтін шешендік сөздер өткірлігімен және тапқырлығымен ерекшеленеді. Бірде шешендік сөз сайысы кезінде одан сөз бен судың көзіне, сапар, жол, қызы және даудың мұраты не деген сұрақтар қойыпты. Сонда С.Датов былай деп жауап беріпті:

Сөздің көзі – құлақ,
Судың көзі – бұлақ,
Сапар мұраты – өтү,
Жол мұраты – жету,
Қызы мұраты – кету,
Дау мұраты – біту.

Әдетте шешендік сөздер екі бөлімнен тұрады. Біріншісінде даналық сөздің тууына себеп болған өмірлік жағдайлар, жайлартуралы баяндалады. Ол негізінен қара сөз түрінде болып келеді. Ал өткір сөздің басты ойын білдіретін екінші бөлігі үйқасты, ыргақты болады.

Қазақ фольклорында шешендік сөздер кейін келе пайды болған, олардың көпшілігі кейінгі көркем әдебиеттен бөлініп алынған, сондықтан да олар мәдениеттің өртө және көне ескерткіштерінде кездеспейді.

Мақалдар – ықшамдылығымен, бейнелілігімен және өмірдің әр түрлі құбылыстары туралы дәлдікпен айтылатындығымен ерекшеленетін, терең қорытылған ойға құрылған нақыл сөздер. Мақалдар философия жөніндегі халық тусінігінің көрінісі есебінде ғасырлар бойы қалыптасты. Олар үрпақтан үрпаққа ауыса отырып өңдеуден өтті, бірте-бірте жымдаса өріліп, бейнелі нақыл сөзге айналды.

Қазақ мақалдары көп мағыналы болып келеді, олардың айттар ойы әдетте сөз қолданысына байланысты болады. Оларды тақырыпқа бөлу мүмкін емес, өйткені мақалдар өте көп. Мақалдар мен мәтелдерде көрініс таппанаң бірде-бір оқиға немесе өмір құбылысы жоқ. Мақалдарда халықтың өңбек тарихы, қоғамдық қатынастары, оның тұрмысы мен әдет-ғұрыптары көрініс тапқан. Халықтың мал өсірумен айналысқан ұзақ көшпелі өмірі мысалы мына мақалдарда бейнеленген:

"Көшкенде халық екіге бөлінсе, көппен бірге жүр: теңіз құрғамайды, халық адаспайды", "Ат – ердің қанаты".

Қазақтарда ақылды, тапқыр сөздер ерекше бағаланады, бұл жөнінде мына мақалдар туған:

"Өнер алды – қызыл тіл", "Иек көркі – сақал, сөздің көркі – мақал", "Отыз тістен шыққан сөз отыз рулы елге тарайды".

Қазақ халқының мақалдарында халықтық мораль нормалары да бар, олар адам қандай болуы керек деген сұраққа жауап береді: "Бейнет, бейнет тұбі – зейнет", "Еңбегі аздың – өнбекі аз", "Асыл – тастан, ақыл – жастан".

Халықтық үғым бойынша адам еңбексүйгіш, ақылды, білікті, қайырымды, адал болуы керек.

Қазақ мақалдарына жинақылық, барынша дәлділік тән. Олар метафораның, метонимияның, антитезаның, аллегорияның, салыстырудың көмегімен жасалады. Қазақ мақалдары эпостық шығармаларды, ертедегі және қазіргі заманғы қазақ әдебиетінің ескерткіштерінің құрамында кездеседі.

Мәтелдер – бұл өмірлік құбылысты, оқиғаны дәл және ықшам бейнелейтін күнделікті қолданылатын бейнелі сез. Мәтелдердің мақалдардан өзгешелігі оларда үйрету, бағыт нұсқау, насхат болмайды. Мәтелдер нақты бір жай бойынша айтылған өткір ойдан тұрады.

Қазақ халқы үшін мақалдар мен мәтелдер ерекше маңызды болды. Олар қоршаған ортанды бақылау, табигаттың құпияларына қанығу, жануарларды, көшпелі мал шаруашылығын игеру барысында алған түрлі өңбек дағдыларын осы дана сөздермен бекітіп отырған. Көшпелінің бай өмірлік тәжірибесі үрпақтан үрпаққа мақалдар мен мәтелдер арқылы тараптады.

Бата. Бұл жанрдың пайда болуы табиғи жарық көзде-ріне табынумен байланысты болды. Бата ай жаңа туған кезде айтылатын. Олар жаңа шаңырақ құрған кезде, ересек өмірге қадам басқанда жастарға бақ-береке, денсаулық, табыс, алыс жолға шығар алдында сәттілік тілеген тілектерден тұратын.

Бата қатаң құнтізбелік тәртіпке бағындырылмаған, оны кездесу мен қоштасуда, дәм үстінде айтқан.

Жұмбақ – бұл заттар мен құбылыстарды олармен аздал болса да үқсас нәрселермен салыстыра отырып түспалдан айтатын фольклор жанры; әдетте табута тиісті сұрақ ретінде қойылады. Жұмбақты ойдан шығаруға ерік берілген. Заттай және нақты елестету жолымен жасалады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

- 1) Дидактикалық жанр дегеніміз не?
- 2) Терме – бұл _____
- 3) Мына сөйлемді аяқтаңыз: " Термегі жолдар соңғы біркітіреледі"
- 4) Накты оқигаларға байланысты айтылған дана сөздер бұл – _____
- 5) Мақалдар – бұл _____

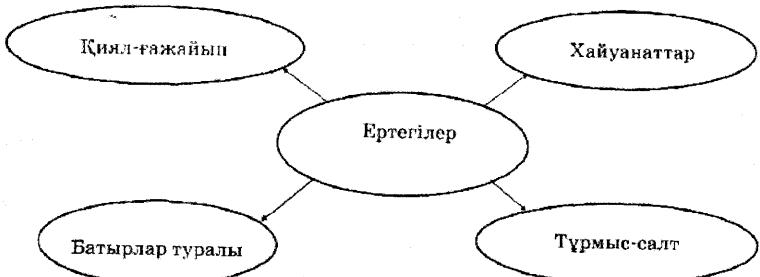
Колданылған әдебиеттер:

1. Валиханов Ч. Словесность. – Алматы, 1985. – 385-390 с.
- T. 4.
2. Валиханов Ч. Поговорки Большой орды. – Алматы, 1984. – 277 с. – Т. 1.
3. История казахской литературы в 3 томах. – Алматы, 1968. – Т.1.
4. Ақ бата: Бата сөздер. Құраст. С.Негимов, Т.Қазиұлы – Алматы: Жазушы, 2002 .

Қазақ халқының өртегілері

Түрлі халықтардың өртегілерін оқуды жақсы көремін.
Көне авторлардың метафораларымен халықтың дүниетанымын үзгіну – бұл өте қызықты іс.

Олжас Сүлейменов

Ертегі – бұл әдептеген тыс, ойдан шығарылған оқигалар туралы ауызша өлең түріндегі халықтық әңгіме. Қазақ өртегілерінің дамуын былай елестетуге болады: XVI-XVIII ғасырларда қиял-ғажайып өртегілері мен тұрмыс-салт өртегілері барынша көп тарады. Бұл дәүірде Жириенше туралы өртегілер топтамасы қалыптасты, Алдар көсе туралы өртегілер топтамасы жаңадан пайда бола бастады. Түрлі соғыстарға байланысты қиял-ғажайып, батырлық (алыптар туралы) өртегілер шарықтау шынына шықты.

XIX ғасыр мен XX ғасырдың бас кезеңінде тұрмыс-салт және хикаялық өртегілері, сатиравық өртегілер белең ала бастады. Алдар көсе туралы өртегілер топтамасы түпкілікті қалыптасып болды, Қазақстанда Қожана-сыр туралы анекдоттар тарала бастады.

Қиял-ғажайып өртегілері. Қиял-ғажайып өртегілерінің тақырыбы қаһарманның ғажайып құралдардың көмегімен көптеген кедергілерден өтіп шығуы болып табылады. Егер қаһарман өзіне, өз күшіне сене отырып кедергілерден өтіп шықса, ол батырға айналады. Осындағы батырлары бар өртегілер қиял-ғажайып, батырлар өртегілері деп аталады. Мұндай өртегілердің бірқатар өзіне тән ерекшеліктері болады.

Қиял-ғажайып өртегінің класикалық түрі мынадай композициялық сәттерді қамтиды: қаһарманның басқа дүниеге сапар шегуі, ғажайып затты алуы, қын міндеттерді орындал шығуы, құда тусяуі, зұлым құштерді жоюы, бақытқа жетуі. Әдette оның соңы кейіпкердің сүйген қызына үйленуімен және таққа отыруымен аяқталады. Өртегінің класикалық түрі Шығыс пен Батыс халықтарында өте көп тараған.

Класикалық қиял-ғажайып өртегісінің қаһарманда-ры әрқашан да женіске жетеді және барлық сындардан абыраймен өтеді. Оның әлеуметтік жағдайына маңыз берілмейді. Ол ханның, байдың ұлы да, аңшы-мерген де, малшы да, батыр да, кедей де, бай да болуы мүмкін – кім болса да ақыр аяғында өз бақытына ие болады.

Қиял-ғажайып өртегілерінің ішінде батырлық өртегілер ерекше орын алады. Оларға батырлық әпосқа үқсас

және көбіне олармен байланысты тақырыптар өзек болған. Бір жағынан алғанда, осы түрге жататын ертегілер қиялдау ертегілерінің ерекше тобын құрайды: мұнда да қаһарманның бұрынғы жаулары, мұнда да басқа өлемге сапарға шығу қайталанады. Екінші жағынан алғанда, мұнда да батырлық эпос тақырыбына тән туған жерді, халықты, тайпаны, руды басқыншылықтан азат ету не месе қорғау туралы баян етіледі.

Қазақтың көне батырлық ертегісі – "Ер Төстік". Қазақ фольклорында бұл батыр туралы жыр жоқ.

"Керкұла атты Кендебай" атты басқа бір батырлық ертегінің сюжеттік негізі – батырлық көрсетіп құда түсу. Бұл ертегілер шығу тегі жағынан өте көнерген.

Айтылғандардан көп кейін пайда болған батырлар ертегілері батырлық эпоспен тығыз байланысты. Мысалы, "Таласпай мерген", "Ер Қекше және оның ұлы Ер Қосай", т.б. "Таласпай мерген" ертегісінің қаһармандары Қобыланды мен Қараман қазақтың батырлар жырынан жақсы белгілі. "Қобыланды батыр" туралы жыр – көркемдігі жағынан кемеліне келген жырлардың бірі. Батырлар ертегісінің жырмен байланысы желісімен және сюжеттік табиғатымен ғана емес сонымен бірге баяндау мәнерімен де астасып жатыр. Батырлар ертегілерінде де батырлар жырына тән өлеңмен баяндалатын суреттеулер кездеседі.

Хайуанаттар туралы ертегілер. Олар үш топқа бөлінеді: 1) сарапдық, ақылдылық, аңқаулық және басқалары сияқты адамдық сипаттары қарапайым түрде көрінетін **хайуанаттар туралы классикалық ертегілер**.

2) мысал өлеңдерге жақын ертегілер. Бұлар – хайуанаттар бейнелері шартты түрдебасым немесе нашар көрінетін, ал суреттеу жағынан белгіленген норманы нақты көрсеттін мысал ертегілер.

3) хайуанаттардың қандай да болсын бір белгісінің пайда болуы туралы баяндалатын **этнографиялық ертегілер**.

Хайуанаттар туралы ертегілердің шығу тегі көне тотемдік нағым-сенімдермен байланысты. Адам табиғат күштеріне, хайуанаттардың жұмбақ және қорқынышты

әлеміне толық төуелді бола отырып ой-қиялдында бұл әлемді өзіне бағындырады. Мұнда хайуанаттар мен адамдар "қогамы" бөлінбейтін тұтас қүйінде бірігіп кетеді. Хайуан адамдардың бірге тұру ережесіне бағынады, оған адамның тілі түсінікті, ол жазалай да және кешіре де алады, мейірімді де және қатыгез де бола алады.

Уақыт өте келе табиғатқа ұstemдік ету елестетуден нақты іске асыруға ұласқан кезде ғана тотемдік нағымдар да, ғұрыптар да, ертегілер де кейбір жұрнақтарын қалдыра отырып жойылып кетеді. Енді хайуанға секемдене қарауды ұмытқан адам оған мысқылмен қарай бастады. Хайуандар туралы алғашқы ертегілер андардың арамдығынан немесе аңғалдығынан адамдардың бойындағы кемшіліктер түспалмен көрсетілетін ертегілерге айналды. Сонымен хайуанаттар туралы ертегілер өзінің басты сипатына – **аллегоризмге** ие болды.

Қазақ хайуанаттар туралы ертегілерінің өздері пайда болған тотемдік негізден ажыраганына көп уақыт болды.

Тұрмыс-салт ертегілері. Тұрмыс-салт ертегілерінде халықтың тұрмыс-тіршілігі кеңінен суреттеледі. Әсіресе, қоғам өміріне баса қөңіл бөлінеді. Қазақтарда жұбайларға, отбасылық-рулық тақырыптарға арналған ертегілер аз кездеседі. Көптеген тұрмыс-салт ертегілері түрі жағынан новелланы, шағын қызықты өндімен еске түсіреді. Мысалы, "Біту өже" ертегісі. Байдың ұлы қалыңдық ізден жүргенде ұнатқаны кедей бақташының қызы болып шығады. Қөңілі қалған жігіт ол қызды қылышпен ұрады, құйма алтынын ұмыт қалдырып кетіп қалады. Кедей бақташы байып кетеді, ал оның қызы сұлу қызға айналады. Бірнеше жылдан кейін жігіт тағы қалыңдық ізден үте шығады да, бақташының қызын тақып, құда түседі. Ертегі "Тағдырдан қашып құтыла алмайсың", – дегенді мәзгейді. Ертегі екі жақтың қосылып, бақытты да ұзақ ғұмыр кешуімен аяқталады. Осылайша, бақыт байлықта емес екендігі сез болады.

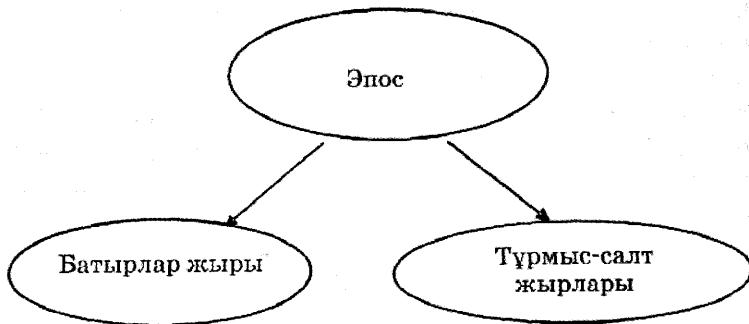
Осылай ертегіде ақыл мен адамгершілік жеңіске жетеді. Оңбагандықпен және алдаумен жылы орынды иемденуге тырысқан адамдар сөзсіз жеңіліске ұшырайды.

Тұрмыстық ертегілердің ішінде **сатирадық ертегілер** ерекше орын алады. Мұндай ертегілердің мақсаты ерсілік-оғаш қалықтарды өшкөрелеу болып табылады. Сатирадық ертегілерде жәбір көрсетушілерді жену тура-лы халықтың көкейкесті арманы көрініс табады. Бұған "Алдар көсе мен Шығайбай" ертегісі мысал бола алады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Олжас Сүлейменовтың ертегілер – "Ертегілер – бұл халықтың дүниетанымын ұғыну – _____", деген ойларын аяқтап жазып шығыңыздар.
2. Ертегі бұл халықтың _____.
3. Қиял-ғажайып ертегілерінің идеясы _____.
4. Жануарлар туралы ертегілердің топтарын атаңыз.
5. Тұрмыстық ертегілердің ішінде сатирадық ертегілердің айырмашылығы неде?
6. Тұрмыстық ертегілер қандай мақсатты көздейді?

Эпос

Эпос. Қазақтың халық ауыз әдебиетіндегі кең дамыған. "Эпос" сөзі көп мағыналы. Эпос – әдебиеттің үш түрінің бірі: (эпос, лирика, драма). Сондай-ақ, эпос – өте ерте замандағы оқиға, батырлар туралы халықтық шығарма. Мұндай шығарма тек өлең түрінде немесе өлең жолдары қосылған про-за түрінде жазылады.

Эпостың тууы мен алғашқы дамуы қазақы ақиқат құбы-лыстарымен қалыптасып, халықтың өмірлік және рухани

әдістерін бойына сіңіріп, тарихи ғасырлар бойына дамы-ды.

Эпостың түп-төркіні көне заманда жатыр. Сонау Орхон-Енисей жазба ескерткіштерінен, мола құлпытастарынан, қазбалардан табылып, батырлар мен рубасылардың ерлік-тері мәңгі есте сақталды. Көптеген эпостық шығармалар рулардың шығарған өлеңдері негізінде туындаған. Қазақ эпосы өзіндік жанр ретінде XV-XVII ғасырларда қазақ халықтың феодалдық езgi мен құресі тұсында қалыптасты. Эпикалық шығармалардың мәтіндері бізге ауызба-ауыз ақын-жыраулардың өлеңдерімен жетіп, олардың бір бөлімдері фольклористермен, оқымысты-шығыстанушылармен төңкеріске дейін жазылып алынды.

Қазақ халықтың көптеген эпикалық өлеңдері мен жырлары батырлар туралы және ғашықтар туралы болып белінеді, оны фольклористикада батырлар жыры мен тұрмыс-салт жырлары деген терминдермен береді.

Батырлар жыры – бұл халық ауыз әдебиетіндегі тарихи жағдай, батырлардың халқы мен отаны үшін ерлік істері туралы шығармалар. Мұндай эпос негізінде батырдың жеңісімен аяқталатын құрес, жаумен теке-тірес жатыр. Сондықтан мұндай шығармалардың барлығы дерлік батырлар есімдерімен аталады: "Қобыланды батыр", "Қамбар батыр", "Алпамыс", т.б.

Эпостың басты кейіпкері – өн бойында халықтың жақ-сақиеттері бейнеленген батыр, жауынгер. Ол асқан күш иесі және азаматтық қасиеттермен ерекшеленеді.

Батырлар жырына характерлік гипербола, эпитеттер, айбынды, салтанатты стиль тән.

Батырлық эпос – бұл халық ауыр қайғы-қасіреттен, өз руын жаудан қорғайтын, асқан күшімен ерекшеленетін батырлардың ерен ерліктері мен өмірлері туралы сюжетті өлең.

Батырлық эпос көшпенді өмір сүріп, ішкі және сыртқы жауларымен құрескен қазақ халықтың өміріндегі тарихи жағдайлар негізінде туған.

Батырлар жыры – бұл үлкен тарихи даму жүргізетін өнер құбылысы. Қазақтың батырлық жырында тарихи

жағдай ерекше фантастикамен, батырлықпен бейнеленген. Эпикалық ескерткіштерді белгілі бір тарихи жағдаймен, тарихи тұлғамен байланыстыру қын, дегенмен кейбіреуінің мазмұнына қарап, онда көрінетін қазақ халқының тарихи ширегіне қарап, өткен уақытын шамалауға болады.

Қазақтың батырлық эпосының өте көне нұсқасы VIII-X ғасырға, патриархалдық-рулық қатынастардың ыдырау дәүіріне жатады. Руаралық тыныштықтың бұзылуы, рулардың этникалық бірігуі, руаралық соғыс жөнінде сыйбыстың тууы, жер ауыстыру, рубасылар мен ықпалды адамдар туралы мәліметтер эпостың негізін қураған. Эпикалық стильдің түзіліп және дамуы үдерісінде айтылған белімдер ірі батырлар есімі тәрірегінде шоғырланған. Эпикалық шығармада батырлардың шыққан тегі айтылуы тегін емес: Қобыланды – қарақыпшақ руынан, Алпамыс – қоңырат руынан, Қамбар – ногай руынан.

Алпамыс туралы жырда патриархалды-феодалдық қоғамның ыдырауын бейнелей отырып, халық бірлігінің қажеттілігі идеясы көрінеді.

XV-XVI ғасырларда Алтын Орда құлап, қазақ мемлекеті құрыла бастағанда, қазақ жеріне жонғар феодалдары шабуыл жасады. Әсіресе, XVII ғасырдың орта тұсында қазақтарды қатты қыспаққа алды, оның артынан 1723 жылы жонғар-қалмақ өскерлері шабуылдады. Осы дәуірдегі жонғарлар мен қалмаққа қарсы батырлық күрестер батырлар жырын түпкілікті қалыптастырыды. Тура осы тарихи кезең көптеген эпикалық шығармада көрініс табады.

Қазақ хандары мен еңбекші халық арасындағы курес "Ер-Тарғын", "Ер-Көкшे" эпикалық поэмаларында бейнеленген.

Кейінірек жазылған "Қарабек", "Өтеген батыр", "Арқалық батыр" сынды эпикалық шығармаларда батырлық тақырыбы социалды-саяси күрестен, қазақ даласындағы қоғамдық тарыстағармен байланыстырылады. "Арқалық батыр" жырында қазақ халқының Ресеймен қосылуы тұсындағы көніл-күйі, Ресей мемлекетінен қолдау ізде-

ген және өз халқының тағдырын ойлайтын батыр образы суреттеледі.

Эпикалық шығарманың бәрі бірдей халықтық емес. Мысалы: "Орақ-Мамайда" негізінен феодалдық ынта көрініс табады.

"Алпамыс" эпосы – өте көне батырлық жыр. Онда тек көненің тұрмыс-салт қатынастары ғана емес, көне мифтік ұсыныстар да бейнеленген. Оларда негізінен батырлардың өз тайпа мен руларын қорғауы, аңшы-мергендер туралы әңгімеленеді.

"Алпамыстың" көне түпнұсқалары бізге жетпесе де, ол туралы жыр түркі текстес халықтарда сақталған. Бұл алтайлық "Алпы-Манаш" және "Алпамыш" батырлар жыры, татар халқының "Алпамыш" батырлық ертегісі, башқұрттық "Алпамыш пен Барсын-хылууы", қарақалпақ, қазақ, өзбек халықтарының "Алпамыс" – "Алпамыш" әпостары.

"Алпамыс" жыры негізінің көнелігін мойындал, оқымыстылар әр түрлі шешімге келеді. Біреулері Дешті-Қыпшақ кезінде XII-XIV ғ., екіншілері Арай, Сырдария сағаларында өзбек, қазақ, қарақалпақ халқының жасақталуынан бұрын құрылған қоңырат руының эпосы дейді.

Үшінші болжам бойынша "Алпамыс" батырлық ертегі ретінде VI-VIII ғасырларда оңтүстік Алтай таулары аясында, Түрік қағанаты дәуірінде құрылғып және сонын XVI ғасырда көшпелі өзбектің Шайбани хандығында жайлайлған.

Фольклористердің басым көпшілігі Алпамыс туралы жыр дала көшпенділері арасында, патриархалды-рулық қатынастар жағдайында құрылған деп есептейді.

"Алпамыстың" қазақша нұсқауларын оқып зерттеу, оның кейінірек кезеңде құрылғанын көрсетті. "Алпамыстың" қазақша нұсқауларының ішіндегі әдеби жазылғаны – С.Аққожаевтың нұсқасы. Ол Қоңырат руының байы Байбөрінің баласы болмаған деген тарихпен басталады. Өскен соң өзін "қубас" деп кемсітетін егей ұлы Ұлтанды төрбиелейді. Ренжіген Байбөрі мал-мұлқін үлестіріп, бәйбішесімен өз аулынан кетіп қалады. Көп

жылғы күйзелістері сәттілікпен аяқталып, олардың Алпамыс атты баласы болады. Ол бес-алты жасында-ақ батыр болышады. Одан соң айдай сұлу Гүлбаршынға үйленеді.

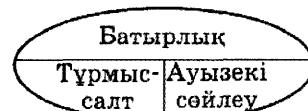
Жырдың екінші белімі – батыр мен қалмақ руладының тарихы. Алпамыс өйелімен тұған ауылына келіп, қалмақтың ханы Тайшын өкесінің үйірін айдап кеткенін естиди. Айдалған мал үйірінің артынан қуып, мыстап кемпірдің айласымен зынданға түсіп қалып, көп жылдар сонда азап шегеді. Одан босанып және қалмақтарды талқандап Алпамыс үйіне қайтып оралады.

Үшінші белімінде белгілі сюжетпен аяқталады "күйеуі өз өйелінің тоғының үстіне келеді". Алпамыс жоқта Ұлтан Алпамысты өлді деп сендіріп, батырдың мал-мұлқі мен отбасын әменгерлік салтымен өзі иемденбек болады. Бірақ Алпамыс Ұлтанды жазалайды. Эпос мерекелік салтанатпен аяқталады.

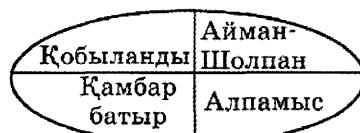
"Алпамыс" жырындағы батырлық-патриоттық тақырып отбасылық-рулық тақырыппен сәйкес келеді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

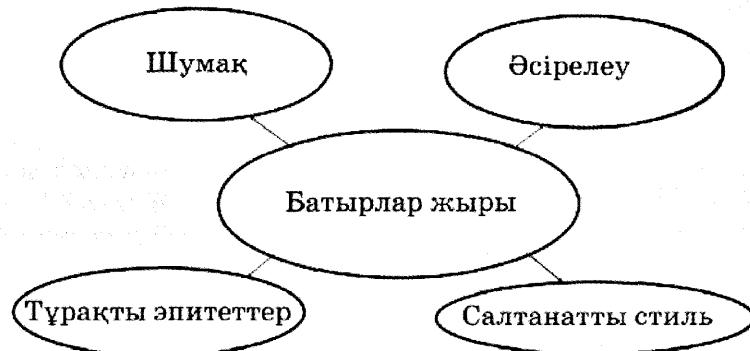
1. Эпос – бұл халықтық _____
2. Қазақ эпосы қашан қалыптасты?
3. Батырлық эпос – бұл _____
4. Батырлық жырда нелер көрініс табады?
5. Алпамыс туралы эпостың сюжетін баянда.
6. Фольклористикада эпос түрге бөлінген. Қате жауабын көрсет:

7. Қайсысы батырлар жырына жатпайды?

8. Батырлар жырларында кездеспейді:

Әлеуметтік-тұрмыстық (лирикалық) эпос – махабbat тақырыбы жырланатын, қазақ тайпалары мен рулады арасындағы күрделі қатынастар, даулар туралы өңгімеленетін фольклорлық шығармалар. Әлеуметтік-тұрмыстық эпостың өз ерекшеліктері бар:

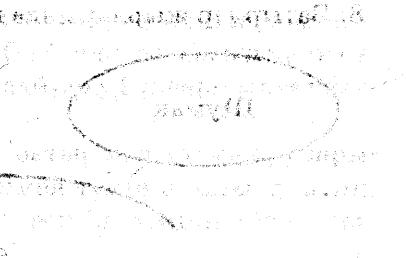
1) мұндай эпостың тақырыбы махабbat, екі жастың өз бақыты жолындағы қыншылықтары мен құресі тақырыбы болып табылады;

2) батырлық эпостағы шешуші мәнге ие емес өдет-ғұрыптар, тұрмыс пен рулық қарым-қатынастар әлеуметтік-тұрмыстық поэмалар мазмұнымен үйлесім табады. Мысалы, "Қозы Көрпеш Баян сұлу" поэмасының драмалық шиеленісінің негізінде ата-аналардың әлі дүниеге келмеген балаларын болашақта некеге тұрғызу мақсатында атастыру дәстүрі жатыр.

3) бейнелердің шыншыл баяндалуы. Егер батырлық эпосында батыр бес жасынан бастап өскери ерліктер жасағыны болса және шындықтан асып кететін болса, тұрмыстық поэмаларда адамдар өздеріне тән барлық қасиеттерімен ғана қалады.

Әлеуметтік-тұрмыстық эпостың ең белгілі шығармалары: "Қызы Жібек", "Қозы Көрпеш Баян сұлу", "Мақпал қызы", "Айман-Шолпан", т.б.

"Қозы Көрпеш – Баян сұлу" поэмасы ең көне және халық арасына кең таралған жырлардың бірі. Бұл жырда "Қызы Жібек" сияқты басқа халықтарға көптен белгілі

Қозы Көрпеш – Баян сұлуға арналған құлпытас. Суретті «Қозы Көрпеш – Баян сұлу» эпосының Құсмұрындық тізімін жазу кезінде Ш.Уалиханов салған.

халық даналығының інжу-маржаны. "Қозы Көрпеш-Баян сұлудың" нұсқаларының бірі 1812 жылы Қазанда орыс тілінде (башқұрт тілінен аудармасы) шықты. Барабин татарларының нұсқасын және қазақ нұсқаларының бірін В.В.Радлов жазып алғып, басып шығарды, алтай-лықтарда "Қозын-Еркіш" эпосы бар. Осы халықтардың барлығы "Қозы Көрпешті" өзіміздікі деп санайды, ал қазақтардың арасында оның 16-дан астам нұсқасы бар.

1833 жылы Пушкин Оралда болғанда осы эпостың сюжетін жазып алды.

"Қозы Көрпеш-Баян сұлудың" әр түрлі нұсқаларында идеялық мазмұны мен композициясы өзгерістерге ұшыраған. Оларды екі топқа бөлуге болады: көптеген жағдайларда поэманның романтикалық бояуы өте басым және оның ақыры қайғылы аяқталады. Шөженің нұсқасы, Радловтың, Березиннің жарияланымдары және 1909 жылғы басылымы осындай. Бұларда осы өмірде қосыла алмаған Қозы мен Баян өз тілектерін "о дүниеде" жүзеге асырады. Мұнда "Ләйлі және Мәжнүнмен" үндестік бар.

Екінші топқа Жанақтың нұсқасы жатады, мұнда жастардың ана дүниеде емес, тіршілігінде бақытқа жеткендігі айтылады. Сонымен бірге көшпелі өмірдің қайшылықтары көрсетілмейді және олардың жағдайын жеңілдететін қосымшалар енгізіледі. Нұсқалардың ерекшеліктеріне сәйкес олардың әрбірінің композициясы да

бірінен-бірі өзгеше болып келеді. Жырдың Жанақ нұсқасының басы екі байдың достығынан басталады, шарықтау шегі Қөсемсарының өлімі болып табылады, ал аяғы Қодардың өлімімен біtedі, яғни жақсы аяқталады. Басқа нұсқаларының шарықтау шегі – Қозының өлімі, шешілер тузы – Баянның өзін-өзі өлтіруі, яғни, соны қайғылы болып келеді.

"Қозы Көрпештің" бір белгілі нұсқалары көне дәстүрмен байланысты, басқалары өзгеріске ұшыраған, XVIII-XIX ғасырларда жаңартылған. Сонымен қатар кейбір, мысалы, ногайлы сияқты көне атаулар жоғалып кетеді, ал олардың орнына Кіші жүздің шеркеш руы, немесе бағаналы (Орта жүздің наймандары) пайда болады. Дегенмен де олардың барлығында да алғашқы сюжеті сақталады.

Поэмалың негізгі тақырыбы – бірін-бірі сүйген жастарды өлімге итермелеген ескі ғұрыптардың қаталдығы болып табылады.

"Қозы Көрпеш" лиро-эпосының негізі бүкіл дуние жүзінің фольклорында кездесетін романтикалық эпостың заңдары бойынша дамитын романтикалық махабbat тақырыбы болып табылады. Эпоста адамның мінезі, оның құресі, ішкі дүниесі, сезім тебіреністері шебер суреттеген.

Поэма көптеген көне нұсқаларда ғашық болған екі жастың қайғылы өлімімен аяқталады. Бірінші Қозы өледі, ал содан кейін қайғыдан құса болып Баян өледі. Олардың өлімінен кейінгі оқигалар әр түрлі суреттеледі. Олардың ең бастысы – Баян мен Қозының тірілуі (бір нұсқада үш күнге, басқаларында үш жылға немесе 31 жылға тіріледі) және олардың бақытты өмірі.

Құлпытастың орнатылуымен байланысты басқа нұсқалар да кездеседі. Олардың бірінде Қозы мен Баянның молаларының үстіне бір-біріне ұмтылған екі гүл шыққаны туралы айтылады. Бірақ екі моланың ортасында жатқан Қодардың моласынан гүлдердің бірге гүлдеуіне мүмкіндік бермейтін көк тікен шыққан. Аңызда бұл Баян Қодарды құдыққа құлатып оған тас лақтыра бастағанда Қодар

оған: "Сіздерді тірі күндерінде айырдым, ал өлгеннен кейін екеуіңің араңа тікен болып шығамын" деген сөздерімен түсіндірледі. Бұл нұсқасында "Қозы Қөрпештің" соны Орта Азия халықтарының арасында кеңінен таралған "Тахир мен Зухра" поэмасының сонына үқсас болыш келеді.

Поэмада қазақтардың тұрмысы, рулық қоғамдағы адамдардың курделі қарым-қатынастары бейнеленген, табиғат әсем суреттеген.

Поэма 11 буынды төрт жолды өлең түрінде құрылған. Бірақ батырлар жырындағы баяндау оған кіргізілген дәстүрлі тұрмыстық және ғұрыптық әндермен жиі үзіліп қалып отырады. Қазақтың халықтық поэмасының бірде-бірінде осы поэмадағы сияқты қазақ халық фольклорының шағын тұрлері өте көп қолданылмайды: мұнда той әндері – жар-жар да, қоштасу да, естірту де, жоқтау да бар және олардың бәрі поэмандың сюжетімен тығыз байланысады.

"Қызы Жібек"

Қазақ халқында "Қызы Жібек" поэмасы кеңінен белгілі болған. Поэмандың 16 нұсқасы басылып шыққаны мәлім. Негізгі нұсқасы – екеу. Бірі – өте көне, оны Қазалы тұбінде тұрған ақын Мұсабай айтқан, келесісі – ақын, кітап шығарушы Жұсіпбек Шайхыисламов бастырган және редакциялаған белгісіз жыршының нұсқасы.

Әпос кейіпкердің есімімен аталған. Оның тағдыры тақырыптық, сюжеттік және композициялық арқау болған. Эпостың сюжеті көп беліктен тұрады. Ол шекті руының ханы Сырлыбайдың (кейбір нұсқалары бойынша Алшынбай байдың) қызы Қызы Жібектің және жагалбайлы руынан шыққан Базарбайдың ұлы Төлегеннің бейнелерімен өрілген екі белімнен, екі тараудан тұрады. Алғашқы белімі Төлегеннің Бекежанның қолынан қаза табуымен аяқталады.

II белімде Төлегеннің інісі Сансызбай, оның бір нұсқа бойынша әмендерлік заңына сәйкес, басқа нұсқа бойын-

ша оның ерлігіне, қаһарман-дығына сүйсінген кейіпкер қыздың өзінің шешімі бойынша Қызы Жібекке үйленуі туралы баяндалады.

"Қызы Жібек" поэмасының ерекшелігі адамды асқақтауында, соның ішінде өзінен-өзі өмірлік серік іздеуге батылы барған Жібектің бейнесінде, оның еркін қымылдарында, өз бетімен шешім қабылдаудында екендігін атап айту керек.

М.Өтекешева "Қызы Жібек" ролінде

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. "Қозы Қөрпештің" бірінші орысша аудармасы Қазанда қай жылы шықты?
2. "Қозы Қөрпештің" барабин татарлары нұсқасы мен қазақ нұсқаларының бірін кім жазды?
3. "Қозы Қөрпештің" белгілі нұсқалары нешеу?
4. А.С.Пушкин осы поэмандың сюжетін қай жылы жазып алды?
5. "Қозы Қөрпеш – Баян сұлудағы" оқығалар қандай заңдар бойынша дамиды?
6. Поэмандың халықтығы неден көрінеді?
7. "Қозы Қөрпеш Баян сұлу" поэмасындағы фольклордың шағын тұрлерін атап шығыңыздар.
8. "Қызы Жібектің" ерекшелігі неде?

Колданылған әдебиеттер:

1. "Қозы Қөрпеш – Баян сұлу" (Күшмұрунский список, сделанный Ч.Валихановым вместе с отцом). – Алматы, 1985. Т.1.
2. Қызы-Жібек // Журнал "Простор", 2001.
3. Жолдасбеков М., Каскабасов С. Пламя казахского эпоса // "Казахстанская правда", 21.06.2002.

Айтыс – бұл қазақ фольклорының поэзиялық жанры

Айтыс – бұл қазақ фольклорының поэзиялық жанры, сүйерлік мәннен салма ақындардың жыр сайысы. Ол көне ғұрыптық әндерден, ойындардан бастау алады.

Айтыс рудың абыройын көтеретін жанр ретінде пайда болды. Ақын айтыса отырып өзінің руын, оның батырлары мен байларын, туған өлкесінің байлығын, оның жайылымдарын, табындарын мақтайды және қарсыласының руын, сол арқылы қарсыластың өзін кемітуге тырысады.

Ақындар айтыс кезінде сүйерлік мәннен салма ақындармен айтады, айтыс кезінде олардың ойларының көркемдігі мен тереңдігі, тілдерінің өткірлігі, білімі, тапқырлығы, өзіндік шеберлігі сынға түседі. Бұл елең-жырлар домбыраның, қобыздың сүйемелдеуімен айтылады.

Ақындар айтысы өрі тыңдаушы, өрі тереңші болып та-былатын халықтың көз алдында өткізіледі. Тыңдаушылар екі жаққа бөлінеді, жігерлендіретін құптаған айқайларымен өз ақының көтермелейді, кімнің жеңетіні жөнінде дауласады. Қызу түрде бірде-бір сөзді қалт жібермей, дәл және тауып айтылған сөздерді құптасты, айтысуши ақындардың жауаптарын назарда ұстап отырады. Ал ақындар болса тез сүйерлік мәннен салма айтып, қарсыласына ойлануға мұрша бермей сөзден ұтуға тырысады. Олар қарсыластың және оның туыстарының өзімшілдігін аямай бетіне басады, өз руын, өзінің өнін мадақтайды. Айтыс бұдан бұрын айтқан сөзін қайтадан айтып қойғанша немесе сұраққа жауап беруге қинальып қалғанша созылады. Бұл жыр сайында ең дарынды ақын жеңескеп жетеді және оның есімі шартарарапқа белгілі болады.

Айтыстың композициясы. Айтыстың кіріспесі, байламы, шарықтау шегі және шешімі болады. Кіріспе деңгеміз – ақындардың өздерін бір-біріне таныстыруы болып табылады. Содан кейін қатысуышылар өздерінің өлкесін, өз руының атақты адамдарын, олардың иғістерін жырға қосады.

Айтыс екі түрге бөлінеді: қайым айтыс және суре айтыс. Қайым айтыс – қызы мен жігіт арасындағы айтыс. Суре айтыс – мазмұны жағынан күрделі көсіптік айтыс.

Айтыстардың тақырыптары: халықтың қорғаушыла-рының өрлігі, руаралық күрес, әлеуметтік тенсіздік, әйелдердің жағдайы, махаббат пен достық, еңбек пен жасам-паздық, халық ағарту.

Қазақстандағы классикалық айтыстың үлгісі "Біржан мен Сараның" айтысы болып табылады.

Біржан Қожағұлов (1834-1897) – ақын, композитор, өнші. Ол бір топ ақындармен бірге ауылдарды, дала төсін аралап жүріп, бірде ақындардың сөз сайысында бірнеше рет жеңескеп жеткен он жеті жасар сұлу Сара туралы естиді. Осыдан соң Біржан әдейі ізден қызыдың ауылына келді. Оның ақын қызымен айтысы – қазақ поэзиясының інжү-маржандарының бірі.

Сара Тастанбекова (1878-1916) он уш жасында қолына домбыра алды. Дарынды қызы ақындардың сөз сайысына батыл араласты.

"Біржан мен Сараның" айтысы XX ғасырдың көрнекті композиторы М.Төлебаевті "Біржан мен Сара" операсын жазуға шабыттандырды. Бұл опера – қазақ опера өнерінің ең үздік жетістіктерінің бірі, композитор онда Біржанның өзінің өндерін кеңінен пайдаланған.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

Сөйлемдердегі қателерді түзетіндер:

- 1) Айтыс – бұл өлеңмен айтываемын жыр сайысы.
- 2) Ақындар айтысқа арналған өлеңдері күні бұрын шығарып қояды.
- 3) Айтыстың композициясының кіріспесі, байламы және шешімі болады.
- 4) Қайым айтыс – жігіттермен сөз сайысы.
- 5) Суре айтыс – батырлар арасындағы сайыс.

Көлданылған әдебиеттер:

1. История казахской литературы. / Под редакцией Н.С.Смирновой. – Алматы, 1968. – Т. 1.
2. Краткий словарь литературоведческих терминов.
3. Қазіргі айтыс. – Астана, Құлтегін, 2004, I-II кітап.

Тарау бойынша тест сұрақтары:

1. Фольклор – бұл...

- а) халық даналығы;
- ә) халықтық киім;
- б) халықтың нақыл сөзі.

2. Әлеуметтік-тұрмыстық ертегінің кейіпкері кім болып табылады:

- а) жалмауыз кемпір;
- ә) байдың ұлы;
- б) Жиренше шешен.

3. Терме – бұл...

- а) афоризмдер мен қанатты сөздер;
- ә) ұлагаттық сөздер;
- б) айналымдағы бейнелі сез.

4. Асан Қайты қайсысының авторы болып табылады:

- а) мақалдар;
- ә) терме;
- б) шешендік сөздер.

5. Эпостың мынадай түрлері болады:

- а) өлемдік;
- ә) отбасылық;
- б) батырлық.

6. Қобыланды батыр – ... қаһарманы:

- а) батырлар жырының;
- ә) өлемдік эпостың;
- б) аңыздардың.

7. Мына сез саптау халық ертегілерінің қай түріне жата-тынын анықтаңыздар: "Ерте замандарда дүниеде Ерназар деген малшы өмір сүріпті":

- а) қиял-ғажайып ертегілеріне;
- ә) әлеуметтік-тұрмыстық ертегілеріне;
- б) хайуанаттар туралы ертегілерге.

8. Қазақтар қандай жануарларды, аңдар мен құстарды қасиетті деп есептеді:

- а) бөдене;
- ә) аққу;
- б) жылқы.

9. Бірінші қазақ этнографы:

- а) Ш.Уәлиханов;
- ә) О.Сүлейменов;
- б) М.Шаханов.

10. Сөз басы қайсысында кездеседі:

- а) термеде;
- ә) ертегіде;
- б) жұмбақта.

11. "Дүниеде аңқау қасқыр болышты", Кандай ертегі осылай басталады:

- а) қиял-ғажайып ертегіci;
- ә) әлеуметтік-тұрмыстық ертегі.

12. "Қызы Жібек" қай жанрға жатады?

- а) эпос;
- ә) терме;
- б) ертегі.

13. "Қозы Көрпеш Баян сұлу"...

- а) батырлар жыры;
- ә) әлеуметтік-тұрмыстық эпос;
- б) өлемдік эпос.

ІІІ ТАРАУ

ОРТАҒАСЫРЛЫҚ ТҮРКІ ӘДЕБИЕТІ (Х-ХII ғ.)

Ежелгі түркі жазба ескерткіштері (Шолу)

Ерте замандарда Орта Азия мен Қазақстанның аумақында византия, араб, парсы, үнді және қытай мәдениеттері сияқты Шығыстың бірнеше ұлы мәдениеттері тоғысты.

X-XII ғасырларда Шығыс Түркістан мен Оңтүстік Тянь-Шань өңірі аумақтарында Қарахандықтар түркі мемлекеті болды, оның екі астанасы бар еді: батысында – Баласағұн, шығысында – Қашғар.

Тап осы кезеңде Шығыс халықтарының көптеген тілдерінде ғасырлармен бірге жасайтын шығармалар дүниеге келді, мысалы, Абулқасым Фирдоусидің атақты "Шахнаме" поэмасы (935-1020 шамасы). X-XII ғасырларда ғалым-энциклопедияшылар Әбу Насыр әл-Фараби мен Әбу Рейхан Бируни (937-1048) өздерінің баға жетпес жаңалықтарын жариялады.

Авиценна деген есім берілген Әбу Әли ибн Синаның (980-1037) атақты ғалым, дәрігер және ақын ретінде даңқы шықты. Мұнда дарынды математик, астроном, ақын-философ Омар Хаям (1048 шамасы-1122 кейін) және атақты

акындар Қожа Ахмет Иассауи мен Жұсіп Баласағұны жұмыс жасады, ал бірінші түркі танушы ғалым, филолог Махмұд Қашқарі бізге бірден бір қолжазба данасында жеткен "Түркі тілдерінің сөздігін" жасады.

Түркістанда X-XII ғасырларда түркі тілі, араб және парсы тілдері қолданылды. Түркі тілі далалықтардың, көшпелілердің тілі болды. Араб тілі діннің, заңдық іс жүргізудің, ғылымның, кейде поэзияның тілі болды. Парсы тілі тамаша поэзиялық туындыларда кеңінен қолданылды. Барлық үш тіл де жалпымұсылмандық араб алфавитін пайдаланды, ал түркіше жазу үшін үйгір алфавиті қолданылды.

Қараханид түркілерінің өздерінің бай ауызша халықтық поэзиясы болды. Махмұд Қашқарі өз еңбектерінде осы жөнінде жазады. Осы айтқандарымызды қорыта келгенде, X-XII ғасырлар түркі мәдениетінің гүлденген кезеңі, оның "Алтын ғасыры" болды.

"Корқыт ата кітабы" – эпикалық ескерткіш

Корқыт қазақтардың мифологиясы бойынша әулие адам, дана, әнші, музықант. Қою аспап қобызыды ойларап табушы, халық мүдделерінің қорғаушысы. Ислам діні қабылданғанға дейін Корқыт әлмейтін құдай есебінде болды. Ислам бесікінен кейін Корқыттың өлімі туралы аныз пайда болды.

Корқыт туралы ең көне аныз әңгімелер оғыздардың VIII-IX ғ. аныздарында және "Корқыт ата кітабы" оғыз эпосында сақталған.

Ол туралы аныз әңгімелер бірінші Орта Азияда Сырдaryaның жағасында пайда болды және ауыздан-ауызға тарап қазіргі күндерге жетті. Олардың көпшілігінде Корқыт 300 жылға жуық өмір сүрген тайпа ақсақалы, оғыздардың, қыпшақтардың және қаңдылардың дана басқарушысы ретінде бейнеленген.

Қызылорда университетінің профессоры А.Айдосовтың есептеулері бойынша ұлы ойшыл, кәсіпқой өнші және өнер иесі Қорқыт 699 жылы Сырдарияның төменгі ағысындағы оғыз тайпаларының арасында кейіннен ерте ортағасырлық түркі тайпаларының әдеби ескерткішіне айналған оғыз батырлық эпосын шығара бастады.

Қыпшақтар оғыз тайпаларын ығыстырыған XI ғасырда олар Әзіrbайжан мен Кіші Азияның аумағына көшті. Оғыздар жаңа отанында Қорқыт жырлаған өз батырлары туралы халықтық он екі аңызды қайта жаңғыртты. Осы аңыздар оғыздардың енді Кавказдың аргы жағы аумағында бастан кешірген көптеген оқиғаларымен то-лықтырылған. Оларда оғыз батырларының ерлігі, халық батырларының қара ниетті күштермен жекпе-жекке шығуы, түркі тайпаларының әдет-ғұрыптары мен дәстүрлерінің қалыптасуы туралы өсерлі баяндалған.

"Қорқыт ата кітабы" – бұл кейіннен түркімен, әзіrbайжан, түрік және қазақ халықтарының құрамына кірген оғыз тайпаларының тарихын, тұрмысын, әдет-ғұрыптарын көрсеткен әпикалық ескерткіш. Осы шығарманың пайда болу кезеңін ғалымдар VIII ғасырдан XV ғасырга дейін әр түрлі етіп көрсетеді. Ерте ортағасырлық әдеби ескерткіштің бірден бір қолжазбасын 1815 жылы неміс шығыстанушысы Диц (1751-1817) Дрезден қаласының ұлттық кітапханасынан тапты. Ол оғыз батырлық эпосының он екі аңызының бірін аударды. Аударма, әсіре-се осы әдеби ескерткіштің бас кейіпкері Депе-Гездің "Одиссеяды" Полифем туралы аңызбен үқастығы қатты таң қалдырды. Дрезден қолжазбасы он екі аңыздан (9 дастаннан), ал Ватиканда сақтаулы тұрған екінші қолжазба алты аңыздан тұрады.

Эпоста Қорқыттың прототипі нақты тарихи тұлға – көріпкел ақсақал, болашақты болжаушы ретінде бейнеленген хандар мен батырлардың кеңесшісі және көмекшісі болып табылады.

Эпоста бір де бір сюжет жоқ. Ол атақты ақылгөй және көріпкел Қорқыт туралы мәліметтер берілген кіріспемен ашылады. Эпостың он екі тарауының әрбірі өз ал-

дына бөлек шығарма болып табылады. Он тарауы бірімен бірі барынша тығыз байланысты, шамасы Баяндар хан бастаған оғыз батырларының ерлік істері туралы баян-дайтын бірыңғай цикл болуы керек. Көптеген тарауларда Салур Қазан батыр мен оның ұлы Аруз сияқты ерлер қайталанады.

Зерттеушілер "Қорқыт ата кітабының" сюжеті, эпостық бейнелері, композициясы, өлең үйқасы, көркемдік құралдары "Алпамыс", "Қозы Қөрпеш-Баян сұлу", "Қобыланды батыр" сияқты қазақ әпостарымен өте жақын екендігін дәлелдейді. Сонымен қатар осы кітаптағы батырлардың есімдері мен кейіпкерлер, топонимиясы (географиялық атаулар) (мұнда Алатау, Қаратаяу, Қазығұрт, Арқа еске алынады) оның ежелгі қазақ жерінде пайда болғанын растайды.

Көптеген ғалымдар Қорқыт туралы аңыздарды, әңгімелерді, эпостық жырларды аударумен және зерттеумен айналысты. Оның ішінде В.В.Радлов, В.М.Жирмунский, А.Н.Кононов, А.Диваев, М.О.Әуезов болды.

М.Әуезов Қорқыттың өлімнен қашуы туралы аңызды зерттеді. Ол былай деп жазады: "Аңыз жас кезінен бастап адам гұмырының қысқа екендігімен келіспеген Қорқыттың өлімнің болмай қоймайтындығына қарсы құресуге үйгарганын баяндаиды. Өзінің ойларынан азап шеккен және мәңгі өмір сүру туралы арманың артынан құған Қорқыт адамдардан безіп кетеді, бірақ қайда барса да Қорқыттың көрі алдынан шығады. Сол кезде өз ойымен өзі аласурган Қорқыт шыргай агаши-нан бірінші қобызын ойып жасап алып, оған шектерін тағып өзінің азапты ойлары мен сезімдерін әуенге айналдырып ойнап кетеді. Сол кезден бері Қорқыттың әуендері мен ол жасаган қобыз жер бетін шарлап жүр және Қорқыттың есімі қобыздың шектері мен адамдардың жүргегінде өшпей сақталып келеді.

Ұзақ сапарлардан кейін Қорқыт Сырдарияның жағасындағы туган мекеніне оралады, бұл жерде ол шөптер мен гүлдердің, жануарлар мен құстардың өлгенін, адамдардың ыстық пен салқыннан, ауру мен аштықтан қырышынынан қыылғанын көреді. Кенет ол

өзінеге қарай улы жыланның жорғалап келе жатқанын байқайды, сол кезде Қорқыт қаптан қобызын алғып шығады. Саздың әуенімен жылан гайып болады, құстар тіріле бастайды, агаштар жапырақ жамылып бойын тіктейді, көк пен гүлдер жайнап кетеді. Әуенің ырагымен өмір қайта ояна бастайды, ал Қорқыттың өзі моланы да және өлімді де ұмытып кетеді. Аңыз содан бері қарай сазды әуенің өліммен құресіп келе жатқанын, ал Қорқыттың шынында да өлмейтін жанга айналғанын баяндайды.

Қазақстанда, ұлы ақылгөйдің туған және өмір сурген Сырдарияның төменгі ағысында және Арал теңізінің жағасында Оғыз мемлекетінің астанасы Жанкент (Янгикент) қаласының үйінділері бар. Жосалы теміржол бекетіне жақын Қорқыт разъезінен 5 шақырым жердегі Сырдария өзенінің жағасында Қорқыт ата моласы бар, қасында мемориалдық кешен салынған.

"Қорқыт ата кітабы" бүгінгі күні де өзінің мәнін жойған жоқ. Түркі тайпаларының құресін жырға қоса отырып Қорқыт ата былай деп тұжырымдар жасайды: "Адам өледі, оның өзінен кейін қалдыратын рухани құндылықтары өлмейді", "Өркөкіреккө де, менменге де өмірде бақыт қонбайды", "Әкесі өнеге көрсетпесе, ұлы мырза болмайды", "Анасы өнеге көрсетпесе, қызы ақылды үқпайды".

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Орта Азия мен Қазақстанның аумағында қандай мәдениеттер тоғысты?
2. X-XII ғасырлардағы Шығыс Туркістан мен Оңтүстік Тянь-Шань өңірі аумағындағы астаналар.
3. X-XII ғасырлардағы дарынды математик, астроном, ақын-философ – бұл _____.
4. X-XII ғасырларда Туркістанда қандай тілдер қолданылды?
5. Осы тілдер қандай алфавитті пайдаланды?
6. X-XII ғасырлардағы түркі әдебиетінің кезеңі қалай аталауды?
7. "Қорқыт ата кітабы" шығармасы қай ғасырда пайда болды?
8. Бұл кітапты кім және қашан тапты?
9. Қорқыт ата қандай тұжырымдар жасады?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Книга моего деда Коркута. – М., 1962.
2. Айдосов А. Бессмертное наследие Коркут-аты. // "Мысль", №2, 2000.
3. М. Магаун. Қобыз бен найза. – Алматы, 1970.
4. Щербак А.М. Огуз-наме. Мухаббат-наме. – М., 1959.
5. Кодар А. Легенда о Коркуте в перекрестке историологии и герменевтики. Культурные контексты Казахстана: история и современность. – Алматы, 1998.

X-XII ғасырлардағы әдебиет. Түркі әдебиетінің "алтын ғасыры"

Әбу Насыр Мұхаммед ибн Мұхаммед ибн Тархан ибн Узлағ әл-Фараби білімнің математика мен физика, философия мен медицина, астрономия мен ботаника, минералогия мен лингвистика сияқты білім салаларында белгілі. Оның трактаттарында әлеуметтанудың, этика мен эстетиканың түйінді мәселелері үлкен орын алады.

Әл-Фараби қазіргі Оңтүстік Қазақстан облысының аумағында орналас- (шамасымен 870-950) қан Фараб (Отырар қаласының көне аты) қаласында дүниеге келді, тәрбиеленді, оқыды және 20 жасқа дейін тұрды. Әл-Фараби "тархан" беделіне ие болған атақты түркі өскербасының отбасынан туған.

Әл-Фарабидің шығармалары: "Қайырлы қала тұрғындарының кітабы", "Азаматтық саясат", "Мемлекет қайраткерінің афоризмдері", "Бақыттың жетістіктері".

Ойшыл бақытқа жету деп адамның, мейлі ол егінші, ғалым, көсіпкер болсын, өзінің өмірлік мақсаты мен қоғамдағы орнын табу жолындағы барлық белсенді іс-қимылтын мензейді. Әл-Фарабидің мұрасында әсемдік мәселесі ерекше орын алады. Сұлулықты, үйлесімділікті сұлулық пен сәнділіктің жоғары дәрежесіне ие Аллағана жасай алады деп дөлелдейтін мұсылман идеологта-

рына қарағанда Әбу Насыр ізгі істі іздеуге және жасауға тек адам ғана қабілетті деп дөлелдейді: "Адам рухани ізгілігіне байланысты ғана жағымсыз және ізгі істерге барады", "Адамға қысқа ғана ғұмыр берілгенмен, ол қас-қағымды көп екен деп есептейді, адамдар бір-біріне азап шектіре отырып бірімен-бірі жауласады, бірі-бірімізді қашанға дейін азап шектіре береміз. Табиғатта әсемдік мәңгі өмір сүреді, ал қайталау түрінде пайда болатын өнердегі ізгілік пен сұлулық адамнан ғана шығады".

Әл-Фарабидің эстетикасында әсемдік пен пайдалық, сұлулық пен пайда бірімен-бірі үйлесімді түрде тұтасып кеткен, бірінен бірі бөлінбейді.

"Адам ақыл-ойының арқасында ғана адам болды", – дейді әл-Фараби.

"Фылымның пайда болуы туралы" трактат

Әбу Насырдың эстетикалық ілімінде адамның дene мен рухани сұлулығы қомақты орын алады.

"Табиги әсемдік, – деп жазды ол адамның сұлулығын назарға ала отырып, – қашан да киім мен әсемдік заттары арқылы қол жеткізген сұлулықтан құнды".

"Адам тәнінің мінсіз жетілгендігі – бұл денсаулық; егер денсаулығы болса, оны сақтау керек, ал ол болмаса, оны тауып алу керек".

Ғалым поэзияның түрлерін жіктеп береді. Әбу Насыр поэзияны мазмұнына қарай мынадай жанрларға бөледі: трагедия, дифирамб, комедия, ямб, драма, айнос, диаграмма, сатира, поэма, эпос, риторика, амфигенезис және акустика, бұларған толық түсініктеме береді.

Трагедия – бұл арнаулы мөлшері бар поэзиялық жанр. Трагедияда басқаларға ұлғі етуге болатын жақсы іс-қимылдар мен мақтан етерлік істер еске алынады. Әдетте музыканттар жеке дара билеп-төстеушінің алдында таргедияны ойнайды және билеуші өлгеннен кейін трагедияға қайтыс болған билеушіні еске алатын кейір қосымша өүендерді қосады.

Дифирамб – көлемі трагедиядан екі есе үлкен поэзия жанры. Дифирамбта ешбір билеушіні немесе тұлғаны жеке мақтамайды, бүкіл адамзат баласына тән жақсы істер, жалпы мақталатын ізгіліктер мен қайырымды жандар ғана бейнеленеді.

Ямб – арнаулы мөлшердегі поэзиялық жанр, онда мақал-мәтелдер сияқты жалпы жүртшылыққа белгілі жақсы немесе жаман істер туралы нақыл сөздер орын алады. Бұл жанр араздасулар мен соғыстар кезінде, ашу мен ыза кернегенде пайдаланылады.

Драма – ямбқа үқсас жанр, өзгешелігі мұнда белгілі адамдарға арналған мәтелдер мен нақыл сөздер еске алынады.

Айнос – өзінің жоғары шеберлігіне байланысты немесе олардың тамашалығы және таңданыс туғызызы арқасында қанағат сезімін туғызатын пайымдаулары бар поэзиялық жанр.

Диаграмма – егер де адамдар төртіпке бағынбаса және түзелмесе адамдардың заң шығарушылар адамдардың көңілдері күттетін қорқынышты суреттерді бейнелеуге қолданатын поэзиялық жанр.

Эпос пен риториканы Әбу Насыр бұл жанрлар стилінің салтанаттылығымен және тақырыптарының үқастығы-

мен ерекшеленетіндігінен және қоғамдық-тарихи оқиғаларды көрсететіндігінен бір айдардың астына қойды. Эпоста бұрын болған оқиғалар, ал риторикада жақында өткен оқиғалар суреттелді.

Сатира (лат. *Satira*) – бұл поэзиялық жанр. Өзі суреттеп отырған оқиғаны, құбылысты немесе кейіпкерлерді өткір сынған алып, әжуага айналдыратын көркемдік бейнелеу тәсілі. Сатираның мысал, эпиграмма, памфлет, фельетон, пародия, шарж, карикатура, анекдот сияқты жанрлары бар.

Поэма – бұл артықшылық пен жамандық, дұрыстық пен қателік суреттегелетін өлең түріндегі жанр.

Амфигенезис – бұл жаратылыстану ғылымдарын суреттеген жаратылыстанушы ғалымдар жасаған жанр. Поэзия жанрларының ішіндегі поэзия өнерінен ең алшақ жатқан – осы жанр.

Акустика – бұл оқушыларды музыка өнеріне үйреткенде пайдаланылатын поэзияның бір бөлімі.

"Риторика" трактаты. Әбу Насырдың риторикасы – шешендік өнер туралы ғылым ғана емес, сонымен қатар жалпы көркем сөз туралы ілім болғандықтан барлық жағынан сендіру өнері болып табылады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Әл-Фарабидің ойларын аяқтаңыздар:

- а) "Табиги өсемдік қашан да _____ сұлулықтан құнды".
б) "Адам тәнінің мінсіз жетілгендігі – бұл денсаулық, егер

2. Толық жазып шығыңыздар

- а) Трагедия – бұл _____
б) Диригим – бұл _____
в) Ямб – бұл _____
г) Драма – бұл _____

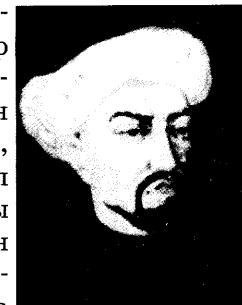
Колданылған әдебиеттер:

1. Социальные, этические и эстетические взгляды аль-Фараби. АН Каз.ССР. Инс-т философии и права. – А., 1984.
2. Аль-Фараби. Избранные трактаты. – А., 1984.
3. Аль-Фараби. Философские трактаты. – А., 1970.
4. Гафуров Б.Г., Касымжанов А.Х. Аль-Фараби. В истории культуры. – М., 1975.

Ахмет Иассауи – ақын, ойшыл. Хикметтер

(1103-1166)

Қожа Ахмет Иассауи кесенесін (мавзолейін) XIV ғасырдың аяғында Темір (лақап аты темірдей қатты Темір немесе Темірлан) салдырыды. Орналасқан жері – Оңтүстік Қазақстан облысы, Туркістан қаласы. Темір хан жауап алушы болды. Ол тұтас қалаларды қиратты, адамдардың бас сүйектерінен тұтас таулар орнатты. Ал, Орта Азияда, Қазақстан аумағында 63 жасында жер астына түскен және қалған өмірін сонда намаз оқумен және тақуалық етүмен өткізген, бывай қарағанда қарапайым адам болып көрінетін Ахмет Иассауи-дің құрметіне арнап кесенелік кешен тұрғызыды.

Иассаудің екі атақты үстазы болды, олар Арыстан баб пен шайқы Қожа Жұсіп Хамадани еді. Бұл жөнінде мынадай аңыз бар: "Мұхаммед пайғамбардың, (ол Аллаһың мәңгі шапағатына бөленисін) кезінде 33 дінді білген Арыстан баб үстаз өмір сүріпті. Мұхаммед пайғамбар бүкіл халықтың көзінше оған аманатын – Исламның белгісі саналатын құрма сүйегін берген. Арыстан баб аманатты бүкіл өмір бойы алып жүрді және өмірінің тек соңғы кезеңінде ғана жоғалтып алмау үшін оны аузына салып сақтады. Ол Исламның белгісіне, өзінің аманатына лайықты адамды ұзақ іздеді, бірақ оны таба алмады. Аузына салған сүйек азая берді және жүқара түсті. Бірде далада келе жатқанда ол бір баланы кездестірді. Бала оған жақындаған келді де: "Ақсақал, аманатымды беріңіз", – деді. Сол бала осы Қожа Ахмет Иассауи екен".

Иассауи 1103 жылы туды. Ол өзінің бірінші үстазы қайтыс болғаннан кейін Бұқараға келіп, сопылық ілімнің шебері Қожа Жұсіп Хамаданидің медресесінде оқыды. Кейін сопылық ілімнің басшысы болды. Қөп уақыт өтпей ол Яссыға (Түркістанға) қайтып оралады. Оның уағызыши, ақылгөй және ақын ретіндегі даңқы тұған жерінен алыс жерлерге таралады.

Құдайды Тұлға, бүкіл жаратылыстың махаббаты мен мәні, ал адамды өлемнің патшалық бірлігі есебінде тану, сол сияқты жан мен рухтың дамуының терендігін тану Қожа Ахмет Иассауді болашақ үрпақтар үшін тенденсі жоқ ерлікке тең әдеттен тыс шешімге итермеледі. Мұхаммед пайғамбардың жасына келгенде (Мұхаммед пайғамбар 63 жасында өмірден өтті) 63 жасында жоғары біліктілігін көрсету үшін, адамдарға өмірдің соңы мен басы аралығында қас-қағым сәтке ойлануы және осы ара-лықтың мәнін ұғыну үшін мешітке жақын жерден қыл-ует қазып, өмірінің 30 жылға жуық кезеңін сонда өткізді.

Қылует жерасты тұрмесі болып табылатын зынданға үқсас болды. Ол сонда қайтыс болды. *Ұлы әулие Қожа Ахмет Иассауи өзінің өмірімен және өлімімен нені айтып және дәлелдеп кетті?* Оның үні ғасырлар қойнауынан естілді ме, оның білімін болашақ үрпақтарға жет-кізетін тірі жан табылды ма?

Осы мәселе бойынша ақызға үқсас әңгіме бар. Бірде Темір әулие Қожа Ахмет Иассауига зиярат жасап, тағым етуге шықты. Оның басындағы құрылыстың қарапайымдылығы мен қораштығын көріп оны жаңартуды үйгарды. Бұл оның Тәуекел ханыммен үйлену тойына байланысты сөуегейлік айту кезінде жалғасын тапты. Барлық жаулап алынған елдерден болжам жасаушылар мен сөуегейлер шақырылды. Барлық шындықты айтып беруге батылы барғандар аз болды. Дегенмен де осындай адам табылып, оған мынадай ащы ақиқатты айтып берді: "Адам өлгеннен кейін жоғалып кетпейді, өлгенге дейін кім болса өлгеннен кейін де сол күйінде қалады. Сен, Темір, өзінді Темір ретінде сезінетін боласың. Бірақ сенің айналандағылар бұған ешқандай мән бермейтін болады – ейткені жер астында жатқан құрсүйектер гана. Үақыттың үршығы жарты ғасырды айналдырғаннан кейін саған сәлемдесуге бір адам келеді, сен оны танитын боласың, ақылға сыймайтын ғажайыпқа күә боласың да осы қас-қағым сәтте аспанның көрінбейтін дүние-мен шектескен шекарасын көретін боласың. Бұл жақсы хабар саған Яссыдан келетін болады. Яссыда мешіт сал. Алла Ұлы және мейірімді".

Бұл сөуегей Темірдің Мединедегі рухани тәлімгері Мир Саид Берекенің өзі болды дейді, бірақ ол Темір өзіне шақырганда менің Темірде жұмысым жоқ, егер Темірдің менде жұмысы болса маган өзі келсін, деген Зейн аддин Абу Бек Тамабади болуы да мүмкін. Темір оған өзі келген. Бұл кездесуді Темірдің сөзінен жазып алған оның тарихшысы Хафиз бен Амбру әңгімелейді. Ол (Темір) басқа пірәдәрлармен кездескенде олардың көзінен қорқудың белгісін байқайтын еді, ал Тамабадимен кездескен кезде өзін қорқыныш сезімі билеген.

Аңызға үқсас бұл хикаядан Темірдің өзі жобалаған және салдырған зәулім кесене түрінде із қалды.

Ахмет Иассауи – сопылықтың түркі бұтағының көпшілік мойындаған басшысы, ойшыл, өлең шығарушы, "Диуани хикмет" ("Даналық кітабы") жыр жинағы мен "Насаб-наме" дастанының авторы.

Иассаудің "Диуани хикмет" кітабы көне түркі тілінде жазылған. Оның түпнұсқасы сақталмаған, бірақ XV ғасырда араб әрпімен көшіріп жазылған көшірмесі бар. Ол XIX ғасырдың аяғында – XX ғасырдың басында Қазанда, Ташкентте, Стамбулда бірнеше рет басылды. "Диуани хикметті" зерттеумен өзбек әдебиетшілері Э.Р. Рустамов, Н.М.Маллаев, В.И.Зохидов, орыс ғалымдары А.Н.Самойлович, А.К.Боровков, Г.Ф.Благова, түрк ғалымы М.Ф.Кепрюлю-заде және басқа көптеген ғалымдар айналысты.

Ахмет Иассауи – ақын, ойшыл. Иассаудің XII ғасырда жазылған, бірақ біздің кезімізде де поэзиялық құшінің маңыздылығын жоғалтпаған "Диуани хикмет" кітабында ол адамдарды ізгілік пен әділеттілікке, дуниеқор болмауға, опасыз байлыққа қызықпауға үйретеді және азға қанағат ету, қызығу мен алдануға берілмеу, кедей адамды құрметтеу, тек материалдық игілікке құныққандарды жазғыру жөнінде даналыққа толы өмірлік кенестер береді.

Иассаудің пікірі бойынша ашқөздік зұлымдықтың көзі болып табылады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Ахмет Иассауи неше жасында өзінің ерлігін жасады?
2. Иассауді ерлік жасауга не итермеледі?
3. Ахмет Иассаудің жыр жинағы қалай деп аталады?
4. Ахмет Иассаудің қандай дастаны бар?
5. "Диуани хикмет" кітабы қай тілде жазылған?
6. Қайғасырда осы кітаптың көшірмесі араб өрпімен көшіріп жазылды?
7. Ахмет Иассаудің XII ғасырда жазылған кітабының мәні неде?

Колданылған әдебиеттер:

1. Культурные контексты Казахстана: история и современность. – 148 с.
2. Абуов А.М. Мировозрение Ходжа Ахмеда Яссави. – Алматы, 1997.
3. Кожа-Ахмет Иассауи. Хикметы. – Алматы, 1998.
4. Шахимарден. Скрытый смысл хикметов Святого. // "Простор" № 8, 9, 11, 12, 2001., № 2, 3, 4, 2002.
5. Хикметы Яссави // "Евразия", № 2, 2001.

Жұсіп Баласағұн. "Құтадғу білік"
(шамамен 1020-өлген жылы белгісіз)

Жұсіп Баласағұнның "Құтадғу білік" дастаны – түркі тілінде жазылған бірінші шығарма. Кітаптың авторы Қарахан мемлекетінің үлкен қалаларының бірінде дүниеге келді, Фараб, Қашғар, Бұхара қалаларында білім алып, араб және парсы тілдерін жетік менгерді, философияны, поэзияны оқып үйрәнді.

"Құтадғу білік" – XI ғасырдыңғылымы мен мәдениетінің түрлі салалары бойынша тамаша пайымдаулар жинақталған шығарма. Дастанда бекке, уәзірге, әскер басына, хаджибке, елшіге, хатта түсірушіге, қазынашыға, аспазға, емшіге, тұс жорушыға, жұлдыз санаушыға, өлең шығарушыға, диқанға, малышыға, көсіпкерге, саудагерге және басқаларына

қажетті қасиеттер өнгіме болады. Данагей Жұсіп Баласағұнның қырағы көзі бүкіл қогамды – төменнен жоғарыға дейін қамтыды.

Дастан қара сөз бен өлең түріндегі кіріспеден, сексен бес бөлімнен және қорытындыдан тұрады. Алғашқы төрт бөлімі діни мадактауларға, бесіншісі – жеті планета мен шоқжұлдыздардың белгілерін суреттеуге арналған, ал алтыншы – он бірінші бөлімдер негізгі бөліміне кіріспе болып табылады. Білім мен ілім, иғі істер мадақталады. Дастанның сюжетті бөлігі он екінші бөлімнен басталады, ол бас кейіпкерлердің өңгімелері мен хат жазысуларынан тұрады. "Бүкіл кітаптың негізі ешқашан өзгермейтін бірнеше құнды ойды құрайды: біріншісі – әділеттілік, екіншісі – бақыт, үшіншісі – ақыл-ой, төртіншісі – құй талғамаушылық", – деп жазады автор. Дастанда осы төрт қасиетті бейнелейтін аллегориялық кейіпкерлер айтысқа түседі: Құнтуды – әділеттілік, Айтoldы – бақыт, Огдұлміш – ақыл-ой, Огдұрмыш – қанағатшылдық, игілік, құй талғамаушылық.

Кейіпкерлер дүниелік қызықтардың жалғандығы, маза бермейтін иғліліктердің тұрақты еместігі, ізгілікті, әділеттілікті, ақыл мен білімді, ұстамдылықты, мырзалақты бағалау керектігі туралы сыр бөліседі. Дастанда билеушілерге ақыл-кенес беріледі.

Кітапта еңбектің және кәсіптің қай түрі болсын маңызды деген ой білдіреді. Тек соны адаптацияның көрінісін көреді.

Автор мәтінге кіргізген нақыл сөздер, мақалдар мен мәтеддер дастанды ерекшелендіре түседі: "Түркілерде бул жөнінде мақал бар, соны осы жерде келтірудің реті бар", "Түркі тілі дана сөздерді сақтаган, Бабалардың сөздерін тыңдау керек ол үшін, Бабалардың мақалдарын сақтау сенің борышың", – дейді автор.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. "Құтадғу білік" қай тілде жазылған?
2. Ж.Баласағұн қандай тілдерді менгерді?
3. Дастанның кіріспесі неше бөлімнен тұрады?
4. Баласағұн адам өмірі туралы қандай пайымдаулар жасады?

Махмұд Қашқары. "Түркі сөздерінің сөздігі" (1029-1101)

Махмұд Қашқары, толық аты-жөні Махмұд ибн Әл-Құсайын ибн Мұхаммед, XI ғасырдағы атақты ортаазиялық филологтардың бірі болып саналады. Қарахандар ақсүйектері ортасынан шыққан. Әкесі Құсайын Мұхаммед Мәуренәхрды жаулаушы Боғырханың немересі еken. Барыс ханның уәзірі болып (Ыстықкөлдің оңтүстік жағасы), кейіннен Қашқарға қоныс аударды. Сол жерде сауат ашып, әрі қарай Бұхара мен Нишапурде жалғастырады. Осы қалаларда оқып жүрген кезіндегі тіл, фольклор, этнография, география, жаңа жерге орнығу, түркі халықтарының менталитеті қызықтыра бастайды. Жинақтаған мол тәжірибелі мен байқағанын ол өзінің басты еңбегі "Диуани лұғати-ат-туркте" ("Түркі сөздерінің сөздігі", (1072-1073) зерделейді. Фалымның бұл кітабы ерте ортағасырлық түркі халқының энциклопедиясы іспеттес. Онда XI ғасырда әмір сүрген көптеген түркі тайпалары жайындағы өте бағалы, кейбір жағдайларда таптырмайтын мәліметтер енгізілген. Сөздік этноним, топоним, рулық терминдер, әр түрлі қызмет атаулары, тағамдар мен сусын атаулары, үй, жабайы жануарлар, құстар, айлар мен апта күнтізбесі, дәрілік жабдықтар, астрономия, әскери, медициналық, діни, т.б. атаулар қамтылған. Сол кездегі түркі халықтарының дүниені қабылдауы, этикалық нормалары мен құндылықтары, өзін-өзі ұстау әдеті тілге тиек етіледі. Әр түрлі тайпалар арасындағы тарихи-мәдени байланыстар, Қазақстан мен Орта Азия аумағында болған кейбір тарихи оқиғалар жайында (мәселен, Александр Македонский жорығы туралы) құнды мәліметтер бар. Тарихшылардың назарын өзіне аударған – шығармадағы дүние жүзінің түрікше картасы. Кітапта 400-ден астам мақал-мәтел бар. Мысалы: "Күс қанатымен, ер атымен", "Егер саган кедей және кембагал қонақ (жо-

лаушы) келсе қонақты үстамай әзір асыңды алып кел", "Ұлым, тайпаның басшысы (ұлысы) және данасы болғаннан кейін менің ақылымды тыңдал, рақымды болуга тырыс, өз білімінді тарат", т.б.

"Түркі сөздерінің сөздігінде" түркі тілді фольклордың ғұрыптық және лирикалық әндер, батырлар жыры, тарихи хикаялар мен аңыздар сияқты негізгі жанрлары қамтылған. Сонымен қатар онда анатомия, медицина, ветеринария, астрономия туралы мәліметтер бар.

М.Қашқаридің "Түркі сөздерінің сөздігі" XI ғасырдағы түркі халқының әмірі туралы, олардың исламды қабылдаған кездегі және әсіресе Иранның исламы түркітің ұлттық дәстүрлерін толық женбекен кезіндегі рухани және материалдық дамуы дәрежесі туралы түсінік беретін ерте Орта ғасырдағы түркі диалектологиясының бірден-бір ескерткіші болып табылады.

М.Қашқаридің кітабы бүгінгі күнге Қашқар өлгеннен соң 200 жылдан кейін оны қөшіріп жазған сириялық Мұхаммед ибн Әбубекірдің арқасында жетті.

Бірінші рет "Түркі сөздерінің сөздігін" Венгер Фылым академиясы 1904 жылы жарыққа шығарды, ал 1915-1917 жылдары Стамбулда түркітану саласы бойынша осы еңбектің үш томдық басылымының шығуы ғылым әлеміндегі үлкен оқиға болды.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. М.Қашқары XI ғасырда кім болып саналды?
2. Оқу кезеңінде М.Қашқар қандай қабілеттерін көрсетті?
3. "Диуани лұғат-ат-турк" ғылыми еңбегі қандай маңыза ие болды?
4. Кітапқа зерттеушілердің не себепті ерекше назар аударды?
5. Кітапта қанша мақал-мәтел және ауызша нақылдар бар?
6. Кітапта түркі тілді фольклордың қандай жанрлары қамтылған?
7. Осы кітапта ғылымның қандай салалары көрініс тапқан?

"Колданылған әдебиеттер:

1. Баласагуни Ю. Благодатное знание. – М., 1978.
2. Бартольд В.В. Тюрки.
3. Кашигари М. Словарь тюркских наречий.
4. Байназарова Г. Священная тюркская земля. – А., 1994.
5. Кайназаров Е.К., Кайназарова А.Е. История Казахстана с древнейших времен до наших дней. – А., 1992.

IV ТАРАУ XIV-XVIII ФАСЫРЛАРДАҒЫ ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІ

Жырау поэзиясы. Толғау.

Қазақ әдебиеті және бауырлас Орта Азия халықтарының әдебиеті – орта ғасырлардағы түрік тайпаларының бай әдебиетінің заңды мұралары.

М.Мағаун

XIV-XV ғасырларда қазақ әдебиеті дастандық толғау және эпостық поэзия түрінде орта түрік дәуірінде өркендейді. Ауыз әдебиеті сан ғасырлар бойы қазақ халқының тарихы мен рухани өмірінің дамуын бейнелейтін сирек деректердің бірі болып келеді. Бұл кезде қазақ хандығының дербес мемлекет ретінде қалыптасуы болып саналады. Қазақ көшпендерінде эпостық шығармашылықтың дамуы сол дәуірдегі Орта Азия халықтарының поэзиясының өрлеуімен тығыз байланысты. Онда монгол шабуылынан кейінгі уақытта Манас, Алпамыс және Қырым батырлары жөнінде топтамалар шыға бастаған.

Орта ғасырларға түркі ақындары бүкіл өмірін күрес үстінде өткізіп, үлкен даңққа бөлениген. Өз тұсындағы өміршілердің ешқайсысының да шашбауын көтермейді, тұраншылдығынан танбайды. Жыраулардың туындылары көңіл пернесін дәп басар өсерлілігімен, кезегенін орып түсер өткірлігімен, аз сөзге көп мағына сыйғызған нақтылығымен, сұлу сазды көркемдігі, асау серпімді қуатымен ерекшеленеді. Жыраулардың ғасырлар көгінен өтіп, біздің дәуірге жеткен шағын көлемді, шымыр толғауларапанан көне заман таңбасы – тұз адамының дүниетанымы, адамдық табиғаты, мінез ерекшеліктері, моральдық, этикалық қағидалары айқын аңғарылады.

Ежелгі Қазақстан жерінде көптеген түркі тайпалары қоныстанған, олардың заманында өзіндік төл мәдениет, көне жазба түрлері және ауыз әдебиеті дамыған. Көне заманның Отыrap, Баласағұн, Тараз және тағы сол сияқты қалаларында жүргізілген археологиялық қазбалардың көмегімен жазба әдебиет ескерткіштерінің үлгілері табылған. Бірақ та көптеген жазба ескерткіштер сол кездегі қырғын соғыстың салдарынан жойылып, жоғалған. Дегенмен, сол кезеңде қалыптасқан әдебиет кейінгі ғасырларда жалғасын тапқан.

Жыраулар көне түркі және ерте ортағасырладағы қазақ поэзиясының дәстүрін жалғастырушылар болып табылады. Олар поэзиялық жырларды сұрып салма түрінде шығарып, көп жылдарбойы сол шығармалар үрпақтан-үрпаққа ауызша жетті. **Жырау** деген сөздің өзі "жыр" дегеннен шыққан, өлеңші, жыршы деген мағынаны білдіреді. Сол кездегі көптеген жыраулар тек қана өлеңші, жыршы емес, сонымен қатар олар тайпалардың көсемдері, жауынгерлердің жетекшісі, батыр болған. Олардан ел басшылары, қолбасшылар кеңес сұраган. Олар соғыс алдында өздерінің өлең жырларының өсерімен жауынгерлердің рухын көтерген. Жыраулардың кейбіреулері тұс жорамалдай білген, ырымдарды, сонымен қатар табиғаттың құбылыстарын түсіндіре білген. Сондай қасиеттермен танымал болғандар: Қазтуған жырау, Шалқиіз және Бұқар жыраулар.

Жыраудың дәстүрдің негізгі жанры – **толғау**. Ол – ой толғамы, философиялық поэзия – маңызды қоғамдық

мәселелерді қозғайтын, өмір мен табиғат құбылыстарынан түсінік беретін жыршы-жыраулардың сүйікті жанры. Аринау өлеңдер, сыңсу, сырласу өлеңдері болған.

Толғаудың өзіндік құрылышы бар. Толғауда өлеңнің дыбыстық құрылымына ерекше мән беріледі, үйқас, ырғақ сақталады, екпінді буынға көп көңіл бөлінеді.

Толғаудың екі түрі болған. **Философиялық толғау** және **лирикалық толғау**. Философиялық толғауда маңызды қоғамдық мәселелер қозғалған, табиғат құбылыстарына түсініктер берілген, дүниеде және өмірде болып жатқан өзгерістерді түсіндірген, моральдық тақырыптар бойынша болжамдар айттылған. Лирикалық толғаударда ақындар өздерінің асыл ойларын жырлайды. Толғаулар қобызбен, я болмаса домбырамен айттылған.

Жыраулардың шығармашылығында аса маңызды орын алған поэзиялық жанр – аринау-өлең. Ол белгілі өміршіге арналып, оны қылығын мадақтап, я болмаса әшкөрелеген. Ондай өлеңдерде жыраулар өміршілерге тілек білдіріп, кеңес бере алған. Жыраулар халықтан өздерін бөлмеген, сондықтан олар өздері туралы айтқанда халықтың атынан сейлеген. Олардың поэзиясын ерлік поэзиясы деп айтуда болады.

Соғыс кезінде жыраулар жорықтарға қатысып, ерлігімен көзге түсken батырларды, олардың қару-жарақтарын, не болмаса астындағы атын мадақтайтын өлеңдер шығарған. Жауынгерлерді ұрысқа қайраттандырған. **Жоқтау** – соғыста құрбан болғандарды еске түсіруге арналған өлең жолдары.

Жырау поэзиясының басты тақырыптары – халықтың иғлігін ойлау, өмірдегі жақсылық пен зұлымдық, өмір мен өлім.

Жырау шығармалары үрпаққа ғибрат, өнеге ретінде насихатталады. Жыраулар тілі өткір, нақыл сөз тән. Олардың көптеген өлең шумақтары мақал-мәтелге айналып кеткен.

Өзін-өзі тексеру тапсырмалары:

1. Жырау дегеніміз кім?
2. Қазақ қоғамында жыраулардың рөлі қандай болды?
3. Жырау шығармашылығындағы басты жанырды атаңыз.
4. Толғаудың екі түрін атаңыз: ...
5. Жырау шығармалары тілінің айырмашылығы қандай?

Асан Қайғы (шамамен 1361, 1370-1465)

*Фылым жүрттан асты деп,
Кеңесіз сөз бастама.
Жеңемін деп біреуді
Өтірік сөзбен қостама.*
Асан Қайғы

Асан Қайғы атанып кеткен Хасан Сәбитұлы Еділ бойында туса керек. Та-рихи аңыздар Асанның әкесі саятшы екен дейді. Асан Алтын орда ханы Үлғұ-Мұхамедтің ықпалды билерінің бірі болды. XV ғасырдың 20-жылдарында Үлғұ-Мұхамед Ордадан қуылғанда Асан өз өміршісімен бірге кетеді. Көп ұзамай Қазанда билік құрған Үлғұ-Мұхамедтің ақылгөйлері қатарында болған ақын, хан өлген соң Дешті-Қыпшаққа қайтып оралады.

1450 жылдарда Әбілқайыр ұлысындағы тартыс кезінде Керей, Жәнібек сұлтандарды жақтайды. 1456 жылы Шу алқабында Қазақ Ордасы құрылған кезде Асан жаңа мемлекеттің ұраншысына айналады. Сірә, Асан қазақтардың бұрынғы Көк Орда жеріндегі үкілі артып, қазіргі

Қазақстанның орталық және солтүстік-батыс алқабын қайтадан иеленген уақыты – 1465 жылы өлі тірі болса керек.

Асан Қайғы көшпелі халық түрмисына жұт, табиғи апаптар көп нұқсан келтіретінін жете сезеді. Осыған орай, Асан Қайғының жанға жайлы өмір сүретін жер-үйік, адамдардың тенденция мен бақытының мекені болуы тиіс деп санады. Жер бетіндегі адамзат адап болуы тиіс деп ғибрат етті. XV ғасырдың орта шенінде Ақ Орда мен Алтын Орда құйрекен соң, қазақтардың руласының Шығыс Дешті-Қыпшақтан Шу мен Талас өзендеріне үдере көшүін тудырған өзара феодалдық қырқысулар аңызда айқын суреттелген.

Асан Қайғы – қазақ халқының ертеңін ойлад, еңсесін көтеруді өмірлік мұрат еткен дала абызы. Осыған байланысты, Желмаясы мен жер жәннатын ізdegен жырауды Асанқайғы деп атап кеткен. Тұла бойы ізгілікке толы, халқын сүйген дананы Ш.Уәлиханов "көшпенділер философы" деп атайды.

Асан Қайғының Жерүйікты ізdegені туралы өңгімелерге – ол өзі болған жерлердің жай-қүйін, халқын суреттейтін қанатты сөздер, бейнелі суреттеулер молынан кездеседі.

Асан Қайғы – қазақ дербес әдебиетінің алғашқы қалаушысы. Ол өз толғауларында адам табиғатын, міnez ерекшеліктерін, моральдық, этикалық қағидаларды аңғартады:

*Есті көрсөң кем деме,
Бәрі түйгүн табылmas.
Қарындасың жамандап,
Өзіңе туган табылmas.
Адам әзіз айтар деп
Көңіліңді салмағыл.
Нәңсі алдауышы дүшпаниң
Насихитын алмағыл.
Бақыты ояңған ерлердің
Әрбір ісі он болар.
Дәүлеті күнгө артылып,
Не қылса да, мол болар.*

Өзінің лирикалық шығармаларында Асан Қайғы руаралық алауыздық пен өділетсіздік орнаған заманның құбылыстарын өшкөрелейді. Мысалы, өзінің бір толғауында ханның халыққа көңіл бөлмеуі жайлышылайты:

Ай, хан, мен айтсам білмейсін,
Айтқаным қөнбейсін.
Шабылып жатқан халықың бар,
Аймагын көздең көрмейсін.

Салауатты, шаттық өмір, адамды сыйлау және инабаттылық әрдайым керек екенін жырлайды. Сондықтан да ақынды халық кейде "Қайғылы философ" деп атаған. Ол адамдарды жақсылық жасауға шақырған:

Бұл заманда не гаріп?
Жақсыларга айтпаған
Асыл шырын сөз гаріп.

Бұл ой бес ғасыр бұрын жазылған Асан Қайғының толғауында былай делінген:

Замандасы болмаса,
Қариялар болар тез гаріп,
Ел жағалай қонбаса,
Бетегелі бел гаріп.

Мұритін тауып алмаса,
Азғын болса пір гаріп.

Асан Қайғы қазақ әдебиетінде түнғыш рет моральдық, этикалық қағидаларды, соның ішінде шындық, ақыл-ой-шылдық сияқты зор қасиеттерді және дәрменсіздік, зорлықшылық сияқты өрекшел қылыштарды айқындайды:

Еділ бол да, Жайық бол,
Ешкімменен ұрыспа,
Жолдасыңа жау тисе,
Жаныңды аяп тұрыспа,
Ердің құны болса да,
Алдыңа келіп қалған соң,
Қол құсырып барған соң,
Аса кеш те қоя бер,

Бұрынғының құыспа.

Ақың болса біреуде
Айыбын тап та ала бер,
Ерекесіп ұрыспа.
Сенікі жөн болса да
Атың шықпас дұрысқа.
Мінезі жаман адамға
Енді қайтіп жуыспа.

.....
Ашу – дұспан, артынан
Түсіп кетсең қайтесің
Түбі терең құысқа!..

Сондықтан да Асан Қайғының шығармаларын салыстырумен, метафоралармен, қайталу өдісімен кейіпкерлерді терең және дәл көрсетуі арқылы XV ғасырдың классикалық поэзиясының шыңынан көргө болады.

Өзін-өзі тексеру тапсырмалары:

1. Асан Қайғының шын аты мен тегін атаңыз.
2. Асан Қайғы қандай жерді іздең?
3. Сөйлемді толықтырыңыз: "Асан Қайғы – қазақ әдебиетінің _____".
4. Асан Қайғы нені ғаріп деп санайды?
5. Асан Қайғы қазақ әдебиетінде түнғыш рет қандай әдеттүрып, эстетикалық түсінік туралы айтады?

Қазтуған жырау (1420-өлгөн жылы белгісіз)

Қазтуғанның өлең жолдары
мақал-мәтелдерге айналған.

Ақырында ол өзі де әпостық
поэмалардың кейінкериңе айналды.

М. Мағауин

Қазтуған жырау жорық жыршысы
және халық әпостиң жасаушылардың бірі
саналады. Артына қазақтардың әскери
рухын, туған жерін, халық өмірі мен
тұрмысын суреттейтін көптеген өлең-
дерден тұратын шығармашылық мол мұра қалдырды.
Олардың көпшілігі сақталмаған. Дегенмен, бізге жеткен
жекелеген туындылары оның әдебиет тарихы төрінен орын
алуға лайықты екенін айтақтайты. Оның поэзиясы жау-
ынгерлердің көшпелі өмірін, көзқарасын суреттейді.
Және олардың тұрмысын, айналадағы құлан таза табиғат
туралы ойларын бейнелейді. Ақын-жыраудың қиялышың
жүйріктігі, өткірлігі, бай және әдемі көркемдік әдістері
сол дәуірдегі қазақтардың поэтикалық өнерінің жоғары
денгейде болғанын, сонымен бірге, өзіндік ерекшеліктері
бар екенін білдіреді. Ұлттық бояуы жағынан айқын сурет-
телген, жасампаз романтикамен көркемдеген, нақылдық
ой орамдары мен көркемдік тіркестерге бай Қазтуған жы-
рау өлеңдері көп ғасырлық өнер мектебі мен әдеби үлгі ре-
тінде санамыздан орын алды.

Қайран, менің Еділім,
Мен салмадым, сен салдың,
Қайырлы болсын сіздерге
Менен қалган мынау Еділ жүрт!..

"Белгілі биік көк сенгір" атты толғауында жырау тау-
дың әдемі көріністерін жырлап, адам туралы ойларға
көшеді:

Белгілі биік көк сенгір
Басынан қарга үшырмас,
Ер қарауыл қарар деп,
Алыстан қара шалар деп;

Азамат ердің баласы Жабыққаның білдірмес, Жамандар мазақ қылар деп!

Қазтуған жырау өз елін, жерін сүйетін және өз халқы
үшін, оның бостандығы үшін қасық қаны қалғанша құрес-
кен адам. Басқа ақын-жырауларды да соған үндеген.

Бүгінгі күнге Қазтуған жыраудың өлең мұраларының
азғана бөлігі жеткен.

Қазтуған жыраудың "Мадақ жыры", "Тұған жермен
қоштасу" сынды туындыларын ежелгі қазақ поэзиясы-
ның таңдаулы үлгілеріне жатқызуға болады. Ақынның
халық арқылы жеткен бірқатар толғаулары И. Бере-
зиннің "Түрік хрестоматиясында" (1862), Габдолла
Мұштақтың "Шайыр, яки қазақ ақындарының басты
жырлары" (1910) жинағында, М. Мағауиннің "Алдас-
пан" кітабында (1970) жарияланды.

Әзін-өзі тексеру тапсырмалары:

1. "Қазтуғанның өлең жолдары мақал-мәтелдерге айналған", – деп кім айтқан?
2. Қазтуған жырау өмірде кім болған?
3. Қандай өзенге жыр арнаған жырау?
4. Жыраулар туралы Қазтуған нендей ой қалдырған?

Қадыргали Жалайыр (шамамен 1555-1607)

Қадыргали Қосымұлы Жалайыр –
орталық ғасырдағы қазақтың ғалымы әрі
атақты биі. Ата-бабалары Қараханид-
тер дәуірінен бері үздіксіз хан нојандары,
уәзірлер, батырлар екен. Оның
әкесі – Қосым бек, ал атасы Темшік ба-
тыр болған. Өзі хан үрпақтарының
тәрбиешісі және ханың кенесшісі
қызыметін атқарған.

Оның ауылды қалмақ шапқыншылығына ұшыраған соң, Шығай ханың ұлы және Тәуекелдің ағасы Ондан сұltan жау қолынан қаза табады. Қадырғали Жалайыр Ондан сұltаның 13 жасар ұлы Ораз-Мұхаммедті алғып, туыстарымен бірге Сібір ханы Көшімнің қол астындағы аймақта қоныс аударады. Ол жерде үлкен би атағын алады. Қадырғали өзінің шежірелер жинағында былай деп жазған: "Мениң ата-бабам Ораз-Мұхаммед сұltаның бабаларына қызмет еткен. Мен Ораз-Мұхаммедтің атасы Ондан сұltанга қызмет еттім, ал бұдан кейін әрдайым Ораз-Мұхаммедтің қасында болдым".

Қадырғали Жалайыр тек өз ана тілін ғана емес, араб және парсы тілдерін де жетік білген, сонымен бірге класикалық шығыс әдебиеті, ғылым және мәдениет салалары бойынша терең білімі болған. Қадырғали өзінің білім байлығы жағынан Орта Азияның ұлы ойшылдарымен бір деңгейде болған. Оның білімділігі мен кеменгерлігін жоғары бағалап, Көшім хан оны кеңесшісі етіп тағайыннады. Сонымен қатар, Қадырғали Жалайыр Сібір князі Сейдектің де кеңесшісі болған. Сөйтіп, кейін Қадырғали Жалайыр Көшім ханға қарсы шығып, Ораз-Мұхаммед пен Сейдектің қарым-қатынасын жақсартуға себепші болады. Сейдектің беделі жоғарылай тұсті. Ресей жылнамаларында бұл дерек бойынша мәліметтер сақталған, оларға үцілетін болсақ: "Сол кезеңде Сейдахмет князьдің билігінің күшеюі оның сарайына Қазақ Ордасының ханзадасы (Ораз-Мұхаммед) мен Қарашибир мұрзаның (Қадырғали Жалайыр) келуіне байланысты", – деп жазылған.

1588 жылды Сібірдің өскербасы Д. Чулков айла-амалмен Қадырғали Жалайырды, Ораз-Мұхаммед пен Сейдекті тұтқынға түсіріп, үй шаруашылығы және отбасыларымен бірге Мәскеуге "аманат" ретінде жіберген. 1598 жылға дейін Қадырғали Жалайыр Мәскеуде патша сарайында өмір сүрді. 1590-1591 жылдары шведтерге, Қырым хандығына қарсы соғысқа қатысып, батылдығымен көзге түскені үшін орыс патшасы Федор Иванович 1592 жылды Ораз-Мұхаммед сұltанға бұрын Қасым хандығының

курамына кірген Ока өзенінің жағасындағы жерлерді бөліп берді. 1600 жылы орыс патшасы Борис Годунов Ораз-Мұхаммедті Қасым хандығының ханы етіп тағайыннады. Қадырғали Жалайыр оның 4 уәзірінің бірі болып сайланды.

Бұл кезеңде Қадырғали Жалайыр тікелей ғылыми қызыметпен айналысты. 1600 жылы Қасым тұсында бастаған әйгілі жылнамалық "Жами ат-тауарих" ("Шежірелер жинағы") атты кітабын ол 1602 жылы бітірді. Жылнамада 157 бет бар және ол қытай қағазында өте үқыпты жазылған. Шығыстың ойшылдары салған жолмен жүріп, ғалым өз еңбегін орыс патшасы Борис Годуновқа арнап жазды. Автор өзінің жылнамаларында шығыс елдері мен қалаларына шолу жасап, қазақтың кең даласын мекендеген түркі тайпалары мен руласына тарихи анықтама мен түсінік береді. Қарахандықтар дәуіріне тоқтала келіп, автор оғыздар туралы өз пікірін айтады. Парсы тілінде жазылған Рашид-ад-диннің "Жамиғ ат-тауарих" атты жылнамалық кітабына сүйене отырып, ғалым Шығыс ханың өзі мен оның әүлеті туралы көптеген тарихи деректер келтіреді. Бұл еңбекте қазақ хандарының өмірі мен қызметі, қазақтың даласы, қалалары туралы құнды материалдар бар. Кітаптың XIII-XVI ғасырларда қазақ жерінде болған тарихи оқиғаларға арналған білімі аса қызығушылық тудырады. Бұл бөлімде XVI ғасырдағы қазақ хандығының ішкі және сыртқы жағдайы туралы, қазақ тайпаларының құрылуы, қазақ хандықтарының халықаралық және коғамдық-саяси ахуалы, патриархалды-феодалдық қатынастардың қалыптасуы, сұltандар, бектер, хафиздер және басқа әлеуметтік топтар туралы құнды материалдар көп. Автор ежелгі қазақ тілін жетік білген.

Қадырғали Жалайырдың жылнамасы – ежелгі қазақ тілінде жазылған алғашқы тарихи туынды. Фалымдар оның еңбегінің ғылыми құндылығын жоғары бағалап, оны Орта Азия мен Монголияның көптеген көрнекті тарихшыларымен тең дәүрежеде деп санайды. Қадырғали Жалайырдың ғылыми еңбегін атақты орыс фалымда-

ры, Қазан университетінің профессорлары Н.И.Ильминский, И.Н.Березин, академик В.В.Вельяминов-Зернов және Ш.Үөлиханов жоғары бағалаған.

Өзін-өзі тексеру үшін тапсырма:

1. Қадырғали Жалайыр кім болған?
2. Қ.Жалайыр орыс шежірелер жинағында қандай есіммен аталады?
3. Қай сұлтанның баласын құтқарған?
4. Қ.Жалайыр қандай лауазымды атқарған?
5. Қ.Жалайыр өзі жайлыш және өзінің үрім бұтақтары турали жазылған еңбегі қалай аталады?
6. Өзінің ғылыми еңбегін кімге арнаған?
7. Шежіре-жинақта қай жылғы және қандай тарихи оқиғалар келтірілген?
8. Қ.Жалайырдың ғылыми еңбегін кім жоғары бағалаған?
9. Қ.Жалайырдың шежіре-жинақ еңбегінің қандай тарихи маңызы бар?

Колданылған әдебиет:

1. Қазақтар. 9 томдық анықтама. – А. 1998. – Т. 2.

Шалқиіз жырау (шамамен 1465-1560)

*Жапалақ үшпас жасыл тау,
Жақсылардың өзі өлсे де сөзі сау.
Шалқиіз жырау*

Шалқиіз жырау Тіленшіұлы Батыс Қазақстанда дүниеге келген. Қазақтың ақын-жыршысы, батыр және жауынгер. Әкесі Тіленші өз тұсындағы ірі феодалдардың бірі болған, ал шешесі Ноғай ордасының ұлы біi Мұсаның қызы екен. Үш айлығында анасынан айырылған Шалқиіз нағашы атасының қолында төрбиеленеді. Көшпелі шонжарлар ортасынан шыққан жырау еш таршылық көрмей өседі. Бұл жағдайлар оның тұлға ретінде қалыптасуына және поэзиясına ықпал етеді.

Жыраудың шығармашылығынан бізге жеткені 600 жолдың шамасы. Осы азғантай мұрасының өзі-ақ сирек кездесетін дарын иесі екенін айғақтайды. 1917 жылғы тәңкеріске дейін оның туындылары 12 өлең жинағы мен хрестоматияларға енді. Бұл сол кезең үшін астрономиялық сан есепті. Шығарма туындыларын орыс тіліне тәржімалаган ақын-жыршылардың бірі. Оның шығармалары орыс тіліне аударылып, сол дәуірдегі орыс оқымыстылары мен зерттеушілері жоғары бағалаған. Темір биге айтқандары әр түрлі жиһақтар мен басылымдарда төрт рет қайта басылды.

*Алл, алл басқан, алл басқан
Арабы торым өзіңсің.*

*Көбец семіз торыңмын,
Көп құлыңың бірімін...*

Шалқиіздің Дешті-Қыпшақ өмірі Темірге арнаған еki tolғауы сақталған. Онда tolғau иесінің бейнесі толық көрсетілген. Ол сол заманың әдет-ғұрпының және дәстүрінің құлды екенін көрсетіп, екінші жағынан абырайлы өзгеше мінезді ақын екенін танытады. Шалқиіз феодалдық-патриархалдық қоғамның гүлденген шағында өмір сүрген. Сондықтанды оның шығармалары сол кездегі қоғамдық сана-сезімін білдіреді: "Сен сұлтансың – мен құлмын, сен сұңқарсың – мен құмын, – деді Шалқиіз жырау.

Талантты ақын өз заманының сана-сезімінің құлды екенін, өзі өміріне шын берілгендейдігін көреміз. Алайда, тәқаппар жырау өміршісі сол кездегі соғыс моралін бұзғанда, іә болмаса өз айналасынан жоғары мәртебе бермей Шалқиіздің намысына тигенде, ақын ашуын жасырмайды:

*Жақсынан мені кем көрсөн,
Жаманыңмен тең көрсөн,
Ұялы берікке қос артып,
Сен есенде, мен сауда
Брысымды сындаыйын,
Сегіз қызыр шартараптан іздермін!
(«Би Темірге бірінші толғау»)*

Ол өз абыройын жоғары бағалай білген:

Тебінгіңің астынан
Ала балта сұрысын,
Тепсінісін келгенде
Тең атаниң ұлы едің,
Дәрежендей артық етсе тәңірі етті!!! –

деп Өміршіге тікелей қарсы айтады. Аңыз бойынша содан кейін Өмір Темір мен ақынның арасында жаңжал басталады. Сондықтан жауынгер-жырау көп жылдар бойы құғында болады.

Шалқиіздің шығармашылығы – өзі жауынгер болған соң соғыс жорықтарының поэзиясы. Ақынның жырларын тұлпардың таңды көтеріп шапқандағы тұяқтарының дүбірі, қылыштың қағысқан дыбысы, садақ оғының ысқырығы, арпалысып жатқан жауынгерлердің ұрандары естілгендей болды.

Ортағасырдың дүрбелең жылдары құшті басшыны қажет етті, тірі қалу үшін бірлікті, төуелсіздікті сақтап қалудың амалы керек болды. Сондықтан да күйзеліс, арпалыс, астаң-кестен жағдайға қарсы жырау отандастарын бірлікке шақырады:

Ay, бәрілер, бәрілер,
Бәрімін деп жүрерлер,
Әр бірінің баласы
Алтау болар, бес болар,
Ішінде абаданы бір болар,
Абаданынан айрылса,
Олардың әр біреуі
Әрбір итке жем болар.

Шалқиіздің шығармалары үрпақтағибрат, өнеге ретінде насиҳатталады. Оларда жақсы және жаман адамдар арасы айрықша бөлінеді:

Жақсы да келер бұл көпке,
Жаман да келер бұл көпке,
Төңірегін жиганда,
Сыймайды еken бір кепке.

Шалқиіздің өлеңдері айқындығымен, бейнелілігімен, қысқалығымен, тіл байлығымен ерекшеленеді.

Шалқиіз Тіленшіұлы толғаулары қазақтың сұрырып салма өнерінің негізін қалаушы ретінде классикалық үлгі болып табылады.

Көрнекті жыраудың қазақ көне әдебиетіндегі орны туралы жазушы-ғалым М.Мағауин "Бес ғасыр жырлайды" жинағының (- Алматы: "Жазушы", 1989. – Т.1.) беташарында былай деп пікір түйген: "Өзінің қазақ өмірінде Дешті-Қыпшақтың төрт бұрышын түгел шарлаган, заманының бірінші ақыны танылып, үлкен даңққа бөлениң жырау бүкіл өмірін күрес үстінде өткізген.

Шалқиіз жырау гүмірының көп бөлігін Ногай орда-сының билеушісі Темір бидің қол астында өткізді. Темір би өлгеннен кейін, Мамай мен оның кенже інісі Жүсіппен бірге болды. Истмайыл мен Жүсіп арасында күрес басталғанда, Шалқиіз жырау соңысы жағынан табылды. Өмірінің соңғы жылдарын Хақназар хан түсіндагы Қазақ мемлекетінде өткізді.

Өзін-өзі тексеру тапсырмалары:

1. Біздің дәуірімізге Шалқиіздің қанша еңбегі жетті?
2. Шалқиіз қай өміршіге толғау арнаған?
3. Неліктен құғанға түскенін атаңыз.
4. Шалқиіз жыраудың поэзиясы қандай тақырыпта жырлайды?

Бұқар жырау (1668-1781)

Өлемді түгел көрсे де,
Алтын үйге кірсе де,
Аспанда жүлдүз аралап,
Ай нұрын үстап мінсе де –
Қызыққа тоймас адамзат!
Бұқар жырау

Жыраулар – қазақтың көне патриархалдық қоғамының өкілдері. Феодалдық-патриархалды қоғам тоқырау заманына ұшырағанда, жырауларда "сахна-

дан" түсуге мәжбур болды. Жыраулық поэзияның соңғы көрнекті екілі – **Бұқар жырау**.

Бұқар жыраудың қайда оқығаны, қандай өмір мектебінен өткені туралы нақты деректер жоқ. Ол тым ерте көтеріліп, Тәуке түсында-ақ хан төңірегіндегі ықпалды билердің бірі болған. Алайда, Бұқар Тәукеден соңғы өміршілермен тіл табыса алмағаны аңғарылады. Сондықтан жырау кедейшілікке ұшырайды. Тұңғыш биограф Мәшінүр Жүсіптің айтуына қарағанда және өз шығармаларынан да көрінетіндей, Бұқардың, тіпті, сауып ішер малы, мініп-түсер аты да болмайды. Жырау алпыстан асқанша осы жарлы, кембағал халде күн кешеді. Алайда, өмірінің соңғы кезеңінде Бұқар жайғана арқалы жырау, ақылшығана емес, мемлекет істеріне елеулі ықпал етіп отырған қабыргалы биге, өз заманының ұраншысына айналады. Жырау бір ғасырдан астам уақыт жасаған. Қайтыс болғаннан кейін Баянауылда жерленген.

Арқалы жырау, қабыргалы би Бұқар өз түсіндағы қазақ хандығының бас идеологы болған. Ол түркі тектес халықтардың, сонымен қатар араб, парсы, қытай және жонғар тілдерін жақсы меңгерген.

Бұқар жырау Қазбек, Әйтеке, Төле билермен бірігіп қазақтың тұңғыш заң жинағы "Жеті жарғыны" жасақтауға қатысқан, сонымен қатар сол кездегі елдің маңызды мәселелерін шешуге, халықтың мұнын ел басшыларына жеткізуге белсенді қатысқан.

Бұқар жырау өз шығармаларының маңыздылығы мен қазақ әдебиетінде алатын орнын сол замандағы Ресейдегі Державин, Ломоносов, Тредиаковский және Сумароков сияқты белгілі адамдармен салыстыруға болады. Ақын-классиктердің түсінігі қоғамның мемлекеттік құрылымы жағынан, халықтардың және ел басшыларының өзара қарым-қатынастары жағынан, моральдық жағынан үқсас болды. Қазақ елінің ішкі дау-жанжал күшейген кезде үш жүздің басын біріктіріп, жонғарларға қарсы қол жинаған беделді басшы – Абылай хан. Ол қазақ халқының жонғарлармен және Қытайдың цин

тайпаларымен қарсы күресінің қолбасшысы болған. Абылай қазақ елінің бірлігін нығайту заман талабы екенін терең түсініп, үш жүзді біріктіріп қуатты мемлекет құруды аңсаған. Абылай хан елдің сыртқы саясатын жүргізуде төзімділік пен айлакерлік сияқты қасиеттерімен танылған.

Бұқар жырау Абылайдың бас кеңесшісі болып, оны дана, ақылды басшы ретінде жақсы қолдап, қажет болса ханды сынаудан тайынбаған.

Жырау өз шығармаларында Абылайды сырт жауларға қарсы құресте айрықшы қайрат көрсеткен қайтпас батыр, ел қамын жеген көреген көсем ретінде бейнелейді. Ханның ашуланған уақытындағы қаталдығын, керек емес жердегі сарапдығын тоқтата білді:

...Ашуланба, Абылай,
Ашулансаң, Абылай,
Көтерермін, көнермін,
Көтеріп қазға салармын.
Өкпеңменен қабынба,
Өтіңменен жарылма,
Басына мұнша көтерген
Жұртыңа жаулық сағызба.
Күнінде мендей жырлайтын,
Тоқсан үште қария
Енді саган табылmas!..

Ақынның шығармалары философиялық және дидактикалық өсiet ретінде жарыққа шыққан, сондықтан оның көптеген өлеңдері афоризмге айналған:

Ілімді түгел білсе де,
Қызығын қолмен бөлсе де,
Қызықты күні қырындал,
Қисынсыз күйге түссе де –
Өмірге тоймас адамзат!
Жақындал ажал тұрса да,
Жанына қылыш үрса да,
Қалжырап, көнілі қарайып,
Қарауытып, көзі тұрса да –
Үмітін қоймас адамзат!

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Бұқар жырау туралы замандастары не айтты?
2. Бұқардан кейін жыраулар неліктен "саҳнадан" түсуге мәжбүр болды?
3. Өмірінің соңғы жылдарында Бұқар жырау қандай дәре-жеге жетті?
4. Бұқар жырау қандай заң шығаруға қатысты?
5. Бұқар жыраудың өмірі мен шығармашылығын орыстың қай ақынымен салыстыруға болады?

Қолдынылған әдебиеттер:

1. Қазақтар. – Алматы, 1998. – Т.2.
2. Базарбаев М. Қазақ поэзиясы және көркемдік ізденіс. – Алматы: Жазушы, 1995.
3. Бес ғасыр жырлайды. – Алматы, 1993.
4. Қазақстан ақындары. – А., 1978.
5. Аравин. Дала жұлдызнамалары.
6. Қазақстанның сөүлет ескерткіштері.
7. Акшиев К.А. Қазақстанның тарихи және мәдени ескерткіштері.

Шал ақын (Тілеуке Құлекеұлы) (1748-1819)

Шал ақын – ақындар поэзиясының өкілі. Қазақ ақындары ел аралап той-думандарда, үлкен жиындарда, мерке-лерде өлең жырларын орындаған. Ақындардың туындылары жырау поэзиясына қарағанда өте қаралайым болып көрінеді. Ақындардың шығармалары А – А – Б – А рифмалы он бір жолдық және төрт жолды немесе жеті жолды не болмаса сегіз жолды рифмаға еркін түседі, бірақ та ақындар поэзиясы тақырыбы бойынша әр түрлі. Ақындарды бұрынғы поэзиядан бас тартты деп ойлауға болмайды. Жырау поэзиясының жақсы қырларының көбі сақталып, бірақ олар жаңа дәстүрдің талабына сай толықтырылып, мағынасы жаңа жағдаймен үйлестіріледі, тақырыптық жағынан өте бай келеді.

Шал ақын ірі феодал отбасында (қазіргі Ақмола облысы төңірегінде) дүниеге келген. Болашақ ақынның әкесі Құлеке батыр Абылай ханның жақын серігі, өз түсындағы беделді рубасылардың бірі. Оның баласы Тілеуке жас кезінде өнер жолына түсіп, даңқы шығып, аз ғана уақыт ішінде елдің сүйікті жыршысына айналды. Өмір бойы елді кезіп, халық мереекелерінде және үлкен жиындарда эпостық өлеңдерді, аныздарды айтып, өзі шығарған сұрырып салма өлеңдерімен, таланттымен тындаушыларды таң қалдырған.

Шебер ақын болғанымен, шаруаға қырысyz Шал өмірінің екінші жарымында кедейлікке үрненди. Бірақ та ақын жағымпаздықты жаны сүйемейтін ақын өзінің абыройын жерге таптапаған, өзінің ақындық таланттын сатпаған. Оған бөрінен де қымбат ақынның ар-намысы болды. Халық арасында өлеңдерінің кең тарағандығы, өлгеннен кейін шыққан атағының жұмбақтығы содан. Шал ақын қазіргі Сергеевка селосының жанында Аютас деген төбенің түбіне жерленді.

Ақынның қол жазбалары біздің заманға жетпеген, тек қана соңғы жылдары жазылған сұрырып салма түріндегі өлеңдері сақталған. Тақырып жағынан ақынның шығармаларын екі топқа бөлуге болады:

1. Туркі халықтарының поэзиясында жиі кездесетін – адам өмірін жасына қарай суреттеу. Ондай өлеңдердің көбін ақын жасы үлғайған кезде жазған. Оның мінездемесі әр түрлі. Оның біреуі төрт жолдық речитатив, басқасы көлемді өлең – толғану, адам өмірінің басынан өліміне дейінгі жол. Ақын өлеңдерінде бозбалалық шағын; жасеспірімдік шақты содан кейін жастық шақты; қайтланбас 25 жасты содан кейін жігіттің ер жеткен 30-35 жастарын жырлайды. Ол – жел үйіғы сияқты жылдам өтетін керемет уақыт. Қырық жастан кейін адамның рухы биік, пышақтың жүзі сияқты ұшты болады, елу жасқа келгенде адам нағыз ақыл иесі болады, содан кейін аурумен жендіріп әлсіздікпен көрілік келеді. Одан соң өлім келеді. Әлем опасыз, құбылмалы, өмірдің барлық мағынасы сол адамға берілген қысқа өмірде, – дейді ақын:

*Жігіттер, жалған дүние бізден қалар,
Бір күні ажал келіп жаңыңды алар,
Жан шығып, дүниеден көшкеннен соң,
Мал-мұлкің, әйел-балаң бері қалар.*

2. Ақынның шығармашылығында діни сарын оның өмірінің соңғы жылдарында пайда болады. Қолына домбыра үстап жын-шайтандармен дос болған ақынның жас кезі діншілдіктің үлгісі бола алмайды. Өзінің бір шығармасында ақын діншілдікке 50 жасқа келіп бас бүрғанын мойындаиды. Сондықтан да ақынның этикасында дін азғана орын алады. Шал ақынның түсінігі бойынша жақсылық та, жамандық та құдайдың атымен байланысты. Шал ақынның моралі діншілік емес, адамгершілік, сондықтан ақынның этикасы теологиялық емес. "Жақсылық отын адам жандырады, жамандық тутінін де адам салады; нұршашуы – жақсылыдан, мүшкілдік – жамандықтан, барлығы адам баласына байланысты", – деп Шал ақын ойын түйіндейді. Сондықтан да ақын өз шығармаларында сұрақ қояды, жақсылық неден басталады, кім жақсы, кім жаман, зұлымдық неден пайда болады? Жақсылықты ол кекке көтеріп, жамандықты айыптап, адамдарды оған қарсы қояды.

Шал ақынның біздің заманымызға жеткен мұрасы байлық пен кедейлік, о дүние мен бұ дүние жайы сөз етілетін философиялық-дидактикалық үлгідегі туындылар, көшпелілердің күнделікті өміріне, шаруашылығына қатысты тұрмыстық өлеңдер, жеке адамдарға арналған эпиграммалар, арнау жырлар мен өр түрлі жағдайда туған экспромттар. Жан-жақтылығы, өмірге жақындығы, елгезектігі, жыраулар поэзиясында қамталған жаңа тақырыптарға ба-руы Шал шығармаларының қазақ қауымының барлық саласына кеңінен тарауына ғана себеп болған жоқ, қазақ поэзиясының өрісін кеңейтті, қазақ топырағында реалистік дәстүрдің еркен жаюына септесер алғы шарттар жасады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Шал ақынның аты мен тегін атандар.
2. Шал ақын қандай поэзияның өкілі?
3. Шал ақын нені биік не тұтты?
4. Шал ақынның шығармаларының тақырыбын атапыз.

Тарауға арналған тест сұрақтары:

1. Жырау – көне өзгермейтін құбылыс:
 - а) көші-қон;
 - ә) отаршылық;
 - б) бостандық.
2. Жыраулар тән қасиет:
 - а) қыстырыу;
 - б) суырып-салма;
 - в) қиял.
3. Жыраудың сүйікті жанры:
 - а) аныз;
 - ә) миф;
 - б) толғау.
4. "Жігіттер, уақытымыз келгенде осы өмірден өтеміз" деп кім айтқан:
 - а) Асан Қайғы;
 - ә) Уәлиханов;
 - б) Шал ақын.
5. Батыс Қазақстанда туған жырау:
 - а) Қазтуған;
 - ә) Бұқар;
 - б) Шалқиіз.
6. Ш.Уәлиханов кімді "Көшпендер философы" деп атады?
 - а) Бұқар-жырау;
 - ә) Шал ақын;
 - б) Асан Қайғы.
7. Астрахань облысы Краснояр ауданында туған:
 - а) Қазтуған жырау;
 - ә) Шалқиіз;
 - б) Шал ақын.

8. "Жақсы адамдар – үкі жетпес тау,
Олсе-дағы қалады олардың жақсы сөздері", – деген
жолдардың авторы:

- а) Бұхар жырау;
- ә) Шалқиіз;
- б) Қазтуған.

9. Тәуке хан тұсында өмір сүрген жырау:

- а) Асан Қайғы;
- ә) Бұқар жырау;
- б) Қазтуған.

10. Төмендегі ақындардың қайсысы өке мұрасын сақтайды:

- а) Бұқар жырау;
- ә) Асан Қайғы;
- б) Шал ақын.

11. "Білімге құштарлығын қандыра алмас халық". Кімнің сөздері:

- а) Шал ақын;
- ә) Бұқар жырау;
- б) Асан Қайғы.

12. Төмендегі жыраулардың қайсысы "хан халыққа дұрыс көңіл белмейді" деп айтқан:

- а) Қазтуған жырау;
- ә) Асан Қайғы;
- б) Шал ақын.

V ТАРАУ

XIX ФАСЫРДЫҢ БІРІНШІ ЖАРТЫСЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІ

XIX г. орыс жазушыларының қазақ тақырыбына жазуы

XIX ғасырдың I жартысындағы қазақ әдебиеті

Махамбет
Өтемісов

XIX ғасырдың II жартысы және XX ғасырдың орыс классиктерінің шығармаларындағы қазақ тақырыбы

Барлық кезде қоғамның көзқарасы және талғамы, қызығушылығының шынайы, саналы көрінісі, дамудың қозгаушы күші әдебиет болды.

"Әдебиет, – деп жазды В. Г. Белинский, – халық саласы, ол халықтың үмтүлілік мен сезімінің, тарихының және болашақ туралы арманының көрінісі. Халық үлдері – жазушылар тұдырган кітаптар арқылы сол халықты жақын тануга болады".

Адамның өмірден алған әсерлері қанша бай болған-мен, әрқашан жеке тәжірибе шеңберімен шектелетіні белгілі. Әдебиет болса адамның рухани байлығын кеңейтеді. Лев Николаевич Толстой бұдан өнердің басты белгісін көрді. "Өнер, – деді ол, – ... өмір шиін, жеке адам мен адамзаттың, жақсылық жасауына, бір сезімге біріктіретін адамдардың қарым-қатынасына қажет құрал". Әдебиет өнердің басқа түрлери сияқты әр түрлі ұлттар мен мемлекет арасындағы тосқауылды жоюға, бірін-бірі жақсырақ білуге көмектеседі, сол арқылы қарым-қатынас жасауға, бір-бірін түсінуге септігін тигізеді, қойылған сұрақтар мен қалыптасқан мәселелерге ықпал етуге негіз болады. Осындағы істі орыс әдебиетінің классиктері XIX ғасыр басындағы қазақ тарихын, мәдениетін, халықтың сол кезеңдегі қызын, қарама-қайшылықта толы даму жолын бейнелеу арқылы атқарып шық-

ты. Жазушылар бұрын әдебиетте болмаған қазақ өмірінің типтік жақтарын көрсетуге тырысты.

Қазақ өмірін көркем әдебиет мәтінінің беттерінде алғаш көрсеткен **В.А. Ушаков** болды, ол "Қыргыз-қайсақ" ("Киргиз-кайсақ") еңбегінде алғаш рет жалпы түрде қазақ әйелінің образын жасады. Ушаков қазақ туралы мәліметтерді шығарма сюжетіне экзотика үшін, байға сатылған қазақ жігіті мен қазақ әйелінің баласы Виктор Славин атты кейіпкердің романтикалық шығу тегін ерекше бейнелеу үшін енгізген.

Бірақ қазақ қоғамы өкілдерінің реалистік образы орыс әдебиетіне **В.И.Даль** (1801-1872) арқылы енді. Жазушы қазақтың дүниетанымын, қоршаған ортаға ықпалын, халықтың ұлттық салт-дәстүрін, этностың тұрмыстық, өмірлік шарттарын орыс әдебиетінде алғаш рет өзінің очерктері, ғылыми ізденістері, өңгімелері, повестері арқылы көрсетті. Дальдің 1833-1841 жылды Орынборда жазған барлық ғылыми, эпостолярлық, көркем шығармаларының және қазақ өмірін шынайы суреттеген мұраларының ішіндегі белгілісі – "Бекей мен Мәулен" және "Майна" повестері.

Ол бұл өлкені және адамдарын, олардың аңғалданалығын, мінез-құлқының тазалығын, қонақжайлышын ұннatty. Даль қырда достасып кеткен бір қазақтың оған түйе сыйламақшы болғанын айтады. "Ол маған неге керек?" – дейді Даль. "Сенің үйің бар емес пе, соны тасып-алып жүресің", – дейді қазақ. Жазушы досына өзінің үйінің киіз үйсияқты жиналмайтынын, бір орында тұратынын айтады. "Ой, сенің үйің қызықсыз, – деп досы өз пікірін айтады, – түйені ал, үйінді басқа жерге көшір, қызықты болады".

Даль қазақ даласы туралы өз күнделігінде былай дейді: "Мына кең байтақ далада адамдар тұрады, ауылдар көшеді, аттар шабады, қара торы әйелдер атқа мініп шапқанда ерлерден кем емес. Бұрынғы адамдар ертеңгі күннің қандай болатынын жүлдіздарға қарап білген. Бұл жақта зират басына агаши шықса, ол жерде дүние жатқанын білдіреді".

В.Даль қазақ халқының, тілінің даналығы мен дәлдігіне сүйсіне отырып, халық мақал-мәтедерін жазып алады: "Жаман жегенін айтады, жақсы көргенін айтады". Жазушының қырағы көзі өмірдің басқа жағын да байқаған: адам шошырлық кедейлік, қанаушылық, құқықсыздық. "Түйе сойған ешкі сойғаннан ет сұрайды" деген мақал – жоқшылық өмірдің дәлелі. Даль ғылыми әдебиеттерде қазақ тілі жеке дамыған тіл деп айтқан бірінші түркітанушы-қазақтанушы болып саналады.

"Бекей мен Мәулен" повесінде Бекей Хиудағы орыс тұтқындарынан Орынборға хат өкеледі: ол бұл өрекетін пайдакунемдіктен емес, "өзінің жеке байланыстары бойынша" жасаған. Қазақтар өздерінің туыстарынан, руластарынан қашқанда орыстардан пана іздел табатын жағдайлар кездесіп тұрған. Осындай оқиғалардың бірі "Бекей мен Мәулен" повесінде өңгімеленеді. Жан Күшік Бекейдің ағасын елтірген кезде әменгер заны бойынша Мәулен күйеуін елтірген адамға шығуы керек. Сондықтан Мәулен үйінен Оралға көмек, пана іздел қашады.

Повестегі бай қазақ Есенгелді және оның ұлдары Бекей мен Жан Күшік тарихымен байланысты оқиғалар шындыққа негізделген. Әлі күнге дейін халық бұл адамдардың есімдерін ұмытпай, жадында мәңгі сақтайды, ал Есенгелді мен Бекей жерленген жерлерді халық қадір тұтады. Есенгелді Араптөбе ауылының (Сырым ауданы) аумағында, ал Бекей – аттас ауылда (қазіргі Теректі ауданы, Батыс Қазақстан облысы) жерленген.

Жазушы алғаш орыс әдебиетінде қазақ әйелдері – Мәулен және Майна арқылы еркін, өз еркімен өмірлік жарын таба білетін әйелдер бейнесін жасады. Автор қазақ әйелдерінің табиги әдемілігіне, өз балаларын қорғау үшін жасаған қайсарлығына сүйсінген. Сол арқылы Даль орыс әдебиетінде пайда болған мәселелерді шешуге өз үлесін қости.

"Бекей мен Мәулен" повесінде қазақ халқы өмірінің өр түрлі тұстары егжей-тегжейлі суреттелген: бұл отбасылық, рулық қарым-қатынастар, керуен саудасы, суөнеркәсібі, өр түрлі салт-дәстүрлер.

Орыс классиктерінің қазақ тақырыбына қалам тар-тқандарының ішінде Л.Толстой да болды, ол 1862 жылы Башқұртстанда дем алып, емделген. Оның жолы Бузулік арқылы өтті (Орал қаласынан алыс емес), ал Оралда сол кезде оның Қырым компаниясындағы досы бар еді, соның үйінде қонақ болады.

Сапар тек демалыс пен кездесуден тұрды, бірақ 40 жылдан астам уақыттан кейін жазушы естеліктері арқылы Орал қаласында өткен оқиға туралы әңгіме жазды.

XIX ғасырда Орал жер аударылғандарға мекен болды. Мұнда декабристер, петрашевшілдер, Польшаны азат ету қозғалысына қатысушылар болды. Толстой поляктарға қатты жаңы алып, халықтық қозғалысты тұншықтырушы I Николай патшаны Николай Палкин деп атады. Бұл тақырып оның "Қажымұрат" атты қавказ повесінде жарқын көрініс тапты, бірақ бұл тақырып "Не үшін?" атты әңгімесінде кеңінен, айқынырақ суреттеледі.

Қазақтардың ауыз әдебиеті, тұрмысы, өмірі Д.Н.Мамин-Сибиряк, Г.Н.Успенский, В.Г.Короленко сияқты орыс жазушыларын қызықтарады.

Д.Н.Мамин-Сибиряк (1852-1912) өзінің "Оралдан Мәскеуге" атты очеркінде ("Русские ведомости", 1882-83) көптеген халықтық қанаған патша саясатына қатты налиды. Оралға келген сапарында Мамин-Сибиряк ертегілерді, аңыздарды, наным-сенімдерді, өндерді және басқа да ауыз әдебиеті үлгілерін жинаумен айналысты.

Қазақтар тақырыбына Д.М.Мамин-Сибиряк бірнеше шығармасын арнады. Бұл былай айтқанда "Лебедь Халтыгая" ("Қалтығай аққуы"), "Ханым көз жасы", "Баймаған", "Майя" (1892-93 жж.) атты "қырғыз" аңыздары. Бұл аңыздарда жазушының сөзімен айтқанда шеттеп алынған "тілді, шығыс сөз айналымын, осы тақырыпқа тән құрастыру ерекше қасиеттеріне қолданған. Содан кейін тарихтан Кучум туралы аңызың негізі алынған". Аңыздан басқа бұған "Қымызыда" очеркі, "Охонин кірпіктері" повесі, "Исповедь", "Ақбоз ат" әңгімелері жатады.

"Баймағанды" сөзіз аңыз жанрына жатқызуға болмайды. Туласында, бұл оқиға желісі қазақ халқының өмірінен алынған әңгімеге үқсас. Соны да белгілі типтік аңыз қорытындысына қайшы келеді: шындық өмірдегідей кедей малшы өзі сияқты кедей отбасының қызына үйленеді. Бірақ өзі байдың қызы Гүлзейінге құмарташып, жатса-тұрса армандаиды. Баймағанның қызына үйленгісі келген ниетін білген Гүлзейіннің өкесі Хайбіболла одан 100 жылқы және 500 сом көлемінде қалың мал сұрайды. Бұл да – қазақ байларының өмірінен алынған шындық көрініс.

Аңызда кедей малшылары Баймаған мен Үрмұғұз бейнелері реалистік түрғыдан суреттелген. Бірінші – қиялшыл, суырып салма ақын, батыл да мейірімді жан. Бірақ оның ақылы да, өнегелі ойлары да пайдасы жоқ қазына болып қала бермек, себебі, тіпті Үрмұғұздың өзі де "кедейлерде ешқандай ой болуы мүмкін еместігіне" кеміл сенімді.

Өзінің туған қызына да сөтті сауда-саттық заты ретінде қарайтын қатыгез, мейірімсіз, ұры бай Хайбіболла бейнесі – мейірімді Баймағанға қарама-қарсы бейне.

Гүлзейін мен бас кейіпкердің әйелі Мәкен секілді әйел бейнелері өте айқын берілмеген. Бұл бейнелерге қарағанда жасқаншақ, тіл алғыш, өзінің ауыр тағдырына көнген көрі Ужына бейнесі сөтті шыққан.

Мамин-Сибиряк бұл шығармасында қазақ сөздерін, терминдерін, атауларын көп қолданды; алғаш рет оларды орыс әдебиетіне ендіріп, кең түсініктеме береді. Мысал ретінде төмендегі сөздерге тоқталайық: "қош" (дұрысы "қос") сөзі жазушының түсініктемесі бойынша: "қош" – дәңгелек киізден жасалған қыргыз палаткасы; "баранчук" ("бала") – сәби, бала; "салма" – жылқы етінен жасалған лапша; "көрпе" – жапсырмалы жамылғы; "батыр" – богатырь, т.б.

Шығарма желісінің шынайылығы мен өміршендігінде сөз жоқ.

"Қымызы ішуде" очеркінде жылды мейірімділікпен үлкен қара көзді, қылған қасты қазақ қызының бейнесі

суреттелген. Қара торы, атжақты келбеті қолаң қара шашына үйлесіп тұрды. Ол үстінен түрлі-түсті бешшепт жамылған қызыл көйлек киген. Қыздың киіміне тігілген күміс тыныдар оның әр қимылы сайын сылдырлайды, әнге басатын.

Кіз үй толық суреттеледі. Қөшпелі сақтардың үйлері Геродотқа ұнаған секілді орыс жазушысына Баймаған-ның "қошы" тек сыртқы пішінімен ғана емес, ішкі жинақтылығымен ("мұнда бәрі өз ыңғайымен келістірлген болатын") ұнаған.

Автор қымыз ішү дәстүріне сипаттама береді (Лермонтовтың "Біздің заманның кейіпкерлеріндегі" "сұлы қоғаммен" салыстырыңыз). Олардың ішінде қазақ тілін өте жақсы білетін және жазушыға жергілікті халықпен тілдесуге көмектесіп тілмәш болған мұғалім Егор Григорьевич болады. Қымыз ішү өте біліктілікпен сипатталған.

Мамин-Сибиряктың қазақтар тақырыбына арналған очеркінде және басқа да шығармаларында патша әкімшілігі шенеуніктерінен аяусыз қаналып отырған кедей қазақтарға жаңы ашығандығын білдіреді.

Мамин-Сибиряктың "Ақбоз ат" әңгімесі жөнінде 1895 жылы "Русская мысль" журналында (№11) былай деп жазған: "Ақбоз ат" әңгімесі қыргыздар (қазақтар) түрмисынан алғынган этнографиялық очерк, нәзік психологиялық сараптау, өмірінде ерекше жақсы көретін астындағы атын жогалтқан атының көңіл-күйі, өте қызық өкігалар мен көріністерге толы, жеңіл әзілмен жазылған және басынан аяғына дейін қызықтап оқылатын әңгіме".

Глеб Иванович Успенский (1843-1902) "Сақалды сө билер" атты очерк жазған. Жазушы "кең байтақ даланың, табиғат күшінің молшылығын" толық пайдаланылмайтынын, көшіп-қонушылар да бұл жағдайларда айқын үйымшылдық жоқтығын көрді.

Владимир Галактионович Короленко (1850-1920) 1900 жылдың маусым-желтоқсан айларында Орал қаласында болған. Осы сапардың нәтижесінде дала қазақтарының түрмис-салты, домбырада ойнау шеберліктерін "Қазақтарда" атты очеркінде кеңінен суреттеген.

Қорыта айтқанда: XIX-XX ғасырларда қазақ түрмисшіліг тақырыбын көтерген орыс жазушыларының шығармалары басқа үлттарға қазақ халқын, оның мәдениеті мен әдебиетін жақынырақ тануга септігін тигізді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. XIX ғасырда қазақтар туралы көркем шығарма жазған жазушыларының аты-жөнін жазыңыз:

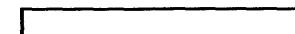

2. Д.Н.Мамин-Сибирияк қандай шығарма жазған жоқ (артығын сыйып тастаңыз):

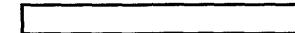
"Баймаған"	"Му-Му"
"Майя"	"Ақбоз ат"

3. Мамин-Сибиряктың қай шығармасындағы кейіпкер "кедейлерде ешқандай ой болмау керек" деп санаған?

4. Мамин-Сибирияк қазақ қызының көйлегін егжей-тегжейлі суреттеген шығарманың атын жазыңыз:

5. "Майна" повесінің авторын жазыңыз:

6. Мамин-Сибирияк қазақ тақырыбына жазған шығармаларында қандай қазақ сөзін қолданған жоқ:

Кос	
Kөрпө	
	Намаз

Қолданылған әдебиеттер:

1. Кереева-Канафиева К. Русско-казахские отношения. – Алматы: Қазақстан, 1980.
2. Фетисов М. Литературные связи России и Казахстана (30-50 гг. XIX века). – М., 1956.
3. Пышкин Б. Толстовские места в Уральске. "Приуралье" 1978.
4. Евстратов Н.Г. Русские писатели в Казахстане. – А., 1979.
5. Опра О.В. Фольклорные традиции в творчестве В.И. Даля. – Самара, 2003.

Махамбет Өтемісов (1804-1846)

Әр халықтың борышы – әлем алдында
өзінің үлттық қасиетін көрсету.
Р.Тагор

Махамбеттің жігіттік намыс,
үлттық рух туралы сөздері қазақтың
бала кезінен құлагына сіңген.
Альберт Устинов

XVIII ғасырдың аяғына қарай Қазақстанның көпшілік бәлігі біржола Ресей құрамына қосылды. Қазақ поэзиясының талантты екілдері өздерінің шығармаларында халықтың ой-армандары мен ынталарын жан-жақты және айқан бейнеледі, халық қайғы-қасиетінің шежіреші және оның қанаушыларға қарсы құресінің жаршысы болды. Осы салтын алдыңғы қатарында тұрғандардың бірі – Махамбет Өтемісұлы.

Махамбет (Мұхамед) Өтемісұлы мұсылманша жақсы білім алған, орыс тілінен сауат ашқан, ежелгі қазақ поэзиясы мен халық ауыз әдебиетін егжей-тегжейлі білген.

Ол өз өлеңдерінде халықтың ар-намысын оятып, қорлау мен қысымшылыққа шыдамай, құресуге шақырды.

Қазақ поэзиясында азаттық тақырып (тематика) Махамбет Өтемісұлы шығармаларынан басталады.

Махамбет 1939 жылы белгілі орыс саяхатшысы және жазушысы Е.П. Ковалевскиймен кездесті. Ол Махамбет туралы төмендегіндегі жазады: "Мен оны өз халқының ішінде өте тамаша, өз халқына жан-тәнімен берілген, өте білімді, орыс тілін жақсы билетін батыр тұлғалы, нағыз патриот, ізденгіш, сезімтал, өте сирек кездесетін әңгімешіл адам ретінде түсіндім". Махамбеттің ақындық келбеті адамдық келбетіне толық сай келеді.

Махамбет өз шығармаларында қазақ поэзиясының үздік қасиеттерін, өсіреле, ежелгі жыраулар мұраларын қолдана отырып, халықтың ой-арманы, көңіл-куйі, талап-тілегін дәп баса білді.

Махамбеттің азаматтық лирикасы. Ақын халық көтерілісінің реалистік суретін көрсетіп, оның жеңілісін үлкен апат, ал халықтың бас қолбасшысы Исадайдың өлімін орны толмас қайғы ретінде қабылдады. Өзінің "Тарланым" өлеңінде Исадайбейнесін халық мұддесін бәрінен де жоғары қойған, үлкен азамат ретінде суреттейді:

Атына тұрман болсам деп,
Жұртына құрбан болсам деп,
Адырнасын ала өгіздей мөңіреткен,
Атқан оғы Еділ-Жайық тең өткен!
Атқанын қардай боратқан,
Көк шыбығын қанды ауыздан жалатқан,
Еңселігі екі елі,
Егіз қоян шекелі,
Жараган теке мүшелі,
Жауырыны жазық, мойыны ұзын,
Оқ тартарга қолы ұзын
Арыстан еді-ау Исадай!
Бұл фәнидің жүзінде
Арыстан одан кім өткен?!

Махамбет шығармалары қазақ лирикалық поэзиясын тағы да бір сатыға көтерді. Оның азаматтық бағыты жоғарлады, тұлғалық бастауы тереңдей тусты.

Махамбет Өтемісұлының азamatтық поэзиясы XIX ғасырдың орыс әдебиетіндегі Некрасовтың поэзиясына үқсайды. Исатай бейнесі Н.Некрасовтың өлеңдегі Н.А.Добролюбов бейнесін еске түсірді.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Қазақ поэзиясында ... тематика (тақырып) Махамбеттен бастап жырланды?

2. "Мен оны қаһарман еңселі, нағыз патриот ретінде көрдім", – деген Махамбет туралы пікір білдірген адам.

3. Махамбет халық сүйіктің образын жырлады: (қате жауапты алып таста)

4. Махамбеттің өлеңдері XIX ғасырдың орыс ақындарының қай ақынының өлеңдеріне үқсас?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Қазақстан ақындары. – А., 1978.

2. Жұмалиев К. Махамбет Өтемісов. – А., 1948.

3. Шахматов В. Ақын Махамбет Өтемісовтың библиографиясы // "Вестник" АН КазССР, №3, 19.

4. Әбуталиев Н. Батыр тағдыры // Егемен Қазақстан. 22.05.2002.

5. Махамбет. Ереуіл атқа ер салмай. Өлеңдер. – А., 1989.

6. Қенжалиев И. Махамбет Өтемісов: өмірі мен қызметі туралы қысқаша тарихи очерк. – А., 1978.

Тарауга арналған тест сұрақтары:

1. "Мен оны өз халқының ішінде ете тамаша, өз халқына жан-тәнімен берілген ретінде түсіндім", – деп М.Өтемісұлы туралы пікірді айтты:

- а) Ш. Үәлиханов;
- ә) В. Радлов;
- б) Е. Ковалевский;
- в) Ф. Достоевский.

2. Өз шығармаларында тарихтан "Күннү туралы азыздарды" пайдаланған жазушы:

- а) В.Даль;
- ә) А.Пушкин;
- б) Д.Мамин-Сибиряк;
- в) В.Короленко.

3. "Жасқаншақ, тіл алғыш, өзінің ауыр тағдырына берілген көрі Ужына" – қай шығармадан:

- а) "Баймаған";
- ә) "Қымыз ішүде";
- б) "Охонинаның қасы";
- в) "Ақбоз ат".

4. "Әңгіме-қырғыздар (қазақтар) тұрмысынан алынған этнографиялық очерк, психологиялық сараптау", – деген пікір қай әңгімеге қатысты айтылған:

- а) "Майя";
- ә) "Баймаған";
- б) "Ақбоз ат";
- в) "Охонинаның қасы".

5. Қазақтың "батыр", "көрпе", "салма" сөздерін орыс әдебиетіне алғаш рет енгізген кім:

- а) Д.Мамин-Сибиряк;
- ә) В.Даль;
- б) В.Короленко;
- в) Л. Толстой.

6. Атына тұрман болсам деп,
Жұрттына құрбан болсам деп,
Адырнасын ала өтіздей мөніреткен,
Атқан оғы Еділ-Жайық тен өткен! – деген жолдардың авторы:

- а) А. Құнанбайұлы;
- ә) Ы.Алтынсарин;
- б) М.Өтемісұлы;
- в) И. Тайманов.

7. Исатай Тайманов бейнесі орыс әдебиетіндегі қай кейінкірді еске түсіреді:

- а) Чернышевский романдағы Рахметов бейнесі;
- ә) Рылеев балладасындағы И.Сусанин;
- б) Некрасов поэмасындағы Добролюбов;
- в) Ломоносов одасындағы Пётр патша.

8. Қазақ халқы мен қазақ тілінің даналығына сүйсінетін орыс жазушысы:

- а) Л.Толстой;
- ә) А.Пушкин;
- б) В.Даль;
- в) Ф.Достоевский.

9. Оралда болып "Қазақтарда" атты очерктер жинағын жазған:

- а) В.Короленко;
- ә) Г.Успенский;
- б) А.Пушкин;
- в) Ф.Достоевский.

10. "Сақалды сәбілер" очеркінің авторы:

- а) Л.Толстой;
- ә) Ф.Достоевский;
- б) В.Даль;
- в) Г.Успенский.

11. В.Дальдің қазақтармен танысқандағы шығармашылық нөтижесі қай повесть:

- а) "Оралдық қазақтар";
- ә) "Яик";
- б) "Бекей мен Мәулен";
- в) "Майя".

12. В.Дальдің қай шығармасында қазақ қоғамындағы отбасылық, рулық қарым-қатынастар, керуен сауда, әдет-ғұрып суретtelген:

- а) "Майя";
- ә) "Майна";
- б) "Ақбоз ат";
- в) "Сақалды сәбілер".

13. "Оралдан Мәскеуге дейн" очеркін кім жазған:

- а) А.Радищев;
- ә) К.Рылеев;
- б) Д.Мамин-Сибиряк;
- в) В.Короленко.

14. М.Өтемісұлы кім болды:

- а) халық қайғы-қасіреті шежірешісі;
- ә) халық ауыз әдебиеті шежірешісі;
- б) халық аңыздары шежірешісі;
- в) халық әні шежірешісі.

15. М.Өтемісұлының "Тарланым" өлеңінің арқауы:

- а) қазақтың қызын өмірі туралы баяндайды;
- ә) қазақ батырлары туралы әңгімелейді;
- б) халық қаһарманы Исатай Тайманов ерлігі туралы жырлайды;
- в) қазақ даласының бай табиғаты туралы баяндайды.

VІ ТАРАУ

XIX ФАСЫРДЫҢ II ЖАРТЫСЫНДАФЫ ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТИ

Қазақстандағы саяси-қоғамдық жағдай және оның әдебиетке әсері

XIX фасырдың 60-жылдарының ортасында Қазақстанның Ресейге қосылуы аяқталды. Каспийдің жағалауынан Алтайға, Тобыл өзенінен Тянь-Шань тауларына дейінгі жерді алғып жатқан орасан зор ел осы мезгілде капитализм империясының құрамына толық кірді.

1861-1867 жылдары реформалар феодалдық-басыбайлық формацияның тез ыдырауына және Ресейде капиталиzmнің дамуына өз әсерін тигізді, қазақ халқының отаршылық жағдайын бекітті. Патшаның Қазақстанда отаршылдық саясатына байланысты қанаушылдықтың күшеюіне, шаруашылық пен мәдениеттің дамытпауға тырысып, халық арасында араздықты өршітуге күш салғанына қарамастан, Қазақстанның Ресейге қосылуының қазақ халқының экономикалық және мәдени өмірінде өзіндік прогрестік маңызы болды. Қазақстанның өндіруші күштерінің, экономикасының және мәдениеттің дамуына мүмкіндік туғызды. Өлкеде жер өңдеу дамыды, қалалар мен өндіріс көсіпорындары пайда болды, қазақ пролетариатының құрыла бастады.

Қазақ халқы орыс орыс жұмысшы табымен жақындасты, қаналған халықтардың патша үstemдігіне қарсы күресіне қатыса бастады. Қазақ және орыс халықтарының достығы қалыптасты.

Патша үкіметі, орыс помещиктері мен капиталистері қазақ халқына тек отаршылдық қанау мен құлдану тараپынан қараған болса, алдыңғы қатарлы орыс ғалымдары мен жазушылары үлкен сүйіспеншілікпен қазақ халқының өмірін, ғұрпын, тұрмысын, поэзиясын зерттеді. Қаналған Ресей халықтарын сыйлау, олардың өмірін шын сипаттау алдыңғы қатарлы демократияшыл орыс мәдениетінің дәстүрі болды. Бұл дәстүрдің іргетасын орыс әдебиетінің классиктері А.С.Пушкинмен, М.Ю.Лермонтовпен, демократияшыл революционерлер В.Г. Белинскиймен, Н.Г.Чернышевский, Н.А.Добролюбовпен қаланған болатын.

Ұлы орыс ақыны А.С.Пушкин 1833 жылы В.И.Дальмен бірге Е.Пугачёв бастаған шаруалар көтерілісінің тарихына байланысты деректер жинау үшін Орынборда және Оралда болды. Өзінің шаруалар көтерілісі жөніндегі еңбегінде және "Капитан қызы" повесінде ол қазақтар мен башқұрттардың көтеріліске қатысқанын, қазақ ханы Нұралының патша үкіметінің отаршылдық саясатын қолдағанын атап өтті. Ақын қазақтардың өмірімен, тұрмысымен, ауыз әдебиетінің кейбір үлгілерімен танысты, "Қозы Қөрпеш Баян сұлу" жырының мазмұнын жазып алды. 1833-1841 жылдары Орынборда және Оралда жұмыс жасаған В.И.Даль қазақ ауылдарында жиі болған, бұл туралы бірсыыра очерктер, әңгімелер және "Бекей мен Мәулен" повесін жазған. Өзінің "Қыргыз-қайсақ" повесінде В.А. Ушаков жетім қазақ баласының ауыр өмірін суреттеген.

Петрашевскийдің үйимына қатысуышылардың кейбіреулері Қазақстанға жер аударылған. Ұлы украин ақыны Тарас Шевченко 1874 жылы Қазақстанға жер аударылып, мұнда 10 жыл тұрақтаған. Революцияшыл демократ-ақын қазақ халқының қаналған ауыр өмірін өз көзімен көрді және өзінің шығармаларында оларға деген аянышын және зор құрметтің көрсетті.

Ғабит Мұсірепов Шевченко жөнінде: "Оның өз халқына деген шексіз маҳаббаты бүкіл жер шарының халықтарына сүйіспеншілігін көрсетіп тұр. Өйткені, шынаиы халық ақыны-интернационалист", – деп жазды.

Шевченконың шығармаларын қазақ тіліне шебер аударып берген Әбділда Тәжібаев, оны "ұстаз" деп атады.

Шевченконың шығармаларымен поляк ақыны Г.Зелинскийдің қазақ тақырыбына жазылған "Қазақ", "Дала" поэмалары, революционер поляк суретшісі В.Залесскийдің "Қазақ даласының өмірі" суреттер альбомы үндесіп жатыр. Поляк революционері Қазақстанға 1830, бұдан соң 1863 жылдары поляк революциялық көтерілістеріне қатысқандары үшін жер аударылған болатын.

Белсенді петрашевшілердің бірі Ш. Үәлихановтың жақсы досы ақын С.Ф.Дуров қазақ даласындағы патша озбырылығына қарсылық көрсете жүріп, қырдың білім қуған адамдарын көріп шын көңілімен қуанған. 1849 және 1859 жылдар арасында Қазақстанда және Сібірде болған Ф.М.Достоевский Ш. Үәлихановпен достасып кетті.

1881-1882 жылдары "Русские ведомости" газетінде Д.Н.Мамин-Сибиряктің "көптеген халықтарды жойылуға мәжбүр ететін патшаның қылмыстық саясатына" наразылық білдірген "Оралдан Мәскеуге дейін" очерктері жарық көре баставы. Орал бойын аралап жүріп Мамин-Сибиряқ жергілікті халықтардың ертегілерін, аңыздарын, өлеңдерін, т.б. ауыз әдебиетінен шығармалар жазды. Жазушы қазақ тақырыбына "Баймаган", "Майя", "Ақбоз ат" және басқа "Қырғыз аңыздары" деген шығармаларын арнады, бұл еңбегімен бірінші рет орыс әдебиетіне қазақ сөздері мен есімдері енді.

Патша қанауына қарсы күрескен орыс халқының алдыңғы қатарлы өкілдері қазақ даласына демократиялық орыс мәдениетінің және әдебиетінің ілімдерін жеткізді.

Қазақстанның XIX ғасырдың II-жартысындағы тарихи жағдайы қазақ халқының рухани күшінің дамуына, оның ішінде зиялды қауымның құрылуына, демократиялық оқу-ағарту ілімдерінің пайда болуына үлкен әсерін тигізді.

Басқа да ағартушылар сияқты, қазақ ағартушылары да әлеуметтік-экономикалық саяси жағдайлармен қанаттанбайтын. Олар оқу-ағарту ісінің, өзін-өзі басқару-

дың, бостандықтың жанашырлары болды, қалың халық мұддесін қорғады. Қазақ ағартушылары қараңғы халық арасында үлттық мәдениет пен әдебиеттің негізін қалауды.

Тарихи жағдайдың күрделілігі, заманың және үйреншікті экономикалық, әлеуметтік, тұрмыстық және патриархалдық-феодалдық қарым-қатынастардың тез өзгеруі, болып жатқан жаңа оқығалар мен өзгерістер қазақ қоғамында сан-қылыштар ойлар мен толғаныстар туғызыды. Кейбір ақындар күрделі тарихи жағдайларда, аласапыран заманда не істерлерін білмей, өткенді жоқтап, патриархалдық-феодалдық тұрмысты мадақтаумен болды. Олар бұл мезгілді "Зар Заман" деп атады. Аталған ағым өкілдеріне Дулат Бабатайұлы (1802-1871), Шортанбай Қанайұлы (1818-1881), Мұрат Мәңкеұлы (1841-1906) сынды ақындар жатады. Бұлардың шығармаларында жоқтау мен дәрменсіздік басым. Егер Д.Бабатайұлы қайткенде де өз халқының жарқын болашағына сенім білдірсе, ал Ш.Қанайұлы келешектен еш жақсылық күткен жоқ.

Қазақ ағартушылары

Шоқан Үәлиханов – этнограф (1835-1865)

Өзіңіздің eуропаша толық білімді бірінші қазақ екендейгіңізді есіңізге түсіріңіз. Оған қоса тағдыр Сізге кең пейіл мен ақ жүрек беріп Сізді тамаша адам етіп жаратты. Ф.М.Достоевскийдің Ш. Үәлихановқа жазған хатынан

Ш. Үәлиханов (1835-1865), Ы. Алтынсарин (1841-1889), А. Құнанбайұлы (1845-1904) өздерінің шығармашылық, ғылыми, қоғамдық, ұстаздық, еңбектерімен жаңа заманың көкейтесті

мәселелерінің жаршылары, ага^ртушылық көзқарастың екілдері болды. Оларды қазақ қоғамының алдында түрған зор және өткір мәселелерді шешуге деген жігер мен үмтүліс біріктіреді.

XIX ғасырдың ортасынан 1905 жылғы революцияға дейін қазақ әдебиетінде оқу-агарту ілімі ең басты ілім болды. Бұл қазактың қоғамдық ой-өрісінің өскенінің күесі. Қазақ ага^ртушылары Еуропа халықтарының алдыңғы қатарлы мәдениетіне бет бұру, еуропалық қоғамдық қозғалыстарын демократиялық ғұрыптарын үйрену қажеттігі туралы ақыл-ойлары ете жемісті болды. Ш. Уәлиханов өзі қызмет еткен уақыт бойынша XIX ғасырдың ортасындағы Қазақстанның жағдайына қатысты халық ага^ртушылары саяси, философиялық, әлеуметтік принциптерін негізделген қазақ зияялышарының бірінші екілі болып табылады. Сондықтан да оны қазақ халық ага^рту ісінің негізін салушысы және идеологы деп санауға толық негіз бар.

Уәлихановтың өмірі мен мен қызметі XIX ғасырдың 30-60-жылдарымен тұстас келді. Қазақстан тарихында XIX ғасырдың ортасы Ресейдің өлкен түпкілікті қарамағына алуымен және Даға жаңа капиталистік қатынастардың енуінің басталуымен, ескі феодалдық құрылымдардың бұзылуымен ерекшеленеді.

Бұл патша отаршыларының реакциялық саясатына табанды қарсылық көрсеткен қазақ халқының тарихында атаулы кезең болды.

Осыған байланысты Уәлихановтардың отбасында қарама-қайшылықтар жиі-жиі туындаитын. Шоқанның әкесі, патша әкімшілігінің қолдауына ие болған Шыңғыс аға сұлтан болып тағайындалды және полковник шенін алды. Сонымен бірге ол білімді адам болды, орыс ғалымдарына қазақ халқының фольклоры мен түрмисын зерттеуге көмегін көрсетті. Шоқан өзінің дамуында кадет корпусының қабыргасынан шыққан аңғал монархистен демократ-агартушыға және атақты ғалымға дейінгі күрделі қарама-қайшылықты жолдан етті.

Қазақ ғалымының сенімдерінің қалыптасуына Қазақстандағы сол кездегі қоғамдық-саяси жағдай да елеулі ықпал етті.

"Кемелденген социализм" жылдарындағы кейбір ғалымдар көрсетуге тырысқандай Шоқан революционер-демократ болған жоқ. Ол сөздің кең мағынасындағы білім берудің, гуманизмін жақтаушысы болды. Уәлиханов өзінің қысқа ғұмырын қазіргі заманға Орталық Азияның түркі халықтарының – қазақтардың, қыргыздардың, өзбектердің, үйғырлардың, түркімендердің және басқалардың тілдері мен әдебиеттерінің тарихын зерттеуге арнады.

Уәлихановтың ғалым, жазушы, ага^ртушы ретіндегі көзқарастарының қалыптасуына оның орыс ғылыми мен мәдениетінің алдыңғы қатарлы қайраткерлерімен қарым-қатынас жасауының рөлі зор болды. Ол шығыстанушы ғалымдар Г.Н. Потанинмен, И.Березинмен, А.Бекетовпен, жер аударылған петрашевшілер С.Дуровпен, Ф.М. Достоевскиймен және басқаларымен достық және шығармашылық байланыс жасады. Уәлихановтың ғылыми жұмыстарына П.П. Семёнов-Тян-Шанский кеңіл белді.

Ш. Уәлиханов Орта Азия мен шетелдік Шығыс халықтарының тарихы мен мәдениетімен айналысты. Оның "Қыргыздар туралы жазбалары", "Қазақтардағы шамандықтың қалдықтары", "Қыргыздың шежіресі", "Қыргыздардың көші-қоны туралы" (1926 жылғы дейін орыс тілді әдебиеттерде қазақтарды қыргыздар деп атап келді), т.б. еңбектерінде қазақтардың тарихы, этнографиясы, мәдениеті, олардың түрмисы, дәстүрлөр туралы ете көп дерек жинақталған.

Уәлиханов қазақтардың ауызша әдебиетінде өмір салты, дәстүрлөрі мен ғұрыптары көрсетілгенін, олардың шығармашылығы жинақтап алғанда "халықтың тарихи және рухани өмірінің толық бейнесін беретінін" бірнеше мәрте атап көрсетті.

Ага^ртушы өзімен замандас ақындар туралы құнды мәліметтер жинады, "Қозы Көрпеш Баян сұлу" халықтық эпикалық поэмасын жазып алды, қыргыздың атақты эпосы "Манастың" елеулі бөлігін орыс тіліне аударды. Уәлихановтың ақындардың суырып салмалық өнерінің ерекшеліктері туралы, қазақ өлеңінің ыргағы, халықтық өндердің жіктелуі (классификациясы) туралы

еңбектері өзінің мәнін әлі жойған жоқ. Уәлиханов жарқын болашаққа тек жалпыхалықтың білім алғанда ғана жетуге болады деп пайымдайды.

Жазушы, географиялық көптеген кітаптардың авторы Сергей Марков (1906) Орта Азияның атақты зерттеушісі Ш.Уәлиханов туралы баяндайтын "Шындарғабет алғандар" деген тарихи-географиялық повесть жазды. Онда XIX ғасырда Орта Азияны мекендеген халықтар мен тайпалардың өмірі мен тұрмысы, салт-дәстүр, әдет-тұрпыш жазған және Верный қаласына ерекше тоқталып, оның болашағының үлкен екендігі туралы әңгімелейді. С.Марков өзінің жас ғалым – қазаққа деген сүйіспеншілігін мына елең жолдарымен білдіреді:

*Чужая жизнь безжалостней моей
Зовёт меня... И что мне
делать с ней?
Ведь можно лишь рукою Великана
В лазоревой высокогорной мгле
Куском нефрита выбить на скале
Рассказ о гордом подвиге Чокана.*

Өлеңдерінде қазақша мазмұны:

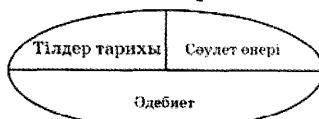
*Қыршиң кеткен басқа жанның өмірі
Шақырады мені өзіне... Не істесем
екен енді мен жай табу үшін көңілі?
Тек алыптың қолымен гана
Жартасына жақұт таудың шыңы асқақ
Шоқанның ерен ерлігі жайлы әңгімені
Асыл тастармен гана жазуга болады оны растап.*

Өзін-өзі тексеруге ариалған тапсырмалар:

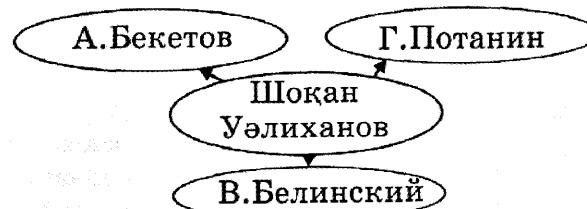
Сейлемдерді аяқтап жазыңыздар:

1. "Сіз европаша білім алған – бірінші қазақсыз" – деп сендерді Уәлихановқа хат жазған кім?

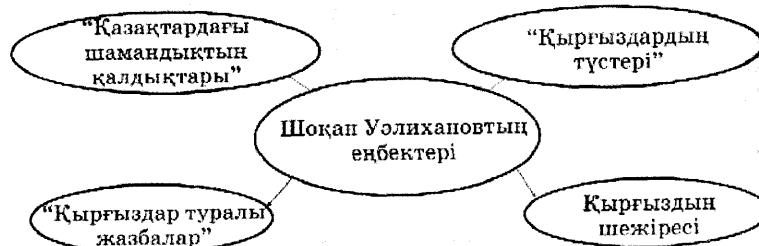
2. Уәлиханов қай саланы зерттеген жоқ:

3. Этнограф таныс болмаған ғалымның аты-жөнін алып тастаныз:

4. Ш.Уәлиханов жазбаған еңбектің тақырыбын алып тастаныз:

Ібырай Алтынсарин
(1841-1889)

*Әрқайсысымыздың борышымызы-
өз Отанымызга мол пайда келтіру.*

І.Алтынсарин

І.Алтынсарин қазақтың жазба әдебиетінің дамуына үлкен үлес қости. Ол орыс-қазақ мектебінде білім алғаннан соң Орынбор қаласындағы облыстық басқармада аудармашы болып қызмет істеді, сонан кейін Торғайдағы қазақ балаларын оқыту үшін ашылған бастауыш мектептің мұғалімі болып орналасты. 1879 жылы оның "Кыргыз хрестоматиясы" атты кітабы жарық көрді. Бұл – үлттық мәдениетіміз тарихындағы тұнғыш оқулық. Хрестома-

тияда балалардың оқуына жеңіл тиетін бірқатар орыс жазушыларының еңбектері қазақшаға аударылып басылған. Ол мұра алуан жанрлы әрі мазмұны жағынан өте бай болып келеді. Онда өлеңдер мен аудармалар, төл әңгімелері топтастырылады. Кітаптың беташары ретінде "Кел, балалар, оқылық" өлеңі орналасқан.

*Кел, балалар, оқылық,
Оқығанды көңілге
Ықыласпен тоқылық!
Оқысаңыз, балалар,
Шамнан шырақ жағылар,
Тілегенің алдыңнан
Іздемей-ақ табылар.*

Осылайша, баларды білім алуға шақырды.

Жалпы, Ыбырай Алтынсарин қазақ даласында алғаш мектептер мен интернат ашуға барынша күш салып, жа-сөспірімдерді білім жолына түсуге шақырды. Осы жолда аянбай еңбек еткен ғалым Ыргызында тұңғыш қыздар мектеп-интернатын ашып, тарихи еңбек сінірді. Бұл бастамада орыс достарының өсіресе, Қазан университетінің профессоры И.И.Ильминскийдің қолдауына ие болды.

І.Алтынсарин өзінің әңгімелері арқылы қазақ балалар әдебиетінің негізін салды. Бұл – оның айрықша атап айттар тарихи еңбегі. Оның әңгімелерінің көркемдігі жоғары, нақты оқиғаны дәл баяндайды және шыншыл. Жазушы-ағартушы адамдар бойында еңбексүйгіштік, адалдық, ізгілік, достықта сенімділік сияқты адамгершілік қасиеттерді дамытуға күш алды. Ол көптеген шығармаларында табынушылық, ырымшылдықты айыптаиды, молдаларды өшкөрелейді, дала билеушілерін сыйнайды ("Пасықтық", "Қанқүйлұ ақсүйекке"). Жас әспірімдерді адал еңбек етуге шақырды. Бұл ойын "Қыпшақ Сейітқұл" әңгімесінде өте қызықты әрі тартымды етіп өрбітеді. Онда егін егіп, халықты соңына еріте білген Сейітқұл мен оның үрлықпен күнелткен бауқеспе ағасын

салыстыра отырып баяндалған. Оңай олжага қызыққан үры ағасы біреулердің қолынан қаза табады. Ал, Сейітқұл ақ адал еңбекінің арқасында мол дәулетке ие болып, халық арасында беделі артады. Әңгіме түйіні осындай.

Ағартушы ақыл, адамгершілік, еңбексүйгіштік, байқағыштық және кедей баласының төзімділігі, сонымен бірге бай баласының өмір сүруге бейімсіздігі, кедей ұлының жанкешті еңбекқорлығы туралы "Бай баласы мен жарлы баласы" әңгімесінде сүйіспеншілікпен баяндаиды.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. І.Алтынсариннің есімі тарихта қандай атпен қалды?
2. І.Алтынсарының қай әңгімесінде егін шаруашылығымен айналасуды үндейді?
3. Алғашқы еңбекі қалай аталады және ол қай жылы жарық көрді?
4. І.Алтынсарин _____ негізін салушы.

Қолданылған әдебиеттер:

1. І.Алтынсарин. Таңдамалы шығармалары. – А., 1957.
2. А. Дербісалин. І.Алтынсариннің әдебиеттегі мұрасы туралы. – А., 1957.
3. К. Жиреншин. Ыбырай Алтынсарин. – А., 1958.
4. І.Алтынсарин. Таңдамалы. – А.: Жазушы, 1965.
5. Т.Ақшолаков. Аса көрнекті ағартушы // Қазақстан мектебі, 1981. №11, 22-26 б.
6. Б. Кенжебаев. Әдебиет белестері. – А., 1986.

Абай Құнанбайұлы (1845-1904)

*Халықтың рухани шығармашылығын
Абай сияқты көтеріп биқтеткен
қазақ ақыны әлі болған емес.*

Әлихан Бекейханов

*Данышпандардың бері – ақын
емес, ақындардың бері-
данышпан емес, Абай – солардың
екеуі де болды.
Сабит Мұқанов*

*Ол қазақ халқының көп гасырлық
мәдениетінің жақсыларын алды да, бұл қазыналарды әлем
және орыс мәдениетінің иғлікті әсерімен байытты.*

Мұхтар Әуезов

XIX ғасырдағы қазақ әдебиетіне ұлы тәңкерісті жа-
саған, жаңа қазақ әдебиетінің іргетасын қалаушы –
Абай Құнанбайұлы.

Ұлы ақын, философ, ағартушы-демократ 1845 жылы Семей облысының (қазіргі Шығыс Қазақстан облысы) Абай ауданында дүниеге келді. Әкесі – Құнанбай белгілі ел билеуші, ірі феодал болды. Абай балалық кезін анасы Үлжан мен әжесі Зеренің қасында өткізеді. Ақынның үлкен тұлға ретінде қалыптасуына зор ықпал еткен екі Ана бала кезінен Абай зердесін аңыз-әңгімелер, ертегер, жыр-дастандармен сусындалты.

Абай алдымен ауыл молдасынан, кейіннен Семейдегі Ахмет Риза медресесінен арабша сауат ашады. Осы кезде ол Шығыс ақындарының еңбектерімен танысып, құмарта оқиды. Әдебиетке деген құштарлығы оянады. Кейіннен "Приходская школада" білімін жалғасырады, алайда, әкесінің елге шақыртуына байланысты оқуын аяқтай алмай қалады.

Құнанбай Абайды болыстыққа баулып, өз қасына ертіп ел, ру арасындағы дау-жанжалдарға араластыра бастайды. Елдің тауқыметті тұрмыс-тіршілігі бала Абайды тез есейтеді. Ол алғаш рет әкесімен оның айналасында-

ғылардың озбырлығына көз жеткізіп, әділдік халық жағында екенін түсінеді. Осы кезден бастап ел басшыларының іс-әрекетіне сын көзben қарауга көшеді. Әділдік жолын ізден, халыққа жақындей түсті.

Әділдік пен азаматтыққа нұсқар жолды Абай озық орыс мәдениетінен тапты. Сөйтіп, орышша білімін жетілдірумен болды. Кітапханадан кітап алдырып, оқып журген кезінде Е.Н.Михаэлиспен танысып, кейіннен бұл таныстық үлкен достыққа үласып кетеді. Ақынның Михаэлиспен достығы оның демократтық-ағартушылық, халықтық қозқарасының қалыптасуына ықпал етті. Кейінірек Долгополов, Леонтьев, Гросс секілді өз заманының озық ойлы адамдарымен жақын араласып, орыс әдебиеті мен мәдениетінің өкілдері Белинский, Чернышевский еңбектерімен танысып, олардағы еркіншіл ойпікірлерден нәр алды, Лермонтов, Пушкин, Тостой, Салтыков-Щедрин, Крылов шығармаларын құныға оқып, рухани биікке көтерілді. Бұл 70-80-жылдар болатын.

Орыс және Еуропа мәдениетінің үлгілерімен жүйелі танысу Абайдың демократтық қозқарасының, азаматтық тұлғасы мен ақындық болмысының қалыптасуына шешуші әсер етті.

Абай шығармашылығы жанры мен тақырыбы жағынан сан алуан: оқу-білім, ғылым, адамгершілік, еңбек, әлеуметтік, сатиralық, табиғат, достық-махабbat, өнер, т.б. Ол алдымен лирик ақын. Өлеңдерінде өз заманының қасиretін, білім, өнер іздемей, өтірік пен өсек, байлық пен мансап құған замандастарының кейіпін, қарапайым халықтың ауыр тағдырын, ел ағаларының болмысын шынайы бейнелейді. Қай тақырыпты жазсын, реалистік әдісті берік ұстанды, қазақ тіршілігінің тынысын боямасыз беруді мақсат етті.

Абай поэзиясында оқу-ағарту, ғылым тақырыбы негізгі тақырыптың бірі саналады. Өзі кешірек болса да білім алдып, көкірегі оянған жас үрпаққа жастық шақты босқа өткізбей, білім соңына түсуге шақырады.

*Жасымда ғылым бар деп ескермедім,
Пайдасын көре тиңра тексермедім.*

*Ержеткен соң түспеді уысыма,
Қолымды мезгілінен кеш сермедин.*

Бұдан соң ақынның "Ғылым таппай, мақтанба", "Интернатта оқып жүр", т.б. осы тақырыптағы өлеңдері жетерлік.

Абай өлеңге, шынайы өнерге жоғары талап қоя білді. Оған:

*Өлең – сөздің патшасы, сөз сарасы,
Қыннан қыстырыар ер данасы.
Тілге жеңіл, жүрекке жылы тиіп,
Теп-тегіс, жұмыр келсін айналасы,* –

деген жолдары дәлел. "Ескі бише отырмын бос мақалдалап" деп жаңа арнаға бет бұрды. Тыңдармандардан да соны талап етеді.

*Ескі бише отырмын бос мақалдалап,
Ескі ақынша мал үшін түрман зарлап.
Сөз түзелді, тыңдаушым, сен де түзел,
Сендерге де келейін енді аяңдалап.*

Абай – үлкен өнерпаз, жан-жакты дарын иесі, оның сазгерлік өнері де бар. Бұл салада да көбіне жаңалық алғып келеді. Жаңашыл ақын өндеріне ажана леп, соны өуен дарытты. "Сегіз аяқ", "Көзімнің қарасы", "Айттым сөлем, қаламқас", "Желсіз тұнде жарық ай", "Татьяна өндері" өндері – ақынның өз тілімен айтсақ, "құлақтан кіріп, бойды алар" өндер.

Абайдың шығармаларының философиялық терендігіне, Еуропа әдебиеттерімен сусындауына да өсер етті. Қорнекті қайраткер Әлихан Бекейханов "Абай Спенсердің, Льюистің, Дрэпердің және тағы басқалардың да еңбектерін оқыған", деп жазды.

Ол аударма өнерінің де негізін құрады, бірінші рет, Еуропа мәдениетінің шығармаларын – Пушкин мен Лермонтовты, Гётені, Мицкевичті, Байронды және басқалардың еңбектерін аударды.

Абайдың эстетикалық көзқарастары мен орыс революционер-демократтары – В.Г. Белинскийдің, Н.Г. Черны-

шевскийдің, Н.А. Добролюбовтың көзқарастарының үндестігі әдебиеттанушылар М.Әуезовтің, С.Мұқановтың, А.Жұбановтың, М.Сильченконың, Б.Ерзаковичтің еңбектерінде көрсетіледі, сол сияқты Абайдың өзінің әдеби шығармашылығында орыстың, батыстың және шығыстың әдебиеттерінде пайдаланғандығы айтылады. Абай өз ана тілінен басқа, араб, парсы және орыс тілдерін білген, сондықтан ол шығыс И.Н.Исабеков "Қаламқас" ақындары, философтары – Омар Хаямның, Хафиздың, Рудакидің, әл-Фарабидің шығармаларымен де жақсы таныс болған.

Абай мұрасының қомақты саласын 1890 жылдарда жазған қара сөздері құрайды. Олардың жалпы саны – 45. Қарасөздерінде білген-көрген, көңілге түйгенін жазып, өз кезіндегі қоғам өміріндегі, адам тіршілігінде маңызды мәселелерді дөп басты.

Қырық үшінді қара сөзінде адамдарды бар білімдерімен мәз болып қалып қоймауға шақырды, оған сын көзben қарауды ұсынды: "Сынауга жеткілікті ақылы бар адам, талдауга бейім тұрады, керек нәрсені керек емес нәрседен айыра алатындардың, көбіне рухы құшті болады.

Естігени мен көргенін ой елегінен өткізбейтіндер жаңаны қабылдан ала алмаганы былай тұрсын, ескіден білетіндерін жогалтады". Ол өзінің ғибратында: "Өзге тіл мен мәдениетті білу адамды сол халықпен тен құқықты жасайды" – деген пікір айтады.

Откен ғасырдың 90-жылдары француздар Абайдың "Қара сөздеріменен" және "Масғұт", "Ескендір" атты поэмаларымен француз тілінде танысты (Fалымжан Мұқановтың аудармасы).

Француз Кристиан Висанти қазақ ұлы ақыны және философы Абайдың үшқыр ойлары мен дәйек сөздерінің XXI ғасырда да маңыздылығы жоймағандығын және оны

шөкірттерді тәрбиелеу кезіндебасшылықта алуға болатындығын, Абай философиясын қолдана отырып, сол сияқты маманданған білімді және дарынды мемлекеттік шенеүніктерді тәрбиелеп шығарса, олардың Отанына жантәнімен шексіз қызмет ете алатындығына сенім білдіреді. Абайдың әлемтанымына оның шығармашылығын зерттеуші-жазушы Леонид Соболев: "Fажап, патша режимінің езгісі жағдайында, патша өкіметін жеке-рушілік барлық орыс ұлтына тараған кездे, ұлтылдар осы жеккөрушілікті өздерінің сатқындық мақсаттарына пайдаланған үақыттарда Абай бар даусыменен: "Егер орыс берсе кеңес, бұл кеңес жаман демеші деп батыл айтты..." деп қатты таңданыпты.

Абай – жаңашыл суреткер, ол қазақ поэзиясын түр мен мазмұн жағынан мейлінші байытты, биік белеске ктерді. Көркемдігі үздік, халықтық мазмұны терең шығармалары арқылы жаңа сападағы әдебиеттің – сыншыл реализм әдебиетінің негізін қалыптастырды. Поэзияны қоғамға қызмет ететін өнер, ізгілікке бағыттайтын рухани күш деп санады, өзінің бейнелі, үздік көркем сөз айшықтары арқылы ана тілдің көркемдік қуатын, мөлдірлігін дәлелдейді.

Абай орыс әдебиетінен жасаған үздік аудармалары арқылы да төл әдебиетімізді байытты, мол рухани қазына қосты. Мұның бәрі жинақтай келе, Абайды қазақ әдебиетінің классигі, үлттық зор мақтаныш етті.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Абай – жаңаша қазақ _____ әдебиетінің іргетасын қалауышы.

2. С.Мұқановтың ойын жалғастырыңыз: "Данышпандардың бәрі – ақын емес, ақындардың бәрі – _____ Абай болды".

3. XIX ғасырдың 80-жылдары Абайдың ақын өрі ойшыл болып қалыптасуына өсер еткен екі адамның аты-жөнін мына желіге жазыңыз:

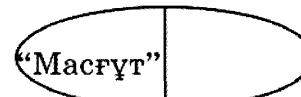
4. Төмендегі тақырыптардың ішінен қазақ ақыны жырламаған тақырыпты алып тастаңыз:

Азаматтық лирика	Табиғат лирикасы
Экология жайлы өлеңдер	Махаббат туралы өлеңдер

5. Шығармашылығымен Абай таныс емес ақынның аты-жөнін сыйып тастаңыз:

ал-Фараби	Әшбери
Хайям	Хафиз

6. Ақынның тағы бір поэмасының атын қосыңыз:

7. Ақынға музыкалық шығармалары таныс сазгердің аты-жөнін қосыңыз:

Біржан	Рубин-
Ақан сері	Штейн

Көлданылған әдебиеттер:

1. М. Өуезов. Орыстың реалистік және қазақтың революцияға дейінгі әдебиетінің салттары.

2. А. Байтұрсынов. Көрнекті қазақ ақыны // "Мысль" журналы, №11, 1997.

3. М. Базарбаев. Қазақ поэзиясы және көркемдік іздену. – Алматы: Жазушы, 1995.

4. Бүкіләлемдік әдебиеттің тарихы, 9 томдық. – Т. 7.

5. Ә. Қодар. Абайдың философтық терминологиясы. Қазақстанның мәдени контексттері: тарих және қазіргі заман. – А., 1998.

6. Абай энциклопедиясы. – А.: Атамұра, 1995.

7. Абай елі. – А.: Өнер, 1994.

8. Ш. Әділбаева Абай Құнанбаевтың өмірі мен шығармашылығы // Қазақ және әлем әдебиеті, 2006. №3. – 18-19 б.

Тарауға арналған тест сұрақтары:

1. А.Құнанбайұлы қай жерде дүниеге келді:

- а) Орал облысының Орда ауданында;
- б) Семей облысының Шыңғыс тауларында;
- в) Қостанай облысының Затобыл ауданында;
- г) Павлодар облысының Баянауыл ауданында.

2. Қыргызың батырлық эпосы "Манастың" бірінші жыл ми жазбасын кім жазды:

- а) Н.И.Веселовский;
- б) Г.Н.Потанин;
- в) Ы.Алтынсарин;
- г) Ш.Уәлиханов.

3. "Масғұт" поэмасы кімнің туындысы:

- а) А. Құнанбайұлы;
- б) Ы.Алтынсарин;
- в) Ш. Уәлиханов;
- г) С.Торайғыров.

4. "Қырғыз хрестоматиясын" жасаған кім:

- а) Г.Н.Потанин;
- б) С.Көбеев;
- в) Ы.Алтынсарин;
- г) С.Торайғыров.

5. "Тоя ма адам көзі мың мен санға?

Жеміт көз жер жүзіне тоймаса да,

Өлсе тояр көзіне күм күйілғанда" – шумақтары қай поэмадан үздінді:

- а) "Масғұт";
- б) "Ескендір";
- в) "Сегіз шумақты өлең";
- г) "Әзім туралы аныз"

6. "Ағаш үй және киіз үй" өнгімесінің авторы:

- а) С.Торайғыров;
- б) Ы.Алтынсарин;
- в) С.Көбеев;
- г) Ш.Уәлиханов.

7. "Қозы Көрпеш Бајан Сұлу" эпикалық поэмасын жазып алған кім?

- а) В.Радлов;
- б) Г.Потанин;
- в) С.Торайғыров;
- г) А.Құнанбаев.

8. "Жиренше шешен" ақызын кім жазып алған:

- а) Ы.Алтынсарин;
- б) В.Радлов;
- в) Ш.Уәлиханов;
- г) Г.Потанин.

9. Қазақ прозасының негізін салушы:

- а) С.Көбеев;
- б) С.Торайғыров;
- в) Ы.Алтынсарин;
- г) А.Құнанбайұлы.

10. Абайдың "Егер орыс берсе кеңес, бұл кеңес жаман демеші..." деген пікіріне таңданған адам:

- а) А.Пушкин;
- б) Ә.Бекейханов;
- в) Л.Соболев;
- г) М.Базарбаев.

11. Абайдың философиясын білімді және талантты мемлекеттік шенеуніктерді тәрбиелеуге үсынған адам:

- а) ағылшын Джек Лондон;
- б) француз Жюль Верн;
- в) американцы Роберт Шекли;
- г) француз Кристиан Висанти.

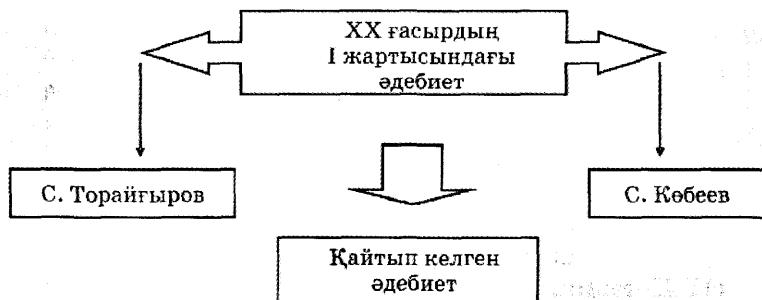
12. "Бөтен сөзбен былғанса, сөз арасы,

Олақынның білімсіз бейшараасы" деген шумақтары Абайдың қай өлеңінен алғынған:

- а) "Ақын";
- б) "Өлең – сөздің патшасы, сөз сарасы";
- в) "Жалынды (Отты) жанның екпіні туралы";
- г) "Күз".

VII ТАРАУ

XX ФАСЫРДЫҢ І-ЖАРТЫСЫНДАҒЫ ӘДЕБИЕТТЕР

Сұлтанмахмұт Торайтыров (1893-1920)

*Қараңғы қазақ көгіне
Өрмелеп шығып күн болам!*
С.Торайтыров

Сұлтанмахмұт Торайтыров 1893 жылды 28 қазанда қазіргі Павлодар облысының шаруа отбасында дүниеге келген. Әкесі Әбділхан кедей, момын, шаруақор болса да, балаларының оқуына жағдай жасаған. Сұлтанмахмұт алты жасында сауатын ашқан. 1903-1905 жылдары ауыл молдаларына сабақ алады. Кейін Баянауыл, Троицк қалаларында оқып, сауаттанады. А.С. Пушкин, М.Ю Лермонтов, И.К. Крыловтардың шығармаларымен танысады.

Сұлтанмахмұт – сыншыл реалист ақын. Ауылдағы таптық, әлеуметтік теңсіздікті, қоғамдық өмірдің мешеулігін, масылдықты, мәдениетсіздікті өткір сынға алады. Әсіресе, әлеуметтік лириканы көп жазған ("Қандай басшы", "Бұлар кім?", "Жазғы қайғы", "Міне, алақай!?", "Айт", "Көшү", "Мұқышка", "Қос үй", "Партия-шыға", "Жас жүрек", "Софыстың кесірі", "Өң бе, тұс

пе?", т.б.). Бұлардың қай-қайсысында да болсын, қоғамдағы сұрықсыз жағдайларды өлтіре шенеп, қараңғылық пен надандық бұлтынан жұртын айыруға күш салған, адамның өз еңбегімен, күшімен бақыт, жол іздеуіне кедергі болмауын тілеп, бектік-феодалдық қанаудын, отаршылдық езгінің жойылуын аңсаған.

Сұлтанмахмұт философиялық лирикалармен қатар, қоғамдық-әлеуметтік теңсіздікті, әділетсіздікті сыйнап-мінеп, И.Крылов үлгісімен мысалдар да жазды. ("Арыстан мен тышқан", "Екі тышқан", т.б.).

Сұлтанмахмұт өйел теңсіздігі тақырыбына көп қалам тербеді. Әсіресе, "Қамар сұлу", "Кім жазықты" лирикалық романдары айрықша атап өтерлік. Өлеңмен жазылған "Қамар сұлу" романы тілі шүрайлы, үғымға түсінікті, қарапайымдылығымен ерекшеленеді. Онда қазақ әйелдерінің төңкеріске дейінгі бұйығы өмірін суреттей отырып, патриархалды-феодалдық қоғамның қаталдығын әшкереңдейді, әлеуметтік жүйені қatal сыйнайды.

Роман жанрындағы Сұлтанмахмұттың үлкен жеңісі – "Кім жазықты?". Пушкиннің өлеңмен жазылған "Евгений Онегин" романы типіндегі әдебиетіміздің алтын қазынасына қосылған шығарма. Тақырыпты таңдал алып, шешуі Торайтыровтың кемеліне келген суреткөр екендігін айқындаиды. Роман XX ғасырдың басындағы қазақ халқының қоғамдық-әлеуметтік өмірін кең арнада реалистікпен суреттеген. Қамтымайтын, көкейге сұрақ үзялатпайтын мәселелер аз.

Қазақ ғылымнан кеңде, өнерге, ел билеуге шорқақ. Оған кім жазықты? Қазақ халқы саясат, мәдениет, шаруашылық, кәсіпорын ашу, сауда-саттықпен шүғылдануда басқа халықтардан кенжелеп қалған. Оған кім жазықты? Қазақтың не басында, не малында, не жерінде ерік жок. Отаршыл үкімет аузындағысын жырып алып, қақшып, өз жерінде сүтке тиген күшіктей етіп отыр. Оған кім жазықты? Батыс философтары, социал-утопистері, ақыл-ой кеменгерлері, социал-демократтар Герцин, Белинский, Чернышевский, Добролюбов, Некра-

сов көзқарастырымен жете таныс Торайғыров "Кім жа-зықты" романын жазу барысында олардан көп нәрсе үйренген. Өзіне сұрақты көп қойып, сол сұрақтарға жа-уап іздеген.

"Адасқан өмір" поэмасында автор дінге, ұлтқа қара-мастан адам туған кезде ой мен адамгершілік тазалыққа ие деп пайымдайды.

Поэма "Мен – бала", "Мен – жігіт", "Мен тоқтадым", "Мен – көрі" "Мен – өлік", деген 5 тараудан тұрады.

"Табиғатында адам ізгі және мейірімді, әдемі қаси-еттері де мол, бірақ мұның бері әдет-ғырыптың, құдай-дың, патшаның және алтынның иелігіне жеткене-гана", – дейді автор.

Поэмалық лирикалық батыры шындықты іздең, өмірдің дұрыс жолынан адасады. Ол халыққа қызмет-ету жолынан жаңылып, тек "өзі үшін ғана" өмір сүреді. Қартайған соң ғана өзінің дұрыс өмір сүрмегендігін біліп, адамдар алдындағы айыбын сезеді. Автор кейіп-кердің осындай өзімшілдігін қatal айыптайды.

Торайғыровтың лирикасы тақырыбы жөнінен жан-жақты: оның азаматтық және көптеген философиялық өлеңдері махаббат пен табиғатты жырлайды, ол алдымен азаматтық ақын болып саналады. Ақын жас үрпақтарға былай деп үн тастайды: "Егер де сен, өз өмірінді арманыңың орындалуына арнасан, онда біздің халқымыз бақытты болады, сыпайы дос!" ("Оқып жүрген жастарға").

"Адамдарды адасқан өмірден тек қана ұлы бауырласт-тықтың құтқаратынына" ақын қатты сенеді. Торайғыров үшін "шындық ғалымдар өлемінде ашылады".

Ұлы ақын, қоғам қайраткері, публицист, жазушы Сұлтанмахмұт 27 жыл ғұмырының ішінде артында бай рухани қазына қалдырган бірегей құбылыс.

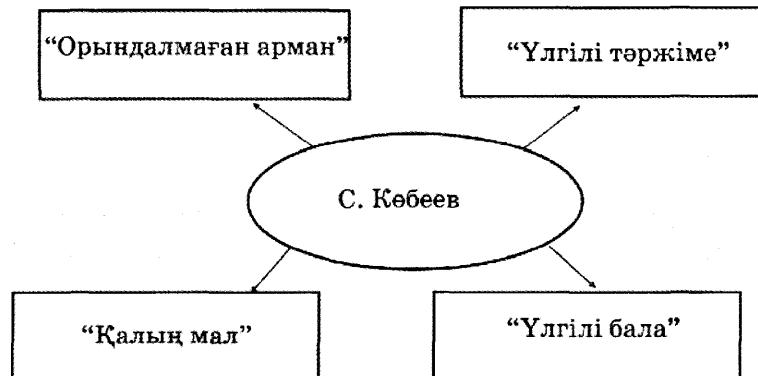
Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. С.Торайғыровтың "Олең һөм орындаушылары" жұмысы қай жанрға жатады?
2. Жазушының алғашқы романы қалай аталады?
3. Әжібай қай шығарманың кейіпкері?
4. С.Торайғыровтың қай поэмасы оның рухани өсуіне көмек-тесті?

Колданылған әдебиеттер:

1. С. Ахметов. Қазіргі замандағы даму және қазақ әдеби-етінің салттары.
2. Н. Смирнова, Ш. Сәтбаева, Х. Әдібаев. Қазақ әдебиеті. – Алматы, 1988.
3. Б. Кенжебаев. XX ғасырдың бас кезіндегі қазақтың жа-зушы-демократтары.
4. Б. Әбдігазызы. Қазақ әдебиетінің тарихы және оған жаңаша көзқарас // "Егемен Қазақстан", 04.01.2002.
5. С. Торайғыров. Сарыарқаның жаңбыры. – А.: Жазу-шы, 1987 ж.
6. Х. Сүйіншалиев. Шоқтығы биік бір тұлға // "Егемен Қазақстан", 1994.

Сандияр Қебеев
(1878-1956)

Жазушы және педагог Сандияр Қебеев – XX ғасырдың басындағы қазақтың демократиялық әдебиетінің белгілі екілі. Оның өмірі мен шығар-машылығы – ағарту саласында кіршік-сіз қызметінің айқын мысалы. Қазақ әдебиетіндегі алғашқы прозалық шығарма – С.Қебеевтің "Қалық мал" романы.

Роман кейіпкерлері – Қожаш және Файша жас оқырмандардың сүйікті кейіпкерлеріне айналды.

С.Көбеев 1878 жылы Қостанай уезінің Обаған болысъында шаруаның отбасында дүниеге келді. Алғашында молдадан дәріс алды, сонаң соң оның шыбықпен үрыпсоғып оқытатын тәртібіне қарсылық білдіріп, қашыптынды. Содан кейін ол Ы.Алтынсарин ашқан мектептен білім алды. Қабілетті бала көрнекті ағартушы-демократтың көзіне бірден шалынды. Үбірайдың ақыл-кесімен ол Қостанай мектебі жаңындағы педагогигалық сыйыпқа түседі, оны 1901 жылы аяқтап шығады, сол кезден бастап С.Көбеевтің жартығасырдан астам уақытқа созылған педагогигалық және шығармашылық қызметі басталады. Қөбеевтің шығармашылық қызметі 1910 жылы Қазан қаласында шыққан "Ұлгілі тәржіме" атты бірінші кітабына енген өзінің "Отан" атты өлеңімен және И.А.Крыловтың мысалдармен және басқа авторлардың шығармаларын аударудан басталады. Бұл кітапқа 44 өлең кірген, оның ішінде 37-і Крыловтың мысалдары: "Емен мен Шілік", "Қарт пен үш дос адам", "Маймыл мен көзілдірік", "Анық қалындық", т.б.

1912 жылы оның "Ұлгілі бала" деген белгілі хрестоматиясы жарық көрді.

Жазушы оқулық шығарарда Л.Толстойдың тәжірибелерін пайдаланып отырды. Бұл кітап балаларға көркем шығармалар арқылы адамдардың қарым-қатынасын, жануарлар мен есімдіктер өлемі туралы түсініктер беретін алғашқы оқу құралдарының бірі еді.

Жас Файшаның тағдырын баяндайтын "Қалың мал" (1913) атты бірінші қазақ романы – қазақ әдебиетінің құнды шығармасы.

Файшаның әкесі Итбай қызын көрі бай Тұрлығұлға күйеуге беруді жөн санайды. Роман желісі өзгелермен салыстырғанда, курделі емес, ол оқиғаны баяндау қарпайымдылығымен ерекшелене түседі.

Шығарманың негізгі тақырыбы – өзін күшпен зорлап тұрмысқа (куйеуге) берген қазақ әйелінің қарсылық күресі. Файша сүйікті жары – Қожашпен қосылып, өз ба-

қыты үшін күреседі. Оның бұл әрекетін қолдап, Қожаштың достары, өзінің анасы – Ақсұлу, Серғазы жәрдемдеседі.

Тұрлығұл мен Итбай бейнелері феодалдық қоғамдағы қара күштің иелері ретінде бейнеленеді. "Қалың мал" романының желісі С.Торайғыровтың "Қамар сұлу" романымен үндеседі. Бас кейіпкерлер – Қамар мен Файша; Ахмет пен Қожаш бір-біріне үқсас және рухани да жақын. Бұлар жаңа заманың адамдары, олардың өмірге көзқарастары да жаңаша. Бірақ өзара айырмашылықтар да жоқ емес. Қебеевтің романында екі таптың өкілдері – байлар мен кедей қақтығысады, ол Тұрлығұл байдан романың кейіпкерлерінің жеке есеп айырысу, кек алу мақсатынан келіп туындаиды. "Қамар сұлу" романының кейіпкерлері – оқыған білімді адамдар, олар ұлттық зиялды қауымның өкілдері болып табылады.

Қебеевтің кейіпкерлері – қарапайым ауыл тұрғындары. Бірақ олар дала билеушілерінің (манаптарының) құрбаны болғысы келмейді. Қебеевтің романы мақсатына жетіп аяқталады. Бақытты мөреге жету қазақ әдебиетіндегі бір жаңалық болып есептеледі. Романдағы халық ауыз әдебиетінің рөлі өте үлкен. Мақал-мәтеддер, қанатты сөздер ақындық мәтеддердің прозалық бөлігімен бірге өріліп, баяндауды шиеленістіре және әсерлілігін арттыра түседі.

Кебеев тәрбие және білім алу жөнінде біраз мақалалар жазды. Жазушының "Орындалған арман" атты кітабы – халықтың тағдыры туралы ой-толғаныстары, мұғалімнің ізгі де қызын еңбегі жайлы айтады, бұл педагог Қебеевтің өзіндік шығармашылық құнделігі іспеттес.

Жазушы-демократ, Ы.Алтынсариннің шәкірті және ізін жалғастырушысы С.Кебеев ұлттық шыншыл проzanың қалыптасуы және өз халқын сауаттандыру жолында айтартықтай еңбек етті.

Өзін-өзі тексеруге берілген тапсырмалар:

Сөйлемдерді толықтырып жазыңыз:

1. С.Кебеевтің "Қалың мал" романы _____ жанрмен жазылған.

2. "Орындалған арман" – бұл _____
3. "Үлгілі бала" – бұл _____
4. "Үлгілі тәржіме" – бұл _____
5. Көбееvtің "Қалың мал" романының қандай ерекшелігі бар?

Колданылған әдебиеттер:

1. Л.Н. Смирнов, Ш. Сатпаева, Х. Әдібаев. Қазақ әдебиеті. – Алматы, 1988.

ХХ ғасырдың I жартысындағы қазақ әдебиеті

Шәкәрім Құдайбердиев
(1858-1931)

Шәкәрім Құдайбердиев – XIX ғасырдың аяғы мен XX ғасырдың басындағы ірі тұлғалы ақын. Оның шығармашылық қызметі өмірінің қиын кезеңдерінде өтті. Шәкәрім –

ұлы Абай Құнанбайұлының немере інісі. Абайдың балалары Ақылбай мен Магаяия, Шәкәрім мен Көкбай Абай айналасындағы ақындар легіне кіреді. Жеті жасында жетім қалған Шәкәрім Құнанбай қажының қолында төрбиленеді. Ауыл молдасынан сауат ашады. Абай ақылымен көп ізденіп, түрік, араб, парсы тілдерін жетік менгереді.

Шәкәрім өзінің әлемдік танымымен айқын көрінетін демократ, ағартушы, насхаттаушы, өз заманындағы озық идеялы тұлға. Ол Батыс Еуропалық және орыстың революциялық-демократиялық философиясымен, ағартушылықтың барлық бағыттарымен, Батыс пен Шығыстың көркем мәдениетімен жақсы таныс болды.

Ол өртүрлі жанрларда: поэзия, проза, дастандар, эссе, аударма, ауыстыру, жылнама тарихтары және т.б. жазды. Шәкәрімнің өзі тірі кезінде Семей қаласындағы "Ярдам" баспасынан "Қазақтардың айнасы" (1913) атты кітабы басылып шықты, оған XIX ғасырдың 70-жылдарынан бастап, Абай қайтыс болған (1904) жылдарға дейінгі жазылған өлеңдері кірді.

1912 жылы сол баспадан "Қалқаман-Мамыр" мен "Еңлік-Кебек" поэмалары да жеке-жеке кітап болып жарық көрді. 1911 жылы Орынборда "Түрік, қыргыз, қазақ һәм хандар шежіресі" кітабы шығарылды. Ол 1918-1924 жылдары "Абай", "Шолпан" ("Венера") журналдарында үзінді болып басылды. Соңында өлеңдер, мақалалар, эссе және "Ләйлі мен Мәжнүн" поэмасының аудармалары шықты. 1924 жылы Семей қаласында "Дубровскийдің әңгімесі", ал 1936 жылы Алматының "Әдебиет майданы" журналында "Боран" ("Метель") аудармалары басылған-ды (екеуі де Пушкиннің шығармалары).

1935 жылы С.Сейфуллиннің басшылығымен кіріспе сөзі жазылған "Ләйлі мен Мәжнүн" поэмасы жеке кітап болып басылып шықты (ол Низамиден жаңаша салынған).

1931 жылы күзде аудандық Мемлекеттік шекара басқармасының (ГПУ) қызметкерлері ұлы ақсақал Қажы

немесе "Мұтылған – Забытый" деген бүркеншек атпен қарбалас өмірден бой тасалап, ұзақ жылдар бойы тау-тас жағалап жүріп ақынды атып өлтірді.

20-жылдардың аяғы мен 30-жылдардың басында ақын "Бай тегінен шыққан" деген әңгімелер еріс алды, оны жаңа қоғамға жаулық піғылда деп кінәлады, тіпті, қарақшылармен де байланысы бар деп уағыздады... Оны құтындаушылар тіптен туған ошағынан айырды. Сөйтіп, 73 жасар қарияны тергеусіз, сotsыз өлтіріп тынды. Қанішерлер оның өлі денесін құрғақ құдыққа тастап, тек 1962 жылы сүйегін Абай жерленген Жидебай жаулауына өкеліп, оның моласының қасына көмді.

Ол қанша ақталып шықса да, аласұрған шенеуніктер, оның еңбектерінің басылуына үзілді-кесілді тыйым салды. Сонымен ақын екі рет атылды деуге болады: 30 жыл құдық ішінде қалды және 30 жыл еткесін заңды ақталып шықса да, одан "халық жауы" таңбасы өшірілмеді.

Ақынның біздерге "Мұтылған" деген бүркеншек атымен жазған 3 томдық өлеңдерінің қолжазбалары аштық жылдарынан (1932) аман-есен қалған кіші ұлы – Ахат арқылы жетті. Шәкәрімнің ең дарынды баласы – Қабыш аштықтан қайтыс болды. Ақынның жеке тұлғасы мен шығармашылығы күрделі құбылыс: оны түсіну үшін, туындыларын терең зерделеу қажет. Өлеңдерінен өз халқының тағдырын ойлаған адам екенін байқаймыз. XIX ғасырдың аяғы мен XX ғасырдың басындағы қарама-қайшылықтар оның шығармашылығына әсер етпей қойған жоқ.

Қоғамдық құрылышқа, басқару жүйесінде, заман мораліне, адамдардың піғылына көnlі толмай, үндемеуге ары жібермей, үндесе "үні шықпай", іштен тынған. Халықшыл, ұлтжанды азамат өзінің барлық шығармашылығын туған елінің төуелсіздігі, отаршылық құрсауынан босап, егемендік алуына арнап өтті. Ақыры осы ойы өзіне таяқ болып тиді. Ел-жүртттан алыста, тау сағалап өмір сүруге мәжбүр етті.

*Кейбіреу "безді" дейді елден мені,
Есалаң, айтады екен сезіп нени?*

Хақиҳатты танитын баста ми жоқ,
Ондейлардың сау емес анық дені.
Мен жалғыз, сендер елде қойдың қалып,
Ешкімнің кеткенім жоқ малын алып.
Елу бес жыл жинаған қазынамды,
Оңашада қорытам ойга салып.

Шәкәрім – Абай жолын жалғастыруши шыншыл ақын. Үзстаз ол да қара басының қамынан халық мұддесін жоғары қойды:

*Жуаны қылады зорлық,
Момыны көргені қорлық,
Теп-тегіс құлық пен үрлық,
Ал енді қайтіп ел болдық?*

("Қазақтың жаманы болмас").

Шәкәрім поэмаларында ескі салт-дәстүрлер, әдет-түрып, түсініктен туатын өлеуметтік теңкіздік мәселесін көтерген.

"Қалқаман-Мамыр", "Еңлік-Кебек", "Қодардың өлімі", "Нартайлақ пен Айсұлу", "Мұтылғаннның өмірі" поэмалары – соның көрініс. Ақын философиялық ой-толғаныстарын осы поэмалар арқылы береді.

Шәкәрімнің көркем аудармада ұстаған жолы – үлкен рухани тәжірибе, тағылым, үлгі. Тек Шығыс поэзияларын аударып қана қоймай, А.С. Пушкиннің "Дубровский" повесін, "Боран" әңгімесін, Л. Толстойдың "Асархидон патша", "Үш сауал" хикаяларының негізгі желісін сақтай отырып, қазақ ұғымына жақын етіп өлеңмен аударды. Пермонтов, Некрасов, Байронның өлеңдерін де қазақша сөйлетті.

1905 жылдары Меккеге қажылық сапармен барған ақын өмірден көрген-білгендерін философиялық ойтұжырымдармен түйіндеді. "Мұсылмандық шарты" трактатын жазып шығарды, кенеттен келген ажал оған көп салалы этнофилософиялық "Қазақтар", "Үш анық" атты кітаптарын аяқтауға ғана мүмкіндік бермеді.

Шәкәрім Құдайбердиев – қазақ мәдениеті мен ғылымының көгінде өзінің жарқын жүлдізының қалдырған биік тұлға.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

- Шекерімнің кітабының атын толықтырып жазыңыз " _____ айнасы".
- 1912 жылы басылған Құдайбердиевтің поэмаларының атын мына төртбұрыштың ішіне жазыңыз:

--	--

- Ақын А.С. Пушкиннің қандай шығармаларын қазақ тіліне аударды?
- Ақынның буркеншек аты _____.
- Шекерімнің революция туралы жазған шығармалары бар ма?
- Шекерімнің шығармашылығы қай әдебиеттік бағытқа жатады?
- Шекерім поэмаларының негізгі тақырыбы қандай?

Колданылған әдебиеттер:

- М. Базарбаев. Қазақ поэзиясы мен көркемдік ізденистер. – Алматы: Жазушы, 1995.
- Қ. Мұхамеджанов. Шекерім Құдайбердиев. Қайтып оралған есімдер // "Простор" журналы, №5, 1994.
- Ш. Сәтбаева. Шекерім Құдайбердиев. – А., 1993.
- Саледдин Әли. Низами мен Шекерім // "Простор" журналы, № 5, 1994.
- М. Базарбаев. Көркіті ойдан – көркем ой. – А., 1994.

Ахмет Байтұрсынов (1873-1937)

Ахмет Байтұрсынов –
XX гасырдың басындағы қазақ
зияллыларының рухани көсемі.
М.Әуезов

Ахмет Байтұрсынов Торғай уезі Тосын болысының №5-ші ауылында дүниеге келді.

13 жасында әкесі Байтұрсынды патша үкіметіне қарсы шықты деп Сібірге

25 жылға жер аударып жібереді. Әкесі тұңғышымен қоштасып тұрып: "Сени қандай қындықтар құтіп тұрса да, сұықтық, аштық, жалаңаштық, азаптың берінен өт, оқы. Үдіе маган хат жазатын адам болуга тиіс!" – депті. Ахметтің анасы қаншама қыншылық кешсе де үлын әуелі ауыл молдасына оқуға береді, содан кейін Торғай қаласына жібереді. Ахмет 14 жасында екі сыныптық орыс-қазақ училищесінде, сонаң соң Орынбордағы орыс-қазақ училищесінде оқиды.

Ахмет 12 жасында қазақтың мақалдары мен мәтелдерінің таңдамалысын басып шығарады. 1895 жылы Ақмола мен Ақтөбеде болыстардың мектептерінде мұғалім болып істеген.

1905-1907 жылдардағы революцияны (төңкерісті) Ахмет Байтұрсынов пен оның жақтаушылары үлкен үмітпен қарсы алды, Петербордағы үкімет атына дербес жерлер беруін және білімді, мәдениетті орыстандыруды тоқтату туралы талаптарын жазған петициясын жөнелтеді. 1910 жылы А.Байтұрсыновты Қазақстанға түрғызбай, Орынборға жібереді.

Ол сол жерде жүргендеге де тіл мен әдебиетті зерттеу жұмысын тоқтатпайды, алғашқы оқулықтар мен оқуқұралдарын жазады. Сол кездерде Ахмет тіл мәселелері мен оқытудың әдістемелері жөніндегі ғылыми ізденистерін бастайды, қазақ жазуы реформасының қагидаларын өндеп жетілдіруге кіріседі. Орынборда "Маса" деген өлеңінің алғашқы жинағы шығады, онда қазақ халқын сауаттандыру туралы ой толғайды. 1913-1917 жылдары "Қазақ" газетінің редакторы қызыметін атқарады. А.Байтұрсынов газеттің алғашқы нөмірінде: "Бұл үнпаратың мақсаты – халықтың мұддесін қорғау, қазақтар арасында ғылым мен мәдениеттің тарауына жағдай жасау, оларды басқа халықтардың өмірімен және жетістіктірімен таныстыру".

Сонымен бірге, бұл бағдарламада тілдің даму барысы, оны оқыту мен мектептер туралы сөз болады.

1917 жылы "Алаш" партиясының мүшесі болды.

1921 жылы БК (б) партиясының мүшелігіне еніп, белсенді қызымет атқарады.

А.Байтұрсынов – ҚазАССР (1920-1921) бірінші халық ағарту комиссары, ҚазОАК (Каз ЦИК) мүшесі, өлкелік академиялық орталықтың төрағасы және ғылыми қызметкері (1921-1922), қазақ өлкесін зерттеу ісі бойынша төраға, наркомпростың (халық ағарту комитеті) ғылыми-әдістемелік кеңесінің мүшесі.

А.Байтұрсынов қызметінің тарихи құндылығы – ол үлттық жазу жүйесін жасады, орфографияны жетілдірді, оның есімімен "Байтұрсыновтың орфографиясы" деп аталды. Бұл графикалік жүйе 1924 жылы заңдастырылып, қазақ халқының жазу мәдениетінің көтерілуіне, ел арасындағы сауатсыздықты жоюға көп көмек етті.

А.Байтұрсынов қазақ тілін оқыту әдістемесінің негізін қалаушы болып табылады.

Ол алғашқы рет сауаттандырудың әріптік әдістемесін қолданды, "Оқу құралы" деген қазақ әліппесін жасады, сол сияқты "Тіл-құрал" атты қазақ тілінің оқулығын дүниеге келтірді. Ол өз ана тілінде негізгі лингвистикалық терминология жасаған адам.

1926 жылы А.Байтұрсыновтың "Әдебиет танытқыш" кітабы шықты, оған халық ауыз әдебиеті үлгілері мен қазақ жазба әдебиетінің кейбір шығармалары жинақталған.

1926 жылы Бакуде түркішілердің бүкілодақтық I съезі болды, онда латын әліппесіне ету туралы мәселе талқыланды. А.Байтұрсынов латын әліппесіне көшу ісіне қарсы сөз сөйлемді, осы үшін кейінірек оны "ұлтшыл" деп жариялады.

Үш жыл өткен соң оған Отанын сатты, шетел ғылымдарымен байланысы бар деген айып тағып, сottайды.

1931-1934 жылдары оны екінші рет аударады, бұл жолы Карелияға жібереді. "Қазақ халқының өткеніне көз жіберіп шолсан, тағдырлары қанша қысқа болса да, білім алған адамдар ең мәнді де маңызды өмір сүріпті деген ойга келесің. А.Байтұрсынов солардың ішіндең ең әйгілі тұлға, қазақ халқының рухани көсемі!" – деп жазады М.Әуезов.

А.Байтұрсынов Архангельск облысына жіберілді. 1934 жылы Қызыл Крест комиссиясының құрамында

жұмыс істейтін Е.Пешкованың өтінішімен босатылды, бірақ 1937 жылдың 8 қазанында қайта тұтқындалып, жалған айыппен атылды.

1913 жылы "Қазақ" үнпарағының үшінші санында "Қазақтың бас ақыны", ("Көрнекті қазақ ақыны") атты А.Байтұрсыновтың көлемді мақаласы жарық көрді, онда ол Абай Құнанбайұлының шығармашылық мұрасына талдау жасаған.

Онда ол алғашқы рет Абайды өз заманының ұлы жартасы деп атанған, оның поэзиясын терең түсіндіреді, тақырыптарының кеңдігін, өлең құрап, шығарудағы ерекше шеберлігін айтады, ақынның орыс әдебиетімен байланысын, Абай шығармашылығының эстетикалық маңызын ашады.

А. Байтұрсынов шығармашылығының ішінен ерекше маңызға ие екі жинақты атап айту жөн. Олар: 1909 жылы Петербургте жарық көрген "Қырық мысал" және "Маса" (1911).

"Қырық мысал" – Байтұрсыновты халыққа аудармашы ақын ретінде танытқан тұңғыш жинағы. Бұл еңбекке орысты әйгілі мысалшы-ақыны И.А. Крыловтың ірік-теп, тілге икемді, қазақ ұғымына түсінікті деп аударған қырық мысалы енген. Жинақтың атаяу да осыған байланысты.

"Маса" жинағында өз өлеңдерін топтастырып, ақын кіріспеде елді енжарлығынан, жалқаулығынан маса ыңғызымен ояту мақсатында екенін айтады.

А.Байтұрсынулы осы екі жинағымен Ы.Алтынсариннің, Абай Құнанбайұлының аудармашылық және ақындық дәтүрін жалғастырып, қазақ әдебиетін өзінің шығармашылық ізденістерімен байыта түсті. Ахметтің шығармашыл тұлғасының қалыптасуына Ыбырай, Абай мектебі мен алдыңғы қатарлы реалистік орыс поэзиясының да өсерлі-ықпалы айтарлықтай болды. XX ғасыр басындағы демократтық әдебиетке тән дәстүрлі ағартушылық, сыншылдық сипатта қалыптасты.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. М.Әуезов Байтұрсыновты кім деп атады:

- а) ұлт мақтанышы;
- ә) ұлттың ар-үжданы;
- б) ұлт өншісі;
- в) бірінші ақын деп.

2. Ахметке өкесі айтқан өсиет:

- а) отбасын сақтап, қорғау;
- ә) агаларды қорғау;
- б) аштыққа, азапқа шыдап оқу;
- в) өмір бойы еңбек ету.

3. Қазақтың мақалдары-мәтелдері таңдамалысын неше жасында басып шығарды:

- а) 20 жасында;
- ә) 18 жасында;
- б) 15 жасында;
- в) 12 жасында.

4. Тарихта қандай атпен қалды?

- а) бірінші қазақ әліппесін жасаушы;
- ә) бірінші қазақ математикасы оқулығын жасаушы;
- б) бірінші қазақ алфавитін (әліпбій) жасаушы;
- в) бірінші әдебиет оқулығын жасаушы.

5. Қазақ тілінің дамуы, оқу, мектептер туралы Байтұрсынов қай үнпарақтың бетіне жазды:

- а) "Алаш";
- ә) "Тұлпар";
- б) "Қазақ";
- в) "Айқап".

6. Абайдың шығармашылық мұрасын Байтұрсынов қай мақаласында талдайды:

- а) "Абай";
- ә) "Көрнекті қазақ ақыны";
- б) "Сын ақылдың ақыны".

Көлданылған әдебиеттер:

1. "Мысль" журналы № 11 1997.

ЖЕМУШ

2. "Орыс тілі және орыс мектебіндегі әдебиет" журналы.

3. Ш. Сәтбаева. XIX ғасырдағы және XX ғасырдың бірінші жартысында қазақ-европалық әдебиеттік байланыстар, 1982.

4. F. Ахмедов. Аханың өмірі мен кезендері // Жұлдыз, № 6, 1989. – 107-113 б.

5. А. Байтұрсынұлы. Жан сезімді кім түсінер? – А., 1994.

Міржақып Дулатұлы

(1885-1935)

Міржақып Дулатұлы бұрынғы Торғай уезіндегі Сарықопа болысының №3-ші ауылында 1885 жылы 25 қарашада дүниеге келді. Ата-ана сынан ерте айырылған болашақ жазушы дәүлетті тұратын ықпалды нағашысының қамқорлығына алынады. Оның үйінде байқітапхана болыпты, қазақ зиялымарының өкілдері, француздар мен ағылшын зауыты иелері жиі қонақ болып келіп жатады екен. Міржақып жақсы білім алғып, жаңажақты, дарынды боп ести. Жас жазушы өзінің шығармаларын "Арғын" деген бүркеншік атпен жиі-жиі жазып жүрді. 1909 жылы оның "Оян, қазақ!" деген өлеңдер жинағы шықты. 1910 жылы қазанда оның "Бақытсызы Жамал" романы жарық көрді. Кітап оқырмандар жүргегіне жол тауып, таңқаларлық табысқа жетіп, орыс, неміс және француз тілдеріне аударылды. Ақжарқын мінез, нәзік сезімдер, женіл тіл, оқиға іс-қимылдарының қалыптантысы өрбүй, европалық романдарының нышандарына тән болғанмен, кейіпкерлердің қарым-қатынастарында, табиғат суреттеулерінде қазақ ауылы өмірі, салт-дәстүр, ұлттық нақыштар байқалады.

Дулатов жарқы еткен ақын болатын – ол саяси лирикалық екі кітаптың иегері; философ ретінде, оның зорлық-зомбылықсыз қагидаларға негізделген идеялары Махатма Гандидің ілімінен жақын; корректор ретінде – "Қазақ" газетінде редакторлық түзетуден өткізді. Сол заманның

ең көкейтесті мәселелері бойынша мыңдан астам мақалаларын жариялады.

Міржақып талантты математик болды, ол алғашқы казақша математика оқулығын жасады, бұл оқулық араб алгебрасы мен әл-Фараби геометриясының жүйелеріне негізделді. Ол аудармашы да болып, Ленин мен Зиновьевтің еңбектерін тамаша аударды. Сонымен бірге, ол көптеген түркі халықтарының тілдерінде де жазды, неміс тілін білді, француз тілін игеріп алды, романstar шығарып, гитарада жақсы ойнады.

1905 жылы ол Қарқаралыда тәңкерішілер шеруіне қатысады, Ахмет Байтұрсынов бастаған қазақ оқығандары патша үкіметіне петиция жазып, қазақ жеріне "переселендер" жібермеу, тағыбасқа талаптар қойғанда Міржақып та солардың арасында болатын. Сол кездегі қазақ зиялыштарымен және түркі саяси үйім, бағыт өкілдерімен жүздесіп, пікірлесу Міржақыпты рухани, саяси тұрғыдан есейте түседі. Қоңіліндегі халқының тағдыры, ұлтының жайы туралы тебіреністі ойларын өлеңмен де, публицистикалық мақала түрінде де көпішікпен бөліс бастайды.

1907 жылы Петербургте "Серке" газетінде (№1) Міржақыптың "Жастарға" атты өлеңі, келесі санында "Біздің мақсатымыз" деген патшаның отаршылдық саясатын батыл сынаған алғашқы мақаласы жарық көрді. "Серке" газеті жабылып, М.Дулатов саяси сенімсіз адамдардың қатарына ілігеді.

20-жылдардың сонында Қазақстанда ұлт зиялыштарын қудалау басталған кезде, М.Дулатов алғашқылардың бірі болып қамауға алынады. Жалған жаламен айыпталып, өуелі ату жазасына, кейіннен 10 жылға айдауда болады. 1935 жылы Соновец түрмесінде қайтыс болады. Тек 1988 жылы ғана ақталып шықты.

Қазақ прозасында жазушының "Бақытсыз Жамал" романы ерекше орын алады. Әйел теңсіздігі мен жастардың бас бостандығы тақырыбын көтеріп, екі жасты өлімге итермелеген ескілік иелерінің озбырлық әрекеттерін суреттейді.

Дулатов тұтқында жатқан кезінде, орыс тілін білмейтін түркі тілдес ұлттарға арнап, түрікше-орысша сөздік құрастырып шығарады. Дулатовтың өлеңдері, байқағандары (ескертулері), мақалалары "Соновец ақылдары" журналында басылады.

"Оян, қазақ!" өлеңдер жинағы мемлекет меншігіне тартып алынды. Ал, "Азамат" өлеңдер жинағына Шиллер, Пушкин, Лермонтов, Шекспирдің "Ромео мен Джүльєттасы", Гётенің "Жас Вертердің қайғы-қасіреттері" және Карамзиннің "Жарлы Лизасын" аударып басты. Дулатовтың Ш.Уәлиханов, Абай Құнанбайұлы, А.Байтұрсынов шығармашылығы жайлы жазған зерттеу мақалалары және "Қазақтар мен қырғыздардың шығу тегінің тарихы" атты көлемді еңбегі, "Қазақ кітаптарының библиографиялық көрсеткіштері" атты екі бөлімнен тұратын кітабы және басқа да шығармалары нәзік естетикалық талғаммен және асқан терендікпен ерекшеленеді.

М.Дулатов қызын да ауыр шығармашылық жолдан өтседе, артына бай мұра қалдырды. Қандай мәселені болсын көтерсе, ең алдымен ұлттық мұддені, халықтың мұратын алға қойды. Алғашқы қазақ журналистикасының негізін қалаушылардың бірі болды.

Ол халықтың саяси ой-өрісін, санасын оятқан қазақ зиялыш қауымы өкілдерінің бірегейі еді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Дулатовтың бүркеншек аты:

- а) Азамат;
- ә) Арғын;
- б) Алаш.

2. Дулатов қай романның авторы:

- а) Қызы-Жібек;
- ә) "Азамат";
- б) "Бақытсыз Жамал".

3. Дулатов қай тілдерді білді:

- а) француз;
- ә) италиян;
- б) үйғыр.

4. Дулатов өлеңдер жинағы:

- а) "Оқы, қазақ!";
- ә) "Жұмыс жаса!";
- б) "Оян, қазақ!".

5. Дулатов аударған "Жас Вертердің қайғы-қасіреттері" кімдікі:

- а) Гёте;
- ә) Шиллер;
- б) Шекспир.

6. Дулатов қай пәннің қазақша оқулығын жасады:

- а) математика;
- ә) тарих;
- б) физика.

Колданылған әдебиеттер:

1. Қазақтар. 9 томдық сөздік. Тарихи тұлғалар. – А., 1998.
2. Қазақстан тарихы. – А.: Атамұра, 1998.

Сәбит Дөнентаев 1894 жылы Семей губерниясының Ақсу бولысындағы №4-ші ауылында дүниеге келді. Алғашқы дәрістерді жергілікті молдадан алып, 13 жасар Сәбит Маралды ауылына барып, татар Джаледдиннің медресесіне түседі, соң Павлодарда Қасым қажының медресесінде оқиды. Бұл жерде ол Абай поэзиясымен танысады, қазақ және татар тілдеріндегі ғылыми және көркем шығармаларды қызға оқиды. "Айқап" журналының басылымдарын мұқият қарап танысады, сол жылдары (1911-1912) өзі де жазумен айналыса бастайды. 1915 жылы Уфада алғашқы "Уақ-түйек" өлеңдер жинағы шығады. Ақын қазақ оқымаңдарының жүргегіне жол та-

бады, зор беделдерге ие болады. Мұғалім болады, Екібастұз-Жармық темір жолы құрылышында жұмысшы, кейіннен хат тасушы қызметін де атқарады. 1916 жылы Рига тубіндегі солдат окоптарын да көреді.

Жазушының өмір тәжірибесі оған қазақ поэзиясына алғашқылардың бірі болып жұмысшы табы тақырыбын енгізуге себеп болды. Сәбит туған өлкесіне 1917 жылғы ақпан төңкерісінен кейін оралып, Семейдегі мұғалімдік курсқа түседі.

1924-1930 жылдары Сәбит шығармашылығының ең жарқын гүлдеген шағы деуге болады. Бұл жылдары оның баспасөзге көптеген өлеңдері, сықақтары, очерктері, әңгімелері мен мақалалары жарық көреді.

Ақынның халықта жанашырлығын келесі өлеңнен көруге болады:

Алдау үшін көз жүмғанды өлді деп,
 Ұансын деп үмсінганды берді деп,
 Көңіл жыртпай шүлгүганды сенди деп,
 Нени көрсе, соган ерген балалық!
 Ыстық үрттап аузы күйген салқын деп,
 Иегіне шүлгая орар шартым деп,
 Жылтыраса санын согып алтын деп,
 Сыртқы көзбен баға берген балалық!
 Шығын демей қираганды, күйгенді,
 Тек отыр деп дүшпан көріп тигенді,
 Құбыжық деп бәркін теріс кигенді,
 Жығылғаның жүрттан көрген балалық!
 Ел қыдыртам, мінгіземін тайга деп,
 Қаймақ пенен тойғызамын майга деп,
 Алдаганның бірін үқпай айла деп,
 Қолдағысын бәрін берген балалық!
 Заман өтіп бара жатыр желдетіп,
 Өзге халық өсіп жатыр ер жетіп,
 Текке отырган көздің жасын көлдетіп,
 Қашан кетер біздің елден балалық!

("Балалық")

1930 жылдан бастап ақынның үздік туындылары оқулықтар мен хрестоматиялардың беттеріне шыға баста-

ды. Дөнентаев шығармалары қазақ әдебиетінен өзіндік орын алады.

Ол 1933 жылы 23 мамырда Семейде қайтыс болды. Ақынның соңғы өлеңдер жинағы 1935 жылы жарыққа шықты. 1950 жылы қазақ әдебиетінің баспасы С.Дөнентаевтің таңдамалы өлеңдер жинағын шығарды. 1951 жылы қазақ және орыс тілдерінде бір томдық өлеңдер жинағының ақадемиялық басылымы шықты.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. С.Дөнентаевтың өмір сүрген жылдарын атаңыз.
2. Ақынды кімнің шығармалары қызықтырды?
3. Дөнентаевтың алғашқы өлеңдер жинағы қалай аталады?
4. Дөнентаев қазақ поэзиясына алғашқы боп қандай тақырыпты енгізді?

Колданылған әдебиеттер:

1. Қазақстанның жазушылары. – А.: Жазушы, 1969.
2. Б. Ісқақов. С.Дөнентаевтың өмір жолы мен шығармашылығы. – А., 1966.

Магжан Жұмабаев (1893-1938)

Магжан Бекенұлы Жұмабаев –
агылышындарга Шекспирдің,
орыстарға Пушкиннің қандай
маңызы болса, қазақ халқына
оның сондай маңызы бар.
Ә.Марғұлан

Магжан Жұмабаев – сыршыл, суреткер, романтик, "мәдениетшіл үлт ақыны", ешкімге үқсамайтын дара тұлға. Оның өлеңдері жалынды болып келеді.

Күлдей күңгірт шашы бар,
Тоқсан бесте жасы бар,
Көз дегенің – сүп-сүр көр.
Таспиқ санап бүгіліп,

Жерге қарап үңіліп,
Көрсө ауыр курсінер,
Менің бір қарт анам бар,
Неге екенін білмеймін –
Сол анамды сүйемін.

Көзінде көк нұры жоқ,
Аузында жұмақ жыры жоқ,
Жалынсыз, усыз құшағы,
Иірілмейді жыландаі,
Сөзі де жоқ құрандаі,
Білгені – қазан-ошагы.
Жабайы гана жарым бар,
Неге екенін білмеймін –
Сол жарымды сүйемін!

Үйкү басқан қабагын,
Бастыра киген тымагын,
Жалқаулықты жар қөрген.
Жүрген ескі заңымен,
Алдындағы малымен
Бірге жусап, бірге өрген,
Алаш деген елім бар,
Неге екенін білмеймін –
Сол елімді сүйемін!

Саямыс сайран құрады,
Бораны ұлып тұрады,
Қыс – ақ кебін, жаз – сары.
Орманы жоқ, шуы жоқ,
Мәңгі өлік сахарасы.
Сарыарқа деген жерім бар,
Неге екенін білмеймін –
Сол Арқамды сүйемін!

("Сүйемін")

Ақын дәулетті отбасында дүниеге келді. Оның әкесі Бекен би әрі болыс болды.

Магжан – отбасындағы тоғыз баланың бірі. 4 жасынан бастап, болашақ әдебиетші үйдегі молдадан шығыс

халқының тілдерін үйрене бастайды. Араб, парсы және түрік тілдерін окууды Қызылжардағы медреседе жалғастырады, содан кейін сол замандағы жақсы оқу орындарының бірі – Уфа қаласындағы жоғарғы Фалия мұсылман медресесіне оқуға түседі. Мұгалімнің ақыл-кенесіменен орыс тілін оқумен айналысып, орыс және шетел әдебиеттерімен танысады.

1912 жылы Қазақ қаласында "Шолпан" атты тұңғыш жинағы жарық көреді.

1917 жылғы төңкерістен кейін Жұмабаев "Бостандық туы" газетінде редактор болып істейді. 1922 жылдан бастап 1923 жылдың аяғына дейін ақын Ташкент қаласында тұрып, шығармашылықпен айналысады. Ортаазиялық университетте лекция оқиды, өлеңдері журналдарға шыға бастайды. Бұл Мағжан шығармашылығының жемісті жылдары болды.

Осы жылдары ақынның "Батыр Баян", "Қойлыбайдың қобызы" атты өлеңдер жинағы жарық көрді, жалғыз прозалық шығармасы – "Шолпанның құнәсі" өңгімесі баспадан шығады. 1923 жылдан 1927 жылға дейін ақын көркеменер институтының Брюсов шеберханасында оқиды.

Ол мұнда әлем әдебиеттерімен танысып, Гейне, Гёте, Шиллердің өлеңдерін аударады, Мережковскийдің, Бальмонттың, Блоктың, Есениннің поэзияларына еліктеп өлеңдер жазады. Мәскеуде жүргендеге, ол "Алқа" әдебиет бірлестігін құру бағдарламасын жазып, онда әдебиет дамуының мәселелерін қалай шешуді және насиҳаттаудың жолдарын түсіндіреді. 1929 жылы Жұмабаев Қазақстанға оралғаннан соң, оны жасырын үйим құрды деген же-леумен тұтқынға алынады. 1931 жылдың қаңтарынан 1936 жылдың соңына дейін ақын жер аударылып Карелияда болады. 1936 жылы М. Горькийдің араласып көмектесуі арқасында ол Петропавлов қаласына қайтып оралады. Алайда, көп ұзамай ол қайта тұтқындалады. Абақтың жай-күйін мына өлеңінен көруге болады:

Абақтыда айдан, құннен жаңылдым,
Саргайдым гой, сардаламды сагындым.

"Қарашиғым, құлныым!" – деп зарлаган

Алыстағы сорлы анамды сагындым.

Не көрсем де алаш үшін көргенім,

Маган атақ үлтүм үшін өлгенім!

Мен өлсем де, алаш өлмес, көркейер,

Істей берсін қолдарынан келгенін!

Қалың елім, қалың қара агашым,

Қайраты мол айбынды ер, алашым!

("Сагындым")

1938 жылдың 19 наурызында "ұлтшыл" деп соңына шам алып түскендер ақыры Жұмабаевты атып тынады. Тек 1988 жылы ғана ол ақталып шықты. Ақын Жұмабаев үлкен ақыны В. Я. Брюсовтың шекірті болатын, ол жас ақынның таланттын ерекше бағалап, Мағжанды "Қазақтың Пушкині" атады.

Жұмабаев Александр Блокқа арнап өлең жазады:

Александр Блок –

Мәңгі жас жүрек

Умітін бір үзбекен.

Батып ойлайтын ойга,

Талмай қарап Айга,

"Әдемі әйел" іздеген.

Көрінер деп құнде,

Табылар деп тұнде,

Шарқ үрудан талмаган.

Александр Блок –

Мәңгі жас жүрек,

Кай жерге ол бармаган?

"Әдемі әйел" – идеал,

"Әдемі әйел" – бір қиял,

Блоктың басын байлаган.

"Әдемі әйел" – бір гүл,

Блок – бір бүлбүл,

Блок – бүлбүл сайраган...

Мағжанның өзі де Блок сияқты көп өлеңдерін өйел тақырыбына арнайды: "Гүлсімге", "Сүй, жан сөулем", "Төгілген шашы", "Бәрінен де сен сұлу", "Н-ға", "Жас сұлуға" т.б. сияқты өлеңдері көп.

Белгілі жазушы, сыншы **Ж.Аймауытов**: "Мағжанның алгашиқ шығармаларында "жекешіл-ақын", кейіннен ол өзін халқының ұлы сезініп, "Азамат-ақынга" айналды, оның поэзиясы романтизмге толы", – деп атап көрсетті: "Мағжан романтизмін қала қабылдамайды, оның жүргегінде туган даласы сүйкімді..."

Мағжан өзін табиғаттың бір бөлшегіндегі сезінеді, табиғатты жырлап келіп, оның аясында өмір сүріп жатқан адамдар жайлы жазбау, әрине, мүмкін емес. Оған өткен өмір арман сияқты көрінеді... Мағжанның өлеңдеріменен қазақ әдебиетіндегі романтизм аяқталды деп айтуга болады... Мағжанның көптеген өлеңдері адамның көбіне жансезімдеріне асер етеді. Ақынга орыс бейнелеушілерінің ყыпал жасагандығы аңгарылады".

"Мағжан – ақын, өте қүшті ақын. Мағжанның құлаты – оның лиризмінің нәзіктігінде, сырластығында, кейіпкерлерінің ақындық жарқындығында, сөздерінің нақтылығында, оның сөздері Маржан жібі секілді нәзік те, мамық секілді жеңіл, әуендей де сазды. Мағжан – бірінші кезекте терең лирикалық ақын ...

Мағжан өлеңдері – оның өзінің жанымен, халқымен сырласады".

Ж.Аймауытов "Мағжанның ақындық шеберлігі туралы" сынни мақаласында: "Мағжан өлеңдері – қанықтырады, сагындырады, жыларатады, оятады, қайғысына ортақтарында, әл-құват береді", – деп жазады.

Жұмабаевтің "Ертегі" (дерексіз поэма, басында "Ертегі-ақыз" ("Болмаған ақыз"), "Жұсіп хан", "Корқыт", "Тоқсанның тобы", "Батыр Баян" поэмалары ақынның өткені мен бүгінгіге көзқарастарын бейнелейді. "Жазды құні қалада", "Шойын жол", "Айда атынды, Сәрсенбай!" өлеңдерінде туып-өскен ауылдын, оның табиғатын, қазақ даласын суреттейді.

20-30 жылдары Жұмабаевтың осы өлеңдері жаңаға қарсы ескішіл ақын деп кінәлауға себеп болды.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Қай поэма М.Жұмабаевтікі емес?

"Корқыт"	"Мырқымбай"
"Батыр Баян"	"Койлыбайдың қобызы"

2. Мағжанды өлем әдебиетінің қай өкіліне тенеді?

3. М.Жұмабаевтың шығармашылығында қандай әдебиеттік бағыт бейнеленеді?

4. Мағжан мен Есенин өлеңдері қалай үндеседі?

5. Мағжан шығармашылығы туралы сын мақала жазған адамды атаңыз?

Қолданылған әдебиеттер:

1. Ж. Аймауытов. Мағжаның ақындық шеберлігі туралы // "Мысль" журналы.

2. М. Базарбаев. Қазақ поэзиясы және көркемдік ізденулер. – А.: Жазушы, 1995.

3. Б. Майтанов. М.Жұмабаевтың ақындығы. – 2000.

4. М. Жұмабаев. Батыр Баян ("Алтын қор"). – Астана: Елорда, 1998.

5. А. Давыдов. Когда я читаю Мағжана... Стихи выдающе-ся поэта в пересказе выдающегося переводчика А. Кодара.

Жұсіпбек Аймауытов (1889-1831)

Ж.Аймауытов – ақын, прозашы, драмашы, сыншы, сегіз қырлы, бір сырлы дарын иесі.

Ол Семей облысында дүниеге келген. Оның әкесі Аймауыт пен атасы Дәндібай орташадәүлегті қарапайым адамдар болған. Ауыл молдасынан сауат ашады.

1907 жылы Керекуде 2 кластық орыс-қазақ мектебінде оқыды.

1914-1919 жылдары – Семейдегі семинарияда оқып, кейіннен мұғалім болды.

1919 жылы елдің саяси өміріне белсene араласады.

1920-1922 жылдары – халықтық сауаттандыру Комиссариатында (Наркомпрос), "Қазақ туы" газетінде жұмыс істейді.

1922-1924 жылдары – Қарқаралыда мұғалімдік қызмет атқарды.

1924-1926 жылдары – Ташкентте "Ақ жол" газетінде қызмет істейді.

1926-1929 жылдары – Шымкент педагогикалық техникумының директоры болып тағайындалады.

1929 жылы – тұтқынға алынады.

1931 жылы – ату жазасына кесіледі.

1988 жылы – қаламгердің есімі ақталады.

Жүсіпбек Аймауытов өз өміrbаяны туралы: "Біз ағамыз екеуміз молда да, етікші де, балташы мен сылақшы да, домбырашы мен әнші де болдық. Әкем домбырада жақсы ойнаушы еді. Екі үлкен апамыз домбыраны жақсы тартатын, солар бізді өлең айтуга үретті, біздерге өлеңдер оқып беретін, білімді болды. А纳мыз Бәтіма жесір әйелдерді жиі жоқтау айтуга үретіп жиругаш еді", – деп еске алады. Ж.Аймауытовтың жазған "Қартқожа", "Ақылбек" романдары, "Күнікейдің жазығы" повесі, "Рабига" пьесасы, балаларға арналған ертегілер жинағы, сын мақалалары, аудармалары, оқулықтары – қазақ әдебиетінің баға жетпес құнды мұралары.

Жазушы "Қартқожа" романында ескі қоғамдық құрылымың жағдайын бай есігінде езіліп жүрген жалшының Қазан төңкерісінен кейін құлдық қамыттынан құтылып, азаттық күреске белсene араласып, бақытын тапқанын бейнелейді.

Қартқожа бала күнінен бастап кедейдің ауыр өмірін, олардың теңсіз жағдайын көрді, ол өзінің бұл өмірді өзгертуге әлсіздігін сезінді. Ол бірде Алладан өзін кедейліктен құтқаруын сұрай бастады. Бірақ құдай оның құлшылығына көңіл бөлмеді. Сол уақытта ол орысша білім алсам деп арман етті. Кенеттен оның шаңырағын

бірінен соң бірі бақытсызық шырмады. Олар малынан айырылып, аштыққа ұшырады. Қақаған қыстың аязында өкесі астық (дән) әкелуге кетіп бара жатып, үсікке ұшырайды, көп кешікпей қайтыс болады. Қартқожа молдаға шәкірт болып, балаларға дәріс береді, сауатын ашады. Ол орысша мектепте оқытын Жұніске кездеседі, ол Қартқожаның Шалкеш атты қызыben кездесуіне көмектеседі. Қанаарлы 1916 жыл туады, қазақтарды еріксіз әскерге алу басталады.

Ашуланған қазақтар әскерге алатындардың тіркеу кітабын өртеп, үйлеріне оралады. Имақан бәрін жинап көтеріліске әзірлейді. Қаруланған жігітер жиналышпап алып, жасақтар құрады.

Ақын Дәрмен Ақмоланың Иманжүсібін, Қарқаралының Барапқұлын, жер аударылып кеткендермен өлгендерді және басқаларды еске алады, бабаларымыздың әлемдегі күштілермен шайқасудағы батырлық істері туралы шешіле сөйлейді. Қартқожаны әскерге алып кетеді. Оның жаңа досы Андрей оған төңкеріс туралы ақпарат береді.

Қартқожа өзінің туған ауылына қайтып оралады. Семейде мұғалімдік курстар ашылып, Қартқожа соған оқуға жіберіледі. Курсты бітірген соң оқытушылық қызмет атқарады, Алашорда үкіметінің жұмысына қатысып, көңілі қалып кетіп қалады. Романның соңында Қартқожа Омбыдан (Омск) қайтып оралып, барлығын оқып білім алуға шақырады. Жеке бастан жұрт қамын барын ойлайтын дәрежеге көтеріледі.

Романда Қартқожаның жеке өз басының жайы көрсетілмейді, бірақ оның қорқыныш пен сенімсіздікке толы өмір жолы, жаңа өмірге үмтүлісі көрсетіледі.

Қартқожаға әділеттіліктің, ерліктің, шыдамдылықтың белгісіндей болған Дәрмен, онымен окоптағы өмірінің барлық қызындығын бөліскең, оқуға баруына ықпал жасаған Хасен ерекше әсер қалдырады. Андрей Полидуб оны тұратын үймен қамтамасыз етіп, оқуға жіберіп, тағдырына араласады. Қартқожа оған шексіз ризашылығын білдіреді. "Қартқожа" – қым-куат тарихи құбылыстарға

толы, поэтикалық қуаты мол, әрі шебер тілмен жазылған роман.

"Ақбілек" (1928 жыл) романы да осы тақырыптас, тіптен жалғасы іспеттес. Романда Ж. Аймауытов феодалдық-патриархалдық құрылыштың қатал заңы мен тәртібін бұзып-жарып шығып, бақытын қажыр-қайратымен, білімімен, тапқан жаңа заман әйелінің бейнесін сомдайды. Романның бас кейіпкері (батыры) Мамырбай байдың қызы – Ақбілек ақ гвардияшыл офицердің қолына туследі. Одан құтылып шығып, сүйікті жігіті Бекболатпен ыжолығысқанда, ол Ақбілектің жүкті екендігін біліп қойып, сатқындықпен тастап кетеді. Өз қайғысымен бет-пе-бет қалған Ақбілек жақын туыстарының көмегімен калаға барып оқуға туседі.

Тәңкөріс қана оған өзі өз өмірінің қожасы екендігін сезініп, өзгертуге мүмкіндік береді. Осы ойды автор романымен бекітіп, түйіндейді.

Ақбілек Балташқа күйеуге шығады. Олардың арасында бұрын қазақ қоғамында болмаған, оған тән емес, басқаша қарым-қатынастар қалыптасады. Екеуі тек қана күйеуді мен әйелі емес, бірін-бірі жарты сөзден-ақ туғанетін екі жарты, бір бүтін еді.

Егер күйеуі баяндама дайындаумен немесе есеппен айналысып жатса, әйелі үйдің бар шаруасын мойнына алыш өзі жасайтын. Кенет, Ақбілек кітап оқуға кіріссе, Балташ, жеңін түріп алыш кешкі асты өзірлейді. Бұл сол кездегі қазақ қоғамы үшін мұлдем жат қылыш болатын. Олар кайғы мен қуанышты бірге бөліседі.

Андрей Борисович КОЛДУНОВ
Автор ішкі монологтарды шеберлікпен пайдаланады, ой толғаныстарының жеткізеді.

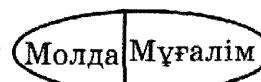
"Ақбілек" – бас кейіпкердің тағдыры арқылы қазақ ауылының өмірін сезініп, қабылдауға итермелейтін, жаңа өмір туралы жазылған бірінші қазақ романы.

1923 жылы "Лениншіл жас" журналынада М.Жұма-баевтың 30-жылдық мерейтойының түсінде оның шығармашылығына егжей-тегжейлі талдау жасаған мақаласы басылып шығады. Бұл сын мақаласы "Мағжанның ақындығы туралы" деп аталады. Онда сыншы М.Жұма-

баевтың романтикалық және сентименталдық өлеңдерін ерекше атап көрсетеді, ол ақынның 20-жылдары "қазақтардың өткен тарихын, әсіресе, хандар бейнесін арман еткені" жайлы айтады. Сонымен қатар Магжанның алғашқы ақындық жолының басталуында-ақ Абай поэзиясынан әсер алғандығын және оның көне қазақ поэзиясының дәстүрлерін менгеріп алғандығын сөз етеді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Аймауытов қандай отбасынан шыққан:
 - а) молданың;
 - б) жарлының;
 - в) орташа дәүләтті адамның.
 2. Жас Жусіпбек кім бол жұмыс істеді:

- ### **3. Шығармалардың қайсысы Жүсіпбектікі емес?**

“Картқожа”	“Рабига”
“Ақбілек”	“Ана”

4. Аймауыттың повесі қалай деп аталады?
5. М.Жұмабаев шығармашылығы туралы жазылған
сын мақаласы қалай аталады?

Колданылған әдебиет:

1. Б. Майтанов. Қазақ романының психология мен байланысы.
 2. З. Ақышев. Ақ жүректі адам // Бес арыс. – А., 1992. – 396-401 б.
 3. Б. Байгалиев. Ж.Аймауытов // "Жұлдыз" №6, 1989. – 176-180 б.

Сәкен Сейфуллин (1894-1938)

Мен Сәкен Сейфуллинді көргенде,
Қазақстанның бір бөлшегін
көргендей болдым...
Ол өз Отанын асқан құмарлықпен
және жанкештілікпен сүйді.
Г. Серебрякова

Сәкен Сейфуллин – қазақ кеңес өдебиетінің іргетасын қалаушылардың бірі. Тамаша ақын, прозашы, драматург, сыншы Қарағанды облысы, Жаңаарқа ауданында дүниеге келді.

Сауатын ауыл молдасынан ашқан ол 1916 жылы Омбы мұғалімдер семинариясын бітіреді. Ұстаздық қызмет атқарады. 1914 жылы Сәкеннің "Өткен күндер" атты тұңғыш өлеңдер жинағы жарыққа шығады. Сол кездегі елдегі саяси-қоғамдық ахуал оны саясатпен белсене арасында итермелейді.

Совет өкіметі жағында аянбай еңбек етіп жүріп, ол 1918 жылы Ақмолада бүл билік құлап, Совдеп басшылығы тұтқынға алынған кезде атаман Анненковтың қолына түседі. Азап вагонындағы және Омбыдағы Колчак лагерінде көрген барлық ауыртпалықтарын кейін өзінің "Тар жол, тайғақ кешу" атты мемуарлық шығармасында кеңінен сипаттап жазған.

Сәкен де барлық тұстастары секілді тәңкеріс идеясына, оның болашағы сенді. Осы жолда ол "Советстан" поэмасын, "Қызыл сұнқарлар" революциялық пьесасын, жұмысшы табы туралы "Жер қазғандар" повесін және әйел теңсіздігі туралы көптеген мұра қалдырыды.

"Сәкен Сейфуллиннің әрдайым бастаушы болып, ұрысқа баратындардай ылғи бірінші тізбекте жүретіндігі оның барлық әдебиеттік және саяси қызметін ерекшелендіре түседі", – дейді Леонид Соболев.

Оның саяси өткір бағыты – біздің уақытымызда да, әткен жылдардағыдай, әдебиетіміздің бірінші қатарында болғандығының кепілі іспеттес!

Аққұдың шығармалары

Міне, революционер, азамат, жаңа дөүірдің жазушысы Сәкен Сейфуллинің тарихи рөлі осындай.

Сәкеннің анасы – Жамал көптеген ертегілер мен жырдастанды білді. Анасы арқылы жас Сәкен туған даласы туралы "Қызы-Жібек", "Қозы Көрпеш Бағын сұлу", "Ер Тарғын", "Кобыланды батыр", "Алпамыс", сияқты жырдастандарды естіп есті.

С.Сейфуллиннің жемісті шығармашылық сапары оның саяси күрес жолына түсінен басталады. Сол тәңкеріс түсында және одан кейінгі кезеңдерде ақын, драматург, прозаик, әдебиет зерттеушісі ретінде жан-жақты танылады.

Сәкен Сейфуллиннің шығармаларының ерекше маңызды белігі оның лирикасы. Ақын өлеңдерінде сан алушан тақырыптарды – өз ғұмырын саналы түрде арнаған тәңкеріс кезеңінің қатулы шындығын да, тәңкеріс көсемі Ленинді де, өзі болашағына имандай сенген социалистік дәуірді де, балдай балалығы мен жалынды жастығы өткен туған өлкені де – бәрін де шабыттан жырына қосты.

Сәкен Сейфуллиннің шағын лирикалық поэмаларының ішінде "Аққұдың айырылуы" мен "Лашынның әңгімесі" – орны белек, қымбат туындылар. Өмірде сұлулықты, пәктік пен шынайы сезімді, адалдықты ардақ тұтқан ақын осындай адамдық-әстетикалық идеалын қос аққұдың ("Аққұдың айырылуы"), жарапалы лашын мен бала лашынның ("Лашынның әңгімесі") бір-біріне іңкөр сезімдерін суреттеу арқылы танытуды мақсат еткен.

Айна көлдің ажары болған қос жұбай аққұдың айдын устінде сағынышпен кездесуі мен бір-біріне деген мөлдір сезімдерін ақын асқан шеберлікпен суреттей келе, кенет шоқ қамысты тасалап келген қатыгез сүр мергеннің аққұдың бірін атып түсіргенін айтады. Фашық жарының жауыздық қолынан мерт болғанын екінші аққұдың шарасыз күйіншіті халі мен жарсыз өмірді тәрк еткен ерлігі:

Аққұ тағы зарлап үшүп
Жалғыз қалған жарына

Жыгылды кеп суды құшип, Сүр мергеннің жаңына.
 Қалған гашық болмай ие,
 Моншақтаган жасына
 Шықты дауысы іші қүйе
 Мергеннің кеп қасына.
 Сыңсып аққу суды шашып,
 Шырқайналды зәлімді.
 Сүр мергенге төсін ашип,
 "Мені де ат!" деп жалынды, –

деп жан тебірентерлікте шебер күйде суреттеп берген.

Арамдық мақсатына жеткен мерген қанша жауыз болса да, екінші аққуды атуға батылы жетпейді. Бойын күйік билеген, жұбайсыз өмірді мәнсіз деп білген қайран аққу ақырғы шешімге келіп, өлуге бекінеді. Алыс заңғар көкке – шырқау биікке самғап көтеріледі де, жерге наизадай шанышла құлдырып, сүр мергеннің алдына құлап, мерт болады.

Қүйкіті жар құлап өлді,
 Ақ төсінен қан ақты.
 Жұбайына ырза бол деп
 Бір-ақ серіпті қанатты.
 Өлімді де шіркін гашық
 Сүйгенімен бір көрді.
 Жан қүйігін мәңгі басып,
 Жұбайымен бірге өлді!

Ақынның қорытынды шумақтарынан асыл махабbatқы ардақтаған, жауыздықты бетпердесін ашип көрсеткен идеялық түйін танылады. Ақын үгымында сұлулық, шын ғашықтық, сезім мөлдірлігі – қастерлі, асқақ қасиеттер, түсініктер болса, аққу – халық түсінігінде сол сұлулық пен пәктікті танытатын қасиетті үғымның бір өлшемі. Сондықтан да ақын Сәкен қос аққудың махабbat күйін романтикалық биіктікке көтере жырлай отырып, сұлулық пен адамдық мөлдір сезімді, айнымас адалдықты дәріптейді, әсемдікті сезінбейтін, қасиеттің қастерлей алмайтын сүр мергенді айыптайды. Бұл – жан сұлулығын жақын тартатын ақынның осындағы асыл қасиеттерді өзінше қорғауы.

Сәкен Сейфуллин – эпик ақын. Оның эпикалық туындыларының ішінде "Көкшетау" халық арасында кең таңылды. Поэма көркемдігі, халықтық мазмұны тарарапынан оқшаулығымен ерекшеленеді. Ол Сәкеннің туған жерге деген перзенттік махабатының көрінісі, ақындық шабыты мен суреткердің шеберлігінің шынайы үлгісі. Поэмада кербез Көкше өңірінің сұлу табиғаты – тауы, көлі, шыны қайталанбас көріністермен жеке-жеке суреттеледі.

С. Сейфуллин проза жанрында да жемісті еңбек етті, оның қалыптасуына, уақыт талап еткен мәселелер мен тақырыптарды көркем игеруіне айтарлықтай үлесін қости.

Ол прозалық туындыларында да өлеңдеріндегі секілді негізінен басты тақырып етіп төңкеріс дәүірі мен өмір шындығын алды. Төңкеріс тақырыбы оның 1917 жылы жазған романтикалық сипаттағы "Жұбату" әңгімесінен бастала келе "Айша" (1922), "Жемістер" (1935), т.б. повестерінде көрініс тапты. "Жер қазғандар" (1928) төңкерістен кейінгі кезеңдегі темір жол құрылышына арналған туынды. Бұларға қоса Сәкеннің "Біздің тұрмыс", "Сол жылдарда" атты аяқталмаған романдары да бар.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Сейфуллин жазған бірінші эпикалық поэмалық аты:

- а) "Қазақстан";
- ә) "Советстан";
- б) "Қараганды";

2. Ақынның революция туралы пьесасының аты:

- а) "Қызыл қырандар";
- ә) "Буркіт балапандары";
- б) "Қызыл бүркіттер".

3. Сейфуллин қандай бейнені сұлулықтың, әдеміліктің символы санап, шығармасына қости:

- а) атты;
- ә) раушан гүлін;
- б) аққуды.

4. Ақынды қай поэмасы үшін социалистік артшан-мұрататқа сатқындық жасады деп айыптауды:

- а) "Альбатрос";
- ә) "Көкшетау";
- 6) "Қызыл ат".

Колданылған әдебиеттер:

1. Т. Қекішев. Сәкен Сейфуллин.
2. Н. Жұанышбеков. С.Сейфуллин шығармашылығы мен өмірінің очерктері. – А.: Фылым, 2000.
3. Қазақ совет әдебиеті. / М.К.Каратеевтің редакц. – А.: Фылым.
4. К. Мухамеджанов. Қарандылық қапасынан іс №... – А., 1989.
5. М. Базарбаев. Біздің әдебиетіміздің эстетикалық қазынасы.

Бейімбет Майлин (1894-1939)

Ол біздің алғашқы
прозашымыз – суреткеріміз болды.
F.Мұсірепов

Б.Майлин – ұлттық әдебиеттің класигі. Ол қазақ әдебиеті жанрларының барлығына жуығының қалыптасуына үлкен үлес қосты. Оның жазған 250-ге жақын ақындық, жүзден астам прозалық және драмалық шығармалары мен опералық либреттолары бар.

Сонымен бірге Майлин сыншы-сықақшы, сценарий жазушы, очеркші болды. Оның "Шашшар молда", "Неке қияр", "Көзілдірік" пьесалары қала көшелері мен қазақ киіз үйлерінде талай қойылды.

"Жабық жиналас", "Хаттама", "Келін мен ене" және тағы басқа пьесалары да – құнды дүниелер.

Майлин Қостанай облысында дүниеге келді. Әкеден ерте бір жасында қалған ол жоқшылықтың зардабын тартады, жеті жасынан бастап байдың қозысын бағады.

Мұның әсері-жазушы Майлиннің қазақ әдебиетіндегі қысқа әңгімелер жазудың шебері болып шығуына үштасады. Майлин мұғалім де болып қызмет істеді.

Әуелі екі жыл ауыл молдасынан, кейіннен Троицкидегі Уазифа Мектебінде (1913-1914) білім алады, 1914 жылы ол Уфадағы әйгілі "Фалия" медресесіне түсіп, И.Крылов, Н.В.Гоголь, Л.Н. Толстой, т.б. орысша жазушыларының шығармашылығымен танысады. Оған әсіресе, Чеховтың қысқа жазылыш, көп ұғым білдіретін шағын әңгімелері ерекше әсер етеді. Чехов үлгісімен қысқа әңгімелер жазып, қазақ әдебиетіндегі осы жанрдың майталманы болды. Алайда, денсаулығына байланысты "Фалия" медресесін аяқтай алмай, ауылға барып мұғалімдік қызмет атқарды. Осы жылдары шындаған өлең жазуға бет бүрады. Өзі көріп, күө болған әйгілі 1916 жылғы дүрбелең мен Қазан төңкерісі түсындағы халық өмірінің шындығын алғашқы өлеңдеріне арқау етті. Халық тағдыры мен мұны – Б.Майлин шығармаларының негізгі тақырыбы. Ол журналитік қызметін "Еңбекші қазақ" газетінде бастап, кейіннен "Ауыл", "Қазақ әдебиеті" газеттерінде редакторлыққа дейін көтерілді.

Жалпы 20-жылдардың екінші жартысы мен 30-жылдар – Бейімбет шығармашылығының мейлінше өнімді кезеңдері. Оның қаламгерлік есімін көпке кеңінен мәлім еткен өлеңдері, поэмалары, прозалық және драмалық туындылары осы кезеңдерде жазылыш, жарық көрді.

Б. Майлиннің алғашқы өлеңдері қатарына "Мұсылмандық белгісі", "Байлыққа", "Ауыл" (1912-1915), т.б. жатады. Бұл өлеңдерде жас талапкер ел ішіндегі ескілікті, әдет-салтты, атақ-білікке таласқан ел ағаларының жағымсыз қылықтарын сынайды. Ақын барлық шығармашылық ғұмырында кедей өмірін жырлап өтіп, Мырқымбай бейнесін жасады.

Б. Майлиннің проза саласындағы шығармалары мол әрі олар алуан жанрлы. Әңгімелерінде автор негізінен 1916 жылғы үлт-азаттық көтерілісі қағидаларын, бұрынты өміріндегі есқі түрмистық жайларды, төңкерістен кейінгі кезеңдегі кеңістік шараларды (ауылды кеңестендіру, колхоздандыру), әйел теңдігін, т.б. арқау етті.

"Шұғаның белгісі" – Бейімбеттің алғашқы прозалық туындысы, ол 1915 жылы "Фалия" мәдресесі шәкіртерінің "Садақ" деп аталатын қолжазба журналында жарық көрген. Автор кейіннен толықтырып, өндеп 1922 жылы "Қызыл Қазақстан" журналына бастырыды.

Әйел теңсіздігін негізгі тақырып етіп алған Бейімбет Майлин басты кейіпкер – Шұға өмірі арқылы сол кездегі қазақ әйелдерінің басындағы қынышылықтарды суреттейді. Шұға – байдың қызы, ал оның сүйген жігіті – Әбдірахман кедей отбасына шыққан. Кедейдің байдың қызына ғашық болуы – қызыдың әкесі – Есімбектер үшін басынғандық, заманың азғаны. Екеуін қосуға болмайды деп шешкен қарсы топ Әбдірахманды жаламен айдатып жібереді. Ғашығынан айырылған Шұға күйіктен қайтырып өледі. Өнгіме айдаудан оралған Әбдірахманның сүйіктісінің өлімінің үстінен шығып, Шұғаның қоштасу хатын оқып, ауыр азапқа түскен күйін суреттеумен аяқталады. Осылайша, автор аяулы жас Шұғаның өлімі мен Әбдірахманның азапқа тусуіне себепші – ескі өдөт-ғұрып пен қанауышылық қоғам иелері кінәлі деп түйіндейді. Екі жастың махаббатын баянда арқылы төңкөріске дейінгі қазақ қоғамына тән өлеуметтік шындықты көрсетеді.

Б. Майлин өз өнгімелерінде тек әйел теңсіздігін ғана көрсетіп қойған жоқ, ол сонымен қатар жаңа заман талабына сай қазақ ауылндағы тап тартысын, оған же текшілік еткен қазақ әйелінің жаңа тағдырын да суреттеді. Мұны біз халық арасында танымал "Раушан – коммунист" еңбегінен көреміз. Ауылда өскен қарапайым қазақ әйелі саяси өзгерістерге орай, бірте-бірте сана-сезімі өзгеріп, өлеуметтік күрескөр болып қалыптасады. Бұл жолда ол тәрт белестен өтеді. Ен алдымен Раушаның ауылдағы бүйіғы, сол кездегі қазақ әйеліне тән тіршілігі суреттеледі. Екінші саты – Раушан өміріндегі үлкен өзгерістерден – оның болыстық әйелдер жиналысына дегелегат болуынан басталады. Міне, осы кезден бастап, сана-сезімі өзгере бастайды. Ауылнай сайланып, ауылда тап күресінің тізгінің ұстауы – оның өміріндегі үшінші ке-

зен. Раушаның өсу жолындағы шешуші кезең – оның уш жыл Орынборда оқып, білім-танымын жетілдіріп, елге оралуы. Осындағы қым-қуат оқығаларды суреттей отырып, автор Қазан төңкөрісі арқылы бас бостандығын алған қазақ әйелінің тіршілігін көрсеткен. Шығарма тілі шұрайлы, әрі езуіце күрлі үйірілетін жеңіл өзілмен жазылған. Оқығалары да нанымды берілген.

Жазушының тірі кезінде оның 40-тан астам кітаптары баспадан шықты. 1960-1964 жылдары қазақ тілінде Майлин шығармаларының 6 томдық жинағы жарық көрді.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Майлинге XIX ғасырдағы қай орыс жазушыларының өнгімелері өсеп етті?
2. Жазушының тірі кезінде оның қандай кітабы жарық көрді?
3. Б.Майлин шығармаларын атаңыз.
4. Б.Майлин поэзиясында қандай бейнені жасады?

Қолданылған әдебиеттер:

1. *M. Қаратаев. Бейімбет Майлин. – М.: Художественная литература, 1977.*
2. *Ахметов С. Современное развитие и традиции казахской литературы – Қазақ әдебиетінің бүгінгі өсу дәстүри.*

Ілияс Жансугіров (1894-1938)

*Я к словам народным издавна приник,
Я со дна стремился вычерпать родник,
Где спрятанные тайны и тайные
слова.*

И.Жансугуров

Ілияс Жансугіров Талдықорған облысының Ақсу ауданында туып-өсті. Оның әкесі білімді, ел ішінде беделді адам болды, оның үйінде ақындар, әншілер жиі

қонақ болатындықтан кішкентай Ілияс олардың орындауындағы халық ауыз әдебиеті шығармаларын ұзақ тыңдайтын еди. Әкесі араб тілін білді, халық фольклорының шығармаларын жинаумен шындалап айналысты. Ілияс оның ықпалымен қазақтың атақты ақындары мен өншілерінің: Абайдың, Шерніяздың, Махамбеттің, Ақанның, Біржаннның таңдаулы шығармаларымен танысты. Өзі жақсы көретін сүйікті өншісі әрі сазгер Әсет Найманбаевтың орындауымен орыс ақындары А.С.Пушкин мен М.Ю.Лермонтовтың шығармаларының аудармаларын бірінші рет естіді.

Көп ұзамай болашақ ақын сол кезде Жетісуге белгілі "Мамания" мектебіне оқуға түсті, осы оқу орнында жүріп өлең жаза бастады, айналасындағылар оның ақындық қабілеті барлығын бірден аңғраган. Ілияс көптеген өлеңдеріне әнді өзі шығарды. "Мен өзіммен қатар ауылдастарымның арасындағы бірінші сұрып салма-әнші болдым. Жиын-тойларды өнмен бастаған талай көңілді күндерді бастан өткіздім, айтыста сайысқа тұстім", – деп ақын кейін есіне алады.

Жансүгіров – жан-жақты дарын иесі. Ол ақын, прозаши, драматург және фельетоншы болды. Оның кеңінен белгілі "Дала", "Құй", "Құйші", "Құлагер" поэмалары үлттық әдебиеттің таңдаулы жетістіктеріне жатады. Оның алғашқы лирикалық өлеңдер жинағы "Беташар" деген атпен жарық көрді. Ақынның көзі тірісінде оның жиырмaga жуық жинақтары басылып шықты. Ілияс Жансүгіров өте қысқа мерзімде сөз шебері атанды.

30-жылдар – ақын шығармашылығының шарықтаган жылдары. Ол "Құйші", "Дала", "Құлагер" поэмаларын, "Жолдастар" романын, көптеген фельетондар мен очерктер, әңгімелер мен өлеңдер, сол сияқты пьесалар жазды. Осы мезгілде ол А.С.Пушкин мен М.Ю.Лермонтовтың шығармаларын аудару жұмысымен айналысты.

"Мәскеу – Қазақстан", "Гималай" (1929) өлеңдерінде автордың Ресейге деген сүйіспеншілігі көрініс табады, ақын екі халықтың достығын жырлайды. Жансүгіров үшін Мәскеу қазақ халқына ғасырлық азаптан босануға көмектескен орыс халқының бейнесі болып табылады:

*Мәскеу – Қазақстан.
Есіңді жи, ел бол! – деп
Аштың есік, Мәскеуім.
Даладан, таудан, алыстан
Саган қарай көшкен кім!
Біліміңің бұлғагын
Мейірі қанып ішкен кім?
Октябрьдің ордасы,
Сенде қайнап өскен кім?
Сол сорлы елдің баласы –
Мыңдаган жас әскерім,
Ендеше ордам, одагым,
Қамқорым, менің Мәскеуім!*

Жансүгіров достар ретінде Мәскеу бейнесі болып табылатын орыс халқын меңзеп отыр.

Ақынның өлеңдер топтамасы оның халықтық поэзияға, музыкаға деген сүйіспеншілігін білдіреді. Ол қазақ музыкасына, оның белгілі орындаушыларына, композиторларына, тамаша және шабытты шығармаларына – "Домбыра", "Жетісу суреттері", "Өнші" және басқа шығармаларын арнады. Осы өлеңдерді оқып отырғанда шебердің қолындағы домбыраның шектері біресе мұнды және жалынышты, біресе көңілді және қуанышты үн шығарғанын естігендей боласың. Олар осындағы тамаша, бай және қарапайым тілмен жазылған:

*Тарт қүйінді, домбыра!
Төгіл, төгіл тәтті күй,
Тау сүйндей сылдыра,
Желпін, желпін, жел соқтыр!
Тауда тұман тұрмасын,
Көкте бұлт ыдыра!
Тыңдамаған қалмасын,
Ойды-қырды қыдыра,
Құлшина тарт, домбыра!
("Домбыра")*

Мұхтар Әуезов "Ілияс Жансүгіров "Дала", "Құлагер", "Құйші" поэмаларын жазу арқылы қазақ поэзиясын жаңа

белеске көтерді", – деп жазды. Бейнелердің жарқындығы ойлау тапқырлығымен үйлесім тапқан. Поэмалар көтерінкі көңіл-күйге толы және бейнелі айқын тілімен ерекшеленеді.

"Дала" (1930) – болмысты кең қамту жағынан халық өмірінің шынайы жылнамасы. Оқырманың көз алдынан даланың 300 жылға татитын тарихы кесе-кесек образдар түрінде өтеді. Поэма өрбіреуі халық өмірінің қандай да бір маңызды оқиғасын бейнелейтін жиырма бес тараудан тұрады. Сырттай қарағанда шашыраңқы, бірімен-бірі оқиғалардың хронологиялық тізбегімен ғана байланысып жатқан сияқты көрінетін осы тараулар шын мәнінде іштей жалпы ой желісімен және поэмансың басты кейіпкерлері – халықтың бейнелермен тығыз байланысқан.

"Дала" – бүкіл поэманды лирикалық кейіпкер шынайы ойларымен және уайым-қайғысымен айшықтайдын тарихи әңгіме. Бірінші орында тарих пен халықты бейнелейтін дана қария тұр. Халықтың қыын-қыстай сөттер мен күрестерге толы тарихи жолы қарияның көз-алдынан қайтадан өткендегі болады. Оқиға желісі жағынан аяқталған поэзиялық ақыздар болып табылатын көптеген тараулар дөңнің үстіндегі отырган және жердің гүлінен – тарихтың дауысына, халықтың дауысына жіті құлақ тігіп отырган қарияны суреттеуден басталады:

*Көпті көрген бір кәрі,
Талаі-талаі заманнан
Тепкі көрген қыр шалы
Дөңде отырган осы кез.
Кейде айқайлап, қиқулап,
Кейде күлкі, кейде зар,
Жатты әйтегір қыр шулап,
Құлақ қоя, жұмды көз.*

Бүкіл поэма қайшылықтар мен қарама-қарсылықтардан құрылған. Поэмаға фольклордың зор ықпалы тиген. Бұл еркін композициядан, баяндаудың тарпаң мәнерінен көрінеді. Ақын көркемдік, идеялық мұратын толғау

түрінде, төкпе-жыр ұлғасінде, сөздерді еселең қолданып, градацияға ерекше мән беретін дәстүрлі әдісін – арнауды сәтімен қолданған. Сондықтан автор бір оқиғадан екінші оқиғага еркін көшіп, бір дәуірден екінші дәуірге ауысып отырады. Мысалы, қария мен баланың бастан кешкен қыыншылықтары баяндалатын "Құл көгені" тарауынан кейін үттін құтылу үшін өзенге секірген тұтқын қыздың бейнесі берілетін "Құрбандық" тарауы берілген. Халықтың адам тәзгісі қыын өмірін суреттейтін "Отарға жорық" тарауына жат жерлік басқыншылардың шабуылдары туралы әңгіме қозғалатын "Жиделі Байсын" тарауы жалғасады.

Поэмада фольклордан алынған эпитеттер немесе салыстырулар ғана емес, ауызша поэзияның жоқтау, той бастау сияқты кейбір жанрлық ұлгілері де кездеседі.

"Күйші" (1931) – халықтың өміріндегі өнердің рөлі туралы поэма. Бұл Кенесары хан билік құрған кездегі (XIX ғасырдың І-жартысы) дарынды сазгер-қүйші Қасымовтың қайғылы тағдыры туралы әлеуметтік-психологиялық поэма. Жас дарынды хан өзінің қарындасты Қарашаш ханымға берген. Алғашқыда оның сұлулығына қайран қалған дарынды жас жігіт тамаша өуендер шығарады, бірақ қызы өнер жолына жаңа түскен музыканттың жанын түсінбейді. Сол кезде жас жігіт бос кеуде сұлуға сұқтану мен бостандықтың бірін таңдауға мәжбур болады. Жас күйшінің қайғылы тағдыры ұлы Абайдың, Махамбеттің, Ақан серінің және басқа қазақ ақындары мен сазгерлерінің тағдырымен үндеседі. Өткен дәуірдің қапас дүниесінде жыр дарыған дарын жалғызыққа душар болады.

Жансүгіров өзінің "Жолдастар" романымен қазақ әдебиетіндегі эпикалық жанрға және оны дамытуға үлкен үлес қосты. Онда революцияға дейінгі ауылдың өмірі туралы әңгімеленеді, түрлі адамдардың – түрлі әлеуметтік күштердің, соның ішінде еңбекші халық өкілдерінің тағдырылары суреттеледі. Феодалдардың ғасырлық езгісі үйсіз-күйсіз қазақ кедейлері тарапынан наразылықтың

тууын күштейтеді. Шығарманың кейіпкерлерінің – Сатан-ның, Мәмбеттің, Марданның тағдырларын мысалға келтіре отырып, жазушы қазақ кедейлерінің өлеуметтік-саяси куреске дейін қалай жетілгендігін көрсетеді. Әрбір кейіпкердің өз мінезі, өмірге деген өз көзқарастары бар, бірақ олардың барлығын ушыққан өділеттілік сезім, бостандық, ақиқат үшін күресуге деген үмтүлұс біріктіреді.

Жансүгіров орыс классикалық туындыларын қазақ оқырмандары арасында насихаттауға көп еңбек сінірді. Ол А.С.Пушкиннің, М.Ю.Лермонтовтың, И.А.Крыловтың, Маяковскийдің, әлемдік классикалық поэзиядан Гейненің, Гюгоның, Петефидің шығармаларын аударды. "Пушкинді түгел қазақ тіліне аударудың қажеттілігіне сенімдімін..." "Руслан мен Людмиладан" эпиграммаларга дейін, "Капитан қызынан" фельетондарга дейін", – деп есептеді И.Жансүгіров. Өзі атақты "онегиндік шумақтың" бүкіл поэзиялық күшін сақтай отырып "Евгений Онегинді" толық аударып шықты.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. И.Жансүгіров қай өңірде туған?
2. Жас Ілиястың сүйікті өншісі және композиторы болған кім?
3. И.Жансүгіровтің белгілі поэмаларын атап шығыңыз.
4. Мұхтар Әуезов I. Жансүгіровтің поэмаларын қалай бағалады?
5. "Дала" поэмасында даланың қай тарихы туралы айтылады?
6. "Дала" поэмасының композициясының ерекшелігі неде?
7. Илияс Жансүгіров поэзия мен прозадан басқа немен айналысты?
8. Ақынның алғашқы өлеңдер жинағы қалай аталды?
9. "Күйші" поэмасының тақырыбы қандай?
10. "Күйші" поэмасында автор нені дөлелдейді?
11. Жансүгіровтің аудармашы ретіндегі дарыны неден көрінді?

Көлданылған әдебиеттер:

1. Научно-популярный справочник "Казах".
2. Смирнова Н. Сатпаева Ш., Алибаева Х. Казахская литература. – А., 1979.
3. Сатпаева Ш. Казахская литература и Восток. – 1982.
4. Х. Абдуллин. Илияс аға туралы // Жалын, №5, 1993. – 13-36 б.
5. М. Дүйсенов. Илияс Жансүгіров. – А.: Фылым, 1965.

Тарауға арналған тест сұрақтары:

1. "Қазақтарды оқыту жүйесі" еңбегінің авторы кім?
 - а) М.Жұмабаев;
 - ә) С.Сейфуллин;
 - б) С.Торайғыров;
 - в) Б.Майлин.
2. С.Торайғыровтың өлеңмен жазылған романы?
 - а) "Кедей";
 - ә) "Кім жазықты";
 - б) "Қазақтың өлеңдер жинағы";
 - в) "Көрілік".
3. С.Көбеевтің романы:
 - а) "Бақытсыз Жамал";
 - ә) "Адасқан өмір";
 - б) "Тағдыр";
 - в) "Қалың мал".
4. Файша қай шығарманың кейіпкері?
 - а) "Қалың мал";
 - ә) "Адасқан өмір";
 - б) "Өнегелі бала";
 - в) "Орындалған арман"
5. 1913 жылы Семей қаласынан Шекерімнің қандай кітабы жарық көрді?
 - а) "Қазақтардың айнасы";
 - ә) "Үмітім-балам";
 - б) "Еңлік -Кебек";
 - в) "Боран".

6. Шәкәрімнің Пушкиннен аудармасы:

- а) Ләйлі-Мәжнун;
- ә) Ярдам;
- б) Ақ қайың;
- в) Боран.

7. Ахметті "Қазақ зиялыштарының рухани көсемі" деп атаған кім?

- а) Абай;
- ә) Мұхтар;
- б) Мағжан;
- в) Шәкәрім.

8. Төмендегі еңбектердің қайсысы Ахмет Байтұрсыновтікі?

- а) "Оқулық";
- ә) "Өнегелі бала";
- б) "Тіл-құрал";
- в) "Мен жастарға сенемін".

9. Міржақып Дулатұлының бүркеншек аты?

- а) Аргын;
- ә) Жік;
- б) Қызылтаулық;
- в) Найман.

10. Майлиниң алғашқы өлеңі қайсі?

- а) "Мұсылманшылық белгілері";
- ә) "Раушан – комунист";
- б) "Мұқтаждық";
- в) "Мамыр".

11. Міржақыптың өлеңдер жинағы:

- а) "Маса";
- ә) "Кел, балалар";
- б) "Оян, қазақ!";
- в) "Серке".

12. Мағжан қай басылымның редакторы болды?

- а) "Қазақ";
- ә) "Қазақ тілі";
- б) "Айқап";
- в) "Азаттық туы".

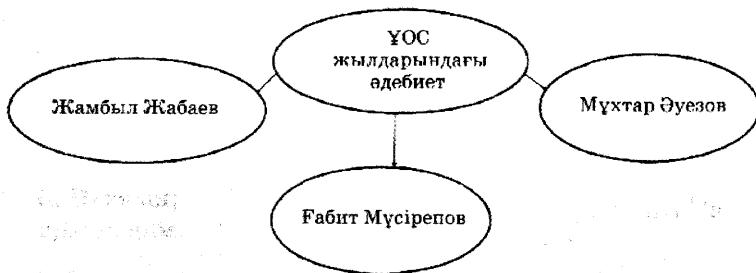
13. Мағжанды "Қазақтың Пушкині" деген кім?

- а) Лермонтов;
- ә) Есенин;
- б) Брюсов;
- в) Блок.

14. Төмендегі шығармалардың қайсысы І.Жансүгіровтікі?

- а) "Батыр Балян";
- ә) "Құлагер";
- б) "Қартқожа";
- в) "Шаншар молда".

VIII ТАРАУ ХХ ФАСЫРДЫҢ 40-60 ЖЫЛДАРЫНДАҒЫ ӘДЕБИЕТ

Жамбыл Жабаев
(1846-1945)

Мен – елімнің қыранымын,
Мен – елімнің ұранымын.
Ж.Жабаев

Ұлы Отан соғысы қазақ халқына өлшеусіз қасірет өкелді. Шыңғыс хан жорығы, қалмақ қырғыны, 1932 жылғы Кенес қырғынын көрген қазақ халқы бұл апатты да Отан қорғау деп түсінді.

Ұлы Отан соғысы әдебиетті көнігі халықтық поэзиядан басталады. Оның полифониялық үнін халық ақындары бастады.

Жамбыл – қазақ жазба-поэзиялық өнерінің ұлы шебері. Жамбылдың өлеңдерінде, оның домбырасының күйінде қазақ халқының ақықат даусы естіледі. "Мен – елімнің қырағы қыранымын, мен – елімнің ұранымын", "Мен – сіздің Жамбылыңызыбын", – деп ақын енбекшілерге сөз арнайды. Ұжымдық мұддe жеке мұддемен үйлесімді турде бірігіп кететін оның өлеңдері Жамбылдың өнерінің негізін құрайды. Ел ортасында жүрген ол халық мұңын жырлайды.

Жамбыл 1846 жылғы қыстық боранды түнінде жыртық киіз үйде дүниеге келді. Ол өз халқымен бірге жүз жылға жуық жасасты.

Жамбыл туған XIX ғасырда күн көрісін қамы үшін ауылдарды аралап жүрген ақындар, кәсіпқой әншілер барышылық-тын. Ән ақынды асырады. Әншілер, көбінесе, ел мұддесін жоғары қоя білді. Олар бұқара үшін ән салды. "Ақын өзінің суырып-салма өлеңін өзімен-өзі отырып жырламайды. Оған өткір ойдың қадірін білетін көрермен керек...". Бұл – қазақтың тұңғыш ағартушысы III.Ш.Уөлихановтың қағаздарынан алынған сөздер.

"... Ақындар өз жандарынан шыгаратын өлеңдерін адамдар көп жиналатын жерлерде, жүртшылық алдында, ас берулер мен бәйгелерде, үйлену тойларында, қогамдық бастамалармен байланысты жиындарда орындаиды.

1892 жылдың жазда Сырдария облысының Қазалы, Пегровск және Ыргыз уездерінің қазақтары жиналған бес мың адамдық жиында ақындарды тыңдады. Жүлдэз-ды түнде жиналған тыңдаушы көвшіліктің ортасында ақындардың дауыстары естілді. Оларды айқаймен жігерлендіріп отырды, оларға орамалдар, сыйлықтар лақтырды", – деп жазады И.В.Аничков 1897 жылғы жазбасында.

Суырып-салмалық өнерді менгеру үшін Жамбыл басқа ақындар сияқты өзіндік өнер мектептерінен өтті. Ол жасөспірім және жас жігіт кезінде ауылдарды аралаған сапарларында Сүйінбай ақынның жанында жүрді.

XIX ғасырдың жетпісінші жылдарында Жамбыл және басқа жас ақындар қазақтың Орта жүзінің атақты суырып салма әншісі Шежемен бірге Қырғызстанға барып қайтты. Жамбыл Туркістан өлкесінің көрнекті ақындары – Майкөттен және Майлықожадан әндер мен жыр үйренді. Әрбір ақынмен кездесу оны шабыттандырып, халық арасында танымал етіп бастады. Ол Жетісудің Үйсін, Жалайыр, Дулат, Албан және Суан сияқты бар-

лық руларының ауылдарында және Балқаштың жағалауында да болды. Бірнеше рет Қырғызстанға сапар шекті. Ондағы ауылдарда Жамбыл Көрғұлы, Алпамыс батыр туралы жырлады, "Манастан" үзінділер айтып берді. Өзінің Сүйінбайдан үйренген Сұраншы батыр және Өтеген туралы өндөрін өз мәнеріне салып орындаады.

Жамбыл көбіне өзіне жолда тоқтауға тұра келген ауылдардың бай қожайындары туралы ойынан шығарған әжュー өлеңдерді айтып жүрді. Жамбылдың әділдікті жақтаған әжュー өлеңдері осы кезге дейін сақталды. Олардың қатарында "Мәңке туралы", "Кәмшат қызы", "Мәмбетке", "Шалтабайға", "Қалиға", "Кәкімге", "Мешкей Есенөлігे" атты өлеңдері бар. Оларда Жамбыл халықтың және өзінің абырайын қорғайды. Ақын байлар мен болыстық билеушілерді, ауыл старшиналарының сараңдығын, халықтық мұдделерге мән бермейтіндігін сынайды.

Жамбыл жырларына көбіне, халық үшін құресе алатын бостандық сүйгіш кейіпкерді арқау етіп алады.

Жамбылдың сұрып-салмалық өнердің биігіне айтыс арқылы жетті. Атақты ақын Құлмамбетті жену арқылы ол бүкіл Жетісуға әйгілі болды. Құлмамбетте, Сарбас пен Шашубай да айтыстың белгілі тарландары еді. Олардың артында бай ықпалды рулар тұрды. Кедейленген, күйі кеткен Шапырашты руынан шыққан ақын Жамбылдың жекісінің құпиясы қайда жатыр? Ол айтыстың мазмұнын өзгертуі, оған әдеттегіден тыс мазмұн енгізді.

Айтыс рудың беделін көтеретін, оның басқа рулар алдындағы артықшылықтарын мадақтайтын жанр ретінде қалыптасты. Айтысқа түскен ақын өз руын, оның батырлары мен байларын, оның жайылымдарын, табындарын, отарларын мақтады және қарсыласының өзін де, руын да кемітіп отырды. Айтысқа қатысушылар қарсыласының және оның туысқандарының абырайына қараған жоқ. Айтыс ақындардың бірі келесі ақын айтқан жырды қайталағанша немесе жауап бере алмай қиналғанша созыл-

ды. Жыр дауы бәсекелесу什і рулардың айқасына айналған кездер де болды.

Бірақ Жамбылға өз руы Шапыраштының дәстүрлі артықшылықтарын дәріптеу, өзін-өзі мақтаумен сез асыру аздық етті. Ол айтыстың шекараларын кеңейте түсті, жыр сайысын демократияландырды, оны жаңа әлеуметтік мазмұнмен толықтырды. Рудың дәстүрлі патриархалдық түсінігіне, оның байлығы мен тектілігін дәріптеуге ол халық, халықтың ерлігі, оның бірлігі туралы ойларын қарсы қойды.

Жыр сайысының тамаша мектебінен өткен Жамбыл айтыстың бүкіл ерекшеліктерін, барлық құралдарын, халық бұқарасының ойларын, сезімдері мен көңіл күйін білдіре отырып феодалдық тәбе топтардың өкілдерінің бейнелерін жасауға жұмсады. Тыңдаушылардың қызығушылығын арттыра отырып ол образ-кейіпкердің типтік белгілерін бейнеледі, олар орын алған ортадағы нақты жағдайды айқындалады.

1917-1936 жылдары екі-үш əн және "Жүйрік уақыт" поэмасын жазды. Жабаевтың шығармашылығы түбірінен өзгереді, ол – халық таныған ақын және сұрып-салма ақын. Еңбекпілер бұқарасының өзі де жаңа рухани бейнеге, кеңес өкіметінің кезіндегі өмірге байланысты жаңа қатынастарға өзгереді. Енді ақын Кеңестік Қазақстанның даңқын көтереді. Ол өз тақырыбын қазақ поэзиясындағы жаңа бейнелермен – совет өкіметімен және жаңа өкіметті бүкіл жүргімен қабылдаған қазақ кедейлерімен ашты. Ақын мен халықтың армандары мен көзқарастары бір болды.

"Жүйрік уақыт" поэмасына автор бірыңғай эпикалық іс-қимыл мен уақытты енгізбейді, композицияны біріктіріп тұратын кейіпкер де жоқ... Əмір өз заңдарымен жылжиды, орыс патшасы II Николайдың билігімен хандар ауысады, осының барлығы қазақ халқына тек азапты құндер мен қасіреттер өкеледі, тек революцияғана халықты нағыз бостандықта алып келді.

1936 жылды "Менің Отаным", "Сұраншы батыр", "Өтеген" поэмаларын жазды.

Жамбылдың шығармалары көбіне халық ауыз әдебиетімен сарындаас. Ақын поэзиясының әлсіз жерлері

де бар, бірақ оларақынның дарынын әлсіретпейді, мұны Жамбылдың санаасындағы откеннің қалдықтарына жатқызуға болар еді. Осыған қарамастан өз шығармашылығында халықтың өміріндегі ұлы өзгерістердің тарихи сәтін бейнелеген Жамбыл Жабаевты қазақ поэзиясында өз орнын иеленді.

Озін-өзі тексеруге ариалған тапсырмалар:

1. Жамбыл _____ дүниеге келді.
2. Жамбыл ақындық поэзияның қандай мектептерінен өтті?
3. Ақынның белгілі поэмаларын атаңыз.
4. Жамбыл айтысқа қандац жаңалық енгізді?

Колданылған әдебиеттер:

1. Ауэзов М. Искусство айтиса Джамбула. Известия АН КазССР. Серия лит., 1948.
2. Смирнова Н, Сильченко М. Д. Джабаев (Вступительный очерк). – А.: Жазушы, 1980.
3. Зелинский К. Джамбул. – М., 1955.
4. Джамбул. Избранное. – М.: Худож. Лит., 1986.
5. Асыл бейне // "Егемен Қазақстан", 1996.
6. М. Қаратасев. Ізденис іздері. – А., 1984.

Ғабит Мұсірепов (1902-1985)

*F.Мұсірепов – қазақ әдеби тілінің зергері.
Оның тілі, қазақ тілінің ңнділігі мен нәрлілігін өз орнына қолдана білуі кез келген оқырманды таңгалдырады.*
3. Қабдолов

Ғабит Мұсіреповтың "Қазақ солдаты" романы қазақ әдебиетіндегі тамаша құбылыс болды. Роман арқауы кеңес халықтарының Отан қорғау жо-

лындағы бауырластық бірлігі негіз болған. Романда әлеуметтік құрылыштың артықшылықтары, жастарды тәрбиелеу мәселесі көтерілген.

Романның басты кейіпкері – прототип Совет Одағының Батыры Қайыргали Смағұлов болып табылатын Қайрош Сарталиев.

Улкен прозалық шығармада замандастың өмірін, соның ішінде жеке өмірін, жауынгердің өмірін шынайы бейнелеу, оның майдандағы қаһармандығын, көңіл-күй әлемі мен ішкі дүниесін көрсету – қазақ әдебиетіндегі жаңа құбылыс. Сондықтан сара суреткерлік шешімді табу маңызды міндет болды. Қайроштың реалистік образын жасау жазушының ғана емес бүкіл қазақ әдебиетінің табысы болды. Романда басқа совет жауынгерлерінің де образдары жасалған: әзілқой және қуақы Самед Абдоллаев, алып тұлғасымен және батылдығымен ерекшеленетін Семен Зонин, бейбіт кезеңдегі еңбектегі күндерін жиі еске алушы жақсы көретін Петр Ушаков, суретші Сережа Астахов, Русаковтың, Ревякиннің, Мирошкиннің образдары есте қалады. Олардың барлығы тайсалмстан неміс фашистеріне қарсы айқасқа шығып Отан қорғауга қатысты, мызғымас достық олардың жеңіп шығуына жол ашты.

Ғабит Мұсірепов алғашқылардың бірі болып соғыс кезіндегі халықтардың бауырластық достығын көрсете отырып совет жауынгерлерінің бейнесін жасады.

Жазушының "Оянған өлкө" романында да халықтар достығы идеясы негізгі арқау болған. Автор өз романын қазақ жұмысшы табының қалыптасуы мәселесіне арнай отырып, әр түрлі үлтқа жататын жұмысшылардың арасындағы достық қатынастардың нығаюын көрсететін фактілерге жан бітіреді. "Мен өлі патша билігі жүріп түрған кезеңде көшпелілердің, өз даласында жаңа жол тапқандығы және қараган көп ескендіктен Қарағанды деп аталағы кеткен жердегі мыс рудалары мен көмір кәсіпорындарына қалай жұмысшы болғандығы туралы егжей-тегжайлі әңгімелеп беруді қажет деп санадым. Олардың шиеленісті тағдырлары, олардың, өмірден жақсы орнын табу

туралы жаңа түсінігі – осының бәрі "Оянған өлкө" романына негіз болды", – дед жазды автор.

Романың оқығалары Ресейде XIX ғасырдың екінші жартысында капиталистік қатынастардың жедел дамыған кезеңінде өтеді.

F.Мұсірепов "Автобиографиялық әңгімесінде" өзін соғысқа дейін атақты ақын және композитор Ақан серінің тағдыры қызықтырғанын жазады. Кейіннен осы жолда бас алмай енбек етіп, Ақан сері мен Ақтоқтының махаббатын "Ақан сері-Ақтоқты" шығармасын әңгімелеп берді.

Мұсірепов 30-жылдары "Қызы Жібек", "Амангелді", "Қозы Қөрпеш пен Баян сұлу" драмалық шығармаларын жазды. Мұсірепов "Амангелді" драмасын Б.Майлинмен бірге жазды. Амангелді – халық батыры, революция қарсаңдағы халықтық көтерілістің нағыз бастаушысы. Осы драманың желісі бойынша фильм түсірілді, оны көрсетер алдында Майлин жазықсыз жазалауға ұшырады. Осындай жағдай Мұсіреповпен де қайталануы керек еді. Алайда, оны "Правда" газетінде жарияланған фильм сценарийі өлімнен арашалап алды.

Мұсіреповтің шығармашылығында оның 30-40-жылдары жазған "Ашынған ана", "Ананың анасы", "Ерана", "Ақлима", "Ананың арашасы" сияқты аналар жөніндегі новеллалар топтамасы елеулі орын алады.

1933 жылы жазушы М.Горькийдің "Адамның тууы" және "Италия туралы ертегілер" әңгімелерінің еркін аудармасын жасады. Аудармашы олардың стилінің романтикалық көтерінкілігін сақтай отырып әңгімелердің көлемін біраз қысқартты және кейбір психологиялық сәттерді баса көрсетті. Олардың атауларын да өзгерту. Қазақ оқырманы "Адамның тууы" "Ананың анасы" деген атпен оқыды. Орысша түпнұсқасында адамның дүниеге келуіне басты назар аударылса, аударманың қазақшасында ананың бейнесіне, қасиетті аналық сезімге басты орын берілді.

Горькийдің әңгімелері Мұсіреповті аналар туралы новеллалар топтамасын жазуға итермеледі. Дегенмен де "Ана", "Ашынған ана", "Ананың арашасы", "Ерана",

"Ақлима" – өзінің тамырларымен үлттық топырактан шыққан шығармалар. Горькийдің ықпалы жазушының өз дарының ерекшеліктерін көрсетуге көмектесті.

Мұсіреповтің романтикалық шығармаларына оның өмірдің мәні жөніндегі келесі ойы айтылатын "Қыран жыры" әңгімесі жатады: "Әркім өзі жетуге үмтыйлатын өз биіктігін таңдауы тиіс. Тіпті сен оған жетпеген жағдайда да оған жету жөніндегі жоғары мақсат сені рухтандырады: тіпті жоғарыға шыққан кезде де болмай қоймас құмарлықтар сені үткә қалдырмайтын болсын..."

"Ұлпан" романы – F.Мұсіреповтің соғызы туындысы. Жазушы өз кейіпкерлері – Ұлпан мен Есеней олардың көңіл-күйін дөп басты. Есеней – жан-жақты тұлға. Жаратқан оған қара күшпен қатар үлкен ақыл-ой берген. Ол таққа отырмаса да хан сияқты елге билік жүргізді, сол кездегі деңгеймен қараганда жоғары білімді, оған қоса орыс өскерінің офицері болды.

40 жас айырмашылығына қарамастан айбарлы Есеней уыздай жас Ұлпанға ғашық болады. Ұлпан жас әрі әдемі, дана жүрегі мейірімді, үшқыр ойлы болып шықты. Есеней оның ықпалымен қайырымдылық, ізгі жолына түсті. Ақыр аяғында Ұлпан Есенейден жоғары, беделді болып шықты. Осыдан автордың өзінің әйел кейіпкердің жағында екендігі білініп тұрады. Мұсірепов Ұлпанды қазақтың "Мона Лизасы" дед атады.

Жазушының кітаптары қазақ әдебиетінің классикасын құрайды. F.Мұсіреповты әлем жүртішлігі мойындауды, халықаралық ЮНЕСКО үйімінде 2002 жылы Фабит Мұсіреповтің 100 жылдығын атап өту туралы шешімі осының дәлелі болып табылады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. F.Мұсіреповтің соғыс туралы кітабы қалай аталады?
2. Қайырғали Смағұлов – кімнің прототипі?
3. Мұсірепов Ақан сері туралы қандай енбек жазды?
4. Мұсірепов Ақан сері туралы қандай енбек жазды?
5. "Ашынған ана", "Ақлима" қандай әңгімелер топтамасына кіреді.
6. Мұсірепов Ұлпанды қалай атады?

Колданылған әдебиеттер:

1. Шимырбаева Г. Мусрепов и кино // Казахстанская правда, 22.03.2002.
2. Смирнов Н., Сатпаева Ш., Адибаев Х. Казахская литература. Учебник для 9-10 кл. – А.: Мектеп, 1988.
3. Жумагалиев Б. Классик казахской литературы // Приуралье, 02.04.2002.
4. Тұтын қызы ("Пленница", повесть и опера. Ж.Ордалиева). "Простор" № 7, 8, 1995.
5. Базарбаев М. Эстетическое богатство нашей литературы.
6. Муканова Г. Устами художника вещает эпоха. "Мысль" журналы, № 4, 2002.
7. Даутова С. Натянутая струна драматизма. "Мысль" журналы, № 2, 2002.

Мұхтар Әуезов (1897-1961)

Сенің өлмес еңбектерің сени әлемдік
көркем прозаның таңдаулы
өкілдерінің қатарына қояды
Всеволод Иванов

Әлем әдебиетінде Мұхтар Омарханұлы Әуезовтің есімі оның "Абай жолы" роман эпопеясы жарияланғаннан кейін белгілі болды.

"Абай жолы" – қазақ әдебиетінің әлемдік мақтанышы.

XIX ғасырдың 10-20-жылдары жазушы әңгімелер мен "Қаракөз", "Бәйбіше-тоқал", "Қорғансыздың күні", "Кінәмшіл бойжеткен", "Қаралы сұлу", "Қылы заман", "Қараш-қараш оқығасы" повестерін жазды – бұл жазушының кемелденген тұсы болды. Осы шығармалардың негізгі тақырыбы төңкеріс кезіндегі қазақ ауылшының өмірі мен тұрмысы, қорғансыз жандардың тағдыры болып табылады. Бұл қарапайым адамдардың зардал шегуі, езгіге түсін ғана емес, сонымен қатар халықтың рухани ояну тұсы. Мұхтар Әуезов Майлар мен Торайғыровқа қарағанда адамгершілік тақырыбына көп оралады.

Автор бұл әңгімелерде әйелдер бейнесін ерекше бөліп көрсетеді. Әуезов әйелге Толстойша немесе Тургеневше емес, басқаша қарады. Онда әйелдердің тағдыры өте ерекше болып келеді. Жазушы шығыс әйелінің қайғысын шынайылықпен әңгімелейді, оның қайталанбас тұлғасын аса бір нөзіктікпен және құрметпен тілге тиек етеді.

Әуезовтің ерте кездегі шығармаларының өзінде өте бір таңқаларлықтай кемел қаламмен жазылған әйелдер бейнесінің галереясы жасалған. "Қылы заман" повесіндегі батыл Бекейге арналған шағын тараудың өзін оқыған адам бұл әйелді ұмытпайды. "Өскен өркен" романындағы бақытсыз Алуаға арналған бір ғана тарауды оқысаңыз, осы әйелді өмір бойы есіцізде сақтап қаласыз.

Ал "Қорғансыздық күні" әңгімесіндегі өр кеуде қызы Фазиза мен оның әжесін, кексе әйелді қалай ұмытуға болады.

Жас сұлу аярлықтың торынан қара үзіп шыққан кезде "Қаралы сұлу" есте сақталып қалады.

Абай эпопеясында дана ана Ұлжан мен мейірімді өже Зере және таза махаббаттың бейнесі Тоғжан да – қайталанбас тұлғалар.

1929 ж. Әуезовтің інжу- маржаны – "Көксерек" шағын повесі жарық көрді.

Александр Твардовский оны оқи отырып классикалық проза деп атады. Оны қасқырдың қаза тапқан қаншығын жоқтау көрінісі толқытса керек.

"Көксерек" Мәскеуде бірінші рет 1969 жылы жарияланды.

Әуезов 30-жылдары өмір қақтығыстарының психологиялық жағына көңіл бөле бастады, оны ең алдымен тарихтың түбірлі кезеңдеріндегі адамдар қызметінің өлеуметтік нақыштары қызықтырыды. Бұл "Тартыс", "Айман-Шолпан", "Шекарада" пьесалары, "Шатқалаң", "Білекке білек" әңгімелері, "Абай" романы, Шекспирдің "Отелло", "Асауға тұсау", Н.Г. Гогольдің "Ревизор", К. Трнєвтің "Любовь Яровая" шығармаларының аудармаларында көрініс табады.

"Тұнгі сарын" (1934) тарихи пьесасы 1916 жылғы үлт-азаттық қозғалысына арналған.

М.Әуезовтің шығармашылығында және ғылыми қызметінде Абай Құнанбаевтың көркем мұрасы тақырыбына көп орын берілген, жазушыны ұлы ақынның өмірі қызықтырды. Сонау 30-жылдарға дейін Абайдың шығармашылығы жөнінде және оның қазақ халқының әдебиетін дамытудағы рөлі туралы қызу даулар болып жатты. Әуезов Абай шығармашылығын дұрыс ғылыми және көркем деңгейге жеткізу үшін өте көп күш-жігер жүмсады.

1937 жылы жазылған "Татьянаның қырдағы әні" үзіндісі болашақ романның тарауы ретінде еді. Жазушы өз шығармасын Абайдың ұлы Пушкинмен рухани байланысы эпизодынан бастады. Бұл тақырып автордың ойынша романның негізгі идеясын айқындайтын негізгі тақырыптардың бірі болуға тиіс еді.

Автор алғашқыда романды Абайдың қазақ және орыс мәдениеттерінің таңдаулы жетістіктерін бойына сіңірген екі халықтың ұлы екендігі туралы жазушының идеясын атап көрсету үшін "Телфара" (Абайға анасы мен әжесі берген "екі аданы тел емген" дегенді білдіретін) деп атауды сийластырган. Роман автордың алғашқы кездегі ойы бойынша үш кітаптан тұруы тиіс еді, бірақ жұмыс үрдісі кезінде оның шенберлері кеңейтіле берді. Әуезов "Абай" романын екі кітап етіп жазды, ал оның жалғасы "Абай жолын" екі кітап етіп шығарды.

Жазушы "Абай" романының бірінші кітабын 1942 жылы, екінші кітабын 1947 жылы аяқтады.

"Абай жолы" роман-эпопеясы – ұлken эпикалық ауқымдағы шығарма, XIX ғасырдың II жартысындағы қазақ қоғамының түрлі жіктеріне терең ене отырып дәүірдің кең және жан-жақты суретін беретін шынайы энциклопедиялық туынды.

Мұхтар Әуезов тарихи ақиқаттың негізгі мәнін бұзбастаң тарихи деректер негізінде бейнелей отырып өмірлік құбылыстарды баяндауға мүлдем жаңаша қадам жасайды, жазушы оларды өзінің шығармашылық бейнелі се-

зімімен толықтырады, шындықтың мәнді жақтарын тереңірек ашуға, идеялық-көркем ойды толық жүзеге асыруға көмектесетін толық немесе ішінәра ойдан шығарылған кейіпкерлерді енгізеді. Роман-эпопеяның тақырып көкжиегінің кеңдігі, онда көрсетілген адами тұлғалар мен тағдырлардың көптүрлілігі таңғалдырады.

"...Әуезовтің романы – жетілдірілген, ұлы, көркем шығарма. Бұл өмірдің көптеген жақтарының бедерлі суреттерін беретін, адам өзбойында алып жүрген қуатты энергияны көрсететін, махаббат пен жеккөрушілікті және ең бастысы, тез есте қалатын жарқын бейнелер арқылы халықтың өмірдің тарихи жолдагы кезеңдерін көрсететін нағыз роман" – деп жазды орыс жазушысы Л.Соболев.

Өмірінің соңғы жылдарында М.Әуезов қазіргі заманаға арналған "Өскен өркен" шығармасын жазды. Кітапта суреттепетін оқиғалар қалада және кеңшарда өтеді. Автор зиялды қауым өкілдерінің бейнелерін жасайды, шопандардың, мақташылардың, құрылышшылардың өмірін суреттейді. Жазушы өз шығармасында моральдық көкейтесті мәселелерді күрделі мәселелер қатарына қосады.

Басты кейіпкер Нил Карпов – адамгершілігі жоғары, кең ойлап, көп толғанатын, мемлекеттік борышқа адал, жалпы мұддеге берілген адам. Карпов мал шаруашылығын дамытуды жеделдету жөнінде батыл ұсыныстар енгізеді.

"Мениң кейіпкерім – зияллылығы жоғары адам, орыс мәдениетін жеткізуши. Оның араласпайтын ісі жоқ – қазақ халқының өнері мен әдебиетінен жас жүбайлардың отбасылық қатынастарына дейін араласып жүреді, ол махаббатты ескі әдет-ғұрыптардан қорғайды және көшпелі жайылымның қызын жағдайларында қалған шопандар үшін қиналысқа түседі. Ол өзін түгелдей адамдардың жақсы тұруына, адамдардың жоғары, таза, көңілі нәзік болуына арнайды", – деп жазды М.Әуезов.

Әуезовтің шығармашылығындағы жетекші орын ұлы Абайға арналады. М.Маданова өзінің "Мұхтар Әуезовтің

шығармашылығы және француздық әдеби дәстүрлер" атты жұмысында "М.Әуезов Абай поэзиясының үш басты көзін тапты, олардың ішінде ол халықтық поэзиялық дәстүрлерді, шығыс және орыс классикасын, ал олар арқылы батысевропалық әдебиетті бөліп көрсетті" – деп жазады. "М.О.Әуезовтің беруіндегі Абайдың дүниетанымы" мақаласында А.Қодар "Әуезовтің Абайдың дүниетанымының үш көзі туралы тұжырымдарында шығыс мәдениеті мен орыс әдебиеті Абайга өзіндік үлттық мәдениетіндегі сапалы ілгері қадам жасау үшін қажет болуы фактісіне көніл бөлінбеген" – деп атап көрсетеді.

Соған қарамастан біз М.О. Әуезовке ақиқатты айту ете күрделі болған сол кездің өзінде ол Абайдың дүниетанымын оған тән барлық көпқырлылығымен және тереңдігімен қарағаны үшін қарыздармыз. Өзінің ғылыми шығармашылығының және роман-әпопеясының арқасында Әуезовке Абайды XIX ғасырдағы қазақ мәдениетіндегі ең атақты тұлға ретінде қорғап қалудың сәті түсті.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. 1917 жылы М.Әуезовтің қандай пьесасы жарық көрді?
2. "Қылы заман", "Қорғансыздың күні", "Қараш-қараш оқиғасы" қай жылды жарияланды?
3. М. Әуезов қандай тақырыптарға көбірек назар аударды?
4. "Фазиза – ____ өр кеуде қызы". Қай шығармадан үзінді?
5. Твардовский М. Әуезовтың қай повесін "Классикалық проза" деп атады?
6. Әуезовтің "психологиялық пьесаларын" атаңыз.
7. "Телғара" – қай романының алғашқы аты?
8. Әуезовтің соңғы шығармасын атаңыз.

Колданылған әдебиеттер:

1. Ахметов З. Великий писатель – гуманист. "Мысль" журналы №4, 1997.
2. Кедрина З. Мухтар Ауэзов, – М., 1951.
3. Абай. Наследники. На перепутье. – А., 1995.

7. Ахметов С. Современное развитие и традиции казахской литературы.

8. Творчество Мухтара Ауэзова и французские литературные традиции.

9. Ордалиева Ж. Концепция казахской музыки в творчестве Абая и М.Ауэзова: суфийские мотивы.

10. Кодар А. Мирвоздрение Абая в интерпретации М.О.Ауэзова ("Культурные контексты Казахстана: история и современность"). – А., 1998.

11. Базарбаев М. Эстетическое богатство нашей литературы.

12. Майтанов Б. М.Ауэзов – художник. – 1996.

Сәбит Мұқанов (1900-1973)

Ол үлттық романның дамуына елеулі үлес қосты... Кейінкерлердің мінез-құлышы қиптамаларын өлшектеп жасау – Мұқанов шығармаларының кредосы болып табылады.

Хасен Әдібаев

Қазіргі заманғы қазақ әдебиетінің көрнекті өкілдерінің бірі Сәбит Мұқанов төл әдебиеттің дамуына зор үлес қосты. Оның "Ботағөз", "Мөлдір махаббат", "Сырдария" романдары және "Өмір мектебі" трилогиясы кеңінен белгілі болды.

С.Мұқанов 1900 жылы Қостанай облысының Преснов ауданында кедей шаруа отбасында дүниеге келді. Ерте жетім қалды, жалданып жұмыс істеді, қой бақты, малдың соңында жүрді. Сирек және бос уақытта ауыл молдастын сауатын ашты. Буыны бекімей жатып жетім қалған ол өмір тепкісін көп көрді. Жазушы өзінің балалық шағындағы ауыр күндері туралы есінде қалғандарды "Өмір мектебі" романында былай деп жазады: "...жазда біз сүттен және қымызбен гана қоректендік, орыс поселкесінен алатын наңды көрү біздерге мүн еді. Бірақ көбіне өзінің балаларына бермей қалатын менің ағайым

мені мен қарындасым екеумізге жоқшылық көрсеткен жоқ. Кейде апайымыз жайлап қана бір тілім нанды бөліп алып, ешкімге көрсетпей бізге тығып беретін.

Агайымның отбасының құнқорісі, әсіресе, қысқа қарай қыындайтын: ірімшік пен сүзбеден басқа жейтін ештеңе болмайтын. Құзде біз ең болмаса сорпадан еттің исі шыгу үшін бұзау соятынбыз, бірақ оның өзі бүкіл қыс бойына жетпей қалатын еді".

Сәбиттің есте сақтау қабілеті ғажап еді: аңыздарды, өситеттерді, халықтық эпостық шығармаларды жатқа айта беретін. Далағағы жиын-тойларда да өлеңдерін оқып жүрді. Мұқанов 15 жасында Абайдың, Фабдолла Тоқайдың өлеңдерімен, шығыс классиктерінің поэмаларымен танысты. Кейін Мұқанов өз шығармасында Абайдың өлеңдерін алғаш қолға алуы туралы былай деп еске алады: "Мен алтыннан да қымбат нәрсені – Абайдың өлеңдер кітабын таптым. Бірінші қараган кезде автордың фамилиясын көргенде досымды көргендей қуандым... қуні бойы бас алмастан оқыдым! Түні бойы оқыдым! Жатып оқыдым, тұрып оқыдым және оқыған сайын одан бас тарту қыннага тұсті. Бұл бұрын-соңды естігениме мұлдем ұқсамайтын дүние екен. Тоқайдың өлеңдері маган ұнады, бірақ мен олардың бәрін тұсіне алмадым, кейбір араб және парсы сөздері мен үшін жұмбақ болып қалды.

Ал Абайда олай емес. Мұнда мен бәрін тұсіндім. Өйткені ол маган тұсінкті нәрселер – ауыл туралы, мен қунде кездесіп жүрген адамдар туралы жазған... Абай менің ой-түсігімді өмір бойына жауап алды".

1922-1926 жылдары Орынбордағы рабфакта оқыды.

1923 жылды публицистік және әдеби қызметпен айналыса бастады. Мұқанов "Абай – қазақ әдебиетінің класигі", "Жамбыл – Қазақстанның халық ақыны", "Сәкен Сейфуллин" мақалаларын жазды.

1935 жылды Мәскеуге қызыл профессура институтының әдеби бөлімшесін бітіреді.

"Адасқандар", "Теміртас", "Өмір мектебі", "Жұмбақ жалау" (кейіннен өндөлген және "Ботагөз" деп аталған),

"Балуан Шолақ", "Сырдария", "Тыңдағы толқындар" сияқты повестерімен романдары жарияланды.

"Ботагөз" (1938) романы жазушының үлкен жетістігі болды. Онда халықтың тарихындағы қыын кезең болып саянлатын 1912-1919 жылдардағы оқиғалар, әлеуметтік тарыста, түрлі қоғамдық құштердің қақтығыстары суреттегіледі. Жазушы романға сол жылдардағы қазақ өмірінің үлкен иірімдерін арқау етіп, алуан түрлі, қайталаңбас ерекшелігімен көзге түсетін кейіпкерлердің мінез-құлық сипаттамаларын терең аша отырып болмыстың әпикалық қөрінісін толық қамтиды.

Романда басты кейіпкер, қарапайым ауыл қызы Ботагездің адамгершілік, азаматтық еселеюі, жас мұғалім Асқардың табанды құрескер-революционер ретінде қалыптасуы, Амантайдың саналы саяси қайраткерге айналуы, Кузнецовтың қанауыштарға қарсы құреске көтерілген қазақ кедейлерін топтастыру жөніндегі белсенді қызметі туралы әңгімеленеді.

Ботагөздің бейнесі жазушының үлкен табысы болып табылады. Ол нағыз махаббатқа иесі, бірақ оның мінез-құлық сипаттамасы махаббаттық шиеленістерінде емес, ең алдымен өткір әлеуметтік-саяси талтық құрестерде ашылады.

С.Мұқанов – тамаша әңгімеші, кейіпкерлерді әлеуметтік-психологиялық сипаттаудың шебері. Ол қазақ романының дамуына үлкен үлес қости.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. С. Мұқановтың трилогиясын атаңыз.
2. Абайдың өлеңдерімен танысқандағы көңіл-күйін айтып беріңіз.
3. Мұқанов кімдер туралы сыйн мақалалар жазды?
4. "Жұмбақ жалау" қай романның алғашқы аты?
5. Асқар, Амантай, Кузнецов – қанадай шығарманың кейіпкерлері?
6. Жазушының есімін көпшілікке белгілі еткен үш романы атап шығыңыз.

Қолданған әдебиеттер:

1. Смирнова Н., Саппаева Ш., Адibaев X. Казахская литература. – А.: Мектеп, 1988.

2. Ахметов С. Современное развитие и традиции казахской литературы.

3. Адibaев X. Путь к народу – путь к счастью. "Дружба народов" журналы, №10, 1960.

4. Базарбаев М. Казахская поэзия: художественные исследования. А.: Жазушы, 1995.

Тарауга арналған тест сұрақтары:

1. Абайдың анасы:

- а) Зере;
- ә) Ділда;
- б) Көмшат;
- в) Үлжан.

2. "...Атжақты келген үзын сопақ басының жоғарғы жағы қаз жұмыртқасындей. Жалғыз көзін қабағы жаппайды..." бұл "Абай жолы" романындағы қай кейіпкердің суреттесmesi;

- а) Байдалы;
- ә) Байсал;
- б) Оспан;
- в) Құнанбай.

3. Қайсысы F.Мұсіреповтің шығармасы емес:

- а) "Оянған өлкे";
- ә) "Қазақ солдаты";
- б) "Ұлпан";
- в) "Ботагөз".

4. "Өмір мектебі" – мына жазушының тағдыры және шыгармашылығы туралы автобиографиялық трилогия:

- а) І.Жансұгиров;
- ә) М.Әуезов;
- б) С.Мұқанов;
- в) F.Мұсірепов.

5. "Өтеген батыр" – қай автордың туындысы:

- а) Ж.Жабаев;
- б) С.Мұқанов;
- в) А.Құнанбаев;
- г) С.Сейфуллин.

6. С.Мұқанов шығармасының басты кейіпкерлерінің есімдері:

- а) Қайсаң мен Сұлушаш;
- ә) Алтай мен Сұлушаш;
- б) Мәшік пен Сұлушаш;
- в) Сәбит пен Сұлушаш.

7. F.Мұсірепов қай жазушы жөнінде жазған жоқ:

- а) М.Горький туралы;
- ә) Т.Шевченко туралы;
- б) А.Солженицын туралы;
- в) М.Шолохов туралы.

8. М.Әуезовтің адамның табиғат дүниесімен қарым-қатынасын суреттейтін шығармасы:

- а) "Қаралы сұлу";
- ә) "Көксерек";
- б) "Қараң-қараң оқиғасы";
- в) "Қылыш заман".

9. Суырып-салма өлеңдерді шығарушы, айтыстарға қатысушы;

- а) Т.Жароков;
- ә) Б.Момышұлы;
- б) Қ.Аманжолов;
- в) Ж.Жабаев.

10. Қайрош Сарталиев – F.Мұсіреповтің қай шығармасының кейіпкері:

- а) "Оянған өлке";
- ә) "Қазақ солдаты";
- б) "Ұлпан".

11. С.Мұқанов қай шығарманы жазған жоқ:

- а) "Сырдария";
- ә) "Мәлдір махаббат";
- б) "Борыш";
- в) "Ботагөз".

12. М.Әуезовтің пьесасы;

- а) "Айман-Шолпан";
- ә) "Амангелді";
- б) "Қозы-Көрпеш";
- в) "Күйші".

IX ТАРАУ ҚАЗІРГІ ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІНІҢ ПРОЗАСЫ

Қазақ әдебиетінде тарихи тақырыптардың дамуы

Тарихты білу керек, тарих – бұл біздің өткен жадынамамыз. Жадынаманы, өткенді, өз халқының тарихын білу бізді ой-өрісі кең адамдар қатарына қосады. Өткендер туралы естелік – адамзат ақыл-парасатының негізі.

Әнвар Әлімжанов

Өнердегі және әдебиеттегі тарихи дәүірдің нақты тарихи мазмұнын, оның қайталанбайтын келбеті мен көрінісін әдеби түрғыда бейнелейді.

Еуропадағы тарихи романның негізін салушы ағылшын жазушысы Вальтер Скотт болып саналады. Ал Ресейде – М.Загоскинның "Юрий Милославский, немесе 1612 жылғы орыстар" романы (1829), А.С. Пушкиннің "Ұлы Петрдің азабы" және "Капитан қызы" атты шығармалары. Бұл жанр "Соғыс және бейбітшілік" роман-эпопеясында биік деңгейге көтерілді. XX ғасырдың 30-жылдарындағы Алексей Толстойның "І Пётр" романында осы түрғыдан атауга болады. Автор романда тарихи процеске өзінің бағасын береді. Тарихи процесс туралы ұсыныстарында жазушының философиялық және адамгершілік мұраттары көрініс тапқан.

Тарихи тақырыпқа қазақ әдебиетінде XX ғасырда И.Есенберлин ("Көшпендер" трилогиясы), К.Икрамов ("Болуы мүмкін бақыт"), Ә.Нурпейісов ("Қан мен тер"), Б.Момышұлы ("Артымызды Мәскеу"), Ә.Кекілбаев ("Үркөр"), Ә.Әлімжанов ("Үстаздың оралуы", "Жаушы" "Махамбеттің жебесі"), Д.Досжан ("Жібек жолы"), Б.Жандарбеков ("Сақтар" диологиясы) қалам тартты. 2002 жылы бұл тізімге Мәді Қайынбаев "Сұлу Сүзге" және Қадыр Әлімқұлов, Тұрсын Зәкен "Көкбөрілердің көз жасы" тарихи ақыздарымен қосылды. Бұл романта Шерхан Мұртаза: "Қазақ әдебиетінде Шыңғысханның өмірі туралы бұрын мұндай кең көлемде суреттеме болған жоқ, бұл аса күрделі еңбектің нәтижесі", – деп баға берді.

М.О.Әуезов бір сөзінде: "Қазақ тарихының көптеген жерлері жыртылған лентаны еске түсіреді" – деп атап айтқан екен. Бұл шындығында да осылай. Қазақ әдебиетінің сыншысы З.С.Кедрина: "Қазақ тарихшы-жазушылары барлық уақытта да ірі зерттеушілер болды. Олар көбінесе қасіпқой тарихшылардан бұрын шындыққа сай тарихи түзжырымдама жасайды. Соңықтан да олар тарихи құжаттар мен бұлтар тайтын фактілерді іздеуге көп күш-жігерлерін жүргесінди", – деп көрсетті. Оны Әуезов әпопеясындағы Құнанбайдың тамаша бейнесі таң қалдырыды. Бұл бейне өмірден алынған. Бірақ көп уақыт бойы ойдан шығарылған деп есептеді. Сонынан романда баяндалған, оның іс-әрекетін дәлелдейтін мәліметтер мұрағаттардан табылды. Демек, Әуезов өзінің шығармасында Құнанбай бейнесін жасамастан бұрын, тарих зерттеушілеріне дейін-ақ барлық құжаттармен танысқан деген қорытындыға келуге болады.

Ә.Кекілбаев та өзінің "Үркөр" романын жазу үстінде осындай ерекше жұмыстар істеді. Ол Рига кітапхана-сында сақталған бір қолжазбаның сурет көшірмесін тапты. Бұл өзіндік ерекшелігі бар қолжазба күнделік, дәлірек айтқанда, ағылшын саяхатшысы Джон Кестлидің 1736 жылды Орынбордан Әбілхайыр ханың орда-

Әбіш Кекілбаев
(1939 ж.т.)

сына дейінгі жасаған саяхатының есебі. Саяхатшы нені көрді, кіммен кездесті, не туралы ойлады, осының бөрін жан-жақты жазған. Джон Кестли көмір бояумен Әбілхайырдың және оның ұлы Ералы сұлтанның суретін салған. Ханды, оның әйелін және төңрегіндегі адамдардың айтқан сөздерін жазған, Ресей мен қазақ даласы арасында орнаған байланыстарда белгілі рөл атқарған адамдардың аттарын атаған. Саяхатшы орысша да, қазақша да білмеген. Онымен бірге екі тілмаш болған. Бірі шебердің көмекшісі орынборлық Дитрих Юстус есімді 14 жасар неміс және Құлбай есімді татар малай. Мұның біріншісі немісше сөзді орысшага, екіншісі орыс тілінен қазақшага аударған.

"Үркөр" романы Қазақстанның Ресейге қосылуының кездейсоқтығы туралы аныздарды жоққа шығара отырып, бұл тарихи фактінің болу процесін нақты көрсетеді. Бұл, әрине, әдеби шығарма, сондықтан да автор тамаша ескі салт-дәстүрлерді, күрделі жол-жорамалдарды, әдет-ғұрыптарды жан-жақты және сүйіспеншілікпен жаза отырып, оның әлеуметтік мағынасын, философиялық қырын, халықтың ішкі рухын ашып көрсетеді.

Сан ғасырды қамтитын, ұзақ дәуірді сюжеттік желі еткен I. Есенберлин романдары тарихи қаһармандар тұлғасын ашса, X. Есенжановтың төрт кітабы (пенталогиясы) азamat соғысы кезіндегі қазақ даласын қылышты оқиға, тартыс, күрес арқылы бейнелейді. Тарихи адамдарды эпикалық жүйемен қатар лирикалық тебіреністе суреттеу де бар. Дала дауылпазы Сәкенге арналған Фабит Мұсіреповтің "Кездеспей кеткен бір бейне" поэмасы, Сәкен Жұнисовтің "Ақан сері" романы, халық өнерпаздары жайлы Тәкен Әлімқұловтың хикаял, әңгімелері – сондай шығармалар.

Есенберлин "Көшпендейлер" трилогиясын жазған тұста қазақ тарихын қатаң ғылыми-зерттеу болмаған еді. Жазу-

шы оқырманға беймәлім материалдарды пайдаланып, Азия мен Еуропаның қызылсында жатқан қазақ даласының бес ғасырлық (XV ғасырдан бастап) тарихын баяндайды, Темір империясы құлағаннан кейін өз мемлекетін құруға үмтүлған қазақ халқының өзіндік даму жолдарын ашып көрсетеді. Соның өзінде бытыраңқы, басы бірікпейтін көшпелі тайпалардың бірігін жалпы тарихи про-

Iлияс Есенберлин
(1915-1983)

цестің бөлшегі ретінде көрсетілген.

Трилогия аясына XV ғасырдан бастап XIX ғасырдың ортасына дейінгі кезеңға еніп қойған жоқ, сонымен қатар жонғарлар, қытайлар және басқа да шетел шапқыншылығы, тайпалар мен рулар арасындағы жер үшін, хандар мен сұлтандар арасындағы билік үшін қанды айқастар, көшпендейлердің үстем тап өкілдерінің езгісіне қарсы құрестері сияқты трагедиялық оқиғалар толық көрсетілген. Аңыз-ертегі айтушылардың сөзімен жазушы оқырмандарды өткен ғасырдағы, шыңғыстықтардың билік жүргізген қапас дәуіріндегі оқиғалармен таныстырады.

I. Есенберлиннің трилогиясы – қазақ халқының тарихын суреттеумен қатар, ол ізгілік идеясына негізделген шығарма ретінде қазақ әдебиетіндегі маңызды құбылыс болды.

"Көшпендейлер" трилогиясы – ірі көлемдегі көп салалы шығарма, қазақ әдебиетіндегі бірінші роман-хроника, тарихи жанрды дамытудағы жаңа баспалдақ болып табылады.

К.Икрамовтың "Болуы мүмкін бақыт" романы Қазақстандағы 1916 жылғы ұлт-азаттық көтерілістің басшысы Амангелді Имановтың ерлік тағдырын баяндайды. Бұл кітап түрлі халықтардың рухани өмірінің мәңгі өзара қарым-қатынаста екендігі айтылған.

З.Шашкиннің "Теміртауы", Т.Ахановтың "Бораны", О.Бекеевтің "Мұэттауы", С.Мұратбековтың "Жабайы ал-

масы", Т.Әбдіковтің "Өліарасы", т.б. – еңбек адамының адамгершілігі мен азаматтығын ыстық ықыласқа бөлей бейнелеген, реализм мен романтизмді шебер шендерстірғен, замандастырылған арман-тілегін еңбек тынысымен қоса жырлаған айтулы шығармалар.

Тарихи шығарма тарих фактілерін біріктіріп қана қоймайды, мұнда тарихи оқигалар сыртқы фактор ретінде, ал шығарманың маңызы автор көтерген проблемалардың адамгершілік-психологиялық жағынан жанжақты баяндалады.

Қазақ прозасының классигі F.Мусірепов: "Суретші ретінде мені ең алдымен адам, оның өмірі мен барлық іс-әрекетінің көріністері қызықтырады. Адамның ізгілікті де жарқын жан-дүниесі, оның бұрылысты сәттердегі, тағдырлар тогызындағы қозғалысы, міне, нағыз әдебиеттің тақырыбы, суреткер зерттеуінің обьектісі", – деп жазған болатын. Осы тұрғыдан алғанда тарихи романдар белгілі бір тарихи дәуірдегі адамдардың руханилығы, өмірінің мәні мен мазмұны, бақыты жөніндегі мәңгілік тақырыптарды шешуімен құнды.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Ә.Әлімжанов: "Өткеннің естеліктері – _____" деген ойын аяқтаңыз.
2. "Махамбеттің жебесі" шығармасының авторы кім?
3. 2002 жылы Ш.Мұртаза тарихи баға берген роман қалай аталады?
4. Қазақ тарихын "жырымдалған лента" деген кім?
5. Сыншы З.С.Кедрина қазақ жазушы-тарихшыларына қандай баға береді?
6. "Көшпендер" трилогиясының маңызы қандай?

Колданылған әдебиеттер:

1. Ә. Әлімжанов. Есенберлин және оның "Көшпендер" трилогиясы.
2. Г. Бельгер. Үш шектің өуендері. – А.: "Жазушы", 1986.
3. Ж. Ордалиева. Тұтқын қызы // "Простор" журналы, № 7-8, 1995.

4. Т. Оразбайқызы. Бауыржанның кейіпкерімен жүздесу // "Простор" журналы, № 3, 2002.
5. Мәскеудегі Бауыржан Момышұлының кеші // "Простор" журналы, №3, 2002.
6. Мұртаза Ш. Тұлпардың тұяғы // "Егемен Қазақстан", 1998.
7. С.Досанов. Ұлттық рухты оятқан ұлы суреткер // "Қазақ әдебиеті", 2006. – 6 б.
8. М. Жолдасбекұлы, Қ. Салгарычлы, А. Сейдімбек. Ел тұтқа. – Астана, 2001.

Қазіргі қазақ әдебиетіндегі экологиялық және имандылық мәселелері

Қазақ прозасында жазушылар Ә.Нүрпейісов, Р.Сейсенбаев, Д.Досжан қазіргі қоғамның экологиялық және имандылық тақырыбын қозғады.

Әбдіжәміл Нүрпейісов есімі "Курляндия" (1948) романымен, кейіннен жаңа атаумен шыққан "Күткен күн" романымен, "Қан мен тер" (1984) романымен оқырманға таныс. 1999 жылы оның "Соңғы парыз" романы жарық көрді.

Әбдіжәміл Нүрпейісов
1924 ж.т.

Әбдіжәміл Кәрімұлы Нүрпейісов – Қазақстанның халық жазушысы, Ұлы Отан соғысының ардагері, Мемлекеттік сыйлықтың лауреаты.

"Соңғы парыз" – әлеуметтік-философиялық роман, онда Арас тенізі трагедиясы жайлы сөз қозғалады.

"Парыз... Жалпы алғанда жер бетіндегі адам өмірінің бәрі – парыз. Роман осы туралы" – деп Герольд Бельгер өзінің "Үш әуен сарыны" кітабында атап көрсетеді.

"Соңғы парыз" романының авторы былай деп жазады: "Мен адамның моральдық-этикалық проблемаларын, әсіресе рухани жауапкершілік проблемасын көтергім келді. Арас тенізінің жағалауындағы балықшылардың түрмисы соңғы жылдары күрделі болып

отыр: теңіз түрлі себептерден шарттылып барады. Адам және табиғат қарапайым модалы тақырып ретінде беріліп отырган жоқ, керісінше, мені көптен бери толғандырып отырган проблема".

"Классикалық реализм дәстүрін мәңгере отырып, Сіз ең курделі жанр -апокалиптикалық әдебиет жанрында жалғыз шығып отырсыз. Мұның өзі – рухани ерлік.

Роман бәрімізді ұлы Табиғатпен байланыста екени-мізді еске алып отыруга шақырады, өйткені ол адамдарга шексіз жомартта, апартты жағдайда қатал да болуы мүмкін".

"Сіз сияқты адамдар – біздің мақтандырымыз", – деп әдебиет сыншысы Мұрат Әуезов өзінің пікірін білдірді.

"Қоғамда осындай қызметте істей отырып, сен қазір нашарланып бара жатқан өлкеге қорғаныш және тірек болар едің. Ал сен ... оның арына ... бабалардың өситетіне, болашақ үрпақтың игілігіне қастандық жасайсың – деп Жәдігер өзінің бұрынғы кластасы Әзімді кінелайды. – Егер адам нағыз адад болса, ол болашақ туралы да, қазіргін де бірдей дәрежеде ойлауга міндетті..."

Теңіз біз үшін қасиетті. Бабалар бізге алтын, қала қалдырыды ма? Әрине, жоқ, тек аңыздар мен өситеттерді және теңізді қалдырыды. Ал сенімен біз үрпағымызға нені қалдырамыз? Күні-түні үстінен аңызақ жел соғып тұратын, тұзды боран үйітқып тұратын өйдік шұңқырды қалдырамыз ба? Болашақ үрпақ өлі тұзды көріп не айтады?.. Тойымпаздық адамға ойсыз өмір суруге құқық берे ме? Жалпы ойсыз, мұңсиз адам деген не?" – осындай сұрақтар Жәдігерге тыныштық бермейді.

Жәдігер – өкпелі үрпақтың өкілі, оның ашуы, үрей-корқынышы, болашақ туралы қамқорлығы бізді бей-жай қалдыра алмайды.

Арал үстінде тәжірибе жасай отырып, Әзім сияқты адамдар жерде жұмақ болады деп күтті. Жұмақ болған жоқ! Адамдар барлық іс-ерекеті үшін Табиғат алдында жауап беруі керек! Табиғат алдындағы өз қарызымызды қайтарып болдық па?! Бұл – Әбдіжамал Нұрпейісов прозасының терең мазмұны, оқиға желісі, оның авторлық тебіренісі.

2002 жылдың мамыр айында Қазақстанда Мемлекеттік сыйлықтың және М.Әуезов атындағы сыйлықтың лауреаты жазушы Дүкенбай Досжанның "Ине үшіндағы өмір" атты романы жарыққа шықты. Бұл шығарма өткеннің және қазіргі кездің кеселі туралы өзекті тақырыпқа арналған. "Мен адамның қорғаныш тапшылығының қоздырығышын жүктірган жас жігіттің аянышты тағдырын баяндаймын", – дейді Д.Досжан. Бұл жинақты бейне, бірақ кітапта ойдан шығарылған нәрсе жоқ. Повестің басты кейіпкері Айбар зиялды ата-ананың дарынды баласы. Шетелдің беделді университетінде оқу, содан соң астанада өзінің бизнесін сәтті жүргізді. Өмірде басқа тағы не керек? Бірақ Айбар сауық-сайранға құмар болады, ақыр аяғында айық-пас дертке үшірыады. Ол өзін-өзі өлтіреді. Қайғыдан анасы қайтыс болады, әкесі ақылынан шатасады. "Әрине қажыған, торықкан адамның жан-дүниесіне үңілу оңай емес, бірақ мен онымен бірге барлық қайғы-қасиретін бастаң кешірдім. Жастарды қауіпті қадамнан алдын ала қозғамасақ, бізді қайғылы жағдайлар күтіп тұр. Бұл туралы барлығымыз ойлануға тиістіміз. Кітап – қауіптен сақтандырудың жолы. Жас үрпақ санасына ізгілік нұрын себу керек, оларды рухани беріктікке, жақсы нәрселерге үмтүлуга тәрбиелу керек", – дейді автор.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Ә. Нұрпейісовтың жаңа романының аты _____
2. Нұрпейісовтың әлеуметтік-филисофиялық романы _____
3. "Сонғы парыз" романының тақырыбы _____
4. Сыншы Мұрат Әуезов "Сонғы парыз" шығармасын қандай баға берді? _____
5. "Торығу немесе аруақтар құмдардың кезіп жүр" романының авторы _____
6. Д.Досжан 2002 жылы жарық көрген повестің авторы. Повесть қандай аталады? _____
7. Д. Досжанның қандай тақырыпты қозгайды? _____

Дүкенбай Досжан
(1942 ж.т.)

Қолданылған әдебиеттер:

1. В. Оскоцкий. Нұрпейісов туралы сөз (Ә. Нұрпейісов "Қан мен тер", кіріспе сөзі). – А., 1986.
2. Ә. Нұрпейісовке – 70 жыл // Аргументы и факты, 1994.
3. Г. Бельгер. Уш шектін өуендері. – А., 1986.
4. М. Пархоменко. Сақтандыру кітабы // "Казахстанская правда", 2002.
5. М. Базарбаев. Әдебиетіміздің эстетикалық байлығы. – А.: Жазушы, 1976.
6. Н. Анастасьев. Небо в чашечке цветка. А.Нурпеисов и его книги в мировом литературном пейзаже. – А.: Өлкө, 2004.

Қазіргі поэзияның мәселелері

Поэзия адамның дүниеге, өмірге, қоршаған ортаға де-ген көркем сөзбен бейнелеген қайталанбас жеке көзқара-сы, сондықтан да ол бостандықты, еркіндікті талап етеді. Поэзия түрлі жағдайлардың қуат, өсерін жоққа шығармай-ды, бірақ оның еркіне бағынбайды. Ол арқылы адам өзінің ішкі жан-дүниесінің толғанысын, пікірін білдіреді.

Осылан сәйкес, қазіргі қазақ ақындары дүниеге көзқа-расын өзінше білдіреді, бірақ бөрі де өздерінің өлеңдерінде адам, сүйіспеншілік, табиғат, Отан, ана тілі сияқты дәстүрлі тақырыптарды бірдей жырлайды. Мәселен, Ақұштап Бақтыгереева ана тіліне қатысты жазады. Ана тілінің үнділігі, саздылығы және қайталанбас ерекшелік-тері туралы жырлайды.

Жұбан Молдағалиевті ана тілінің тағдыры, туған жер-мен және халықпен, оның дархан даласымен тығыз бай-ланысты бабалар тілі, аналар тілі мәселесі толғандыра-ды ("Қазақ тілі", "Қазақшадан аударма", "Өсиет").

Сәүле бол түрсын санамда
Әлді, үні мәңгілік.
Білмесін-білсін түсімнен,
Үқпасын-үқсын түрімнен,
Танысын дүние ісімнен,
Танысын туған тілімнен.

Ж. Молдағалиев қандай тақырыпқа жазса да, азамат-тық, ізгілік, адамгершілік мәселелері ол үшін ең басты-лар, жалпы оның поэзиясының ой өзегі осындай.

"Ж. Молдагалиевтің шығармасынан біз нағыз қазақ поэзиясын көреміз. Оның поэзиясы даламыз сияқты шал-қар, өлеңдерінен судың сылдырыры, желдің шуылы, жасыл алқаптың дарқандығы көрінеді", – деп жазады қазіргі әдебиет танушы Мұсілім Базарбаев.

Молдағалиевтің "Мен – қазақпын", "Туған жер", "Киял қанаты", "Дала дастарханы", "Жыртуралы жыр", және "Нұрлы жол" сияқты поэмалары бар.

Ақынга шығармасынан біз нағыз қазақ поэзиясын көреміз. Оның поэзиясы дарқан даламызды, сылдырлап аққан сұымызды, бергенінен берері мол жасыл алқабымызды жырлайды.

Ана тілі туралы әңгімені **Мұқагали Мақатаев** та одан әрі өрбітеді. Ол орыс тілінің саздылығын және қазақ тілінің әуенделілігін түсініп оларды жалғастыра алды.

Мақатаев Блоктың өлеңдерінегінде болды, оны "орыс поэзиясының алыбы" атады. Ол Блокты қазақшаға аударды. Поэзия оны Блокпен, Шекспирмен және Уитменмен жақындастыруды, олардың шығармаларын ана тіліне тамаша аударды.

Мақатаев әлемдік поэзиядан көп нәрсені үйренді, бірақ елкітеуші болған жоқ

*Калқам,
Мен Лермонтов, Пушкин де емен,
Есенинмін демедім ешкімге мен,
Қазақтың қара өлеңі – құдіретім,
Онда бір сұмдық сыр бар естілмеген.*

Ол халықтан, оның аңыздарынан алғанды ғана кері қайтарамын дейді. Ол – халық рухының, оның поэзиясының жаңғырығы.

Олжас Сүлейменовтің тілге қатысты ой-пікірлері ерекше.

О.Сүлейменов әлем тілдерінің өзара байланысын, қазіргі келбетінің қалыптасуына түрік тілі элементінің қатысын зерттеген бірқатар жұмыстардың авторы.

Ақын поэзиясынан үлттық сарын байқалып тұрады. Ол орыс тілінде жазған өлеңдерінде шығыстың және қазақ лексикасының түр ерекшеліктерін, үлттық поэзиясының ұнамды бейнелерін және басқа да элементтерді енгізген, осы арқылы өзінің шығармаларын қазақтың үлттық дәстүрлерімен кірістірген.

Азаматтық, патриоттық шабыт, әлемдегі болып жатқан үлкен оқиғаларға белсенді үн қосу, оның детальдары мен фактілерін философиялық түрғыдан ойлау, міне, Сүлейменов поэзиясының басты ерекшеліктері осындай.

Рухани жетілу ақынға қайта жаңғырған әлем бейнесін, үлттық мәдениеттің жалпы халықтық мұраттармен біртұтас екендігін көруге мүмкіндік береді.

*Жоқ Шығыс,
Жоқ Батыс та,
Жыр-Отаным!
Бар кешің,
Бар әдемі бұла таңың.
Жоқ Шығыс,
Жоқ Батыс та,
Кәдүілгі
Егіздей екі ұлы бар ұлы атаниң.*

70-жылдарда қазіргі қазақ поэзиясында тағы бір жарық жүлдyz пайда болды, ол **Фариза Онғарсынова** еди.

Әбіш Кекілбаев былай деп жазды: "Әдебиеттің тереңдігі мен откірлігінің өлшемі халықпен бірге қайғырда білу, Асан Қайғы, Бұқар, ұлы Абай, Махамбет осындағылығы мен ерекшеленген болатын.

Егер бүгін поэзияны осы түргыдан бағалайтын болсақ, Ф.Оңгарсыновага көніл аудармау мүмкін емес. Кейбіреулер оны қазақтың Ахматовасы деп атайды. Тіптен де олай емес. Жақын үқастығы да жоқ. Мінезі мен тағдыры жағынан Цветаевага үқас, бірақ олар тіптен де өзгеше. Енді біреулер оны Махамбетке тендейді. Шындығында да рухы жағынан олар жақын, бірақ олардың өмір сүрген дәүірлер арасында қзақ алшақтық жатыр. Әрине, бәрі де салыстыру арқылы көрінетіні дұрыс нәрсе, әйтпесе салыстыратын нәрсенің нақты шегін, оның маңызын айқындау қыныңа согады. Егер, шындығында да салыстыруды өлшем, міндепті шарт деп қарайтын болсақ, онда мен Фариза Онғарсынованың баламасын әдебиеттен емес, музықадан іздеңген болар едім. Меніңше, егер Құрманғазы өлең жазса, қазіргі Фаризадай жазар еді де, ал егер Фариза композитор болса, оның музыкасы Құрманғазынікідей жарқылдан шалқып шарықтар еді".

Ф.Оңгарсынова – сыршыл ақын, адамның уайым-қайғысын, адами ой-толғанысын, балалардың ақиқат күлкісін дәл суреттеп бере біледі. Құрделі сезім гамма-сын үқыпты түрде бейнелеп көрсетеді. Мұнысы өсем және қарапайым шығып жатады. Оның туындыларына сезімнің қызыуы, драматизмі, ұндастігі тән. Лирикалық бастаулардан басым түсіп жататын симфониялық рух бар. Осынан табигат көріністеріне, айналадағы әлемге, адамның адамгершілігіне, өз халқының тағдыры үшін толғанатын оның философиялық ой-толғаныстарын қосыныс, сонда бір адамның, бір ұлттың портреті ғана емес, суреткер уақытының тұтас портреті шығады.

Құрделі адам өмірінің қуанышы мен қайғысын, ол туралы өзінің сезімін шыншылдықпен көрсете білетін ақындар көп емес.

*Білмейсіңдер, мені әлі білмейсіңдер,
Білмей тұрып бекерге қундайсіңдер.
Секілдімін біреуге қунгейсіз жер,
Күнгей болсам, тістеніп тілдейсіңдер,
Сүмдүқ ойлап сұрланып жүр дейсіңдер.*

Ақынның махабbat лирикасы, азamatтық толғанысы қазіргі кездің тұтас, әсерлі картинасын жасайды.

Балалар, әлі әріптерді танымай тұрып-ақ, ұлкендердің сезінен Қадыр Мырза Әлидің өлеңдерін жаттап алғып, айтып жүреді. "Оның шығармашылық диапазоны сондай кең, оны Бұқар жырауга және Махамбет Өтеміс-ұлына тенеууге болады. Оның әр түрлі тақырыпқа жазған кез келген шығармасында әлеуметтік болу көрініс тапқан" – дейді Қ.Мырза Әли туралы Ә.Кекілбаев.

Мырза Әлидің поэзиясы тематикасы жағынан әр алуан. Ол адамгершілік жас толқынга арнайды.

*Жігітке жиырма деп қараган кім?
Жігіт емес бәрі шаш тараганың.
Туган күні тумайды ер,
Туады ол
Тұңғыш рет жұмысқа жараган күн.
Бір үзгудай үзгип-ақ алғам мұны,
Артық шығар маргаудан малдың құны.*

Өлген күні өлмейді ер,
Өледі ол
Колынан іс келмей бір қалған күні.

Қ.Мырза Әли адамзат қоғамындағы адамгершілік тақырыбын жалғастырып, нақыл, өсиет әңгімелер (астарлы әңгімелер) де жазды. "Гибратнама" кітабынан алынған нақыл, өсиет әңгімелердің бірқатары мыналар:

Қаусырғанда бешпеттің екі өңірін өзара үштастырып үстап тұратын екі Ұлкен Түйме бар. Ол екі Түйменің қарсысында әдемілік үшін екі түйме орналасқан. Әр жеңге үш-үштен шағын-шағын алты түйме тағы қадалаған. Тоқетерін айтқанда қызмет істейтін екі Түйменің төңірегінде түк бітірмейтін сегіз түйме бар.

Арамтамақтар қай жерде де жетіп жатыр!

(«Түймелер»)

– Мен Дәңгелектің баласымын! – деді сол Дәңгелектің жартысындағы ғана Дога.

Баласы осындай. Немересі мен шебересі қандай болар екен ертең?!

Азып бара жатқан бүтін дүние-ай!

(«Дәңгелек пен дога»)

ХХ ғасырдың соңында әлем өдебиетінде Мұхтар Шахановтың есімі жіңі атала бастады.

"М.Шаханов – нағыз қазақ ақыны, бірақ оған үлттық жіктелу жат, оны үлкен болашақ күтіп тұр, өйткені ақын азыз әңгімелерді өз халқының тарихи қазіргі даналығымен үштастыра, кірістіре отырып, әлемдік маңызы бар шығармалар жасауда" – деп жазады Ә.Кекілбаев.

Шаханов кеуіп бара жатқан Арадалды, таязданып бара жатқан Балқашты құтқаруға шақырды, зиялыштар арасында бірінші болып, 1986 жылғы желтоқсандағы қазақ жастарының тоталитарлық режимге қарсы бас көтеруін табандылықпен қорғады.

"Өркениеттің адасуы немесе Қайыр Ханның жарияланбаған заңы" атты философиялық поэмасы ақынды

дуние жүзіне танымал етті. ЮНЕСКО 1999 жылдың өзінің арнаулы шешімімен бұл шығарманы Парижде жүртшылықта таныстыру конференциясын өткізді. Европаның 12 қаласында осы кітап бойынша конференция өтті. "ЮНЕСКО тарапынан Шахановтың поэмасынна осындағы айттарлықтай мән берілуі Орталық Азияда қазіргі қоғамдық-философиялық ойдың жогары деңгейде екендігін мойындаумен қатар, аталған поэманды әлемдік поэзияда қол жеткен зор жетістік ретінде қабылдауга байланысты болып отыр, онда автор ақынның санасы мен сезімі арқылы XX гасыр тудырган өркениеттің жағымсыз зардаптарына қарсы ымырасыз күрдесуге шақырады", – деп Нобель сыйлығының лауреаты Ханс Петер Дюрр Шаханов поэмасына әлем жүртшылығының қызығушылығын осылай түсіндіреді.

Неміс философы Ф. Хитрец осы поэма туралы былай деп жазады: "Шахановтың поэмасы Батыс Еуропалық кеңістіктің "қара нұктесіне" орталық Азияның қойнауынан домалақ шар ретінде енген рухани ізгіліктін дабылын баяндаган поэма-этопея.

Әлемді жауап алушы Шыңғыс хан біздің көкорай алқабымызды құртпастан бұрын қалай өмір сүргенімізді көз алдыңызда елестетіңізші; барлық өркениеттің пәлесі болған жаулаушы туралы мақтана аламыз ба, ол жайлар сізге мәліметтердің жетпеу себебі оны өзіміздің ортаазиялық кеңістігімізде жүтшіп қойдық. Көп қан төгілді, бірақ ол біздің даламыздың шаңқай Күнінің астында тез кеүіп кетеді екен...

Егер сіз Алтын Орда жаулаушысының қан құмарлылығын көз алдыңызға елестете алмасаңыз, онда оны өз өніріңізден ізденіз. Сіз Гитлерді түпкілікті құрттың деп ойлайсыз ба?!

Оның халықты, мәдениеттің жеке көрүнің көріністерін барлық жерден бүгін де көруге болады, сондай көріністер монголдың мейірімсіз билеушісі қалдырган қатал естеліктің мұрасы. XX гасырдағы мәдениетке қарсы революция рецептісіндегі қауіптілік туралы Аллен Даллестің ескертүін қараңыз, ол "коммунизм құрсауынан босату үшін" Шығыс халықтарын ыдыратуға әзір

екендігін білдірген болатын. Кеш қалмай түрганда бізben бірге айналага көз салыңыз. Сіздер жасаған өркениетте қандай дәрежеде болмасын адасу бар".

М. Шаханов III. Айтматовпен бірлесіп "Құз басындағы аңшының зары" ессеін және "Сократты еске алу түні" атты поэмасын жазды.

Оның соңғы кездегі кең көлемді шығармасы "Жазагер жады космоформуласы" роман-поэмасы батыстың кейбір әдебиет зерттеушілерінің пікірінше қазіргі замандағы ең маңызды туындылардың қатарына қосылып отыр.

1990 жылдардың басында Қазақстанда 761 саяси өзгерістер кезінде М. Шаханов еліміздегі саяси жетекшілердің бірі болды, оның ерекше пікіріне көшпілік құлақ асты.

1992 жылды Жапонияда М. Шахановтың өлеңдер жинағы жарық көрді. Жапонның бес миллион тиражбен шығатын газеттерінің бірі "Өркениеттің адасуы" және "Жазагер жады космоформуласы" шығармаларына тұтас бет арнады, мұның өзі, әсіресе, "Қазіргі заманың жартыкеш адамының формуласы" елді бей-жай қалдырған жоқ.

2001 жылы Түркияда Ш. Айтматов және М. Шаханов түрік тілді елдердің "Әлемдегі ең үздік жазушысы және ақыны" деп жарияланды, 2002 жылды мамырда Тамбовта және Мәскеуде өткен Нобель сыйлығы лауреаттарының халықаралық конгресінде ("Фылым, техника, қоғам және үшінші мың жылдықтағы Нобель қозғалысы") халықаралық Нобель ақпарат орталығы, Нобель комитетінің қоры, Ресей жаратылыстану ғылыми белгілеген және бірінші рет ғылым және мәдениет кайраткерлеріне берілетін Нобель атындағы Алтын медальмен марапатталды. Калифорния ғылым академиясы (АҚШ) М. Шахановты "Жазагер жаза космоформуласы" кітабы үшін А. Эйнштейн атындағы Алтын медальмен марапатталды.

Қазақ әдебиеті – әлемдік әдебиеттерінің алтын діңгегі тәрізді. Жер-жерден жетісулықтардың сыңғыры өуені, Тараз – Ордабасының тағылымы, Арқаның арыны мен сарыны, Батыс аймағының шапқыны мен шамырқануы – бәрі-бәрі қазақ әдебиетін құрап, бір мұхитқа тоғысады.

Өзін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. "Өлеңіммен өмір сүріп, лаулаймын" деп кім жазды?
2. "Жалғыз ауыз сөз" өлеңін кім жазды?
3. Ж.Молдагалиев қандай поэмалар жазды?
4. Кімнің поэзиясында ұлттық мәдениеттің жалпы адамзаттық мұраттарымен бірлігі айқын көрінеді?
5. Кім жастарды шыдамдылықта үйренуге кеңес береді?
6. "Нагыз қазақ ақыны, бірақ оған ұлттық жіктелу жат" деп Ә.Кекілбаев баға берген кім?
7. Мұхтар Шахановтың соңғы роман-эпопеясы қалай аталды?

Колданылған әдебиеттер:

1. *M. Базарбаев*. Қазақ поэзиясы: көркемдік ізденистер: - А.: Жазушы, 1995.
2. *P. Абұзяров*. Жұбан Молдагалиев шағармасындағы еуразия өуендері // Приуралье, 07.10.2002.
3. "Заря" журналы, №12, 1989.
4. "Қызығыш құс". – А.: Жалын, 1994.
5. Фибратнама // "Простор" журналы, №4, 1994.
6. Ә. Кекілбаев. Мұхтар Шаханов.
7. "Алақан" өлеңдер жинағы. – А.: Жазушы, 1984.
8. Шымырбаева Г. Мендеңі саясаткерлік ақынды жеңе алмады // "Казахстанская правда", 2002.
9. "Простор" журналы, 1999.
10. "Ақ қанат" Өлеңдер мен поэмалар жинағы. – А.: Жазушы, 1981.
11. "Қазақстан әйелдері" журналы, №8, 1994.
12. М. Әуезов. Олжас Сүлейменов.
13. Ален Баске. Абай және оның Франциядағы әдеби мұрагерлері // Аргументы и факты, 1993.
14. Т. Ордабеков. М. Мақатаевтың шығармашылығы туралы // Казахстанская правда, 07.07.2001.
15. М. Шахановтың "Сенім патшалығы" поэмасы және пьесасы туралы // Казахстанская правда, 06.07.2001.
16. Т. Айбергенов. Аруана – бауыр дүние. Өлеңдер. – А.: Атамұра, 2003.
17. А. Бақтыгереева. Ақ шағала. – А.: Өлкө, 2001.

Х ТАРАУ ҚАЗАҚСТАН ХАЛЫҚТАРЫНЫҢ ӘДЕБИЕТІ

ХХ ғасырдың аяғында Қазақстан егеменді ел болды, онда қазақтың ұлттық әдебиеті өркендереп дамумен қатар, Қазақстан аумағында басқа халықтардың да әдебиеті дамуда.

Ондай әдебиеттердің бірі – неміс әдебиеті. Оның көрнекті өкілдерінің бірі – Герольд Бельгер. Ол – белгілі қазақстандық жазушы және аудармашы. Оның аудармашылық таланттың қазақ әдебиетінің классигі Фабит Мұсірепов жоғары бағалады, өзінің бірқатар әңгімелерін Г. Бельгер тәржімалаганнан кейін "Оянған өлкे" романын оның жолма-жол аударуын қалады.

Бельгер қазіргі заман әдебиетінде сыншы ретінде де та-нымал болып отыр. Ол жазушылар Ә. Нұрпейісов, Х. Есен-жанов, Ә. Кекілбаевтың шығармашылығы туралы сын ма-калалар жазды.

Жазушы ретінде Бельгер өзінің повестерімен және әңгімелерімен танымал. Оның кейіпкерлері жазушының қазақ жерінде балалық шақтан бірге өсіп, достас-қан қазақтар, немістер, орыстар. Тағдырайдал, кішкентай неміс баласы өзінің әке-шешесімен бірге қазақ жеріне келді. Осы туралы "Алыс сапар алдында" автобиогра-фиялық повесінде неміс баласының соғыс кезіндегі ба-лалық шағы баяндалады. Қазақ ауылында нағыз достар тапты.

Не нәрсеге де ынталы неміс баласы аңғарғыш, ол былай деп еске алады: "Мағрипа апай бидайды жақсы құырады. Нагыз дәмді тамақ! Бидайды іріктейді, елейді және сүтке бөктиреді, содан соң бөккен бидайды аздап кептіргеннен кейін қазанга салып сары майға құырады". Сенімді досы Ойрат осы дәмді құырылған бидаймен сыйлап, оған қазақ сөздерін дұрыс айтуға үретеді. "Осындаи дәмді құырылған бидайдан гана емес, саган деген ізгі ниеттен, жақсы қоңылден, қамқорлықтан жаңың жай тауып, жүргегің құанышқа бөленеді екен..." ("Алыс сапар алдында" повесі).

"Ертеңгі күн" повесінде автор ағасы Иоханес туралы, оның сүйекті қызы Ольга арнап айтатын жақсы көретін өлеңі, ана тілін ұмытпау туралы оның ақыл-кеңесі жайлы баяндайды: "Жаманы сол, өлеңді ұмытсаң – ана тілінді ұмытасың. Ана тіліңсіз сен өзіңе өзің бөтенсің" – дейді ол.

Ә. Нұрпейісовпен бірлесе отырып, Г. Бельгер қазақстандық жазушы Морис Давидович Симашконың шығармашылығы туралы "Ұлағатты ұстаз" атты мақала жазды.

"*М. Симашко – орыс жазушысы, ешкімге цұсамайтын өзіндік стилі бар. Ол классиктер дәстүріндегі жазушы емес, оны Горький немесе Шолохов сияқты қеңестік дәүірге дейінгі немесе таза қеңестік кезенің романистеріне қосуга болмайды. Сол сияқты ол Солженицын немесе Синявскиймен қатар тұратын диссиденттей емес. Одан айту мәнісінен ғері, оның сәулесі мен шұғыласын маңызды деп бағалайтын эзотерикалық Ремизовты немесе Булгаковтың Фрейдін көргө болады...*"

Белгілі француз сыншысы Ален Баскенің "Фигаро" газетінде жазған бұл пікірі, 1992 жылы париждік баспа "Галлимар" шығарған Морис Симашконың кезекті тарихи романы "Ұлы Екатерина" жайлы. Жазушының шығармашылығын дәл сипаттайды. Осы жазушы шығармашысын орыс қана емес, дуниежүзі әдебиетіндегі бірегейлігін сыншылар әлденеше рет атап көрсетті. 1924 жылы Одессада интернационалдық студент отбасында дүниеге келген ол, Ұлы Отан соғысына қатысты, өзінің жарты ғасырлық өмірін Шығыс мәдениетінің тарихына, мемлекеттік және әлеуметтік-діни қозғалыс тақырыбына арнады.

Жазушының алғашқы драмалық шығармасы Орта Азияның ұлттық театрларында қойылды. 50-жылдардың соңында жазған "Қара құмда" және "Фрагиді азғыру" повестері А.Т. Твардовский редакторлық еткен "Новый мир" журналында жарияланды және бірден шетел тілдеріне аударылды. 60-жылдардың басында "Емшан" повесі жарыққа шықты, ол бүкіл Орталық Азияда және одан тысқары жерлерде үлкен пікір-талас туғызды.

Бірінші рет әдебиетте қатаң тарихи және эпикалық материалдар арқылы мәңгүрттенау тақырыбы көтерілді. Бұл – езгіде болған халықтардың ұлттық ерекшеліктерін ұмыттыратын қатерлі дерпт. Жазушы өзінің шеберлігі арқылы әрбір қазақтың жүргегіндегі жусан иісі аңқыған туған өлкеге, Отанына деген сүйіспеншілігін өзінше сезініп, оқырмандарға шебер жеткізе білген.

Морис Симашконың барлық шығармасы әдеби дәстүрге үқсамайды. Сонысымен де ерекше. Әдебиеттегі "ақтандық" тақырыбына да қалам тартты. "Маздақ" романы бүкіл Шығыс тарихына әсер еткен біздің дәүіріміздің V-VI ғасырлары аралығындағы Сасанидтер империясының – Эраншахардағы бұқаралық әлеуметтік-діни қозғалысы баяндалады. Осы тақырыптан логикалық жағласы М.Симашконың "Дабирдің арылуы" романы болып табылады.

Қазақ әдебиетінде тарихи романының дамуына жазушы Дмитрий Федорович Снегин (шын фамилиясы – Поцелуев, 1912 ж. т.) өз үлесін қосты. Оның үш белімнен тұратын "Верный қаласында" романы ағылшын тіліне аударылған. Оқырмандарға оның "Алыс маңайларда", "Шабуылға шыққанда", "Рейхстагтан шыққан елші", "Күзгі күн мен түннің теңесуі" және "Ақ қар" повестерімен таныс. Д.Снегин I.Жансүгіровтің "Кеңес", К.Аманжоловтың "Найзагай" өлеңдер жинағын орыс тіліне аударды.

Дмитрий Федорович Снегин 85 жасқа толу шағында "Флами, или Очарованные собой" ("Флами, немесе өз-өздеріне таңғалғандар") кітабын жазды. Дүниеден көрнегі көп жазушы 30-жылдардағы астаң-кестеңі шыққан

аласапыран өмірді байыппен көз алдынан өткізеді. Өмірде кездесетін жақсы мен жаман, қайғы мен қуаныш сырларын парасат таразысына салады.

Қазақ оқырмандарына Пощелуев-Снегин ақын-романтик, азамат және Ұлы Отан соғысы шежірешісі, Жетісу туралы тарихи романдар авторы, терең психолог һем аудармашы ретіндегі белгілі. Ол өзін әр түрлі жанрда шынықтырыды, трилогиялық романдар жазатын зор қаламгер дәрежесінде дейін өсірді.

Жазушы шығармаларын мәңгі маҳаббат, адамдардың жанкештілігі тақырыбы айналасында өрбітеді. Автодарың көпқырлы таланты, шығармашылық шеберлігі жүрек сырының ерекшесі бір нәзік түрлерін, мәңгі құндылықтарын шертеді. Өсіресе, қазақ даласының өзгерісі, жаңа дүниенің қозғалысы, жаңа мінездердің қалыптасуы, жастардың өзімшілдігі, жан бұлқынысы мен өзгерістерінің көкжиегі қалыптасады.

30-жылдардағы поэзия – жазушы өміріндегі жасыл белес. Аласапыран заманда жастардың өміртануы да әркелкі. Жас автор жаңа белесте өзін қоршаған қазақ, орыс, неміс секілді негізгі ұлттардың тағдырын, маҳаббатын, бүгінін һем болашағын суреттейді. Олардың жеке тағдыры Отан мен халық тағдырымен мидай араласып, барлығы бір леппен, бір толқынмен келе жатқандай әсер қалдырады.

Жастық өлемі құпиясы мол, бір өзінде қайғысы мен қызығы алма-кезек келетін мезет емес пе? Дала ертегісі шынында да тартымды. Автор жастардың әр күн, әр аптастың тосын оқығаларға толы шытырман қалпында суреттеп, тіпті, шөп дайындаудың өзін романтикалық сे-руен керуеніне айналдырып жіберді.

Повесте берілген өмір тарамдары әр алуан. Қоркем баянның шебері алып дала көрінісіне шомылдырады. Табиғаттың тамашасына тоймайсыз. Әр деталь, табиғат параптеры таңғалдырады. Жастық шақтың алау дүниесінде кіресіз де, таңырқаудың, ғашық болудың, әйел жанын танудың беймәлім жақтарын түйсінесіз. Өсіресе адамның бозбалы шағындағы нартәуекелі, көзсіз ерлігі, тапқырлығы жан-жақты суреттеген.

Повестің қаһармандары болашақ ауылшаруашылық мамандары – рухани таза таңғалу, қыншылық пен қайғы-қауіптен бейхабар жаны мөлдір жандар. Олардың тәлімгери Петр Федюкин Прохоровка түбінде танкі та-жалдарымен арпалыста қазаға ұшырайды, бас кейіпкер қарсыласы Юра Воскобойников тағдыр төлкегіне шыдай алмай өзін өлімге тігеді, көрі адайлардың әр жалғасы Аймақ Жансынов, өзін үнемі тепе-теңдікте үстайтын Раушебах, жалын атқан қараторы Гукасъян, әрдайым шалдуар Ліда Теплова, өнегелі өмірімен тарқатылған Августа Фосс пен әр жарқын ісімен есте қалатын жас ақын Глев Ливнев қоғамның ең жасампаз қаһарманда-ры ретіндегі көңіл тұңғиығында қалып қояды.

Жазушы повесть баянында маҳаббат желілерін табиғи бояуға малса, пәлсапалық диалогтерде дала табиғатының көркем көрінісін бейнелейді. Маҳаббаттың үшпа мінезін, жас бозбаланың күйіп-жану кезеңін, кейде сүйгені алдындағы бейкүнә жалғыздық, не кенеттен шабыттанып жалын атуын психологиялық тереңдікпен шеше білген. Повесте адам жан дүниесі де тапқыр суреттеледі. Адам тағдыры әр қылы шешіледі.

Дмитрий Снегин аталмыш шығармасында Б. Мырза-гелдин өмірі арқылы қазақ халқының тіршілігі, салт-санасы, әдет-ғұрпты философиясын терең тізе білген. Алып даланың дара сырын, халық даналығын қазақ тіршілігімен ұластырған. Әрбір парап халықтың қанатты сөздері, дала пәлсапасының аңыз үшқындары болып үшады. Қаламгердің сөз салтауында терең халықтың мән жатыр. Қазақ даласына тосыннан келген неміс селосының қазақ арасындағы тұрақталуы, бірте-бірте қожалыққа айналуы, өзгеше тұрмыс пен мәдениеттің пайда болуы, осы арқылы салауатты бір халық легі өсіп-өніп шығуы – шығарманың заңды дамуының нышаны.

Рухани жаңару, сезімдердің бұлақ көзін ашқандай мөлдірлік ақын, прозашы Дмитрий Снегиннің романтикалық қиял қанатында есейгенін дәлелдей түседі. Қөп кітаптардың поэтикалық бір бөлігіне Афонасий Феттің "Сары шымшық және ірінді су" өлеңін эпиграфқа алған:

*Үміт жүректе өлімсірейді,
Бір жанып, бір сөніп,
Қайтадан жаным
Кете ме жасарып.*

(Аударған С.Ф.Шарабасов)

Дала ертегісінің диапазоны кең. "Үйқысыз тұндердің" философиялық топтамасы, жастар толғанысы мен "беймөлім оянудың" сырты мен қырын поэтикалық толқулармен ашады. Автормен бірге біз беймөлім аға үрпақтың өмір қатпарларын армансыз аралаймыз. Табиғаттың тозуы, жүректердің ғайыптан шошуы, үздіксіз инфаркттер, достардың ғайыптан елес беруі, өмір гимні, тарих тағылымдары, сұлулық пен парықсыз нарық, Анағасыйни, ұлғаю зары мен Құдаймен беттесу, Музған мен мәңгілік махаббат – бәрі-бәрі кинодағыдан көз алдыңыздан өтеді. Ақын өмірі терең қабатты һәм қасіретті, тағылымы мен көркемдігі таусылмластай. Осының бәрі Дмитрий Снегиннің жаңа кітапта жаңаша түлеуі, шынында да ол "орыс жазушыларының ең бірегейі болып алып, Қазақстан және қазақтар туралы жаза бастады". (Академик М.Қаратаев).

Мұхтар Омарханұлы Әуезовтің нұрлы естелігіне арналған "Абай сонеттеріне гүлдесте" әңгімесі әрі соны, әрі тәлімді. Қазақ даласының екі алдыбына ғашық Дмитрий Снегин қатал заман, қытымыр мезгілдегі халқына шамшырақ болған ұлылар тағдырына сағыныш һәм таңғалыс сезімдерін туғызады. Екі алыштың ғалам түнегін ысырған әлеуметтік күштеріне табынады.

Сонеттің тұңғыш оқығандар бұл үрдістің жақсы жаңалық екенін, Абай өмірбаяны емес, ақынның Еуропага талпынысы, орыс тіліне, ұлыларына еліктеуі орыс халқы мен қазақ халқының біржола достығын жырлау, өзіде 1912 жылы ескі Верныйда дүниеге келген Дмитрий Снегиннің өмірлік мұратына айналғанын аңғарамыз. Ақынның сонет кітабына алғысөз жазған белгілі жазушы, әдебиет теоретигі Герольд Бельгер былай жазды: "Абай да анадан туған, ол да жер ана баласында үміт соқпағымен жүрді, алысты-жұлысты. Мұн кешті, армандады, қуанды, сүйді, жек көрді,

қорықты, теңсeldі, ызаланды, уайым кешті, қайғы мен құлдыраудың бәрін көрді. Дмитрий Снегин көркем әдебиет дүrbісі арқылы Абай өткелдерін армансыз аралайды, оның өмір арналарынан парасат шуақтарын төктіреді.

Абай туралы сонеттер ақын жүрегінде көп тұнған. Оны жаздыруға Мұхтар Омарханұлы Әуезовтің итермелейі де сеп болған секілді. Гүлдестенің ұлының нұрлы естелігіне үсынылуы осының айғағындаі".

Халықтар достығы, рухани жаңарапу, жалпыхалықтың құндылықтарды бірге іздеу – ақынның ең ізгі қасиеттерінің бірі. Дмитрий Снегин үрпақтар дамуының ақықаты мен дұрыстығына ақындық жүрегімен сенеді және жарсалады:

*Жас емеспін, тоқтагам.
Кетем бе ізсіз өмірден.
Сөнбеймін жүлдизым жогары.
Данышпан тұмары мойнымда,
Аспаным сыйлаган жасымда.*

(Аударған С.Ф.Шарабасов)

Дмитрий Снегин жаңа кітабын параптаганда, ақынның өміршендігін, әр шығармасы оқырманын табатындығын және әр кітап жаңалық құсындаі жылыштық әкелетінін мойындауга тиіспіз.

Иван Павлович Щеголихин (1922 ж. т.) – қазіргі қазақ жазушыларының бірі. Ол Алматы дәрігерлік институтын бітірген. "Бір институтта" (повестер мен әңгімелер, 1958 ж.) шығармалары оқырмандарға жақсы таныс, бұл роман, повестері Варшавада, Софияда басылып шықты.

С.Сейфуллиннің "Тар жол, тайғақ кешу", С.Мұқановтың "Балуан Шолақ", Х.Есенжановтың "Көп жыл өткен соң" романдары мен повестерін орыс тіліне аударды.

Иван Петрович Шухов (1906 ж. т.). "Әдебке шын беріліп жұмыс істеді, өзінің адалдығымен, мейірбандылығымен және бірегейлігімен қызғанышты, пайдакцем есепті білмейтін таза, мейірбан достықты қалыптастырыды.

Ол дарынды жазушы болатын, ойларын айқын айта алатын қабілеті бар", – деп атап көрсетті қазақ әдебиетінің

кеменгері F.Мұсірепов. И.П.Шухов әдебиетте "Пресновка өсерлері" повестер топтамасымен, белгілі "Қасірет белдеуі", "Өшпенділік" романдарымен белгілі, Қазақ ССР Мемлекеттік сыйлығымен марапатталды. Оның романдарын М.Гор'кий жоғары бағалады, ол "Өшпенділік" романын М.Шолоховтың "Көтерілген тыңымен" қатар көюды үсынды. "Пресновка өсерлері" революция, азаматтық соғыс, шаруашылықтарды ұжымдастыру туғызған күйзелістер, халықтың бойын үялаған өмірлік күш-куаттар туралы баяндады.

Озін-өзі тексеруге арналған тапсырмалар:

1. Г.Бельгер қандай жазушылар туралы мақалалар жазды?
2. Қазақ классиктерінен кім Г.Бельгер туралы жақсы пікір білдірді?
3. Жазушы қандай повесінде неміс баласының соғыс кезіндегі балалық шағын баяндайды?
4. М.Симашконың қандай романы туралы Аллен Боскенің француздың "Фигаро" газетінде (1992) пікірі жарияланды?
5. Симашко қандай повесінде бірінші рет мәңгүрттену тақырыбын көтерді?
6. "Верный қаласында" романының авторы кім?
7. "Бұрқасындақан қар" шығармасын кім жазды?
8. И.П.Шухов қандай еңбектер жазды?

Колданылған әдебиеттер:

1. Қазақстан жазушылары. – А.: Жазушы, 1969.
2. "Аргументы и факты", №7, 2000.
3. "Простор" журналы, №5, 1995.
4. Ә. Нұрпеісов, Г. Бельгер. Улагатты үстаз // "Казахстанская правда", 16.03.1999.
5. Талант феномені (И.П.Шухов өмірбаянынан). "Простор" журналы, №1, 2002.

ХХ ғасырдың 90-жылдары жаңа дәуірдің басталуы қазақ әдебиетінің дамуына елеулі өзгерістер әкелді. Қазақстанның егемендігі туралы бүкіл өлем білді. Қоғамның саяси үйімдарындағы тубегейлі өзгерістер, сөз бостандығы, халықтың өз тарихының аз зерттелген тұстарына қызығуы, құғын-сүргінге үшыраған азamatтарымыздың жарияланған өлеңдері – бәрі-бәрі осы кезге тән еді.

Юнеско Халықаралық үйімдің шешімі бойынша дүние жүзінің жүртшылығы қазақ классиктері: Абай Құнанбаевұлының, оның ізбасары Мұхтар Әуезовтің, Фабит Мұсіреповтің 100 жылдығын (2002 жылы) кеңінен атап өтті. F.Мұсіреповтің шығармалары өлемнің 34 тіліне, соның ішінде француз, ағылшын, неміс, испан тілдеріне аударылды. 200 томдық дүниежүзілік көркем әдебиет хрестоматиясына М.Әуезовтың "Абай жолы" мен F.Мұсіреповтің "Этнографиялық әңгімелері" енді.

Шахановты өлем таныды. Бірнеше халықаралық сайыстардың женімпазы атанып, жоғары марапатқа ие болды. Кітаптары бірнеше тілге аударылды.

XIX ғасырда А.С.Пушкин қазақтың "Қозы Қөрпеш – Баян сұлу" халықтық эпосының көркем сұлулығына қызықты. Сондықтанды ол орыс оқырмандарының танысуына жағдай жасады.

Қазақтың белгілі этнографы Ш.Уәлиханов қырғызыдың "Манас" эпосын жазып алғып, оның айтарлықтай бөлігін орыс тіліне аударды.

Шекерім Құдайбердиев өзінің ақын және философ реңтінде қалыптасуында ақындардың фольклорлық шығармаларына ғана емес, Шығыс пен Батыстың әдеби тәжірибесіне де сүйенді. Оған Омар Хаям мен Пушкин, Низами мен Толстой сынды классик кеменгерлері жақын болды. Оның пікірінше, "тарихты өз бойына патриотизм мен басқа халықтарға деген сүйіспеншілікті үштасырган суреткөр ғана жасай алады". "Адамның қадір-қасиеті қандай үлтқа жататындығында емес, рухани

қазынага қандай үлес қосқандығымен көрінеді", – деп әткен Шекерім халықтар бірлігін жырлады.

ХХ ғасырдың 90-жылдары француздар Абайдың қара сөздері мен "Масфұт", "Ескендір" поэмаларымен танысты. Француз Кристиан Висанти қазақтың ұлы ақыны және философының нақыл сөздерінен үзінділер келтіре отырып, Абай сөздері ХХI ғасырда да өзекті екенін және оны жастар тәрбиесінде қашанда басшылыққа алуға болатындығын, Абай философиясын қолдана отырып, өз Отанына адад, білікті де талантты мемлекет қызметкерін тәрбиелеуге болатындығын айтып кеткен болатын. Бұл – біздің халық үшін зор мақтаныш.

Дүние жүзі Мұхтар Омарханұлы Әуезовтің "Абай жолы" эпопеясы арқылы XIX ғасырдағы қазақ мәдениетімен, тұрмысымен танысты. Әуезовтің көрнекті шығармасы – шағын повесі "Көксеректі" А.Твардовский "Классикалық проза" деп бағалады. Аталмыш шығарма орыс тілінде аударылғаннан кейін барша әлем халықтарына да жетті. Берлинде үш рет басылып шықты.

XX-XXI ғасырдың өзекті мәселелерінің бірі – ВИЧ инфекциясы тақырыбын қазақ әдебиеті де қамтыды. Оған Д.Досжанның "Ине үшіндағы өмір" атты шығармасы дәлел бола алады.

Жалпы айтқанда, қазіргі қазақ және қазақстандық әдебиет түрмис-тіршіліктің рухани көріністерін дәл бейнелеуге үлес қосуда, мұнда әрбір жазушы және ақын өмірді өзінше көрсетумен және көркемдік да-рынының бірегейлігімен ерекшеленуде.

Әдебиеттану терминдерінің сөздігі

Айтыс – қазақ фольклорындағы поэтикалық жанр, суырып-салма ақындардың жыр сайсыы.

Ақын – халықтың жыршысы. Өз өлеңдерін ақындар шекті аспап домбыраның сүйемелдеуімен айтады. Ақын шығармаларына қарағанда, жыраулар поэзиясы күрделірек болып келеді. Өлең құрылсының өзі жыраулар поэзиясындағыдей күрделі емес. Суырып салма ақындар өлеңді он бір буынды терт тармақты қара өлең үйқасымен (а-а-б-а) немесе жеті, сегіз буынды шұбыртпалы үйқаста шығарады. Айтыс ақындары поэзиясының тақырыптары әр түрлі. Ол тақырыптар күнделікті тұрмыста болып жатқан жаңалықтарды, салт-дәстүрді қамтиды.

Апокалипсис – "ақыр заман", әлем мен адам тағдырлары туралы мистикалық өнгімелер мазмұнындағы Библияның белімі.

Әдеби шығарманы мәнерлеп оқудың тілі – әдеби шығармаларда өмір құбылыштарын, адамдарды, оқиганы өсерлі жеткізу үшін жазушы троптың түрлерін қолданады. Троп автор тілінің ойы-эмоционалды мәнерін күшетьтеседі. Троптың түрлері: метафора, салыстыру, гипербола, ирония, эпитет, т.б.

Жырау (жыр сөзінен шыққан – батырлық өлең, жыр мағынасында) – бұл ақын, қазақ ауыз әдебиетінің кене өкілдерінің бірі, өлеңді шығарушы әрі орындаушы. Көшпелі кезеңдерде жыраулар көптеген қоғамдық міндеттер атқарған, батыр, бір рудың көсемі, көшбасшысы болған. Олар жауға аттанар алдында өскерлердің рухын көтерген, хандардың көнесшісі болған.

Әдеби шығармалардың идеялық мазмұны. Автордың суреттеп отырған оқигаға қатысы, өмір идеалдарының жиынтығы шығарманың тақырыбы мен идеасының тығызыз байланысты екенін көреміз. Идеалдарының жиынтығы шығарманың идеалық мазмұнын құрайды.

Композиция – шығарманың құрылсысы, ондағы бөлімдердің, бейнелердің, эпизодтардың, көріністердің орналасуы мен өзара байланысы. Жазушы мінездер бай-

ланысын, оқиғаның өрбүін, әпизодтардың қолданылу ретін, суреттеулердің, диалогтар мен монологтардың, автордың өз сөзінің орны мен рөлін, шығарманың бөлімдерге, көріністерге бөлінуін ойластырады. Мәтінге лирикалық үзінділер, әпизодтар қосылуы мүмкін.

Лирика – көркем әдебиеттегі үш туындының бірі. Эпос пен драмадан айырмасы лирикада белгілі бір өмір құбылысы, лирикалық кейіпкердің көңіл-күйі суреттеделі.

Лирикалық шығармадағы көтерінкі эмоционалды мазмұн мәнерлеп оқуды талап етеді. Сондай-ақ, лирикалық шығармада көптеген адамның көкейінде жүретін ақынның жеке толғанысы айтылады, оны поэтикалық күшпен жеткізеді.

Лириканың тақырыптары бойынша бөледі: саяси, философиялық, махабbat және табиғат лирикалары, т.б. Лирикалық шығармалар көп тақырыпты, бір ғана көңіл-күй лирикасының өзінде әр түрлі тақырыпша қамтылады: махабbat, достық, азаматтық сезім.

Әдеби сын – әдебиеттанудың құрамдық бөлімі, яғни әдебиет туралы ғылым. Әдеби сын әдебиетті қазіргі кезеңінің, дамуы түрғысында бағалайды, әдеби шығарманы қазіргі заманғы көзқараспен талдайды. Әдеби сын сол даму кезеңінде қоғам алдында тұрған міндеттен туады.

Әдеби бағыт немесе әдеби ағым. Жазушыларды идея-талғам қалпы ортақтығына байланысты біріктіреді. Кейде бағыт өте кең көлемдегі түсінік (мысалы романтизм), ал ағым – бағыттың ішкі тармағы (азаматтық романтизм) болып түсіндіріледі.

Әдеби тип – қоғамдық топтар, халықтар, адамзаттың мінез-құлық, түрплаты шоғырланған әдеби бейне. Әдеби типтік бейненің жарқын жекелігі мен ортақ мәнділігі өте маңызды: біріншісінсіз әдеби бейне болмайды, екіншісіз бейненің күны болмаса, оқушының ойы мен жүргегіне жол таба алмайды.

Әдеби ерекшелік – автордың өлемге деген өзіндік қарым-қатынасы ашылатын әдеби бейне. Идеал, өсемдік пен мейірімділік туралы ой тек қана жағымды кейіпкер-

лердің бойында емес, жағымсызға жататын әдеби даралық та бар, олар да адамдарды оқытып, тәрбиелейді.

Әдебиеттің халықтығы – кең көлемді қоғамның рухани ынтысымен, салтымен, демократиялық идеалымен тығызы байланысты шығармашылықтың немесе әдеби шығарманың идеалық-көркемдік құндылығы.

Әдебиеттің халықтығы жазушыға жақын үлттық мінезben ғана сәйкестендірлімейді. Тысқары өлемді өз халқының көзқарасымен көрсеткен ақын халықтық болқалады.

"Әдебиеттің халықтығы" термині халыққа кеңінен тараған әдеби шығармалар, әйгілі мағынасында да қолданылады.

Образ – әдебиет теориясындағы басты, анықтаушы түсінік. Образда нақты, жекеленген, солай бола тұра, дәл сол түрғыдағы тұлғаларды шоғырлаған адам өмірінің суреттемесі. Бір адамның бейнесіне жалпылама мінездеме берілгендейді, оның тууына жалпы мағынаны күштейтін әдеби ой да қатысады. Образ жазушының идеал туралы ойынан бөлінбейді.

Автордың қоғамдық қалпы. Жазушы шығармасында мінез-құлық құбылыстарын жалпылап, типтендіріп, өзінің шығармашылық фантазиясынан өткізіп алады. Суреттемеге өзінің көзқарасы мен заңдылықтарын айттып, оның қозғалысымен, дамуымен өмірді көрсетуге тырысады.

Поэма (грек сөзі) – лирикалық характердегі, үзак өлең түріндегі эпикалық шығарма. (С.Сейфуллиннің "Көкшетау" поэмасы)

Публицистика (латын сөзі) – бұл қоғамдық өмір құбылыстарын көрсететін, өзекті мәселелерді көтеретін очерктер, мақалалар, сұхбат, алғысөз, мәліметтер, ойтұрткілер, корреспонденциялар, кітаптар. (А.Байтұрсынов тіл, әдебиет туралы мақалалар жазып, публицистика жанрында еңбектенеді).

Реализм – өнер мен әдебиеттегі көркемдік бағыт. Реализм ықыласында фактілер, оқиғалар, адамдар, заттармен бірге өмірге лайық заңдылықтар да бар. Реализм

өмірдің тұлғаларын (жағымды да, жағымсыз да) толығырақ алдып, сонысымен оқушысының өміртанымдарын толықтырады.

Өмір құбылыстарын таңдау, оны бағалау, оларды маңызды, типтік тұрғыда көрсете білу – барлығы да жазушының өмірге деген көзқарасына, өміртанымдылығына, заманының алдыңғы қозғалысын аулай білуіне байланысты. Шынайылық адам мінезін қоршаган ортаға, әлеуметтік жағдайға байланысты ашады. Қалыптасқан мінез-құлық шынайылылығы типтік жағдайдардан туындауды деп түсіндіреді.

Халықтық пен тарихиылық – оны басқа әдеби бағыттардан бір қадам алға оздыратын реализмнің маңызды жеңісі.

Өлең. 1) прозадан бөлек, көркем тілдің ерекше түрі. Өлеңде бастысы – оның ыргақты құрылуы. Өлең тілінде ыргақ екпінді және екпінсіз буындардың дұрыс кезектесуіне, үзліс, тармақтың аяқталуы, үйқасқа байланысты анықталады. Орыс тіліндегі өлеңдерде ыргақты үйимдастырудың басты принципі өлеңнің құрылысына байланысты.

2) Өлең жолдары. "Стих" сөзінің орнына "Стихотворение" деген сөзді қолдану дұрыс емес. Бірақ көпші түрдегі "стихи" сөзі поэтикалық шығармашылық деген мағынаны білдіреді.

Тармақ – бүтіндікті құрайтын өлең тіркесі. Ең шатын тармақ – екі жолды.

Суфизм – зияткерлік (интеллектуалды) ислам.

Толғау – бұл өлең – ойтолғамы, философиялық поэзия – бұл маңызды қоғамдық мәселелерді қозғайтын, өмір мен табигат құбылыстарынан түсінік беретін жырыш-жыраулардың сүйікті жанры. Арнау өлеңдер, сыңсу, сырласу өлеңдері болған.

Толғаудың өзіндік құрылысы бар. Толғауда өлеңнің дыбыстық құрылымына ерекше мән беріледі, үйқас, ыргақ сақталады, екпінді буынға көп көңіл бөлінеді.

Экспромт – тіл, айтылу және орындалу кезінде, өзірліксіз туындаған өлең, музыкалық шығарма т.б.

Эпос (гректің *eros* сөзінен шыққан – *сөз, әңгіме, өлең мағынасында*) – әдебиеттің басты туындыларының бірі.

Эпика жанрының басты түрлері: роман, повесть, әңгіме, новелла, әдеби очерк.

Эссе (француз *сөзі*) – сын, публицистика жанры – бір зат, не бір жай туралы алдын ала түсінікті көрсететін проналық нұсқа.

Мазмұны

Алғы сөз 3

Кіріспе. "Қазақ әдебиеті тарихы" пәні 17
XVII-XVIII ғасырлардағы қазақ мемлекеттігі мәселелері 24

I ТАРАУ

Көне түркі аңыздары мен мифтері 28
Қорқыт туралы аңыз 33
Әдебиеттегі аңыз-әңгімелер 35
Қырғыздардың аспан денелері туралы түсінігі 39

II ТАРАУ

Фольклор 43
Тұрмыс-салт жырлары 44
Дидактикалық жанрлар 50
Қазақ халқының ертегілері 54
Эпос 58
Айтыс 68

III ТАРАУ

Ортағасырлық түркі әдебиеті (Х-ХІІ ғ.) 72
Қорқыт ата кітабы 73
Түркі әдебиетінің "алтын ғасыры" 77
Ахмет Иассауи – ақын, ойшыл, Хикметтер 81
Жүсіп Баласағұн "Құтадғу білік" 84
Махмұд Қашқарі "Түркі сөздерінің сөздігі" 86

IV ТАРАУ

XIV-XVIII ғасырлардағы қазақ әдебиеті 89
Жыраулар поэзиясы. Толғау 89
Асан Қайғы 92
Қазтуған жырау 96

Қадырғали Жалайыр 97
Шалқиіз жырау 100
Бұқар жырау 103
Шал ақын (Тілеуке Құлекеұлы) 106

V ТАРАУ

XIX ғасырдың бірінші жартысындағы қазақ әдебиеті 111
XIX ғасырдың II жартысы және XX ғасырдың орыс классиктерінің шығармаларындағы қазақ тақырыбы 111
Махамбет Өтемісов 118

VI ТАРАУ

XIX ғасырдың II жартысындағы қазақ әдебиеті 124
Қазақстандағы саяси-қоғамдық жағдай және оның әдебиетке әсері 124
Шоқан Уәлиханов – этнограф 127
Ыбырай Алтынсарин 131
Абай Құнанбайұлы 134

VII ТАРАУ

XX ғасырдың I жартысындағы әдебиет 142
Сұлтанмахмұт Торайғыров 142
Спандияр Көбеев 145
XX ғасырдың I жартысындағы қазақ әдебиеті 148
Шәкірім Құдайбердиев 148
Ахмет Байтұрсынов 152
Міржакып Дулатұлы 157
Сәбит Дөнентаев 160
Мағжан Жұмабаев 162
Жұсілбек Аймауитов 167
Сәкен Сейфуллин 172
Бейімбет Майлін 176
Илияс Жансұгіров 179

VIII ТАРАУ

XX ғасырдың 40-60-жылдарындағы әдебиет 188
Жамбыл Жабаев 188
Ғабит Мұсірепов 192
Мұхтар Әуезов 196
Сәбит Мұқанов 201

IX ТАРАУ

Қазіргі қазақ әдебиеті	206
Қазіргі қазақ әдебиетінің тарихитақырыптың дамуы	206
Қазіргі қазақ әдебиетіндегі экологиялық және имандылық мәселелері	211
Қазіргі поэзияның мәселелері	215

X ТАРАУ

Қазақстан халықтарының әдебиеті	223
Қорытынды	231
Әдебиеттану терминдерінің сөздігі	233

**УМАРОВА Гүлнэр Сидегалиқызы
ШАРАБАСОВ Серікқали Габдешұлы**

ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІНІҢ ТАРИХЫ

Оқулық

總計	26
Kaohsiung - Small town	20
Kaohsiung - Medium town	20
Kaohsiung - Large town	31
Kaohsiung - City	21

卷之三

在這裏，我們將會遇到一個問題：如果我們希望在一個子系統中，某個方法的實現與其父類似的方法的實現不同，那麼我們該怎麼辦呢？

THE ARABIAN GOLF AND THE SOUTHERN COAST OF AFRICA

DATA FROM THE 1990 CENSUS

Жауапты редакторы *Айгүл Талпақова*
Техникалық редакторы *Раушан Тұрлынова*
Көркемдеуші редактор *Женіс Қазанқапов*
Корректоры *Гүлширан Құлымбетқызы*
Компьютерде беттеген *Айгүл Талпақова*

Басуға 28.02.07. қол қойылды.

Пішімі 84x108 $\frac{1}{32}$. Қағазы оффсеттік. Оффсеттік басылыш.
Шартты баспа табағы 12,81.

Таралымы 1000 дана. Тапсырыс № 44/1844.

178. Актуален номер III, датиран 1974 г.

Следует отметить, что в ходе обсуждения внесены изменения в проект бюджета на 2018 год, направленные на улучшение условий жизни граждан.

«Фолиант» баспасы.

010000, Астана қаласы, Ш. Айманов көшесі, 87/1

«Фолиант» баспасының баспаханасында басылды.

010000, Астана қаласы, Ш.Айманов көшесі, 87/1